

EVANGELIJOS

ANT

NEDĖLDIENIU IR VISU SZVENCZIU

ISZTISU METU.

VILNIUJE.

SPAUSTUVEJE JŪZAPO ZAVADZKIO.

1857.

Bonus pastor.

Imprimatur.

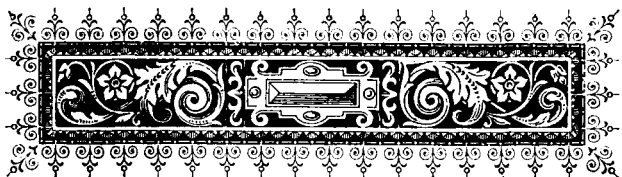
Datum Vornis 18 Maji 1857 a.

Mathias Episcopus.

Mpr.

Dozwolono drukować z obowiązkiem złożenia
w Komitecie cenzury oznaczonej liczby
egzemplarzy.

~~Senzor~~: Paweł Kukolnik.

Ant pirmosios Advento nedėlios.

Ant garbės ir šlovės Viesxpacziui Dierui Visagalinciam, Trajcioje šrentoje vienam esančiam, o mums ant drasiszkos naudos, skaito szv. Bažnyczia, musu Motyna, Erangeliją ant pirmosios Adrento nedėlios, paraszylą pas šrento Iukosziaus parskyrimė 21, kurios kaipo Diero Łodźiupraszome dierabaimingai paklausyti.

Antą metą kalbėjo Jezus savo mokytinėms: Bus ženklai ant saulės ir mėnesies ir žvaizdžių, o ant žemės giminių prispaudimas iš sumišimo užimo mariu ir vilniu, džiustant žmonėms iš baimės ir laukimo tu daiktų, kurie užeis ant visos pasaulės, nes dangaus tvirtybės pasijudis: O tadą iszvys žmogaus Sunų, ateinantį debesyse su didžia galybe ir majestotu. O

tiems daiktams prasidedant, atsižvelgkite ir pakelkite savo galvas, nes prisiartina jūsu atpirkimas. Ir pasakė jiems prilyginimą: veizdėkite ant figos ir visu medžiu: kad išdūda jau iš savęs vaisių, žinote, jog arti yra vasara. Taip ir jūs, kad išvysite tai besidedant, žinokite, jog arti yra Dievo karalystė. Isztiesu, sakau jums, jōg nepraeis ta giminė, iki viskas stosis. Dangus ir žemė praeis, bet mano žodžei nepraeis.

Tiek yra žodžių szios dienos szventos Ewangelijos.

Ewangelia na piérwszą niedzielę Adwentu.

Na cześć i chwale, Panu Bogu Wszemogacemu, w Trójcy Świętej Jedyńemu, na pożytek nasz duchowny, czyta nam Kościół S. Ewangelią na Niedzielę piérwszą Adwentu napisaną u Łukasza S. w rozdziale 21, którę jako słów Pańskich z uwagą posłuchajcie.

W on czas, mówił JEZUS Uczniom swoim: będą znaki na słońcu i księżycu i gwiazdach: a na ziemi uciśnienie narodów dla zamieszania szumu morskiego i nawałności: gdy będą ludzie schnać od strachu i oczekiwania tych rzeczy, które będą przychodzić na wszystek świat. Albowiem mocy niebieskie wzruszone będą. A wtedy ujrzą syna człowieczego przychodzącego w obłoku, z mocą wielką i z majestatem. A

to gdy się dźiać pocznie, poglądjcież a podnoście głowy wasze: boć się przybliża odkupienie wasze. I powiedział im podobieństwo: Pójrzycie na figę i na wszystkie drzewa: gdy już z siebie owoc wypuszczają, wiecie żeć już blisko jest lato. Tak i wy gdy ujrzycie iż się to będzie dźiało, wiedzcież żeć blisko jest królestwo Boże. Zaprawdę mówię wam, że nie przeminie ten rodzaj, aż się wszystko ziści. Niebo i ziemia przeminą: ale słowa moje nie przeminą.

Tyle jest słów dzisiejszėj Ewangelii Świętėj.

Ant antrosios Advento nedėlios.

Evang. pagal szv. Mateuszo parsk. 11.

Aną metą, kad Jonas iszgirdo kalinyje Kristaus darbus, nusiuntęs du isz savo mokytniu, tarė jam: Tu esi, kursai turi ateiti, ar kito laukiame? O atsakydamas Jezus, tarė jiems: nuėję apsakykite Jonui, ką girdėjote ir regėjote. Akli regi, raiszi vaikszechioja, raupūti tampa apczystyti, kurti girdi, numirėlei kelias isz numirusiu, pavargėlems Evangėlija tampa apsakinėta, ir pałaimintas yra, kurs nepasipiktis isz manęs. Jiems-gi atstojus, pradėjo Jezus kalbėti minioms apie Joną: Ko iszėjote i girią regėti? nendrės siubūjanczios nū vėjo? Bet ko iszėjote regėti? žmogaus szvelnais rubais apvilko? Sztai, kurie

szvelnais rubais velkas, karaliu namûse yra. Bet ko iszėjote regėti? pranaszo? Isztikro sakau jums, ir daugiau nekaip pranaszo, nes tasai yra, apie kurį yra paraszyta: Sztai, asz siuncziu mano Aniolą priesz tavo veidą, kurs pataisys tavo kelią priesz tavę.

~~~~~

Na niedzielę wtórą adwentu.

Ewang. u Mateusza Ś. w rozdz. 11.

Won czas usłyszawszy Jan w więzieniu dzieła Chrystusowe, posławszy dwu z uczniów swoich, rzekł Mu: Tyś jest, który masz przyjść, czyli inszego czekamy? A odpowiadając JEZUS rzekł im: Szedlszy doniesście Janowi coście słyszeli i widzieli. Ślepi widzą, chromi chodzą, trędowaci bywają oczyszczeni, głusi słyszą, umarli zmartwychwstają, ubogim Ewangelią opowiadają: a błogosławiony jest, który się ze mnie nie zgorszy. A gdy oni odeszli, poczał JEZUS mówić do rzesz o Janie: Coście wyszli na puszcę widzieć? trzcinę chwiejącą się od wiatru? Ale coście wyszli widzieć? człowieka w miękkie szaty obleczonego? Oto którzy w miękkie szaty się obłóczą, w domiech królewskich są. Ale coście wyszli widzieć? Proroka? Zaiste powiadam wam, i więcej niż proroka. Bo ten jest, o którym

napisano: Oto ja posylam Aniola mego przed obliczem twojem, który zgotuje drogę twą przed tobą.

Ant trecziosios Advento nedėlios.

Evang. pagal šv. Jono parskyr. 1.

Aną metą nusiuntė žydai iš Jeruzalės kunigus ir Levytus pas Jono, idant paklaustu jo: Tu kas esi? Ir išpažino, o neužsigynė, ir išpažino, jog n'esmi asz Kristus! Jr klausė jo: kasgi tadą? Elijoszius esi tu? Ir tarė: n'esmi. Pranaszas esi tu? Jr atsakė: ne! Tarė tad jam: Kas-gi esi, idant dūtumime atsakymą tiems, kurie siuntė mus? Ką sakai apie savę patį? Tarė: Asz balsas szaukenczio girioje: Taisykite Vieszpaczio kelią, kaipo pasakė Jzaijoszius pranaszas. O kurie buvo siūsti, buvo išz Parizeuszu. Ir klausė jo, ir tarė jam: kodėlgi tadą kriksztiji, jei tu n'esi Kristus, nei Elijoszius, nei Pranaszas? Atsakė jiems Jonas tardamas: Asz kriksztiju vandenimi, bet tarp jusu atsistojo, kurio jūs nepažistate. Tasai yra, kurs paskui manęs turi ateiti, kurs priesz manę stojos, kurio asz n'esmi vertas, idant iszriszczio autuvo dirželį. Tai stojos Betanijoje už Jordono, kame Jonas kriksztijo.

Na Niedzielę III. Adwentu.

Evangelia u Jana Ś. w rozdz. 1.

W on czas, posłali Żydowie z Jeruzalem Kapłany i Lewity do Jana, aby Go spytali: ktoś ty jest? I wyznał a nie zaprzął: a wyznał, że ja nie jest Chrystus. I spytali go: Cóż tedy? Jesteś ty Eliasz? I rzekł: Nie jestem. Jesteś ty prorok? I odpowiedział: Nie. Rzekli mu tedy: ktoś jest, żebyśmy dali odpowiedź tym, którzy nas posłali? co powiadasz sam o sobie? Rzekł: Jam głos wołającego na puszczy: Prostujcie drogę Pańską, jako powiedział Izajasz Prorok. A którzy byli posłani, byli z Faryzeuszów. I pytali go, a mówili mu: Czemuż tedy chrzczisz, jeżeliż ty nie jest Chrystus, ani Eliasz, ani Prorok? Odpowiedział im Jan mówiąc: Jać chrzczę wodą: ale w pośrodku was stanął, którego wy nieznacie. Ten jest który za mną przyjdzie, który przedemną stał się: któregom ja niegodzien, żebym rozwiązał rzemyk u trzewika jego. To się działo w Bethanii za Jordanem, kędy Jan chrzcil.

Ant ketvirtosios Advento nedėlios.

Evang. pagal šv. Lukosžiaus parskyr. 3.

Penkiolektūsė metūsė Tiberijaus ciėcoriaus vieszpatavimo, Poncijui Pilotui Judėją beval-

dant, Erodiui Galilėjos tetrarką, o jo broliui Pilypui Jtūrėjos ir Trakonytės szalies tetrarką ir Lizanijai Abilynios tetrarką b'esant, po vyriausiniu kunigu Annosziaus ir Kaiposziaus, stojosi Wieszpaczio žodis ant Jono Zakarijosziaus sunaus, girioje: ir atėjo į visą Jordono szalį apsakinėdamas pakutos kriksztą dėl griėku atleidimo, kaipo paraszyta yra Jzajiosziaus pranaszo kalbu kningose: Balsas szaukenczio girioje: taisykite Wieszpaczio kelią, tiesius darykite jo takus, visoks klonis bus pripildytas, ir visoks kalnas ir kalnelis bus pažemintas, ir kumpios vietos tiesios, ir nelygios-lygeis keleis: ir iszvys visoks kunas Dievo iszganytą.

Na Niedzielę IV. Adwentu.

Ewangelia u Łukasza S. w rozdz. 3.

Piętnastego roku panowania Tyberyusza Cesarza, gdy Pontius Pilat rządził żydowską, ziemią, a Herod Tetrarchą Galilejskim, a Filip brat jego Tetrarchą Iturejskim i Trachonitskiéj krainy, a Lizaniasz Abileńskim Tetrarchą: za najwyższych kapłanów Annasza i Kaiphasza: stało się słowo Pańskie do Jana, Zacharyaszowego syna, na puszczy. I przyszedł do wszelkiéj krainy Jordanu, opowiadając chrzest pokuty na odpuszczenie grzechów: jako jest napisano w księgach mów Izajasza Proroka:

Głos wołającego na puszczy: Gotujcie drogę Pańską, czyńcie proste ścieżki jego. Wszelka dolina będzie napelniona: a wszelka góra i pagórek poniżon będzie: i krzywe miejsca będą proste, a ostre drogami gładkimi. I ogląda wszelkie ciało zbawienie Boże.

Ant Dievo Sunaus užgimimo dienos.

Evang. pirmuju Misziu pagal evr. Lukošiaus parsk. 2.

Aną metą iszėjo sakymas nū Augusto ciēcoriaus, idant butu suraszytas visas sviētas. Tas sąraszas pirmu buvo padarytas Syrijos storastos Cyrynaus, ir ējo visi, idant iszpažintu, kiekvienas į savo miestą. Ejo teipogi ir Jūzapas nū Galilėjos isz Nazareto miesto į Judeją į Dovydo miestą, kurs vadinas Betlejem, dėlto — kad buvo isz Dovydo namu ir giminės: idant iszpažintu su Marija, sujungta sau moterimi, nėsčzia. Ir stojosi, kad ten buvo, iszsipildė dienos, idant pagimdytu. Ir pagimdė pirmgimi savo Sunų ir suvystė jį vystyklais ir paguldė jį prakartėje, dėlto kad nebuvo jiems vietos gaspadoje. O piemenis buvo toje-pat szalyje, jauczią ir sergią nakties sargybas ant savo bandu. O sztai Vieszpaczio Aniolas stojosi szalyje ju, o Dievo szviesumas apszvietė jūs, ir nusigando didžia baime. Ir tarė jiems Aniolas: Nesibijokite,

nes sztai apsakai jums didį džiangsmą, kurs bus visai giminei, dėlto kad užgimė jums szendieną Iszganytojas, kurs yra Vieszpats Kristus, Dovydo miestę. O tas jums ženklas: Rasite kudikelį vystyklais suvystytą ir paguldytą prakartėje. O tūjaus su Aniolu stojosi daugybė dangiskos kareivijos, garbinančiu Dievą ir sakanciu: Garbė ant augsztybės Dievui, o ant žemės ramybė žmonėms gero noro. —

Antruju Misziu Evangėlija.

Ten-pat.

Aną metą piemenis kalbėjo vienas kitam: Eikime lig Betlejem, o paveizdėkime to žodžio, kursai stojosi, kurį mums Vieszpats parodė. Ir atėjo pasiskubindami ir rado Mariją, ir Jūzapą, ir kudikelį, paguldytą prakartėje. O iszvydę pažino žodį, kursai jiems buvo pasakytas apie tą kudikelį. O visi, kurie girdėjo, stebėjos ir isz to, kas jiems buvo piemeniu pasakyta. Bet Marija užlaikė visus tūs žodžius sudėdama sau szirdyje. Ir sugrižo piemenis szlovindami ir garbindami Dievą už vis tai, ką girdėjo ir regėjo, kaip jiems buvo pasakyta.

Trecziuju Misziu Evangėlija

pagal szv. Jono parsk. 1.

Isz pradžios buvo žodis, o žodis buvo pas Dievo, o Dievas buvo Žodis. Tai buvo isz

pradžios pas Dievo. Visi daiktai par Jį stojosi, o be jo nėkas nesistojo, kas tiktai stojosi. Jame buvo gyvenimas, o gyvenimas buvo žmoniui szviesybė, o szviesybė tamsybėse szvieczia, o tamsybės jo neapsiautė. Buvo žmogus, Dievo siųstas, kuriam vardas buvo Jonas. Tasai atėjo ant liudijimo, idant iszdūtu liudijimą apie szviesybę, idant visi tikėtu par jį. Nebuvo jis szviesybė, bet idant iszdūtu liudijimą apie szviesybę. Buvo tikroji szviesybė, kuri apszvieczia kiekvieną žmogų, ateinantį ant to sviėto. Buvo ant sviėto, ir sviėtas par Jį stojosi, o sviėtas Jo nepažino. Pas savuju atėjo, o savieji Jo nepriėmė. O kurie tiktai priėmė Jį, davė jiems galybę Dievo sunumis pastoti; tiems, kurie tiki į Jo vardą: Kurie ne isz kraujo, nei isz kuno noro, nei isz vyro noro, bet isz Dievo užgimė. O Zodis stojosi kunu ir gyveno tarp musu; ir regėjome Jo garbę, garbę kaipo vienatinio mūsų Tėvo, pilną mylistos ir tiesos. —

W dzień Bożego narodzenia.

Ewangelia z piérwszėj Mszy u Łuk. Š. w rozdz 2.

Won czas, wyszedł dekret od Cesarza Augusta, aby popisano wszystkim świat. Ten popis piérwszy stał się od starosty Syryjskiego Cyryna. I szli wszyscy aby się popi-

sali, każdy do miasta swego. A szedł też i Józef od Galilei z miasta Nazareth, do żydowskiej ziemi, do miasta Dawidowego, które zowią Bethlehem: przeto iż był z domu i Pokolenia Dawidowego. Aby był popisan z Maryą poślubioną sobie małżonką brzemienną. I stało się, gdy tam byli, wypełniły się dni, aby porodziła. I parodziła syna swojego pierwszorodnego, a uwinęła go w pieluszki, i położyła go w żłobie: iż miejsca im niebyło w gospodzie. A byli pasterze w tejże krainie czujący i strzegący nocne straże nad trzodą swoją. A oto Anioł Pański stanął podle nich, a jasność Boża zewsząd je oświeciła: i zlekli się wielką bojaźnią. I rzekł im Anioł: Nie bójcie się: bo oto opowiadam wam wesele wielkie, które będzie wszystkiemu ludowi: iż się wam dziś narodził Zbawiciel, który jest Chrystus Pan, w mieście Dawidowém. A ten wam znak: znajdziecie niemowlętko uwinione w pieluszki i położone we żłobie. A natychmiast było z Aniołem mnóstwo wojska niebieskiego, chwalcących BOGA, i mówiących: Chwała na wysokości BOGU: a na ziemi pokój ludziom dobrej woli.

Ewangelia z drugiej Mszy, tamże.

Won czas, pasterze mówili jeden do drugiego: Pójdźmy aż do Bethlehem, a oglądajmy

to słowo które się stało, które nam Pan pokazał. I przyszli kwapiąc się, i naleźli Maryą i Józefa, i niemowlątko położone we żłobie. A ujrzawszy poznali słowo, które im było powiedziano o dzieciątku tém. A wszyscy którzy słyszeli dziwowali się temu, i co do nich pasterze mówili. Lecz Marya te wszystkie słowa zachowywała stosując w sercu swoim. I wrócili się pasterze, wysławiając i chwając BOGA, ze wszystkiego co słyszeli i widzieli, jako im powiadano jest.

Ewang. z Trzeciój Mszy u Jana Ś. Rozd. 1.

Na początku było Słowo, a słowo było u Boga, a Bogiem było Słowo. To było na początku u Boga. Wszystko się przez nie stało: a bez niego nic się nie stało, co się stało. W nim był żywot, a żywot był światłością ludzi: a światłość w ciemnościach świeci, a ciemności jój nieogarnęły. Był człowiek posłany od Boga, któremu było imię Jan. Ten przyszedł na świadectwo: aby dał świadectwo o światłości, aby przezeń wszyscy wierzyli. Nie był on światłością: ale iżby świadectwo dał o światłości. Była światłość prawdziwa, która oświeca wszelkiego człowieka na ten świat przychodzącego. Na świecie był, a świat jest uczynion przezeń, a świat Go nie poznał,

przyszedł do własności, a swoi Go nie przyjęli. A ilekolwiek przyjęli Go, dał im moc, aby się stali synami Bożemi, tym którzy wierzą w imię Jego. Którzy nie ze krwi, ani z woli ciała, ani z woli męża, ale z Boga się narodzili. A SŁOWO CIAŁEM się stało i mieszkało między nami (i widzieliśmy chwałę Jego, chwałę jako jednorodzonego od Ojca pełne łaski i prawdy).

Ant pirmosios nedėlios po Vieszpaczio Užgimimo.

Evang. pagal šv. Lukosžiaus parąkyr. 2.

Aną metą Jûzapas ir Marija Jezaus Motyna stebėjos isz to, ką apie Jį kalbėjo. Ir palaimino jûs Simeonas, ir tarė Marijai Jo Motynai: Sztai tas yra padėtas ant nupūlimo ir ant atsikėlimo daugybės Izraeliuje, ir ant ženklo, kuriam priesztaraus. Ir tavo paczios dusią parvers kalavija, idant butu apreikštos isz daugel szirdžiu mislįs. Ir buvo Ona pranaszėnė, Panueliaus dugtė, isz giminės Aser; ta buvo labai metûse paėjusi ir gyveno su savo vyru septynerius metus nû savo panystės. Ota naszlė iki asztūniu deszimecziu ir kėtveriu metu, kuri neatsitolino nû bažnyczios, pasninkais ir małdomis tarnaudama dieną ir naktį. Ir ta, toje paczioje valandoje atėjusi, iszpažino Vieszpatį ir apsakinėjo apie jį visiems, kurie laukė Izraeliaus atpirkimo. O kad iszpildė viską pagal

Vieszpaczio įstatymo, sugrižo į Galilėją, į savo miestą Nazaret. O vaikelis augo ir tvirtinos, pilnas išminties, o Dievo mylista buvo Jame.

Na, niedzielę po Božem narodzeniu.

Ewang u Łukasza Ś. w rozdz. 2.

Won czas, Józef i Marya Matka Jezusowa dziwowali się temu, co o Nim mówiono. I błogosławił im Symeon, i rzekł do Maryi Matki Jego; O to Ten położon jest na upadek, i na powstanie wielu w Izraelu i na znak któremu sprzeciwiać się będą. I duszę twą własną przeniknie miecz, aby myśli z wielu serc były objawione. I była Anna Prorokini, córka Phanuelowa, z pokolenia Aser: ta była bardzo podeszła w leciech, a siedm lat żyła z mężem swym od panieństwa swego. A ta wdową aż do lat ośmdziesiąt i czterech, która nie odchadzała z kościoła, postami i modlitwami służąc we dnie i w nocy. Ta też onejże godziny nadszedłszy wyznawała Panu, i powiadała o Nim wszystkim, którzy oczekiwali odkupienia Izraelskiego. A gdy wykonali wszystko według zakonu Pańskiego, wrócili się do Galilei, do Nazaret miasta swego. A dziecię rosło i umacniało się pełne mądrości, a łaska Boża była w nim.

Ant Nauju Metu arba Jezaus apipjaustymo dienos.*Evang. pagal szrento Lukosziaus parskyr. 2.*

Aną metą, kad jau sukako asztūnios dienos, idant butu apipjaustytas vaikelis, pramin-tas yra Jo vardas Jezus, kursai buvo pir-miaus Anioło pramin-tas, nekaip žyvate buvo pradėtas. —

W dzień nowego lata.*Evang. u Łuka. Ś. w rozdz. 2.*

W on czas, gdy się spełniło ośm dni, iżby obrzezano dzieciątko: nazwano jest imię Jego JEZUS, które było nazwano od Anioła pier-wej niżli się w żywocie poczęło.

Ant antrosios nedėlios po Vieszpaczio Užgimimo.*Evang. pagal szrento Mateuszo parskyr. 2.*

Ana metą, numirus Erođui, sztai Viesz-paczio Aniolas pasirodė sapnyje Jūzapui Egypte, tardamas: Kelkis ir imk vaikelį ir Jo Motyną, o eik į Izraeliaus žemę, nes mirė, kurie jesz-kojo vaikelio duszios. Kurs atsikėlęs paėmė vaikelį ir Jo Motyną ir atėjo į Izraeliaus žemę. Bet iszgirdęs, kad Arkelaus vieszpatavo Ju-dėjoje, savo tėvo Erodo vietoje, bijojos ten eiti, o parsergėtas sapnyje, nuėjo į Galilėjos szalis. Ir atėjęs gyveno mieste, kurs vadinasi Nazaret,

idant iszšipildytu, kas yra pranaszu paraszyta.
jog Nazarenėcziu bus vadintas.

**W niedzielę wtórą po Bożem Narodzeniu
(ante Epiphaniām.)**

Ewang. u Mat. Ś. w. rozd. 2.

Onego czasu, gdy Herod umarł, oto Aniol Pański ukazał się we śnie Józefowi w Egipcie, mówiąc; wstań, a weźmij dziecię i matkę jego, a idź do ziemi Izraelskiej. Albowiem pomarli, którzy duszy dziecięcej szukali. Który wstawszy, wziął dziecię i matkę jego, i przyszedł do ziemi Izraelskiej. A usłyszawszy iż Archelaus królował w Żydowskiej ziemi miasto Heroda ojca swego, bał się tam iść: a napomniony we śnie, wstąpił w strony Galilejskie. A przyszedłszy mieszkał w mieście, które zowią Nazareth: aby się wypełniło co rzeczone jest przez proroiki: iż Nazarejskim będzie nazwany.

Ant triju karaliu dienos.

Evangelija pagal švento Mateuszo paršyrimė 2.

Kad užgime Jezus Betlejeme Judos, Erodo karaliaus dienose, štai Iszmintingieji nū saulėtekio atėjo į Jeruzalę, tardami: Kame yra, kursai užgimė, žydu karalius? nes regėjome jo žvaizdę saulėtekyje ir atėjome pagar-

binti jo? O iszvydęs Erodas karalius nusi-
gando ir visa Jeruzalė su jū. Ir surinkęs
visus vyriausius kunigus ir žmoniu mokytojus,
klausinėjo ju, kame Kristus turėjo užgimti. O
jie tarė jam: Betlejeme Judos, nes teip yra
pranaszo paraszyta: Ir tu, Betlejem, Judos
žemė, nėjokiu budu n'esi mažiausioji tarp Ju-
dos kunigaikszcziu, nes isz tavęs iszeis vado-
vas, idant valdytu mano Izraeliaus žmones.
Tada Erodas paslapczei pavadinęs Iszmintingū-
sius, su atide klausinėjo jūs apie laiką žvaiz-
dės, kuri jiems pasirodė ir, siųsdamas jūs į
Betlejem, tarė: eikite ir paklauskite su atide
apie vaikelį, o kad atrasite, praneszkite man,
idant ir asz nuėjęs jį pagarbinczio. Kurie
iszklause karaliaus nuėjo. O sztai žvaizdė,
kurią buvo regėję saulėtekyje,ėjo pirm ju
ikikol atėjusi apsistojo ant tos vietos, kame
buvo vaikelis. O iszvydę žvaizdę nusidžiaugė
labai didžiu džiaugsmu. Ir įėję į namus, rado
vaikelį su Marija Jo Motyna ir pūlę ant
veido pagarbino Jį, ir atvėrę savo iszdus,*)
davė jam dovanas, auksą, smilkyklą**) ir myrą.
O apturėję sapnyje atsakymą idant nebegri-
sztu pas Erodo, kitu keliu sugrįžo į savo
szalį.

---

*) skarbus. — **) kodylą.

W dzień Trzech Królów.

Ewangelia u Mateusza Ś. w rozdz. 2.

Gdy się narodził JEZUS w Bethlehem Juda, we dni Heroda króla, oto Mędrcy ze Wschodu słońca przybyli do Jerozolimy, mówiąc: Gdzie jest który się narodził król Żydowski? Albowiem widzieliśmy gwiazdę jego na Wschód słońca, i przyjechalismy pokłonić się jemu. A usłyszawszy król Herod, zatrwożył się i wszystka Jerozolima z nim. I zebrawszy wszystkie przedniejsze kapłany, i doktory ludu, dowiadował się od nich, gdzie się miał Chrystus narodzić. A oni mu rzekli: w Bethlehem Judzkim: bo tak jest napisano przez proroka: I ty Bethlehem ziemio Judzka, z żadnej miary nie jesteś najpodlejszą między książęty Judzkiemi: albowiem z ciebie wynidzie wódz, któryby rządził lud mój Izraelski. Tedy Herod wezwawszy potajemnie Mędrców, pilnie się wywiadował od nich czasu gwiazdy która się im ukazała. I posławszy je do Bethlehem, rzekł: Idźcie, a wywiadujcie się pilno o dzieciątku: a gdy najdziecie, oznajmicie mi, abym i ja przyjechawszy pokłonił się jemu. Którzy wysłuchawszy króla, odjechali. A oto gwiazda, którą byli widzieli na wschód słońca, szła przed nimi, aż przyszedłszy stanęła nad miejscem gdzie było dziecię. A ujrzawszy gwiazdę,

uradowali się radością bardzo wielką. I wszedłszy w dom, znaleźli dziecię z Maryą matką jego, i upadłszy pokłonili się jemu: a otworzywszy skarby swe, ofiarowali mu dary: złoto, kadzidło i mirrę. A wziąwszy odpowiedź we śnie, aby się nie wracali do Heroda, inszą drogą wrócili się do krainy swójj.

Ant pirmosios nedėlios po triju karaliu.

Erang. pagal šv. Lukosiaus parsk. 2.

Kad Jezus buvo dvylekos metu, nueinant jiems į Jeruzalę pagal šventos dienos papročio, o sukakus dienoms, kad grįžo atgal, pasiliko vaikelis Jezus Jeruzalėje, ir nepasergėjo jo gimdytojai. O mislydami jį esant draugystėje, nuėjo dienos kelią ir jeshkojo jo tarp gencziu ir pažįstamuju. O neradę pagrižo į Jeruzalę, jeshkodami jo. Ir atsitiko po triju dienu, atrado jį bažnyčioje besėdžiantį tarp Daktaru, besiklausantį ju ir beklausenti jųs. O stebėjosi visi, kurie jį girdėjo, isz jo iszminties ir atsakymu. Ir pamatę stebėjosi. Ir tarė Jam Jo Motyna: Sunau, ką-gi mums teip padarei? sztai tavo tėvas ir asz, nusigailindami jeshkojome tavęs. Ir tarė jiems? Kas gi, kad manęs jeshkojote? nežinote, jog tūse daiktūse, kurie yra mano Tėvo, reikia man buti? O jie nesuprato žodžio, kurį kalbėjo

jiems. Ir ėjo su jeis, ir atėjo į Nazaret, ir buvo jiems padūtas. O Jo Motyna užlaikė visus tūs žodžius savo szirdyje. O Jezus augo iszmintyje ir amžiuje ir mylistoje pas Dievo ir pas žmoniu.

~~~~~

Na niedzielę pierwszą po trzech królach.

Ewang. u Łukasza Ś. w. rozdziale 2.

Gdy już był Jezus we dwanaście leciech, gdy oni wstąpili do Jeruzalem wedle zwyczaju dnia świętego. A skończywszy dni gdy się wracali, zostało dziecie Jezus w Jeruzalem: a nie obaczyli rodzice Jego. A mniemając, że On był w towarzystwie, uszli dzień drogi i szukali Go między krewnemi i znajomemi. A nie nalazszy, wrócili się do Jeruzalem, szukając Go. I stało się po trzech dniach znaleźli Go w kościele siedzącego w paśrodku Doktorów, a On ich słucha i pyta ich. A zdumiewali się wszyscy, którzy Go słuchali, rozumowi i odpowiedziom Jego. A ujrzawszy zdziwili się. I rzekła do Niego Matka Jego: Synu, cóżeś nam tak uczynił? oto ojciec Twój i ja żałośni szukaliśmy Cię. I rzekł do nich: Cóż jest żeście mię szukali? Nie wiedzieliście iż w tych rzeczach, które są Ojca mego potrzeba żebym był? A oni nie zrozumieli słowa, które im mówił. I zstąpił z nimi, i przy-

szedł do Nazaret: a był im poddany. A matka Jego wszystkie te słowa zachowała w sercu swém. A Jezus się pomnażał w mądrości i w latach, i w łasce u Boga, i u ludzi.

Ant antrosios nedėlios po triju karaliu.

Evang. pagal szv. Jono parskyr. 2.

Aną metą buvo jungtuvės*) Galilėjos Kanoje; ir buvo Jezaus Motyna ten. Pakviestas buvo teipo-gi ir Jezus ir Jo mokytimei ant jungtuviau. O netekus vyno, tarė Jezaus Motyna Jam: Vyno neturi! Ir tarė jai Jezus: Kas man ir tau, žmona? dar neatėjo mano valanda! Tarė Jo Motyna tarnams: ką tik tai tars jums. darykite. O buvo ten šeszi akmeninei indai, padėti pagal žydu apcystijmo, įtalpiną kiekvienas po du arba tris viėdrus. Tarė jiems Jezus: Pripilkite viėdrus vandens. Ir pripylė jūs iki virszaus. Ir tarė jiems Jezus: Semkite dabar ir neskite pardėtiniui. Ir nuneszė. O kad paragavo jungtuviau pardėtinis vandenį į vyną padarytą ir nežinojo, isz kur butu, bet tarnai žinojo, kurie buvo sėmę vandenį; pavadino Jauniki jungtuviau pardėtinis, ir tarė jam: Kiekvienas žmogus pirmiaus gerą vyną dūda, o kad atsigeria, tadą tą, kurs yra lėtesnis, o tu užlaikei ge-

*) svodbá.

raji vyną ligsziol. Tā padarē ženklū pradžā
 Jezus Galilējos Kanoje ir apreiszkē savo
 garbē; ir itikējo ī Jī Jo mokytimei.

Na niedzielę drugą po trzech Królach.

Ewang. u Jana Ś. w rozdz. 2.

W on czas, były gody małżeńskie w Kanie Galilejskiej; a była tam matka Jezusowa. Wezwan też był i Jezus, i uczniowie Jego na gody. A gdy niestawało wina, rzekła matka Jezusowa do Niego: Wina nie mają. I rzekł jēj Jezus: Co mnie i tobie niewiasto? jeszcze nie przyszła godzina moja. Rzekła matka Jego sługom: cokolwiek wam rzecze, czyńcie! I było tam sześć stągiew kamiennych, według oczyszczenia żydowskiego postawionych, biorących w się każda dwie albo trzy wiadra. Rzekł im Jezus: Napełnijcie stągwie wodą. I napełnili je aż do wierzchu. I rzekł im JEZUS: Czerpajcież teraz, a doniesście przełożonemu wesela. I donieśli. A gdy skosztował przełożony wesela wody, która się stała winem, a nie wiedział zkądby było, lecz słudzy wiedzieli, którzy wodę czerpali; wezwał oblubieńca przełożony wesela, i rzekł mu: Wszelki człowiek pierwěj podaje wino dobre: a gdy się napiją, tedy podlejsze. A tyś dobre wino zachował aż do tego czasu. Ten początek cudów

uczynił JEZUS w Kanie Galilejskiėj: i okazał chwałę swą, i uwierzyli weń uczniowie Jego,

Ant treczios nedėlios po triju karaliu.

Evang. pagal szvento Mateuszo parskyr. 8.

Aną metą, kad Jezus nužengė nū kalno, sekė paskui Jo didžios minios, o sztai raupūtas priėjęs pagarbino Jį, tardamas: Vieszpātė, jei nori, gali manę apczystyti. Ir isztiesė ranką Jezus prisilitėjo jo, tardamas: Noriu apczystyti. Ir tūjaus tapo apczystyti Jo raupai. Ir tarė jam Jezus: Veizdėk, ir nėkam nesakyk, bet eik, pasirodyk kunigui ir aukauk auką, kurią paliepia Maižiėszius, ant liudijimo jiems. O kad iėjo į Kaparnaum, atėjo pas Jo szimtininkas, praszydamas Jo ir tardamas: Vieszpātė, mano vaikas guli namie stabu užtiktas ir labai yra vargintas. Ir tarė jam Jezus: Asz ateisiu ir iszgydysiu jį. O atsakydamas szimtininkas tarė: Vieszpātė, n'esmi vertas, idant įžengtumi po mano stogo, bet tiktai tark žodi, o taps iszgydytas mano vaikas. Nes ir asz esmi žmogus po valdžios pastatytas, turis po savės kareivius, ir sakau tam: Eik, ir eina; o kitam: ateik, ir ateina; o savo tarnui: daryk tai ir daro. O girdėdamas Jezus stebėjosi ir sekantiems Jį, tarė: Isztiesu, sakau jums, neradau teip didžio ti-

kėjimo Izraeliuje. O sakau jums, jog daugel
 mūsų saulėtekio ir saulėlydžio ateis ir atsisės su
 Abraomu ir Izaoku ir Jokubu dangaus kara-
 lystėje, o karalystės sunęs bus iszmesti į pa-
 virszutines tamsybes; ten bus verksmas ir
 dantu griežimas. Ir tarė Jezus szimtininkui:
 Eik, ir kaipo įsitikėjai, tegul stojasi tau. Ir
 sugijo vaikas anoje valandoje. —

~~~~~

Na niedzielę trzecią po trzech królach.

Ewang. u Mat Ś. w razdz. 8.

W on czas, gdy zstąpił Jezus z góry,
 szły za Nim wielkie rzesze. A oto trędo-
 waty przyszedłszy, pokłonił się Mu mówiąc:
 Panie, jeżeli chcesz, możesz mię oczyścić. I
 ściagnąwszy Jezus rękę, dotknął się go, mó-
 wiąc: Chcę, bądź oczyszczon. A był zarazem
 oczyszczon trąd jego. I rzekł mu Jezus:
 patrz abyś nikomu nie powiadał: ale idź, ukaż
 się kapłanowi: i ofiaruj dar, który przykazał
 Mojżesz na świadectwo im. A gdy wszedł
 do Kapharnaum, przystąpił do niego Setnik,
 prosząc Go, i mówiąc: Panie, sługa mój leży
 w domu powietrzem ruszony, i ciężko trapiiony
 jest. I rzekł mu Jezus: Ja przyjdę, i uzdro-
 wiąę go. I odpowiadając Setnik, rzekł: Panie,
 nie jestem godzien abyś wszedł pod dach mój:
 ale tylko rzecz słowem, a będzie uzdrowion

sluga mój: Bo i ja jestem człowiek pod władzą postawiony, mający pod sobą żołnierze: i mówię temu: Idź, a idzie; a drugiemu, chodź, a przychodzi: a słudze mojemu, czyni to, a czyni. A usłyszawszy Jezus, dziwował się i rzekł tym, którzy szli za nim: Zaprawdę powiadam wam, nie znalazłem tak wielkiej wiary w Izraelu. A powiadam wam, iż wiele ich ze wschodu słońca i z zachodu przyjdzie, i usiądą z Abrahamem, i Izaakiem, i Jakóbem, w Królestwie niebieskiem; a synowie królestwa będą wyrzuceni w ciemności zewnętrzne: tam będzie płacz i zgrzytanie zębów. I rzekł JEZUS Setnikowi: Idź: a jakoś uwierzył niech ci się stanie. I uzdrowiony jest sługa onęj godziny.

Ant ketvirtosios nedėlios po trijn karaliu.

Erang. pagal szr. Mateuszo pars. 8.

Aną metą, kad Jezus įžengė į valtį, sekė Jį Jo mokytimei, o štai didis sujudimas pakilo jurioje, taip jog valtis apsidengė vilnimis, o Jis miegojo. Ir prisiartino prie Jo Jo mokytimei ir pažadino Jį, tardami: Vieszpate, gelbėk mus, žūstame! Ir tarė jiems Jezus: dėlko baimingi esate, silpno tikėjimo? Tada atsikėlęs paliepė vėjams ir juriai, ir tapo didis ramumas. O žmonės stebėjosi, tardami: Kok-sai tas yra, kad vėjas ir juria jo klauso?

Na niedzielę czwartą po trzech królach.

Evangelia u Mat. Ś. w rozdz. 8.

W on czas, gdy JEZUS wstąpił w łódkę, weszli za Nim uczniowie Jego. A oto wzruszenie wielkie stało się na morzu, tak iż się łódka wałami okrywała, a On spał. I przystąpili do Niego uczniowie Jego, i obudzili Go, mówiąc: Panie! zachowaj nas, giniemy. I rzekł im JEZUS: Czemu bojaźliwi jesteście małej wiary? Tedy wstawszy rozkazał wiatrom i morzu, i stało się ucieszenie wielkie. A ludzie się dziwowali, mówiąc: Jakież jest ten, że mu i wiatry i morze są posłuszne?

Ant penktos nedėlios po triju karaliu.

Evang. pagal Szv. Mateuszo parskyr. 13.

Aną metą pasakė Jezus minioms tą pri-lyginimą: Prilyginta yra Dangaus karalystė žmogui, kurs pasėjo gerą sėklą ant savo dirvos. O kad žmonės miegojo, atėjo jo nepriėtelis ir užsėjo kūkalius tarp kviečių, ir nuėjo. O kad išaugo žolė ir vaisių padarė, tad pasirodė ir kūkalei. O priėję ukininko tarnai, tarė jam: Vieszpate ar-gi negerą sėklą pasėjei ant savo dirvos? iszkur-gi turi kūkalius? Ir tarė jiems: nepriėtelis žmogus tat padarė. O tarnai tarė jam: nori, eisime ir surinksime jūs? Ir tarė: Ne, idant kartais berinkdami kū-

kalius neiszrautumite drauge su jeis ir kviečiu. Leiskite abiem augti lig pjuties, o pjuties laike tarsių pjovėjams: surinkkite jų i pėdelius ant sudeginimo, o kviečius sukraukite i mano klūną.

Na niedzielę piątą po trzech królach.

Ewang. u Mat. Ś. w rozdz. 13.

W on czas, mówił Jezus rzeszom to podobieństwo: Podobne się stało królestwo niebieskie człowiekowi, który posiał dobre nasienie na roli swojej. A gdy ludzie spali, przyszedł nieprzyjaciół jego, i nasiał kąkol między pszenicą i odszedł. A gdy urosła trawa i owoc uczyniła: tedy się pokazał i kąkol. A przystąpiwszy słudzy gospodarscy, rzekli mu: Panie, izaliś nie posiał dobrego nasienia na roli twojej? zkad tedy kąkol ma? I rzekł im: nieprzyjaźny człowiek to uczynił. A słudzy rzekli mu: Chcesz iż pójdziemy i zbierzemy je? I rzekł: Nie; byście snadź zbierając kąkol, nie wykorzenili zaraz z nim i pszenicę. Dopusćcie obojgu rość aż do żniwa: a czasu żniwa rzekę żeńcom: Zbierzcie pierwój kąkol, a zwiążcie go w snopki ku spaleniu: a pszenicę zgromadźcie do gumna mojego.

Ant szesztosios nedėlios po triju karaliu.

Evang. pagal szv. Mateuszo parsk. 13.

Aną metą pasakė Vieszpats minioms tą prilyginimą: Panaszi yra dangaus karalystė į garstyczių grūdą, kuri paėmęs žmogus, pasėjo ant savo dirvos, kurs tikrai yra mažiausis už visas sėklas, bet kad užauga, didesnis yra už visas daržo žoles, ir palieka medžiu, teip kad dangaus paukszczei ateina ir gyvena ant jo szaku. Kitą prilyginimą pasakė jiems: Panaszi yra dangaus karalystė į raugą, kuri paėmusi motriszkė įmaisžė į tris miėras miltu, iki vistai surugo. Tai vis kalbėjo Jezus prilyginimais minioms, o be prilyginimu nekalbėjo jiems, idant iszsipildytu, kas buvo pranaszo pasakyta, kalbanczio: Atversiu prilyginimūšę savo burną, apreiksziau paslėptus nū su-tvėrimo pasaulės daiktus.

Na niedzielę szóstą po trzech królach.

Ewangelia u Mat. Š. w rozdz. 13.

W on czas, mówił JEZUS rzeszom to podobieństwo: Podobne jest królestwo niebieskie ziarnu gorczycznemu, które wzięwszy człowiek usiał na roli swojej. Które najmniejszeć jest ze wszego nasienia: ale kiedy urośnie, większe jest ze wszech jarzyn: i stawa się drzewem tak, iż przychodzą ptacy niebiescy, i mieszkają na

gałązkach jego. Insze podobieństwo powiedział im: Podobne jest królestwo niebieskie kwasowi, który wzięwszy niewiasta zakryła we trzy miary mąki, aż wszystko skwaśniało. To wszystko mówił Jezus w podobieństwach do rzeszy: a krom podobieństwa nie mówił im: aby się wypełniło to, co jest rzeczono przez proroka mówiącego: Otworzę usta moje w przypowieściach, będę wypowiadał skryte rzeczy od założenia świata.

Ant senuju Užgavėniu nedėlios.

Evangelija pagal szvento Mateuszo parskyrime 20.

Aną metą pasakė Jezus savo mokytinems tą prilyginimą: Panaszi yra Dangaus karalystė i žmogų ukininką, kursai iszėjo labai anksti samdyti darbininku i savo vynyną. Ir padarius ligtuves su darbininkais isz dienos skatiko, nusuntė jų i savo vynyną. Ir iszėjės apie treciają valandą, iszvydo kitus bestovinczius ant turgavietės dykus, ir tarė jiems: Eikite ir jūs i mano vynyną, o kas bus teisinga, dūsiu jums. Ir jie nuėjo. Ir vėl iszėjo apie szesztąją ir devintąją valandą, ir padarė teip-pat. O apie vieniūlektą iszėjo, ir rado kitus bestovinczius, ir tarė jiems: Ko cze stovite visą dieną dyki? Tarė jiems: Eikite ir jūs i mano vynyną. O kad pasidarė vėlu, tarė vynyno Vieszpats savo užveizdėtojui: Pavadinink darbininkus ir atadūk jiems užmo-

kesni, pradedant nū paskutiniuju iki pirmuju. O kad atėjo, kurie apie vieniulektą valandą buvo atėję, gavo po skatiką. O atėję ir pirmieji, mislijo daugiau gausę, bet ir jie tegavo po skatiką. O imdami murmėjo priesz tą ukininką, tardami: Tie paskutinieji vieną valandą tedirbo, o lygius jūs su mumis padarei, kurie nesziojome dienos nasztą ir karsztį. O jis atsakydamas vienam isz ju tarė: Priėteli, nedarau tau neteisingai, argi ne už skatiką sulygai su manimi? Imk, kas tavo yra ir eik, noriu teipogi ir tam paskutiniam dūti, kaip ir tau! Argi tavo akis pikta yra, dėlto, kad asz geras esmi? Teip bus paskutinieji pirmaiseis, o pirmieji paskutineiseis: nes daug yra paszauktu, o maž teiszrinktu. —

Na niedzielę starego mięsopostu (Septuagesima).

Ewang. u Mat. Š. w rozdz. 20.

W on czas, mówił Jezus uczniom swoim to podobieństwo: Podobne jest królestwo niebieskie człowiekowi gospodarzowi, który wyszedł bardzo rano najmować robotniki do winnicy swojej. A uczyniwszy umowę z robotnikami z grosza dziennego, posłał je do winnicy swojej. I wyszedłszy około trzeciěj godzinie, ujrzał drugie stojące na rynku próżnujące, i rzekł im: Idźcie i wy do winnicy mojej, a co

będzie sprawiedliwo, dam wam. A oni poszli. I zasię wyszedł około szóstej i dziewiątej godzinie, i także uczynił. A około jedenastej wyszedł, i znalazł drugie stojące, i rzekł im: Co tu stoicie cały dzień próżnujący? Rzekli mu: Iż nas nikt nie najał. Rzekł im: Idźcie i wy do winnicy mojej. A gdy wieczór przyszedł, rzekł Pan winnicy sprawcy swemu: Zawołaj robotników, i oddaj im zapłatę poczynawszy od ostatnich aż do pierwszych. Gdy tedy przyszli, którzy około jedenastej godzinie byli przyszli, wzięli po groszu. A przyszedłszy i pierwsi, mniemali żeby więcej wzięść mieli: ale wzięli i oni po groszu. A wzięwszy szemrali przeciw gospodarzowi, mówiąc: Ci ostateczni jedną godzinę robili: a uczyniłeś je równemi nam, którzyśmy nieśli ciężar dnia, i upalenia. A on odpowiadając jednemu z nich rzekł: Przyjacielu, nie czynię krzywdy: Azaż się ze mną za grosz nie zmówił? Weźmij co twego jest, a idź: Chcę też i temu ostatecznemu dać jako i tobie. Czyli mi się nie godzi uczynić, co chcę? czyli oko twoje złośliwe jest, iżem ja jest dobry? Tak ostateczni będą pierwszemi: a pierwsi ostatecznemi. Albowiem wiele jest wezwanych: ale mało wybranych.

Ant nedėlios priesz Užgavėnės.

Evang. pagal szvento Lukosziaus parsk. 8.

Aną metą, kad didžios minios susiėjo ir isz miestu skubinos pas Jezaus, tarė par pri-lyginimą: Iszėjo, kursai sėja, sėti savo sėklos; o kad sėjo, viena nukrito pagal kelio, ir buvo suminta, ir dangaus paukszei sulesė ją. O kita nukrito ant ūlos, o iszdygusi nudžiuvo, dėlto kad neturėjo drėgnumo. O kita nukrito tarp erszkėcziu, o drauge iszdygę erszkėczei nusmelkė ją. O kita nukrito ant geros žemės, ir iszdygusi padarė szinteriopą vaisių. Tai tardamas szaukė: kas turi ausis dėl klausymo tegul klauso. Ir klausė Jo, Jo moky-tinei, koks tai butu prilyginimas? Kuriems Jis tarė: Jums yra dūta žinoti Dievo kara-lystės paslaptis, kitiems-gi par prilyginimus, idant regėdami neregėtu, o girdėdami neisz-manytu. Yra tadą tas prilyginimas: sėkla yra Dievo žodis. O kurie pagal kelio: tie yra, kurie klauso, paskui ateina velnias ir iszima žodį isz ju szirdies, idant tikėdami ne butu iszganyti. Kurie-gi ant ūlos: kurie kad iszgirsta su džiaugsmu priima žodį, o tie szakniu neturi, kurie iki laiko tetiki, o laike pagun-dinimo atstoja. O kurie nukrito į erszkėcziaus: tie yra, kurie iszgirdo, o nū rupesties, turtu ir minkszto gyvenimo nuėję, tampa užtrosz-

kinti ir neatnesza vaisiaus. O kurie ant geros žemės: tie yra, kurie geroje ir visugeriausioje szirdyje girdėdami žodį užlaiko ir vaisių atnesza kantrybėje.

~~~~~  
Na Niedzielę przed zapustami (Sexagesima.)

Ewang. u Łuk. Ś. w rozdz. 8.

W on czas, gdy się wielka rzesza schodziła, i z miast kwapili się do Jezusa, rzekł przez podobieństwo: Wyszedł który siew, siał nasienie swoje. A gdy siał, jedno upadło podle drogi. i podeptano jest, a ptacy niebiescy podziobali je. A drugie upadło na opokę: a wszedłszy uschło, iż nie miało wilgotności. A drugie padło między ciernie: a spolem wszedłszy ciernie zadusiło je. A drugie padło na ziemię dobrą: wszedłszy, uczyniło owoc stokrotny. To mówiąc wołał: kto ma uszy ku słuchaniu, niechaj słucha. I pytali Go uczniowie Jego, coby to za podobieństwo było? Którym rzekł On: Wam dano jest wiedzieć tajemnice królestwa Bożego, a innym przez podobieństwa, aby widząc nie widzieli, a słysząc nie rozumieli. Jest tedy to podobieństwo: Nasienie jest słowo Boże. A którzy podle drogi: ci są którzy słuchają, potem przychodzi dyabeł, i wybiera słowo z serca ich, aby uwierzywszy nie byli zbawieni. Którzy na opokę:

którzy gdy usłyszają, z weselem przyjmują słowo: a ci korzenia nie mają, którzy do czasu wierzą, a czasu pokusy odstępują. A które padło między ciernie: ci są którzy usłyszeli, a od troskania, i bogactw, i rozkoszy żywota odszedłszy bywają zaduszeni, i nie przynoszą owocu. A które na ziemię dobrą: ci są, którzy dobrém a wyborném sercem usłyszawszy słowo zatrzymują, i owoc przynoszą w cierpliwości.

Ant Užgavėniu Nediėlos.

Evang. pagal Szvento Lukosziaus parskr. 18.

Aną metą, ėmė su savimi Jezus dvyleką savo mokytinių, ir tarė jiems: Sztai einame į Jeruzalę ir išsipildys vis, kas pranaszu parasyta yra apie žmogaus Sūnų, nes bus išdūtas stabmeldžiams, ir bus iszjūktas, ir plaktas, ir spjaudytas, ir nuplakė, užmūsų jį, o trecioje dienoje atsikels. O jie nėko nėsoprato, ir buvo tas žodis paslėptas nū ju, ir nėsoprato, kas buvo sakyta. Ir atsitiko, kad artinos prie Jerikos; vienas aklas sėdėjo pagal kelio, alužnos praszydamas. Ir kad iszgirdo minias praeinanczias, klausė, kas tai butu? Ir tarė jam: kad Jezus Nazarenėtis praeina. Ir szaukė tardamas: Jezau, Dovydo Sūnau, susimilk ant manęs. O kurie isz priesz-

akio ėjo, barė ji, idant tylėtu. Bet jis dar labiaus szaukė: Dovydo Sunau, susimilk ant manęs. O sustojęs Jezus liepė ji atvesti pas savęs. O kad prisiartino, paklausė jo, tarėdamas: Ko nori, kad tau padaryczio? O jis atsakė: Vieszpatė idant regėczio! O Jezus tarė jam: Regėk, tavo tikėjimas tavę sveiką padarė. Ir tūjaus regėjo ir sekė paskui Jo, garbindamas Dievą. O visi žmonės, kad iszydo, davė garbę Dievui.

~~~~~

Na niedzielę Zapustną (Quinquagesima).

Ewang. u Łuk. Ś. w rozdz. 18.

W on czas, wziął z sobą JEZUS dwanaście, uczniów i rzekł im. Oto wstępujemy do Jeruzalem: a skończy się wszystko co napisano jest przez proroki o Synie Człowieczym. Bo będzie wydan poganom: i będzie naigrawan, i ubiczowan, i uplwan: a ubiczowawszy zabiją Go: a dnia trzeciego zmartwychwstanie. A oni tego nic nie zrozumieli: i było to słowo zakryte od nich i nie zrozumieli co się mówiło. I stało się gdy się przybliżał ku Jerycho, ślepy niektóry siedział wedle drogi żebrząc. A usłyszawszy rzeszą przechodzącą, pytał coby to było. I powiedzieli mu iż JEZUS Nazareński mimo idzie. I zawołał, mówiąc: JEZUSIE, Synu Dawidów zmituj się

nademną! A ktorzy szli wprzód fukali nań aby milczał. Lecz on tém więcéj wołał: Synu Dawidów zmiluj się nademną. A JEZUS stanąwszy rozkazał go przywieść do siebie. A gdy się przybliżył, pytał go, mówiąc: Co chcesz abym ci uczynił? A on powiedział: Panie, abym przejrzał. A JEZUS mu rzekł: Przejrzyj: wiara twoja ciebie uzdrowiła. I natychmiast przejrzał, i szedł za nim wielbiąc Boga. A lud wszystek widząc, dawał chwałę Bogu.

Ant Pelenu dienos.

Evang. pagal szv. Mateuszo parsk. 6.

Aną metą, tarė Jezus savo mokytinems: kad gavėjate, nebukite, kaipo veidmainei nu-liudę; nes savo veidus isznaikina, idant pasi-rodytu žmonėms gavėją. Isz tiesu, sakau jums: jog atėmė savo užmokesnį. Bet kad tu gavėji, patepk tavo galvą ir nuprausk tavo veidą, idant nepasirodytumi žmonėms gavėjas, bet tavo Tėvui, kurs yra paslapyje: o tavo Tėvas, kurs mato paslapyje, atadūs tau. Nerinkkite sau iszdu ant žemės, kur rudis ir kandis gadina, ir kur vagis iszkasa ir isz-vagia. Bet rinkkite sau iszduš danguje, kur nei rudis nei kandis negadina, ir kur vagis neiszkasa ir neiszvagia. Nes kame yra tavo iszdas, ten yra ir tavo szirdis.

W dzień popielcowy.

Ewang. u Mat. Ś w roz. 6.

W on czas, mówił JEZUS uczniom swoim: Gdy poście nie bądźcie jako obłudnicy smętni: albowiem twarzy swoje niszczą, aby się ludziom zdali poszczącymi. Zaprawdę powiadam wam, iż wzięli zapłatę swoją. Ale ty kiedy pościsz, namaż głowę twoją, i umyj oblicze swoje: abyś się nie okazał ludziom iż pościsz, ale Ojcu twemu, który jest w skrytości: a Ojciec twój, który widzi w skrytości, odda tobie. Nie skarbcie sobie skarbów na ziemi; gdzie rdza i mól psuje, i gdzie złodzieje wykopywają i kradną. Ale skarbcie sobie skarby w niebie: gdzie ani rdza, ani mól nie psuje, i gdzie złodzieje nie wykopują, ani kradną. Albowiem gdzie jest skarb twój, tam jest i serce twoje.

Ant pirmosios Gavėnės nedėlios.

Evang. pagal Šv. Mateuszo parskyr. 4.

Aną metą buvo Jezus Dvasios nuvestas į girią, idant butu velnio gundintas. O kad išspasninkavo keturias deszimtis dienu ir keturias deszimtis nakcziu, paskui alko. O priėjęs gandintojas, tarė jam: jei-gu Dievo Sunus esi, tark, idant tie akmenis pasidarytu dūnų. Kurs atsakydamas, tarė: Paraszyta yra:

Neviena dūna tegyvena žmogus, bet visokiu žodžiu, kurs paeina isz Dievo burnos. Tada paėmė jį velnias į szventą miestą ir pastatė jį ant Bažnyczios virszaus, ir tarė Jam: Jei-gu Dievo sunus esi, nusileisk žemyn; nes pa-raszyta yra: jog savo Aniolams paliėpe apie tavę, ir ant ranku neszios tavę, idant kartais neužgau-tumi į akmenį savo kojos. Tarė jam Jezus: Vėl paraszyta yra: negundįsi savo Vieszpaczio Dievo. Vėl paėmė jį velnias ant labai aug-szto kalno, ir parodė jam visas sviėto kara-lystes ir ju garbę; ir tarė jam: Tai vis tau dūsiu, jei pūlės pagarbįsi manę. Tada tarė jam Jezus: Eik, szetone, nes paraszyta yra: Vieszpatį savo Dievą tegarbįsi ir Jam vienam tetarnausi. Tad apleido Jį velnias; ir sztai Aniolai pristoję ir tarnavo Jam.

Na Niedzielę pierwszą postu.

Ewang. u M. Ś. w rozdr. 4.

W on czas, JEZUS był zawiedzion na puszcę od ducha, aby był kuszon od djabła. A gdy pościł czterdzieści dni i czterdzieści nocy, potém łaknął. I przystąpiwszy kusiciel, rzekł mu: Jeżeliś jest syn Boży, rzecz aby te ka-mienie stały się chlebem. Który odpowiadając, rzekł: Napisano jest: nie samym chlebem ży-wy człowiek; ale wszelkiem słowem, które

pochodzi z ust Bożych. Tedy Go wziął djabeł do miasta świętego, i postawił Go na ganku kościelnym, i rzekł mu: Jeżeliś jest syn Boży spuść się na dół. Albowiem napisano jest: iż Aniołom swoim rozkazał o tobie, i będą cię na ręku nosić, abyś snadź nie obraził o kamień nogi swojej. Rzekł mu JEZUS: Zasię napisano jest, nie będziesz kusił Pana Boga twego. I wziął Go zaś djabeł na górę wysoką bardzo: i ukazał Mu wszystkie królestwa świata i chwałę ich; i rzekł Mu: To wszystko dam tobie, jeżeli upadłszy uczynisz mi pokłon. Tedy mu rzekł JEZUS: Pójdź precz szatanie. Albowiem napisano jest: Panu Bogu twemu kłaniać się będziesz, a Jemu samemu służyć będziesz.. Tedy opuścił Go djabeł: a oto Aniołowie przystąpili, i służyli Jemu.

Ant antrosios Gavēnės nedėlios.

Evang. pagal szv. Mateuszo parsk. 17.

Aną metą paėmė Jezus Petrą ir Jokubą ir jo brolių Joną, ir nuvedė jūs ant augszto kalno nūszalei, ir parsimainė priesz jūs. Ir pražibo jo veidas kaipo saulė, o jo rubai pasidarė balti, kaipo sniegas. O sztai pasirodė jiems Maižiėszius ir Elijoszius su jų besikalbėdami. O atsakydamas Petras tarė Jezui:

Vieszpatė, gerai yra mums cze buti, jei nori, padarykime cze tris pribuvimus: tau vieną, Maižiėsiui vieną ir Elijosziui vieną. Dar jam bekalbant, sztai szviesus debesis apsiautė jūs. O sztai balsas isz debesies tardamas: Tas yra mylimiausias mano sunus, kuriame sau gerai pamėgau, jo klausykite. Ir iszgirdę mokytoinei pūle ant savo veido ir bijojosi labai. Ir priėjo Jezus ir dasilitėjo ju, ir tarė jiems: Kelkitės ir nesibijokite. O pakėlę savo akis nėko neregėjo, kaip tiktai vieną Jezų. O nužengiant jiems nū kalno, paliepė jiems Jezus, tardamas: Nėkam nesakykite regėjimo, iki žmogaus Sunus isz numirusiu prisikels.

Na niedzielę II postu i w dzień przemienienia pańskiego.

Ewang. u Mat. Ś. w rozdz. 17.

W on czas, wziął JEZUS Piotra, Jakóba, i Jana brata jego, i wprowadził je na górę wysoką osobno: i przemienił się przed nimi. A oblicze Jego rozjaśniało jako słońce: a szaty Jego stały się białe jako śnieg. A oto się im ukazali Mojżesz i Elias z Nim rozmawiający. A odpowiadając Piotr, rzekł do JEZUSA: Panie, dobrze jest nam tu być: jeżeli chcesz, uczynimy tu trzy przybytki, Tobie jeden, Mojżeszowi jeden, a Eliaszowi jeden.

Gdy on jeszcze mówił, oto obłok okrył je. A oto głos z obłoku mówiący: Ten jest Syn mój miły, w którymem sobie dobrze upodobał: Jego słuchajcie. A usłyszawszy uczniowie, upadli na twarz swoją, i bali się barzdo. I przystąpił JEZUS i dotknął się ich, i rzekł im: Wstańcie, a nie bójcie się. A podniosłszy oczy swe, nikogo nie widzieli jedno samego JEZUSA. A gdy zstępowali z góry, przykazał im JEZUS, mówiąc: Nikomu nie powiadajcie widzenia, aż syn człowieczy zmartwychwstanie.

~~~~~

Ant trecziosios Gavènès nedèlios.

Evang. pagal szv. Lukosziaus parsk. 11.

Aną metą iszvarinėjo Jezus velnią; ir tas buvo nebylis. Ir kad iszvarė velnią, prabylo nebylis; ir stebėjosi minios. O nekurie isz ju sakė: par Belzebubą velniu kunigaikštį iszvaro velnius. O kiti gundindami ženkle isz dangaus reikalavo nū jo. O Jisai, kad iszvydo ju mislis, tarė jiems: Kiekviena karalystė savyje padalyta, bus isznaikinta, ir namai ant namu sugrius. O jei ir velnias savyje yra padalytas, kaipgi stovės jo karalystė? nes sakote, jog asz par Belzebubą iszmetu velnius: sunus jusu par ką iszmeta? todėl jie bus jusu sudžiomis. Bet jei Dievo pirsztu

iszmētu velnius: isztiesu atējo pas jusu Dievo karalystē. Kad stiprus szarvininkas sergia savo namus, pakājuje yra tai, ką turi. O jei stipresnis už jį atējēs pargalēs jį, atims jo szarvus, kuriūse viltį turējo ir jo naudą iszdalys. Kas nėra su manimi, prieš manę yra, ir kurs nerenka su manimi, barsto. Kad neczysta dvasia iszeis isz žmogaus, vaikszzioja par sausas vietas, jeszkodama atilsio, o neradusi, sako: Sugrįsziu į mano namus, isz kur iszėjau. O atėjusi randa jūs iszszlūtus ir iszszviestus. Tada eina ir paima su savimi septynias kitas dvasias, už savę piktesnias, o įėjusios gyvena ten. Ir stojosi, kad tai kalbėjo, iszkėlusi balsą viena motriszkė isz minios, tarė jam: Pagirtas žyvatas, kurs tavę nesziojo ir krutiš, kurias žindai. O jis tarė: Bet labiaus pagirti, kurie klauso Dievo žodžio ir saugoja jį.

~~~~~

Na niedzielę trzecią postu.

Ewangelia u Łuk. Š w rozdr. 11.

W on czas, wyrzuciał JEZUS czarta, a on był niemy. A gdy wyrzucił czarta, przemówił niemy: i dziwowały się rzesze. A niektórzy z nich mówili: przez Beelzebuba ksiąźęcia czartowskiego wyrzuca czarty. A drudzy kusząc, domagali się znaku od niego z nieba.

A On skoro ujrział myśli ich, rzekł im: Wszelkie królestwo przeciw sobie rozdzielone, będzie spustoszone, i dom na dom upadnie. A jeżeli i szatan rozdzielon jest przeciw sobie; jakoż się ostoi królestwo jego: gdyż powiadacie iż ja przez Beelzebuba wyrzucam czarty. A jeżeli ja przez Beelzebuba wyrzucam czarty: synowie wasi przez kogo wyrzucają? dla tego oni sędziami waszemi będą. Lecz jeżeli palcem Bożym wyrzucam czarty: zaisteć na was przyszło królestwo Boże. Gdy mocarz zbrojny strzeże dworu swego, w pokoju jest to co ma. Ale jeżeli mocniejszy nadeń nadszedłszy zwycięży go: odejmie wszystkę broń jego w której ufał, i korzyści jego rozda. Ktoć nie jest ze mną, przeciw mnie jest: a kto nie zgromadza zemną, rozprasza. Gdy duch nieczysty* wynidzie od człowieka, chodzi po miejscach bezwodnych, szukając odpoczynku. A nie nalazłszy, mówi: Wróć się do domu mego z kądem wyszedł. A przyszedłszy, najduje go umieciony i ochędożony. Tedy idzie, i bierze z sobą siedmiu innych duchów gorszych nad się, a wszedłszy mieszkają tam, i stawają się posledniejsze rzeczy człowieka onego gorsze, niżli pierwsze. I stało się, gdy to mówił, podniosłszy głos niektóra niewiasta z rzeszy, rzekła Mu: Błogosławiony żywot, który Cię

nosit, i piersi któres ssał. A On rzekł: I owszem, błogosławieni którzy słuchają słowa Bożego, i strzegą go.

Ant ketvirtosios Gavėnės nedėlios.

Evang. pagal šv. Jono pars. 6.

Aną metą nuėjo Jezus už Galilėjos marės, kuri yra Tiberiados; ir sekė jį didi minia, jog regėjo ženklus, kuriūs darė ant tu, kurie sirgo. Užėjo tadą Jezus ant kalno, ir tenai sėdėjo su savo mokytaineis. O buvo arti Paska, szventa žydo diena. Pakėlęs tadą Jezus akis ir iszvydęs, jog didi minia ateina pas jo, tarė Pilypui: Isz kur pirsime dūnos, idant tie pavalgytu? O tai sakė gundindamas jį: nes pats žinojo, ką turėjo daryti. Atsakė jam Pilypas: Už du szimtu grasziu nebus gana jiems dūnos, idant kiekvienas maž-ką gautu. Tarė jam vienas isz jo mokytiniu Andrėjus Simono Petro brolis: yra cze vienas vaikelis, kurs turi penkias miežių dūnas ir dvi žuvi: bet kas tai yra dėl teip daug? Tarė tadą Jezus: Liepkite žmonėms atsisėsti. O buvo daug žolės ant vietos. Atsisėdo tadą vyrai, skaitliu tarsi penkios tukstanczios. Paėmė tadą Jezus dūnas ir padėkavojimą padaręs, iszdalijo sėdentiems, teipogi ir isz žuviu, kiek norėjo. O kad privalgė, tarė savo mokytinems: Su-

rinkkite, kurie pasiliko, trupucius, idant neprazutu. Surinko tadą, ir pripylė dvyleką pintiniu trupuciu isz penkiu miežiu dūnu, kurie paliko nū tu, kurie valgė. Tie tadą žmonės, iszvydę ženklą, kurį Jezus padarė, tarė: jog tas tikrai yra Pranaszas, kurs ant svieto turėjo ateiti. Jezus tadą pažinęs, jog turėjo ateiti, idant jį pagautu, ir padarytu jį karaliumi, iszbėgo vėl pats vienas ant kalno.

~~~~~

Na niedzielę czwartą postu.

Ewang. u Jana Ś w rozdz. 6.

W on czas, odszedł Jezus za morze Galilejskie, które jest Tyberyadskie: i szła za Nim rzesza wielka, iż widzieli znaki które czynił nad temi co chorowali. Wszedł tedy Jezus na górę; i siedział tam z uczniami swemi. A była blisko Pascha, dzień święty żydowski. Podniosłszy tedy oczy Jezus, i ujrzawszy iż wielka rzesza idzie do Niego, rzekł do Filipa: Zkąd kupiemy chleba żeby ci jedli? A mówił to kusząc go: bo On wiedział co miał czynić. Odpowiedział Mu Filip: Za dwieście groszy chleba nie dosyć im będzie, żeby każdy mało co wziął. Rzekł mu jeden z uczniów Jego Andrzej brat Symona Piotra: Jest tu jedno pacholę, co ma pięcioro chleba jęczmiennego i dwie ryby: ale to co jest na tak wielu? Rzekł

tedy Jezus: Każcie ludziom usiąść. A było trawy wiele na miejscu. A tak usiadło mężów w liczbie jakoby pięć tysięcy. Wziął tedy Jezus chleb, a dzięki uczyniwszy, rozdał siedzącym, także i z ryb ile chcieli. A gdy się najedli, rzekł uczniom swoim: Zbierzcie które zbyły ułamki, aby nie zginęły. Zebrali tedy, i napełnili dwanaście koszów ułamków z pięciorga chleba jęczmiennego, które zbywały tym, co jedli. Oni tedy ludzie ujrzawszy cud który Jezus uczynił, mówili: Iż ten jest prawdziwie Prorok, który miał przyjść na świat. Tedy Jezus poznawszy, iż mieli przyjść, aby Go porwali i uczynili królem, uciekł za się sam jeden na górę.

~~~~~

Ant penktosios Gavénès nedėlios.

Evang. pagal szv. Jono parsk. 8.

Aną metą kalbėjo Jezus žydu minioms: Kas isz jusu pakaltis manę už grieką? Jei tiesą jums kalbu, kodėl man netikite? Kas isz Dievo yra, Dievo žodžiu klauso. Dėlto jūs neklausote, kad isz Dievo n'esate. Atsakė tadą žydai, ir tarė jam: Ar negerai mes sakome, jog Samaritonis esi ir velnią turi? Atsakė Jezus: Asz velnio neturiu, bet garbinu mano Tėvą, o jūs nepagarbinote manęs. O asz nejeszkau mano garbės: yra kurs jieszko

ir sudyja. Isztiesu, isztiesu, sakau jums: jei kas mano kalbą užlaikys, neregės smercio ant amžiu. Sakė tadą žydai: Dabar pažinome, jog velnią turi. Abraomas numirė ir Pranaszai, ir tu sakai: Ir kas mano kalbą užlaikys neragaus smercio ant amžiu. Argi tu esi didesnis už musu tėvą Abraomą, kurs numirė? Ir pranaszai numirė. Kū pats save darai? Atsakė Jezus: Jei asz garbinu pats save, mano garbė nėra yra. Yra mano Tėvas, kurs manę garbina, kurį jūs sakote, jog jusu Dievas yra ir nepažinote jo, o asz jį pažistu, ir jei sakyczio, jog nepažistu jo buczio lygus jums, melagis. Bet pažistu jį ir jo kalbą užlaikau. Abraomas jusu tėvas su džiaugsmu laukė, idant regėtu mano dieną: regėjo ir linksmynos. Tarė tadą žydai jam: Penkiu deszimcziu metu dar neturi, o Abraomą regėjai? Tarė jiems Jezus: Isztiesu, isztiesu, sakau jums, pirmiaus nekaip Abraomas stojosi, Asz esmi. Pagavo tadą akmenis, idant mestu ant jo, o Jezus užsikavojo, ir iszėjo isz bažnyczios. —

Na niedzielę piątą postu. (Passionis.)

Ewang. u Jana Ś. w rozdz. 8.

W on czas, mówił Jezus rzeszom żydowskim: Kto z was dowiedzie na mię grzechu? Jeżli prawdę mówię, czemu mi nie wierzycie?

Kto z Boga jest, słów Bożych słucha. Dla tego wy nie słuchacie, że nie jesteście z Boga. Odpowiedzieli tedy żydowie, i rzekli Mu: Izali my nie dobrze mówimy, żeś Ty jest Samarytanin, i czarta masz? Odpowiedział Jezus: Ja czarta nie mam: ale czczę Ojca mego, a wyście mię nie uczcili. A jać nie szukam chwały swój: jest który szuka i sądzi. Zaprawdę, zaprawdę mówię wam: Jeżeli kto zachowa mowę moję, śmierci nie ogląda na wieki. Rzekli tedy żydowie: Terazemy poznali że czarta masz. Abraham umarł i Prorocy: a Ty powiadasz: Jeżeliby kto strzegł mowy mojej, nie skosztuje śmierci na wieki. Izaś Ty jest większy nad ojca naszego Abrahama? który umarł, i prorocy pomarli: czem się sam czynisz? Odpowiedział Jezus: Jeżeli się ja sam chwale, chwała moja nic nie jest. Jest Ojciec mój, który mnie uwielbia: którego wy powiadacie, iż jest Bogiem waszym; a nie poznaliście Go: ale ja Go znam. I jeźlibym rzekł że Go nie znam: będę podobnym wam kłamcą. Ale Go znam, i mowy Jego strzegę. Abraham ojciec wasz z radością żądał, aby oglądał dzień mój: i oglądał i weselił się. Rzekli tedy żydowie do Niego: pięćdziesiąt lat jeszcze nie masz, a Abrahamaś widział? Rzekł im Jezus: Zaprawdę, zaprawdę mówię

wam: pierwěj niż Abraham się stał, jam jest. Porwali tedy kamienie, aby Nań ciskali, lecz Jezus zataił się, i wyszedł z kościoła.

~~~~~

Ant szventės Szv. Marijos Panos Sopulingos.

Evang. pagal šv. Jono parskyrimė 19.

Aną metą stovėjo prie Jezaus kryžiaus jo Motyna ir jo Motynos sesū Marija Kleopo, ir Marija Magdalena. Kad tadą pamatė Jezus Motyną ir stovintį mokytinį, kurį mylėjo, tarė savo Motynai: Moteriszkė, šzitai tavo sunus! Po to tarė mokytiniui: Šzitai tavo Motyna! Ir nū tos valandos paėmė ją mokytinis pas save.

~~~~~

W dzień boleśnej N. Maryi Panny.

Ewang. u. Jana Ś. w rozdz. 19.

W on czas, stały podle krzyża Jezusowego, matka Jego, i siostra matki Jego, Marya Kleophasowa, i Marya Magdalena. Gdy tedy ujrzał Jezus matkę i ucznia, którego miłował stojącego, rzekł matce swojej: Niewiasto, oto syn twój! Potém rzekł uczniowi: Oto matka twoja! I od onėj godziny wziął Ją uczeń na swą pieczę.

~~~~~

Ant Verbu nedėlios.

Evang. pagal szv. Mateuszo parsk. 21.

Aną metą, kad prisiartino Jezus pas Jeruzalės, ir atėjo pas Betpage prie Alyvo kalno, tadą nusiuntė du mokytiniu, sakydamas jiems: Eikite į miestelį, kurs priesz jus yra, ir tū jaus rasite pririsztą asilyczią ir asilaitį su ją: atriszkite ir atveskite man; ir jei kas jums ką sakys, sakykite, jog ju Vieszpats reikalauja, ir jus paleis. O tai vis stojosi, idant iszsipildytu, kas yra pasakyta par Pranaszą kalbantį: Pasakykite Siono dugterei: Szta! tavo karalius eina tau romus, sėdįs ant asilyczios ir ant asilaiczio pajungamos sunaus. Nuėję tadą mokytainei, padarė, kaip įsakė jiems Jezus. Ir atvedė asilyczią ir asilaitį, ir uždėjo ant ju savo rubus, ir užsodino jį ant ju. O minia labai didi klojo savo rubus ant kelio; o kiti kirto szakas nū medžiu ir klojo ant kelio; o minios, kurios pirmuėjo ir kurios paskui sekė, szaukė, tardamos: Ozanna Dovydo Sunui: palaimintas, kurs eina vardan Vieszpaczio ozanna ant augsztybiu! —

Na niedzielę kwietną.

Ewang. u Mateusza Ś. w rozdz. 21.

W on czas, gdy się przybliżył Jezus ku Jeruzalem, i przyszedł do Betphage do góry

Oliwnéj; tedy posłał dwóch uczniów, mówiąc im: Idźcie do miasteczka które jest przeciwko wam, a natychmiast najdziecie oślicę uwiązaną, i ośle z nią: odwiążcie i przywieďte mi. A jeźliby wam kto co rzekł, powiedźcie: iż Pan ich potrzebuje: a zarazem puści je. A to się wszystko stało, aby się wypełniło co jest powiedziano przez proraka mówiącego: Powieďte córce Syońskiej. Oto król twój idzie tobie cichy, siedzący na oślicy i na osłęciu, synu podjarzemnej. Szedłszy tedy uczniowie, uczynili jako im rozkazał Jezus. I przywieśli oślice i osła: i włożyli na nie odzienia swoje a Jego wsadzili na nie. A rzesza bardzo wielka słała szaty swoje na drodze: a drudzy obcinali gałązki z drzew, i na drodze ślali. A rzesze które uprzedzały, i które pozad szły, wołały mówiąc: Hosanna Synowi Dawidowemu: błogosławiony który idzie w imię Pańskie: Hosanna na wysokościach!

Kentėjimai musu Vieszpaczio Jenzaus Kristaus,
pagal šv. Jono parskyrime 18 ir 19.

Aną metą iszėjo Jezus su savo mokytimeis už Cedrono upės, kur buvo daržas, i kuri įėjo Jis ir Jo mokytimei. O žinojo ir Judaszius, kursai jį iszdavė, vietą, jog tankei Jezus susieidavo ten su savo mokytimeis. Ju-

doszius tadą, paėmęs rotą ir nū vyriausiuju kunigu ir Parizeuszu tarnus, atėjo tenai su žibintuvėmis, ir žibureis ir ginklais. O Jezus tadą žinodamas vis, kas ant jo turėjo ateiti, isėjo ir tarė jiems: Ko jeshkote? Atsakė jam: Jezaus Nazarenéczio! Tarė jiems Jezus: Asz esmi, paėjo atgal ir pûlė ant žemės. Vėl tadą paklausė ju: Ko jeshkote? O jie tarė: Jezaus Nazarenéczio. Atsakė Jezus: Sakiau jums, jog asz esmi: jei tadą manęs jeshkote, leiskite jiems atstoti. Idant iszsipildytu kalba, kurią pasakė: Jog kuriūs davei man, nepradžudžiau isz ju nėvieno. Simonas tadą Petras, turėdamas kalaviją, isztraukė jį ir isztiko vyriausio kunigo tarną ir nukirto jo deszinąjė ausį. O buvo vardas tarnui Malkus. Tarė tadą Jezus Petrui: Įleisk tavo kalaviją į maksznį: Kiėliko, kurį davė man Tėvas, negersiu jo? Rota tadą ir tribunai, ir žydu tarnai sugavo Jezų, ir suriszo jį, ir atvedė jį pirmu pas Anosziaus, nes buvo ūszvis Kaiposziaus, kurs buvo to meto augszcziausis kunigas. O buvo Kaiposzius, kurs buvo davęs žydams rodą: Jog naudingai yra, vienam žmogui numirti už žmones. O sekė Jezų Simonas Petras ir kitas mokytinis. O tas mokytinis buvo pažįstamas vyriausiam kunigui ir įėjo su Jezumi į vyriausio kunigo prieangį. O Pet-

ras stovėjo prie duriu, laukė. Išėjo tadą kitas mokytinis, kurs buvo pažįstamas vyriausiam kunigui, ir tarė vartininkei, ir įvedė Petrą. Tarė tada Petruai tarnaitė vartininkė: Ar ir tu n'esi isz to žmogaus mokytinis? Tarė jis: N'esmi. Ir stovėjo šeimyna ir tarnai prie angliu, nes buvo szalta, ir szildės; o buvo su jeis ir Petras stovėdamas ir szildydamos. Vyriausis tadą kunigas paklausė Jezaus apie jo mokytinius ir apie jo mokslą. Atsakė jam Jezus: Asz aiskėi kalbėjau sviėtui, asz visados mokiau susirinkime ir bažnyčioje, kur visi žydai susieina, o slapčioje nėko nekalbėjau. Ko manęs klausai? Klausk tu, kurie girdėjo, ką jiems kalbėjau: szitai tie žino ką asz kalbėjau. O kad tai pasakė, ten stovis vienas isz tarnu isztiko Jezui į veidą, tardamas: Teip atsakai vyriausiam kunigui? Atsakė jam Jezus: Jei piktai pasakiau, dūk liudijimą apie piktą, o jei gerai, kodėl manęs muszi? Ir nusiuntė jį Annoszius surisztą pas Kaiposziaus vyriausio kunigo. O Simonas Petras stovėjo ir szildės. Kalbėjo tadą jam: Ar ir tu n'esi isz jo mokytinis? Užsigynė jis, ir tarė: N'esmi! Tarė jam vienas isz vyriausio kunigo tarnu, gentis to, kuriam nukirto Petras ausį: Argi asz tavęs neregėjau darže su jū? Vėl tadą užsigynė Petras, ir tū-

jaus gaidys pragydo. Atvedė tadą Jėzų nū Kaiposžiaus į sudo namus, o buvo anksti; ir patis neįėjo į sudo namus, idant nesusiteptu, bet idant valgytu Paską. Išėjo tadą Pilotas pas ju laukan ir tarė: Kokį apskundimą atneszate prieš tą žmogų? Atsakė ir tarė jam: Kad nebutu tas piktadarys, nebutumime padavę jį tau! Tarė tada jiems Pilotas: Imkite jį jūs, ir pagal jusu įstatymo apsudykite jį. Tarė tadą jam žydai: Mums neprideria užmuszti nėką. Idant Jezaus kalba išsipildytu kurią pasakė, apsakinėdamas, kokių smerdziu turėjo numirti. Vėl tada Pilotas įėjo į sudo namus, ir pavadino Jėzų ir tarė jam: Tu esi žydu karalius? Atsakė Jezus: nū savęs paties tai kalbi, ar kiti tau pasakė apie mane? Atsakė Pilotas: Ar asz esmi žydas? tavo tauta ir vyriausieji kunigai padavė tavę man, ką padarei? Atsakė Jezus: Mano karalystė nėra isz to sviėto; kad isz to sviėto mano karalystė butu, isztikro mano tarnai prieszintus, idant nebuczio iszdūtas žydams; o dabar mano karalystė nėra isz cze. Tarė tadą jam Pilotas: Tad karalius esi? Atsakė Jezus: Tu sakai, jog asz karalius esmi. Asz dėlto užgimiau ir dėlto atėjau ant sviėto, idant liudijimą dūczio tiesai: kiekvienas, kurs yra isz tiesos, klauso mano balso. Tarė jam Pilotas:

Kas tai yra tiesa? O tai pasakęs išėjo vėl pas žydu ir tarė jiems: Asz nėjokios jame ne randu kaltybės, o jūs turite papratimą, idant vieną jums izleisczio ant Paskos: norite tadą izleisin jums žydu karalių? Suszuko tadą vėl visi, tardami: Ne tą, bet Baraboszių. O Baraboszius buvo žmogžudys. Tūkart tadą ėmė Pilotas Jėzų, ir nuplakė. O kareivei nupynę izz erszkėcziu vainiką, uždėjo ant jo galvos, ir raudonu rubu apvilko jį. Ir priėjo pas Jo, ir kalbėjo: Sveikas žydu karaliau; ir muszė jį par veidą. Iszėjo tadą vėl Pilotas laukan, ir tarė jiems: Sztai izsvedu jums jį laukan, idant pažintumite, jog nėjokios jame nerandu kaltybės. (Iszėjo tadą Jezus, neszdamas erszkėcziu vainiką ir raudoną rubą). Ir tarė jiems: Sztai žmogus! Kad tadą izsvydo jį vyriausieji kunigai ir tarnai, szaukė, tardami: Nukrižiavok, nukryžiazok jį! Tarė jiems Pilotas: Imkitė jį jūs ir nukryžiavokite: nes asz nerandu jame kaltybės! Atsakė jam žydai: mes įstatymą turime, ir pagal įstatymo turi mirti, jog pasidarė Dievo Sunumi. Kad tadą izzgirdo Pilotas tą kalbą, labiaus nusigando. Ir vėl įėjo į sudo namus, ir tarė Jezui: Isz kur tu esi? Bet Jezus atsakymo jam nedavė. Tarė tadą jam Pilotas: Nekalbi su manimi? nežinai, jog turiu valdžią nukryžiavoti tavę, ir valdžią

turiu iszleisti tavę? Atsakė Jezus: Neturėtumi nėjokios valdžios ant manęs, kad nebutu tau dūta isz augszto. Dėlto, kurs manę iszdavė tau, didesnį turi griėką. Ir nū to laiko jeszkojo Pilotas iszleisti jį, bet žydai szaukė, sakydami: Jei jį iszleisi, n'esi ciėcoriaus priėtelis, nes kiekvienas, kursai darosi karaliumi, prieszingas yra ciėcoriui. O Pilotas iszgirdęs tas kalbas, iszvedė Jezų laukan, ir sėdos ant sudo krasės, ant vietos, vadinamos Litostratos, o žydiszkai Gabata. O buvo prisitaisymo diena priesz Paską, valanda kaipo szeszta; ir tarė žydams: Szitai, jusu karalius! O jie szaukė: Nužudyk, nužudyk, nukrižiavok jį! Tarė jiems Pilotas: Karalių jusu nukryžiavosi? Atsakė vyriausieji kunigai: Neturime karaliaus, tiktai ciėcorių. Tūkart tadą padavė jį jiems, idant butu nukryžiavotas. Ir paėmė Jezų ir iszvedė. O neszdamas sau kryžių, iszėjo ant anos vietos, kuri vadinas Kalvarijos, o žydiszkai Golgota, kame jį nukryžiavojo, o su Jū kitu du isz vienos ir anėros szalies, o Jezų viduryje. O paraszė Pilotas ir paraszą ir padėjo ant kryžiaus. O buvo paraszyta: Jezus Nazarenėtis, žydukaralius. Tą tadą paraszą skaitė daug žydu, nes arti miėsto buvo vieta, kame nukryžiavotas buvo Jezus, o buvo paraszyta žydiszkai, graikiszkai, ir lotyniszkai. Kalbėjo

tadą Pilotui vyriausieji žydu kunigai: Nerasyk: žydu Karalius; bet jog Jis sakė: Esmi žydu Karalius. Atsakė Pilotas: Ką parasziau, parasziau! Kareivei tadą, kad Jį nukryžiuojo, paėmė Jo rubus (ir padarė keturias dalis, kiekvienam kareiviui dalį) ir jupą. O buvo jupa nesiuta, nū virszaus visa megsta. Kalbėjo tadą vienas kitam: Neraižykime jos, bet meskime apie ją sztikailį, kurio bus. Idant iszsipildytu Rasztas, sakąs: pasidalijo sau mano rubus, o apie mano jupą metė sztikailį. O kareivei tai teip ir padarė. O stovėjo prie Jezaus kryžiaus Jo Motyna, ir Jo Motynos sesū Marija Kleopo ir Marija Magdalena. Kad tadą pamatė Jezus Motyną ir mokytinį stoventį, kurį mylėjo, tarė savo Motynai: Motriszkė, szitai tavo sunus. Po to tarė mokytiniui: Szitai tavo Motyna. O nū tos valandos paėmė ją mokytinis pas savęs. Po to žinodamas Jezus, jog viskas iszsipildė, idant iszsipildytu Rasztas, tarė: Troksztu. Indas tadą buvo pastatytas uksuso pilnas. O jie kempinę uksuso pilną, apdėję izopu, padavė jam į burną. Kad Jezus paėmė tadą uksusą, tarė: Iszsipildė! Ir nulenkęs galvą atadavė dvasią. Žydai tadą (dėlto kad buvo prisirūszimo diena), idant nepasiliktu ant kryžiaus kunai subatoje (nes buvo didi ana subatos diena), meldė Pilotą,

idant sulaužytu ju blauzdas ir nuimtu. Atėjo tadą kareivei, ir pirmo tiesa sulaužė blauzdas ir antro. O atėję pas Jezaus, kad pamatė Jį jau numirus, nelaužė jo blauzdu, bet vienas isz kareivių ragotine atvėrė Joszoną, ir tūjaus iszėjo kraujas ir vandū. Ir kurs regėjo iszdavė liudijimą, ir tikras yra jo liudijimas, o jis žino, jog tiesą kalba, idant ir jūs tiketumite. Nes tai stojosi, idant Rasztas iszsipildytu: Kaulo nesulaužysite isz Jo. Ir vėl kitas rasztas kalba: Iszvys, kurį pardurė. O po-to meldė Piloto Jūzapas isz Arimateos (dėlto kad buvo Jezaus mokytinis, o slapczei dėl žydu baimės) idant nuimtu Jezaus kuną. Ir leido Pilotas. Ejo tadą ir nuėme Jezaus kuną. Atėjo teipogi ir Nikodymas, kurs pirmiaus buvo atėjęs pas Jezaus naktį, neszdamas sumaiszytos myros ir aloes, kaipo szimtą svaru. Emė tadą Jezaus kuną ir įvyniojo jį į drobulę su kvėpalais, kaipo yra budas žydams laidoti. O vietoje, kame buvo nukryžiuotas, buvo daržas; o darže naujas grabas, kuriame dar nėkas nebuvo padėtas. Ten tadą dėl žydu prisirūszimo, jog arti buvo grabas, padėjo Jezu.

Cierpienia pana naszego Jezusa Chrystusa

według Ś. Jana w rozdz. 18 i 19.

Onego czasu wyszedł Jezus z uczniami swemi za potok Cedron, kędy był ogród: do którego On wszedł i uczniowie Jego. A wiedział i Judasz, który Go wydawał, miejsce, iż się tam często schadzał Jezus z uczniami swojemi. Judasz tedy wzięwszy rotę, i od najwyższych kapłanów i Faryzeuszów służebniki; przyszedł tam z latarniami, i z pochodniami, i z broniami. A tak Jezus, wiedząc wszystko co Nań przyjść miało, wyszedł i rzekł im: Kogo szukacie? Odpowiedzieli Mu: Jezusa Nazareńskiego. Rzekł im Jezus: Jam jest, A z nimi też stał Judasz który Go wydawał, Skoro im tedy rzekł: Jam jest, poszli nazad, i padli na ziemię. Spytał ich tedy zasię: Kogo szukacie? A oni odpowiedzieli: Jezusa Nazareńskiego. Odpowiedział Jezus: Powiedziałem wam, iżem Ja jest. Jeżeli tedy mnie szukacie, dopuście tym odejść. Aby się wypełniła mowa, którą wyrzekł: Iż któreś mi dał, żadnegom z nich nie stracił. Symon tedy Piotr mając kord, dobył go, i uderzył sługę najwyższego kapłana, i uciął prawe ucho jego. A słudze było imię Malchus. Rzekł tedy Jezus Piotrowi: Włóż twój kord w pochwy. Kielicha który mi dał Ojciec pić go nie

będę? Rota tedy i Rotmistrz i służebnicy żydowscy pojмали Jezusa, i związali Go: I przywiedli Go naprzód do Annasza: bo był świekier Kaiphaszów, który był najwyższym kapłanem roku onego. A Kaiphasz był, który był radę dał żydom: Że pożytecznie jest, aby jeden człowiek umarł za lud. I szedł za Jezusem Symon Piotr, i drugi uczeń. A ten uczeń był znajomy najwyższemu kapłanowi i wszedł z Jezusem do dworu Najwyższego kapłana. A Piotr stał u drzwi na dworze. Wyszedł tedy drugi uczeń, który był znajomy Najwyższemu kapłanowi i rzekł odźwiernej, i wprowadził Piotra. Rzekła tedy Piotrowi służebnica odźwierna: Zaliś i ty nie jest z uczniów człowieka tego: On powiedział: Nie jestem. I stała czeladź i służebnicy u węgla, bo zimno było, i grzali się: a był z niemi i Piotr, stojąc i grzejąc się. Tedy najwyższy kapłan spytał Jezusa o Jego uczniach, i o nauce Jego. Odpowiedział mu Jezus: Jam jawnie mówił światu; jam zawsze uczył w bożnicy, i w kościele gdzie się wszyscy żydowie schadzają: a w skrytości nicem nie mówił. Co mię pytasz? pytaj tych którzy słuchali com im mówił: oto ci wiedzą com ja mówił. A gdy to wyrzekł, jeden z służebników stojący tam, dał policzek Jezu-

sowi, mówiąc: Tak odpowiadasz najwyższemu kapłanowi? Odpowiedział mu Jezus: jeźlim źle rzekł, daj świadectwo o złem: a jeźliż dobrze, czemu mię bijesz? I odesłał Go Annasz związanego do Kaiphasza najwyższego kapłana. A Symon Piotr stał, i grzał się. Rzekli mu tedy: Izaliś i ty nie jest z uczniów Jego? Zaprzął się on, i rzekł: Nie jestem. Rzekł mu jeden z służebników najwyższego kapłana, powinowaty onego, którego Piotr uciął ucho: Zażem ja ciebie nie widział w ogrodzie z nim? Zaprzął się tedy zasię Piotr: a natychmiast kur zapiał. Przywiedli tedy Jezusa od Kaiphasza na ratusz. A było rano: i sami nie weszli na ratusz, aby się nie zmazali, ale iżby pożywali Paschy. A tak Piłat wyszedł do nich z ratusza, i rzekł: Co za skargę przynosicie przeciw człowiekowi temu? Odpowiedzieli, i rzekli mu: By ten nie był złoczyńcą, niepodalibyśmy Go byli tobie. Rzekł im tedy Piłat: Weźmijcie Go wy, a według zakonu waszego osądźcie Go. Rzekli mu tedy żydowie: Nam się nie godzi nikogo zabijać. Aby się wypełniła mowa Jezusowa, którą powiedział, oznajmując, którą śmiercią miał umrzeć. Wszedł tedy zasię Piłat do ratusza, i wezwał Jezusa, i rzekł Mu: Tyś jest król żydowski? Odpowiedział Jezus: Sam od siebie to mówisz,

czylić inși powiedzieli o mnie? Odpowiedział Pilat: A zażem ja jest żyd? Naród twój, i najwyżsi kapłani podali mi cię! coś uczynił? Odpowiedział Jezus: Królestwo moje nie jest z tego świata: Gdyby królestwo moje z tego świata było, wżdyby się bili słudzy moi, żeby nie był wydam żydom, lecz teraz królestwo moje nie jest ztąd. Rzekł Mu tedy Pilat: Toś Ty jest król? Odpowiedział Jezus: Ty mówisz, żem ja jest królem. Jam się na to narodził, i na tom przyszedł na świat, abym świadectwo dał prawdzie. Wszelki który jest z prawdy, słucha głosu mego. Rzekł Mu Pilat: Co jest prawda? A to rzekłszy, wyszedł zasię do żydów, i rzekł im: Ja żadnej winy w nim nie znajduję. Lecz macie zwyczaj, abym wam jednego wypuścił na Paschę: chcecież tedy wypuszczyć wam króla żydowskiego? Zawołali tedy zaś wszyscy, mówiąc: Nie tego, ale Barabbasza. A Barabbasz był zbójca. W ten czas tedy Pilat wziął Jezusa, i ubiczował. A żołnierze uplotłszy koronę z ciernia, włożyli na głowę Jego: i szatą szarłatową odziali Go. I przychodzili do Niego, a mówili: Witaj królu żydowski, i dawali Mu policzki. Wyszedł tedy zasię Pilat przed ratusz i rzekł im: Oto Go wam wiodę przed ratusz; abyście poznali że w Nim żadnej winy nie znajduję.

(Wyszedł tedy Jezus, niosąc cierniową koronę, i szatę szarlatową). I rzekł im: Oto człowiek! Gdy Go tedy ujrzeni najwyżsi kapłani i służebnicy, zawołali mówiąc: Ukrzyżuj, ukrzyżuj Go! Rzekł im Piłat: Weźmijcie Go wy, a ukrzyżujcie, bo ja w Nim winy nie znajduję. Odpowiedzieli mu żydowie: My zakon mamy, a wedle zakonu ma umrzeć, że się synem Bożym czynił. Gdy tedy Piłat usłyszał tę mowę, bardziej się ulękł, I wszedł zasię do ratusza, i rzekł do Jezusa: Zkądś Ty jest? Lecz mu Jezus nie dał odpowiedzi. Rzekł Mu tedy Piłat: Nie mówisz ze mną: niewiesz iż mam moc ukrzyżować Cię, i mam moc puścić Cię? Odpowiedział Jezus: Nie miałbyś żadnej mocy przeciw mnie, gdybyć z wierzchu nie dano. Przetoż który mię tobie wydał, większy grzech ma. I odtąd Piłat starał się, aby Go puścił. Lecz żydowie wołali, mówiąc: Jeżeli tego wypuścisz, nie jesteś przyjaciół Cesarzski. Każdy bowiem co się czyni królem, sprzeciwia się Cesarzowi. A Piłat usłyszawszy te mowy, wywiódł przed ratusz Jezusa, i siadł na stolicy sądowej na miejscu które zowią Lithostrotos, a po żydowsku Gabbatha. A był dzień przygotowania Paschy, godzina jakoby szósta, i rzekł żydom: Oto król wasz! A oni wołali: Strąć! strąć! ukrzyżuj Go! Rzekł im Piłat:

Króla waszego ukrzyżuje? Odpowiedzieli najwyżsi kapłani: Nie mamy króla jedno Cesarza. W ten czas tedy podał Go im, żeby był ukrzyżowany. I wzięli Jezusa, i wywiedli. A niosąc krzyż sobie wyszedł na ono miejsce które zwano Trupiej głowy, a po żydowsku Golgota: Gdzie Go ukrzyżowali, a z nim drugich dwu złodziei i zowią, a w pośrodku Jezusa. A napisał Pilat i tytuł: i postawił nad krzyżem. A było napisano: Jezus Nazareński Król Żydowski. Ten tedy tytuł czytało wiele żydów: iż blisko miasta było miejsce, gdzie był ukrzyżowany Jezus. A było napisano po Żydowsku, po Grecku, i po Łacinie. Mówili tedy Pilatowi najwyżsi kapłani żydowscy: Nie pisz król żydowski: ale, iż On powiadał: Jestem król żydowski. Odpowiedział Pilat: Com napisał, napisałem. Żołnierze tedy, gdy Go ukrzyżowali, wzięli szaty Jego (i uczynili cztery części, każdemu żołnierzowi część) i suknię. A była suknia nie szyta, od wierzchu cała dziana. Mówili tedy jeden do drugiego. Nie krajmy jęj; ale rzućmy o nią losy, czyją ma być. Iżby się pismo wypełniło, mówiące: podzielili sobie szaty moje: a o suknię moję rzucili los. A żołnierze to uczynili. I stały podle krzyża Jezusowego, matka Jego, i siostra matki Jego, Marya Kleophasowa, i Marya

Magdalena. Gdy tedy ujrzał Jezus matkę i ucznia, którego miłował, stojącego, rzekł matce swojej: Niewiasto! oto syn twój. Potém rzekł uczniowi: Oto matka twoja. I od onéj godziny wziął ją uczeń na swą pieczę. Potem wiedząc Jezus, iż się już wszystko wykonało, aby się wykonało pismo, rzekł: Pragnę. Było tedy naczynie postawione octu pełne: A oni gąbkę pełną octu, obłożwszy Izopem, podali do ust Jego. Jezus tedy gdy wziął ocet rzekł: Wykonało się. A skłoniwszy głowę ducha oddał. Żydowie tedy (ponieważ był dzień przygotowania) aby na szabat nie zostały ciała na krzyżu (albowiem był wielki on dzień szabatu) prosili Pilata, aby połamano goleni ich, a zdjęto je. Przyszli tedy żołnierze: a pierwszego złamali golenie i drugiego, który z Nim był ukrzyżowan. Lecz przyszedłszy do Jezusa, gdy Go ujrzeli już umarłego, nie łamali goleni Jego. Ale jeden z żołnierzów włócznią otworzył bok Jego, a natychmiast wyszła krew i woda. A który widział, wydał, świadectwo; i prawdziwe jest świadectwo jego. A on wie iż prawdę powiada: abyście i wy wierzyli. Albowiem się to stało, aby się wypełniło pismo: Koście nie złamiecie z niego. I zaś drugie pismo mówi: Ujrzą, kogo przebodli. A potém prosił Pilata

Józef z Arymathiei (przeto iż był uczniem Jezusowym, lecz tajemnym dla bojaźni Żydów), iżby zdjął ciało Jezusowe. I pozwolił Piłat. Przyszedł tedy, i zdjął ciało Jezusowe. Przybył też i Nikodem, który był przyszedł w nocy do Jezusa przed tém, niosąc przyprawę mirrhy i aloes jakoby sto funtów. Wzięli tedy ciało Jezusowe, i związali je prześciera-
dły z rzeczami wonnemi: jako jest zwyczaj Żydom grześć. A na miejscu gdzie był ukrzyżowany, był ogród: a w ogrodzie grób nowy, w którym jeszcze żaden nie był położony. Tam tedy, dla przygotowania żydowskiego, iż grób był blisko, położyli Jezusa.

Didžiamjame Ketverge.

Evang. pagal šv. Jono paršk. 13.

Pirm šventos dienos Paska žinodamas Jezus, jog atėjo Jo valanda, idant isz to sviėto par-eitu pas Tėvo; numylėjęs savūsius, kurie buvo ant sviėto, iki galo jūs numylėjo. O pasibai-gus veceriai, (kad velnias jau buvo įsimetęs į szirdį, idant iszdūtu Jį Judoszius Simono Iskariotes, žinodamas, jog viską davė Jam Tė-vas į rankas, ir jog nū Dievo iszėjo ir pas Dievo eina, kėlės nū vecerios, ir padėjo savo rubus, ir paėmęs drobulę, parsijusė. Po to įpylė vandens į praustuą, ir pradėjo mazgoti

mokytiui kojas; ir szlŭstyti drobule, kuria buvo parsijŭsęs. Atėjo tada pas Simono Petro. Ir tarė Jam Petras: Vieszpatė, Tu man mazgoji kojas? Atsakė Jezus, ir tarė jam: Ką asz darau, tu dabar nežinai, bet žinosi paskui. Tarė jam Petras: Nemazgosi man koju ant amžiu! Atsakė jam Jezus: Jei tavęs nemazgosiu, neturėsi dalies su manimi. Tarė Jam Simonas Petras: netiktai mano kojas, bet ir rankas ir galvą, Tarė jam Jezus: Kas yra numazgotas, nereikalauja, tiktai idant kojas numazgotu, bet visas yra czystas. Ir jūs czysti esate, bet ne visi. Nes žinojo, kurs butu, kurs turėjo Jį iszdūti, dėlto tarė: N'esate visi czysti. Kad tadą numazgojo ju kojas, ir paėmė savo rubus, ~~atsisėdęs~~ vėl tarė jiems: Žinote, ką jums padariau? Jūs vadinate manę Mokytoją ir Vieszpatė, ir gerai sakote: nes esmi. Jei tadą asz numazgojau jusu kojas, Vieszpats ir Mokytojas, ir jūs turite vienas kitam mazgoti kojas. Nes daviau jums paveikslą, idant kaipo asz jums padariau, teip ir jūs darytumite.

Na Wielki czwartek.

Ewang. u Jana S. w roz. 13.

Przede dniem świętym Paschy, wiedząc Jezus, iż przyszła godzina Jego, aby prze-

szedł z tego świata do Ojca, umiłowawszy swe, którzy byli na świecie, do końca je umiłował. A odprawivszy wieczerzą (gdy już był djabeł wrzucił w serce żeby Go wydał Judasz Symona Iskaryot). Wiedząc iż Mu wszystko dał Ojciec w ręce: a iż od Boga wyszedł i do Boga idzie: wstał od wieczerzy, i złożył szaty swe, a wzięwszy pręście, przepasał się. Potém nalał wody w miednicę, i począł umywać nogi uczniów, i ucierać pręściami którem się był przepasał. Przyszedł tedy do Symona Piotra. I rzekł Mu Piotr: Panie, Ty mnie nogi umywasz? Odpowiedział Jezus, i rzekł mu: Co ja czynię, ty teraz nie wiesz; ale dowiesz się potém. Rzekł Mu Piotr: Nie będziesz mi umywał nóg na wieki. Odpowiedział mu Jezus: Jeżeli cię nie umyję, nie będziesz miał części ze mną. Rzekł Mu Symon Piotr: Panie, nie tylko nogi moje, ale i ręce, i głowę umyj. Rzekł Mu Jezus: Kto omyty jest, nie potrzebuje jedno żeby nogi umył: ale jest czysty wszystek. I wy jesteście czystymi, ale nie wszyscy. Albowiem wiedział któryby był, co Go miał wydać, dla tego powiedział: Nie jesteście wszyscy czystymi. Gdy tedy umył nogi ich, i wziął szaty swe, siadłszy zasię rzekł im: Wiecie com wam uczynił? Wy

mnie zowiecie Nauczycielem i Panem: a dobrze mǒwicie, bomci jest. JeŖli tedy ja Pan i Nauczyciel umyłem nogi wasze: i wy powinēcie jeden drugiego nogi umywaē. Albowiem dałem wam przyklād, abyēcie jakom ja wam uczynił, tak i wy czynili.

Pirmoje Velyku dienoje.

Evang. pagal szrento Markaus parskyr. 16.

Aną metą Marija Magdalena, ir Marija Jokubo ir Salome nusipirko kvepēncziu mąscziu, idant atėjusios pateptu Jezu. Ir labai anksti vienoje Subatu dienoje atėjo pas grabo, saulei jau užtekėjus. Ir kalbėjo viena kitai: Kas atris mums akmenį nū grabo durin? O pažvelgusios iszvydo atristą akmenį. Nes buvo labai didis. Ir įėjusios į grabą iszvydo jaunikaity, sėdenti po deszinės, apvilktą baltu rubu, ir nusigando. Kursai tarė joms: Nesibijokite: Jeszkote Jėzaus Nazarenėczio nukryŖiavoto: kėlės nėra czion, szitai vieta, kame ji buvo padėję. Bet eikite, pasakykite Jo mokytinems ir Petru, jog pirm jusu nueis į Galilėją: ten ji pamatysite, kaip pasakė jums.

Na niedzielę wielkonocną.

Ev. u Marka Ś. w rozdz. 16.

W on czas, Marya Magdalena, i Marya Jakóbową, i Salomea nakupiły wonnych olejków, aby przyszedłszy namazały Jezusa. A bardzo rano pierwszego dnia z Szabatów, przyszły do grobu: gdy już weszło słońce. I mówiły między sobą: kto nam odwali kamień ode drzwi grobowych? A pójrzawszy obaczyły odwalony kamień; albowiem był bardzo wielki. A wszedłszy w grób, ujrzały młodzieńca siedzącego po prawej stronie, ubranego w szatę białą: i zdumiały się. Który im rzekł: Nie lękajcie się: Jezusa szukacie Nazareńskiego, ukrzyżowanego: wstał, nie masz Go tu: oto miejsce gdzie Go położono! Ale idźcie, powiedźcie uczniom Jego i Piotrowi, iż was uprzedza do Galilei; tam Go oglądacie jako wam powiedział.

Velyku Panedėlyje.

Evang. pagal szv. Lukosziaus parsk. 24.

Aną metą du isz Jezaus mokytiui tą pacyą dieną ėjo į miestelį, kurs buvo par šezias deszimtis varstu nū Jeruzalės, vardu Emmaus. O tie kalbėjo tarp savęs apie vistai, kas atsitiko. Ir stojosi, jiems bekalbant ir tarp savęs besiklausinėjant ir pats Jezus pri-

siartinęs ėjo su jeis, o ju akis buvo užturėtos, idant jo nepažintu. Ir tarė jiems: Kokios yra tos kalbos, kurias tarp savęs eidami turite ir esate nuliudę? O atsakydamas vienas, kuriam vardas Kleopas, tarė jam: Tu pats atėjunas esi Jeruzalėje ir nežinai, kas anoje stojosi tose dienose? Kuriem jisai tarė: Kas? Ir sakė: Apie Jėzų Nazarenėtį, kurs buvo vyras Pranaszas, galingas darbe ir kalboje pas Dievo ir visu žmonių, ir kaip Jį išzdavė augszciausieji kunigai ir musu vyresnieji ant apsudijimo ant smerczio, ir nukryžiuvojo Jį. O mes tikėjome, jog Jis turėjo atpirkti Izraelių: o dabar ant to viso szendieną yra treczia diena, kaip tai stojosi. Bet ir nekurios motriszkės isz musu iszgandino mus, kurios pirm auszros buvo pas grabo, ir neradusios Jo kuno, atėjo sakydamos, jog ir Aniolu regėjimą matė, kurie sakė Jį gyvą esant. Ir nuėjo nekurie isz musu pas grabo, ir teip rado, kaip motriszkės sakė: bet paties nerado. O jis tarė jiems: O, neiszmintingi ir tingios szirdies ant tikėjimo visu tu daiktu, kuriūs apsakė pranaszai! Ar nereikėjo tai iszkentėti Kristui ir teip įeiti į savo garbę. Ir pradėjęs mū Maižiėsziaus ir visu pranaszu, iszguldinėjo jiems isz visu rasztu, kurie apie Jį buvo. Ir prisiartino prie miestelio, į kurį ėjo: o Jisai rodės kaipo toliaus

turīs eiti. Ir privertē Jī tardami: Pasilik su mumis, nes vakarop eina, ir diena jau nusi-lenkē. Ir iējo su jeis. Ir stojosi, kad su jeis už stalo sēdējo, paēmē dūnā, ir palaimino, ir laužē, ir davē jiems. Ir atsivērē ju akīs ir pažino Jī, o Jis isznyko isz ju akiu. Ir kalbējo tarp savęs: Ar nedegē musu szirdis mu-myse, kad kalbējo kelēje ir iszguldē mums rasztus? O kēlē toje paczioje valandoje su-grižo i Jeruzalē, ir rado susirinkusius vienio-lekā, ir tūs, kurie su jeis buvo, sakanczius: kad Vieszpats tikrai kēlēs ir pasirodē Simonui. Ir jie apsakē, kas atsitiko kelēje, ir kaip Jī pažino dūnos laužime.

W poniedziałek wielkonocny.

Ewang. u Łuk. Ś. w rozdz. 24.

W on czas, dwa z uczniów Jezusowych tegoż dnia szli do miasteczka które było na sześćdziesiąt stajów od Jeruzalem, na imię Emmaus. A ci rozmawiali z sobą o tém wszystkiém co się było stało. I stało się: gdy rozmawiali i spolu się pytali, i sam Jezus przybliżywszy się szedł z niemi. A oczy ich były zatrzymane aby Go nie poznali; i rzekł do nich: Cóż to są za rozmowy które idąc macie między sobą, a jesteście smętni? A odpowiadając jeden, któremu imię Kleophas,

rzekł Mu: Tyś sam gościem (przychodniem) w Jeruzalem, a nie wiesz co się w nim w te dni działo? którym On rzekł: Co? I rzekli: o Jezusie Nazareńskim, który był mąż prorok, potężny w uczynku i mowie przed Bogiem i wszystkim ludem. A jako przedniejsi Kapłani i przełożeni nasi wydali Go na skazanie śmierci i ukrzyżowali Go. A myśmy się spodziewali iż On miał odkupić Izraela: a teraz nadto wszystko dziś trzeci dzień jest jako się to stało. Ale i niewiasty niektóre z naszych przestraszyły nas, które przededniem były u grobu: a nie nalazszy ciała Jego, przyszły, powiadając iż i widzenie Anielskie widziały, którzy powiadają iż żywie. I poszli niektórzy z naszych do grobu, i tak znaleźli jako niewiasty powiadały: ale samego nie znaleźli. A On rzekł do nich: O głupi, a leniwego serca ku wierzeniu temu wszystkiemu co powiedzieli prorocy. I zaż nie była potrzeba aby to był cierpiał Chrystus i tak wszedł do chwały swojej? A począwszy od Mojżesza i wszystkich Proroków, wykladał im we wszystkich pismach co o Nim było. I przybliżyli się ku miasteczku do którego szli: a On okazywał jakoby dalej miał iść. I przymusili Go, mówiąc: Zostań z nami, boć się ma ku wieczoru, i dzień się już nachylił.

I wszedł z niemi. I stało się gdy siedział z niemi u stołu, wziął chleb, i błogosławił, i łamał, i podawał im. A otworzyły się oczy ich, i poznali Go: a On zniknął z oczu ich. I mówili między sobą: Izali serce nasze nie pałało w nas, gdy mówił w drodze, i pisma nam otwierał: a wstawszy tejsze godziny wrocili się do Jeruzalem: i znaleźli zgromadzonych jedenaście, i tych którzy z niemi byli, powiadających: Iż wstał Pan prawdziwie, i ukazał się Symonowi. A oni powiadali co się działo w drodze: i jako Go poznali w łamaniu chleba.

Utarninke po szventu Velyku.

Evang. pagal szr. Lukosziaus, paršk. 24.

Aną metą stojosi Jezus mokytniu viduryje ir tarė jiems: Pakajus jums; asz esmi, nesibijokite. O nusigandę ir nusiminę tikėjos, jog dvasią regi. Ir tarė jiems: Kodėl nusi-gandote ir mislīs įeina į jusu szirdis? Veiz-dėkite ant mano ranku ir koju, jog asz pats esmi: dasilitėkite ir veizdėkite, nes dvasia kuno ir kaulu neturi, kaipo matote manę tu-rentį. Ir tai pasakęs, parodė jiems rankas ir kojas. O kad dar jie netikėjo ir stebėjosi isz džiaugsmo, tarė: Turite ką cze valgyti? O jie davė Jam keptos žuvies dalį ir medaus kori.

O kad valgė po ju akin, paėmęs atlaikus davė jiems. Ir tarė jiems: Tie yra žodžei, kuriūs sakiau jums, budamas dar su jumis, jog turėjo vis išsipildyti, kas yra parašyta Maižiėsžiaus įstatyme ir pranaszūse ir Pasmėse apie manę. Tada atvėrė jiems išmintį, idant suprastu Rasz-tus. Ir tarė jiems: Jog teip yra parašyta ir teip reikėjo, idant Kristus kentėtu ir kel-tus isz numirusiu treczioje dienoje, ir butu ap-sakyta vardan Jo pakuta ir atleidimas nusi-dėjimu tarp visu giminiu.

~~~~~

Na wtorek wielkonocny.

Ewan. u Łuk. Ś. w rozdz. 24.

W on czas, stanął Jezus w pośrodku uczniów swoich, i rzekł im: Pokój wam: jam jest, nie bójcie się. A strwożeni i przestraszeni będąc, mniemali iż ducha widzieli. I rzekł im: Cze-muscie się zatrwożyli, a myśli wstępują do sere waszych? Oglądajcie ręce moje, i nogi: żeciem ja tenże jest: dotykajcie się i przypa-trujcie: bo duch nie ma ciała ani kości, jako widzicie że ja mam. A rzekłszy to, ukazał im ręce i nogi. A gdy oni jeszcze nie wierzyli i dziwowali się od radości, rzekł: Macie tu co jeść? A oni Mu dali sztukę ryby pie-czonėj, i plastr miodu. A gdy jadł przed niemi, wzięwszy ostatki dał im. I rzekł do

nich: Te są słowa którym mówił do was będąc jeszcze z wami: iż się musiało wypełnić wszystko, co napisano jest w zakonie Mojżeszowym, i w Prorokach, i w Psalmach o mnie. Tedy im zmysł otworzył, żeby rozumieli pisma: i rzekł im: Iż tak jest napisano, i tak było potrzeba aby Chrystus ucierpiał, i wstał od umarłych dnia trzeciego: ażeby była przepowiedana w imię Jego pokuta i odpuszczenie grzechów po wszystkich narodach.

~~~~~

Ant pirmosios nedėlios po Velyku.

Erang. pagal szvento Jono parskyr. 20.

Aną metą kad buvo vakaras toje dienoje, vienoje isz Subatu, ir duris buvo uždarytos, kame buvo mokytimei susirinkę dėl žydu baimės, atėjo Jezus ir stojosi viduryje, ir tarė jiems: Pakajus jums. O tai pasakęs, parodė jiems rankas ir šoną. Prasidžiugo tadą mokytimei, iszvydę Vieszpatį. Tarė tadą vėl jiems: Pakajus jums. Kaip siuntė manę Tėvas, ir aš siuncziu jus. O tai isztares kvėpė ant ju, ir tarė jiems: Imkite Dvasią Szventą, kuriu atleisite griekus, atsileis jiems, o kuriu užturėsite, yra užturėti. O Tamoszius, vienas isz dvylekos, kurs vadinas Didymus, nebuvo su jeis, kad atėjo Jezus. Kalbėjo tadą jam kiti mokytimei: Regėjome Vieszpatį. O jis

tarė jiems: Jei neiszvysiu Jo rankosė viniu pardurimo, ir nejdėsiu mano pirszto į viniu vietą, ir nejdėsiu mano rankos į Jo szoną, neįtikėsiu. O po asztūniu dienu vėl buvo Jo mokytimei namūse ir Tamoszius su jeis. Atėjo Jezus par uždarytas duris ir stojosi viduryje, ir tarė: Pakajus jums! Po to tarė Tamosziui: Įdėk czionai tavo pirsztą ir apžiurėk mano rankas; ir isztiesk tavo ranką ir įdėk į mano szoną, o nebuk netikas, bet tikas. Atsakė Tamoszius, ir tarė Jam: Mano Vieszpats ir mano Dievas! Tarė jam Jezus: Jog regėjei manę, Tamosziau, įtikėjei; palaiminti kurie neregėjo, o įtikėjo. Daug teipogi ir kitu ženklų padarė Jezus po savo mokytinių akių, kurie nėra tose kningose paraszyti. O tie yra paraszyti, idant tikėtumite, jog Jezus yra Kristus Dievo Sunus, o idant tikėdami gyvenimą vardan Jo turėtumite.

Na niedzielę I po wielkiejnocy.

Ewan. u Jana Ś. w rozdz. 20.

W on czas, gdy był wieczór dnia onego piérwszego z szabatów, a drzwi były zamknięte, kędy uczniowie byli zgromadzeni dla bojaźni żydów: przyszedł Jezus, i stanął w pośrodku, i rzekł im: Pokój wam. A to

rzekłszy, ukazał im ręce i bok. Uradowali się tedy uczniowie ujrawszy Pana. Rzekł im tedy zasię: Pokój wam. Jako mię posłał Ojciec, i ja was posyłam. To powiedziawszy, tchnął na nie, i rzekł im: Weźmijcie Ducha Świętego, Których odpuszcicie grzechy, są im odpuszczone: a których zatrzymacie, są zatrzymane. A Thomasz jeden ze dwunastu, którego zowią Dydymus, nie był z nimi kiedy przyszedł Jezus. Mówili mu tedy drudzy uczniowie: widzieliśmy Pana. A on im rzekł: Jeżeli nie ujrzę w ręku Jego przebicia gwoździ, a nie włożę palca mego na miejsce gwoździ, i nie włożę ręki mojej w bok Jego, nie uwierzę. A po ośmi dni, byli zasię uczniowie Jego w domu, i Thomasz z nimi. Przyszedł Jezus drzwiami zamknionemi, i stanął w pośrodku, i rzekł: Pokój Wam. Potém rzekł Thomaszowi: włóż sam palec twój, a oglądaj ręce moje; i ściągnij rękę twoję, a włoż w bok mój: a nie bądź niewiernym, ale wiernym. Odpowiedział Thomasz i rzekł: Pan mój i Bóg mój. Powiedział Mu Jezus: Iżes mię ujrzał Thomaszu, uwierzyłeś: Błogosławieni, którzy nie widzieli a uwierzyli. Wieleć i innych znaków uczynił Jezus przed oczyma uczniów swoich, które nie są w tych księgach napisane. A te są napisane, abyście wierzyli,

že Jezus jest Chrystus Syn Boży: a iżbyście wierząc, żywot mieli w imię Jego. —

Ant antrosios nedėlios po Velyku.

Erang. pagal szr. Jono parsk. 10.

Aną metą kalbėjo Jezus parizeuszams: Asz esmi geras piemū. Geras piemū savo dusią dūdu už savo avis. O samdininkas ir kurs nėra piemenimi, kurio nėra lochos avis, mato vilką ateinantį ir apleidžia avis, ir pabėga, o vilkas gaudo ir iszblaszko avis. O samdininkas pabėga, jog samdininkas yra ir neturi rupesczio apie avis. Asz esmi geras piemū ir pažistu manosias, ir manę manosios pažista. Kaip pažista manę Tėvas, ir asz pažistu Tėvą, ir mano dusią guldau už mano avis. Ir kitas turiu avis, kurios nėra isz to avininko, ir anas reikia man atvesti; ir klausys mano balso, ir stosis vienas avininkas ir vienas piemū. —

Na niedziele II. po wielkiejnocy.

Ewan. u Jana Ś. w rozdz. 10.

W on czas, mówił Jezus Faryzeuszom: Jam jest Pasterz dobry. Dobry pasterz duszę swą daje za owce swoje. Lecz najemnik i który nie jest Pasterzem, którego nie są owce własne, widzi wilka przychodzącego, i opusz-

cza owce, i ucieka: a wilk porywa i rozpląsza owce. A najemnik ucieka: iż jest najemnikiem, i nie ma pieczy o owcach. Jam jest pasterz dobry: i znam moje i znają mię moje. Jako mię zna Ojciec, i ja znam Ojca: a duszę moję kładę za owce moje. I drugie owce mam, które nie są z tēj owczarni: i one potrzeba abym przywiódł: i słuchać będą głosu mego: i stanie się jedna owczarnia i jeden pasterz.

~~~~~

Ant treczios nedēlios po Velyku.

Evang. pagal szrento Jono parskyrimę 16.

Aną metą tarē Jezus savo mokytinems: Neužilgo ir jau nebregėsite manęs; ir vėl neužilgo, ir iszvysite manę, jog einu pas Tėvo. Kalbėjo tadą isz jo mokytiu kitas kitam: Kas tai yra, ką mums kalba: neužilgo ir nebregėsite manęs; ir vėl nužilgo ir iszvysite manę; ir jog einu pas Tėvo? Kalbėjo tadą: kas tai yra, ką kalba: Neužilgo? nežinome, ką kalba. O pažino Jezus, jog norėjo Jo klausti, ir tarė jiems: Apie tą klausinėjate tarp jusu, jog pasakiau: Neužilgo ir neberegėsite manęs, ir vėl neužilgo ir iszvysite manę. Isztiesu, isztiesu sakau jums, jog verksite ir raudosite, o sviėtas linksmėsis, o jūs nuliudę busite, bet jusu nuliudimas pavirs į džiaugsmą. Mot-

riszkė, kad gimdo, nuliudimą turi, nes atėjo
jos valanda: o kad pagimdys vaikėlį, jau neb-
atmena prispaudos dėl džiaugsmo, jog užgimė
žmogus ant sviėto. Ir jūs tadą dabar, tiesa,
turite nuliudimą: o vėl regėsiu jus, ir link-
smėsis jusu szirdis, ir jusu linksmybės nėkas
neatims nū jusu.

Na niedzielę III. po Wielkiejnocy.

Ewang. u Jana Ś. w rozdz. 16.

W on czas, mówił Jezus uczniom swoim:
Maluczko, a już mię nie ujrzycie: i zasię ma-
luczko, a ujrzycie mię: iż idę do Ojca. Mówi-
wili tedy z uczniów Jego jeden do drugiego:
Co to jest co nam mówi: Maluczko, a nie
ujrzycie mię: i zasię maluczko, a ujrzycie
mię: a iż idę do Ojca: Mówili tedy: Co to
jest co mówi, Maluczko? niewiemy co powiada.
A poznal Jezus, że Go pytać chcieli: i rzekł
im: o tém się pytacie między sobą, iżem
rzekł: maluczko, a nie ujrzycie mię: i zasię
maluczko, a ujrzycie mię? Zaprawdę, zaprawdę
wam powiadam; iż będziecie płakać i lamen-
tować wy, a świat się będzie weselił: a wy
się smęcić będziecie, ale smutek wasz w ra-
dosc się obróci. Niewiasta gdy rodzi, smutek
ma, iż przyszła jej godzina: lecz gdy porodzi
dzieciatko, już nie pamięta uciśnienia dla ra-

došci, iż się człowiek na świat narodził. I wy tedy teraz wprawdzie smutek macie: lecz zasię oglądam was, a będzie się radowało serce wasze: a radości waszėj żaden od was nie odejmie.

Ant ketvirtosios nedėlios po Velyku.

Evang. pagal szvento Jono parsk. 16.

Aną metą tarė Jezus savo mokytinems: Einu prie to, kurs manę siuntė, ir nėkas isz jusu neklausą manęs: Kur eini? Bet jog tai pasakiau jums; nuliudimas pripildė jusu szirdį. Bet asz tiesą jums kalbu: Naudingai jums, idant asz nueiczio; nes jei nenueisiu, Palinksmintojas neateis pas jusu; o jei paeisiu, atsiųsiu Jį pas jusu. O Jis atėjęs kaltis sviėtą isz griėko, ir isz teisybės ir isz sudo. Isz griėko tikrai, jog neįtikėjo į manę, o isz teisybės, jog pas Tėvo einu, ir jau nebreģėsite manęs; o isz sudo, jog to sviėto kuni-gaiksztis jau yra apsudytas. Dar daug turin jums kalbėti, bet dabar pakelti negalite. O kad ateis ana tiesos Dvasia, iszmokys jus visokios tiesos; nes nekalbės pati nū savęs, bet ką tiktai iszgirs, kalbės, ir kas ateiti turi, apsakys jums. Ji manę pagarbis, nes isz manęs ims ir apsakys jums.

Na niedzielę IV. po Wielkiejnocy.

Ew. u Jana Ś. w rozdz. 16.

W on czas, rzekł Jezus uczniom swoim: Idę do tego, który mię posłał: a żaden z was nie pyta mię, dokąd idziesz? Ale iżem to wam powiedział, smutek napełnił serce wasze. Alie ja prawdę wam powiadam: pożytecznie wam abym Ja odszedł. Bo jeżeli nie odejdę, Pociészyciel nie przyjdzie do was, a jeżeli odejdę posłę Go do was. A On gdy przyjdzie, będzie karał świat z grzechu: i z sprawiedliwości, i z sądu. Z grzechu mówię; iż nie wierzą w mię. A z sprawiedliwości, iż do Ojca idę, a już mię nie ujrzycie. A z sądu, iż książę tego świata już jest osądzony. Jeszcze wam wiele mam mówić: ale teraz zniesć nie możecie. Lecz gdy przyjdzie On Duch prawdy, nauczy was wszelkiej prawdy. Bo nie sam od siebie mówić będzie, ale cokolwiek usłyszysz mówić będzie: i co przyjsć ma oznajmi wam. On mię uwielbi: bowiem z mego weźmie, a wam opowie.

Ant penktosios nedēlios po Velyku.

Evangēlija pagal švento Jono parskyrimę 16.

Anā metā kalbējo Jezus savo mokytinems: Isztiesu, isztiesu sakau jums, jei ko prasysite Tėvo mano vardan, dūs jums. Ligsiolei nėko neprasžėte mano vardan; praszykite, o

imsite, idant jusu linksmybė butu pilna. Tai jums kalbėjau par prilyginimus. Ateina valanda, kad jau ne par prilyginimus jums kalbėsiu, bet aiszkei apie Tėvą apreikšziu jums. Anoje valandoje mano vardan praszysite, ir nesakau jums, jog asz praszysiu mano Tėvo už jus: nes pats Tėvas jus myli, jog jus manę mylėjote ir itikėjote, jog asz nū Dievo iszėjau. Iszėjau nū Tėvo ir atėjau ant svieto: vėl paliektu sviėtą, ir einu pas Tėvo. Tarė Jam Jo mokytimei: Szitai dabar aiszkei kalbi ir nėjokio priežodžio nesakai; dabar žinome, jog viską žinai ir nereikalauji, idant kas Tavęs klaustu, dėlto tikime, jog nū Dievo iszėjai.

Na niedzielę V. po wielkiejnocy.

Ew. u Jana Š. w rozdz. 16.

W on czas, rzekł Jezus uczniom swoim: Zaprawdę, zaprawdę wam powiadam: Jeżeli o co prosić będziecie Ojca w imię moje, da wam. Dotychmiast niceście nie prosili w imię moje. Proście, a weźmiecie: aby radość wasza była pełna. Tom wam powiedział przez przypowieści: przychodzi godzina gdy już nie przez przypowieści mówić wam będę, ale jawnie o Ojcu oznajmię wam. W on dzień w imię moje prosić będziecie: i nie mówię wam iż ja będę Ojca prosił za wami. Albowiem sam

Ojciec miłuje was, żeście wy mnie miłowali, i uwierzyliście, że ja od Boga wyszedł. Wyszedłem od Ojca, a przyszedłem na świat; zaś opuszczam świat, a idę do Ojca. Rzekli Mu uczniowie Jego: oto, teraz jawnie mówisz, a żadnej przypowieści nie powiadasz. Teraz wiemy, że wszystko wiesz, a nie potrzebać żeby Cię kto pytał. Dla tego wierzymy żeś od Boga wyszedł.

**Ant szesztiniu arba Vieszpaczio Jezaus į
Dangų žengimo.**

Evang. pagal šventą Morkaus parsk. 16.

Aną metą pasirodė Jezus tiems vieniulekai sėdentiems ir iszmetinėjo ju netikėjamą ir szirdies užkietėjamą, dēltokad tiems, kurie matė Jį isz numirusiu kēlus, netikėjo. Ir tarė jiems: Eidami į apskritą pasaulę, apsakinėkite Evangeliją visokiam sutvėrimui. Kas įtikės ir bus apkriksztytas, bus iszganytas, o kas neįtikės bus paskandintas. O ženklai tūs, kurie įtikės, tie seks: Mano vardu velnius iszvarys, kalbės naujais liežuveis. Ims žalčius ir nors gertu ką marinantį, nėko jiems nedarys; ant negalinczių uždės rankas, ir gerai turesis.

O Vieszpats Jezus, kad aniems tą pasakė, paimtas paliko į dangų ir sėdžia po deszinės Dievo. O jie paėję apsakinėjo visur Viesz-

pacziui padedant ir kalbą patvirtinant sekan-
czeis ženklais.

Na wniebowstąpienie Pańskie.

Ew. u Marka Ś. w rozdz. 16.

W on czas, jedenastu uczniom społem u stołu siedzącym ukazał się Jezus, i wymawiał niedowiarstwo ich i zatwardzenie serca, iż tym, którzy Go widzieli że zmartwychwstał, nie wierzyli. I mówił im: Idąc na wszystkie świat, opowiadajcie Ewangelią wszemu stworzeniu. Kto uwierzy i ochrzci się, zbawion będzie: a kto nie uwierzy, będzie potępion. A cuda, tych co uwierzą, te naśladować będą. W imię moje czarty będą wyrzucać: nowemi językami będą mówić: węże będą brać: i choćby co śmiertelnego pili, szkodzić im nie będzie: Na niemocne ręce będą kłaść, a dobrze się mieć będą. A Pan Jezus, potem jako do nich mówił wzięty jest do nieba, i siedzi na prawicy Bożej. A oni wyszedłszy przepowiadali wszędy: a Pan dopomagał, i utwierdzał mowę przez cuda pozad idące.

Ant nedėlios po Szesztiniu.

Evang. pagal szvento Jono, parsk. 15 ir 16.

Aną metą tarė Jezus savo mokytinems:
Kad ateis Palinksmintoji, kurią asz jums at-

siūsiu nū Tēvo, Tiesos Dvasiā, kuri paeina nū Tēvo, ana dūs apie manę liudijimą. Ir jus iszdūsīte liudijimą, nes nū pradžios esate su manimi. Tai jums pasakiau, kad nepasipiktintumite. Padarys jus be bažnyčiu, o ateina valanda, jog kiekvienas, kurs jus užmusza, tarsis Dievui tarnavimą darąs. O tai jum padarys, dėlto kad nepažīsta Tēvo nei manęs. O tai jums pasakiau, idant kad ateis valanda, atmintumite tai, jog asz jums pasakiau.

Na Niedzielę po wniebowstąpieniu Panskiem.

Ewan. u Jana Ś. w rozdz. 15 i 16.

W on czas, rzekł Jezus uczniom swoim: Gdy przyjdzie Pocieszyciel, którego ja wam pošlę od Ojca, Ducha prawdy, który od Ojca pochodzi: On o mnie świadectwo dawać będzie. I wy świadectwo wydawać będziecie; bo ze mną od początku jesteście. Tom wam powiedział, abyście się nie gorszyli. Wyłączą was z bożnic: Ale idzie godzina, że wszelki który was zabija, mniemac będzie, że czyni posługę Bogu. A to wam uczynią, iż nie znają Ojca, ani mnie. Alem to wam powiedział, abyście gdy godzina przyjdzie, wspomnieli na to, żem ja wam powiedział.

Ant Sekminių.

Evang. pagal šv. Jono parsk. 14.

Aną metą tarė Jezus savo mokytinėms: Jei kas myli mane, užlaikys mano kalbą ir mano Tėvas mylės jį, ir pas jį ateisime ir gyvenimą prie jo padarysime. Kas manęs nemyli, mano kalbu neužlaiko. O kalba, kurią girdėjote ne mano yra, bet to kurs mane siuntė, Tėvo. Tai kalbėjau prie jūsų pasilikdamas. Bet Palinksmintoji Dvasia šventa, kurią atsiųs Tėvas mano vardu, Ta jus išmokys visą ir primis jums visą, ką tikrai jums pasakysiu. Ramybę paliektu jums, mano ramybę dūdu jums; ne kaip sviėtas dūda, asz jums dūdu. Teneiszigąsta jūsų szirdis ir tenesibijo. Girdėjote, jog asz jums pasakiau: Paeinu ir ateinu pas jūsų. Kad mane mylėtumite, isztikro džiangtumitės, nes einu pas Tėvo, dėlto kad Tėvas didesnis yra už mane. Ir dabar jums pasakiau, pirmiaus nekaip stojosi, idant, kad stosis, tikėtumite. Jau nedaug bekalbėsiu su jumis. Nes ateina to svėto kunigaikštis, o manyje nėko neturi. Bet kad pažintu sviėtas, jog myliu Tėvą, ir kaipo davė man Tėvas prisakymą teip darau.

Na Niedzielę Świąteczną.

Ewangelia u Jana Ś w rozdz. 14.

W on czas, rzekł Jezus uczniom swoim: Jeżeli mię kto miłuje, będzie chował mowę moję: a Ojciec mój umiłuje go, i do niego przyjdziemy, a mieszkanie u niego uczynimy. Kto mnie nie miłuje, mów moich nie chowa. A mowę którąście słyszeli, nie jest moja; ale tego który mię posłał, Ojca. Lecz Pocieszyciel Duch Święty, którego Ojciec pośle w imię moje, On was wszystkiego nauczy: i przypomni wam wszystko cokolwiek bym wam powiedział. Pokój zostawuję wam; pokój mój daję wam: Nie jako dawa świat, ja wam daję. Niech się nie trwoży serce wasze, ani się lęka. Słyszeliście żem ja wam powiedział: Odchodzę i przychodzę do was. Gdybyście mię miłowali, wżdybyście się radowali, iż idę do Ojca: Bo Ojciec większy jest niżli ja. I terazem wam powiedział przedtém niż się stanie: iżbyście, gdy się stanie, wierzyli. Już wiele z wami mówić nie będę. Albowiem idzie książę świata tego, a we mnie nic nie ma. Ale iżby świat poznał, że miłuję Ojca: a jako mi Ojciec rozkazanie dał, tak czynię.

Sekminių Panedėlyje.

Erang. pagal švento Jono parsk. 10.

Aną metą tarė Jezus Nikodemui: Teip Dievas numylėjo sviėtą, jog savo vienatinį Sūnų išdavė, idant kiekvienas kurs į Jį tiki, neprapultu, bet turētu amžiną gyvenimą. Nes Dievas ne siuntė savo Sūnaus ant sviėto, kad sviėtą sudytu, bet kad sviėtas par Jį butu išzganytas. Kas į Jį tiki, nėra sudijamas, o kas netiki yra jau apsudytas, dėlto kad netiki į vienatinio Dievo Sūnaus vardą. Nes tasai yra sudas, jog szviesa atėjo ant sviėto ir numylėjo didžiaus žmonės tamsybes, nekaip szviesą: nes ju darbai negeri. Nes kiekvienas, kurs negerai daro, neapkenczia szviesos ir n'eina prie szviesos, kad nebutu jo darbai peikiami. Bet kas tiesą daro, ateina prie szviesos, kad butu parodyti jo darbai, nes Dieve yra daromi

Na poniedziałek święteczny.

Ewang. u Jana Š. w rozdz. 3.

W on czas, szekl Jezus Nikodemowi: Tak Bóg umiłował świat, że Syna swego jednorodzzonego dał, aby wszelki kto wierzy weń, nie zginał, ale miał żywot wieczny. Bo nie posłał Bóg Syna swego na świat, aby sądził świat; ale iżby świat był zbawion przezeń. Kto wierzy weń, nie bywa sądzon: a kto nie wierzy,

już osądzony jest: iż nie wierzy w imię jednorodzonego Syna Bożego. A ten jest sąd, że światłość przyszła na świat, a świat, a ludzie raczej miłowali ciemności niż światłość: bo były złe ich uczynki. Każdy bowiem, który źle czyni, nienawidzi światłości: ani idzie na światłość, żeby nie były zganione uczynki jego. Lecz kto czyni prawdę przychodzi do światłości, aby się okazały sprawy jego, iż w Bogu są uczynione.

Uterninke po Sekminiū.

Evang. pagal szvento Jono parskyrimę 10.

Aną metą tarė Jezus parizeuszams: Isztiesu, isztiesu sakau jums: Kas neįeina per duris į aviu avininką, bet įeina per kitur, tas yra vagis ir užmuszėjas. O kurs įeina per duris yra aviu piemū. Tam vartininkas atadaro, ir avis klauso jo balso; ir vadina savosias avis pavardžiui, ir iszveda jas. O kad savosias avis iszleis, pirm anu eina; ir avis seka jį, dėlto kad pažįsta jo balsą. Bet svetimo neseka, bet bėga nū jo, dėlto kad nepažįsta svetimo balso. Tą panaszumą pasakė aniems Jezus. Bet anie neiszmanė, ką jiems kalbėjo. Tada vėl tarė jiems Jezus: Isztiesu, isztiesu sakau jums: jog asz esmi aviu durimis. Visi kiektiktai atėjo yra vagis ir už-

muszėjei ir neklausė ju avis. Asz esmi duri-
mis, jei kas įeis par manę, bus iszganytas;
ir įeis ir iszeis, o atras ganyklas. Vagis ne-
ateina, tiktai kad vogtu, ir musztu, ir gai-
szintu. Asz atėjau, kad gyvenimą turētu ir
apscziaus turētu.

Na wtorek swięteczny.

Ewang. u Jana Ś. w rozdz. 10.

W on czas, mówił Jezus Faryzeuszom:
Zaprawdę, zaprawdę powiadam wam: Kto
nie wchodzi przezedrzwi do owczarni owiec,
ale wchodzi inėdy, ten jest złodziej i zbójca.
Lecz który wchodzi przezedrzwi, pasterzem
jest owiec. Temu odźwierny otwiera: a owcy
słuchają głosu jego: i nazywa owce swe
mianowicie, i wywodzi je. A gdy wypuści
owce swe, idzie przed niemi: a owce idą za
nim, albowiem znają głos jego. A za cudzym
nie idą: ale uciekają od niego, bo nie znają
głosu obcych. Tę przypowieść powiedział im
Jezus. Lecz oni nie zrozumieli co im powiadał.
Rzekł im tedy zasię Jezus: Zaprawdę, za-
prawdę wam powiadam, iżem ja jest drzwiami
owiec. Wszyscy ile ich przyszło, złodzieje
są i zcójcy: i ich nie słuchały owce. Jam
jest drzwiami. Przez mię jeżeli kto wnidzie,
zbawion będzie: i wnidzie i winidzie, i past-

wiska znajdzie. Złodziej nieprzychodzi jedno
żeby kraść, a zabijał i tracił; jam przyszedł
aby żywot miały, i obficie miały.

Ant Szvencziausios Traicės.

Evangelija pagal švento Jono parsk. 28.

Aną metą tarė Jezus savo mokytinems:
Dūta yra man visa galybė danguje ir ant žemės.
Eidami tadą mokykite visas gimines, krik-
sztydami jūs vardan Tėvo ir Sunaus ir Dva-
sios šventos; mokydami jūs užlakyti visą, ką
tikėtai jums įsakiau: o šitai aš esmi su jumis
per visas dienas lig amžiaus pasibaigimo.

W dzień Trójcy przenaświęt.

Ewangelia u Mateusza Ś w rozdz. 28.

W on czas rzekł Jezus uczniom swoim:
Dana mi jest wszystka władza na niebie i na
ziemi. Idąc tedy nauczajcie wszystkie narody:
chrzcząc je w imię Ojca, i Syna, i Ducha
Świętego: nauczając je chować wszystko com
kolwiek przykazał wam. A oto ja jestem z
wami po wszystkie dni, aż do skończenia
świata.

Ant pirmosios nedėlios po Sekminiū.

Evangelija pagal švento Lukosžiaus parskyrime 6.

Aną metą tarė Jezus savo mokytinems:
Bukite mielaszirdingi, kaipo ir jusu Tėvas
yra mielaszirdingas. Ne sudykite, o nebusite

sudyti; ne skandinkite, o ne husite skandinami. Atleiskite, o bus jums atleidžiama. Dūkite, o bus jums dūdama, dūs į jusu iszczią*) gera, ir primurdytą, ir parkratytą, ir kupiną saiką. Deltokad tū saiku, kuriū seikėsitate, bus jums atseikama. O pasakė jiems ir panaszumą: Argi gali aklas vesti aklą? argi ne abu į dūbę įkrinta? Nėra mokytinio virsz'mokytojo, o kiekvienas bus tobulas, jei yra kaip jo mokytojas. O kodėl matai szapą tavo brolio akyje, o rąsto, kurs yra tavo akyje nežiuri? Arba kokiū budu gali sakyti tavo broliui: Broli, leisk, iszmesiu szapą isz tavo akies, patsai neregėdamas rąsto tavo akyje? Veidmaini, iszmesk pirmu rąstą isz tavo akies, o tūkart pasirupįsi, kad iszmestumi isz tavo brolio akies krislą.

~~~~~

Na niedzielę I. po Świątkach.

Ewan. u Łuk. Ś. w rozdz. 6.

W on czas, rzekł Jezus uczniom swoim: Bądźcie miłosierni, jako i Ojciec wasz miłosierny jest. Nie sądźcie, a nie będziecie sądzeni. Nie potępiajcie, a nie będziecie potępieni. Odpuszczajcie, a będzie wam odpuszczono. Dawajcie, a będzie wam dano, miarę dobrą i natłoczoną, i potrzebioną, i opływającą, dadzą na łono wasze. Bo takż miarą

*) priglobstj.

którą mierzycie, będzie wam odmierzone. I powiedział im podobieństwo: Iżali może ślepy ślepego prowadzić? azaż nie obadwa w doł wpadają? Nie jesteście uczniów nad mistrza: lecz doskonalszy każdy będzie, jeśli będzie jako mistrz jego. A cóż widzisz źdźbło w oku brata twego: a tramu który jest w oku twojem nie obaczysz? albo jako możesz rzec bratu twemu: bracie, dopuść że wyrzucę źdźbło z oka twego sam tramu w oku twém nie bacząc. Obludniku, wyrzuć pierwój tram z oka twego; a tedy przejrzyysz, abyś wyjął źdźbło z oka brata twego.

~~~~~

Ant Dievo Kuno.

Evang. pagal szv. Lukosziaus parsk. 6.

Aną metą tarė Jezus žydu minioms: Mano Kunas tikrai yra valgis, o mano Kraujas tikrai yra gėrimas. Kas valgo mano Kuną ir geria mano Kraują pasilieka manyje, o asz jame. Kaipo manę siuntė gyvas Tėvas ir asz esmi gyvas dėl Tėvo, o kas manę valgo ir jis bus gyvas dėl manęs. Ta yra dūna, kuri nužengė isz dangaus; ne kaipo jusu tėvai valgė maną ir iszmirė. Kas tą dūną valgo gyvės ant amžiu.

W dzień Bożego Ciała.

Ewang. u Jana Ś. w rozdz. 6.

W on czas, mówił Jezus rzeszom żydowski: Ciało moje prawdziwie jest pokarm; a krew moja prawdziwie jest napój. Kto pożywa mego ciała, a pije moję krew, we mnie mieszka, a ja w nim. Jako mię posłał żyjący Ojciec, i ja żyję dla Ojca: a kto mnie pożywa, i on żyć będzie dla mnie. Ten jest chleb, który z nieba zstąpił. Nie jako ojcowie wasi jedli manę, i pomarli. Kto pożywa tego chleba, żyć będzie na wieki.

Ant antrosios nedėlios po Sekminiū.

Evangelija pagal švento Lukosiaus parskyrimė 14.

Aną metą pasakė Jezus savo mokytinems tą panaszumą: Vienas žmogus padarė didžią vecerią ir suvadino daug. Ir iszsiuntė savo tarną vecerios valandoje, pasakyti pakviestiems, kad ateitu, dėltokad viskas jau yra sutaisyta. Ir pradėjo vienkart visi iszsikalbinėti. Pirmas tarė jam: pirkau sodžių ir reikalingai turiu iszeiti ir apveizdėti jį, praszau tavęs, turėk manę par iszkalbėtą. O kitas tarė: pirkau penkis jaucziu jungus ir einu jūs iszbandyti, meldžiu tavęs, turėk manę par iszkalbėtą. O kitas tarė: Vedžiau moterį ir dėlto negaliu ateiti. Ir sugrižęs tarnas apreiszkė tai savo

Vieszpacziui. Tada supykęs ukininkas tarė savo tarnui: Iszeik greitai ant miesto giesiu ir taku, o įvesk czionai neturtingus ir lūszus ir aklus. Ir tarė tarnas: Vieszpaté, stojosi, kaip liepei, o dar yra vieta. Ir tarė Vieszpats tarnui: iszeik ant keliu ir patvoriu ir priversk įeiti, kad prisipildytu mano namai. O sakau jums, jog nė vienas isz anu vyru, kurie yra pakviesti, neragaus mano veczerios.

~~~~~

Na Niedzielę II. po Świątkach.

Ewang. u Łuk. Š. w. rodz. 14.

W on czas, powiedział Jezus Faryzeuszom tę przypowieść: Człowiek niektóry sprawił wieczerzę wielką, i wezwał wielu. I posłał sługę swego, w godzinę wieczerzy, aby powiedział zaproszonym, żeby przyszli boć już wszystko gotowo. I poczęli się wszyscy społecznie wymawiać. Piérwszy mu rzekł: kupilem wieś, i mam potrzebę wynieść a oglądać ją: proszę cię mój mię za wymówionego. A drugi rzekł: kupilem pięć jarzm wolów, i idę ich doświadczać: proszę cię mój mię za wymówionego. A drugi rzekł: Żonęm pojał, a przeto nie mogę przyjść. A wróciwszy się sługa, oznajmił to panu swemu. Tedy się gospodarz rozniewawszy, rzekł słudze swemu: Wynidź rychło na ulice i uliczki, miasta: a

ubogie i ułomne, i ślepe i chrome wprowadź tu. I rzekł sługa: Panie, stało się jakoś rozkazał; a jeszcze jest miejsce. I rzekł pan słudze: Wynidź na drogi i opłotki; a przymuś wnieść, aby był dom mój napelnion. A powiadam wam, żeć żaden z onych mężów, którzy są zaproszeni, nie skosztuje wieczerzy mojej.

Ant trecziosios nedėlios po Sekminiū.

Evangėlija pagal szvento Lukosziaus parskyrimė 15.

Aną metą artinos pas Jezų muitininkai ir griėšzninkai, kad jo klausytu. Ir murmėjo parizeuszai ir raszto mokytojei, kalbėdami: jog tasai priima griėšzninkus ir su jeis valgo. Ir pasakė jiems tą panaszumą, tardamas: Kurs isz jusu žmogus, kurs turi szimtą aviu, o jei prapuldys vieną isz ju, ar nepaliks devyniu deszimcziu devyniu pustynėje, o eina prie anos, kuri prapūlė, pakol ją atras? O kad atras ją uždeda ant savo pecziu, džiaugdamos. O parėjęs namon, suvadina priėtelius, ir kaimynus, tardamas jiems: Džiaugkitės su manimi, dėlto kad atradau mano avi, kuri buvo prapūlusi. Sakau jums, jog teip bus džiaugsmas danguje isz vieno griėšzninko, pakutą darančio, nekaip isz devyniu deszimcziu devyniu, kuriems nereikia pakutos. Arba kuri žmona,

turédama deszimtį piningeliu, kad pamestu vieną piningelį, ar neuždega žvakės, ir neszlūna namu, ir neiszjeszko rupestingai, pakol atranda. O kad atras, suvadina drauges ir kaimynes, kalbédama: Džiaugkitės su manimi, dëlto kad atradau piningelį, kurį buvau pametusi. Teip, sakau jums, bus džiaugsmas priesz Dievo aniolus isz vieno pakutą daranczio griëszninko.

~~~~~  
**Na niedzielę III. po Świątkach.**

*Ewang. u Luk. Ś. w rozdz. 15.*

W on czas: przybliżali się do Jezusa Celnicy i grzesznicy aby Go słuchali. I szemrali Faryzeuszowie i Doktorowie, mówiąc: Iż ten przyjmuje grzeszniki, i jada z niemi. I rzekł do nich to podobieństwo, mówiąc: Który z was człowiek, co ma sto owiec, a jeźliby stracił jedną z nich, izali nie zostawuje dziewięćdziesiąt i dziewięć na puszczy, a idzie za oną co zginęła, aż ją najdzie? A gdy ją najdzie, kładzie na ramiona swe radując się: a przyszedłszy do domu zwoływa przyjaciół i sąsiadów, mówiąc im: Radujcie się ze mną, iżem znalazł owcę moję, która była zginęła. Powiadam wam, żeć tak będzie radość w niebie nad jednym grzesznikiem pokutę czyniącym, niż nad dziewięćdziesiąt i dziewięcią sprawiedliwych, którzy nie potrzebują pokuty. Albo która niewiasta mając dziesięć Drachm,

jeźliby straciła drachmę jedną, izali nie zapala świecę, i wymiata domu, i szuka z pilnością, ażby znalazła? A gdy najdzie, zwoływa przyjaciółek i sąsiadek, mówiąc: Radujcie się ze mną, bom znalazła drachmę którą była straciła. Tak, powiadam wam, radość będzie przed anioły bożemi nad jednym grzesznikiem pokutę czyniącym.

~~~~~

Ant ketvirtosios nedėlios po Sekminiū.

Evangėlija pagal szvento Lukosziaus parskyrimė 3.

Aną metą, kad minios supūlė prie Jezaus, kad klausytu Dievo žodžio, o Jis stovėjo prie Genezareto ežero. Ir iszvydo dvi valti, sto-
vinczias gret ežero, o žvejei buvo iszlipę ir plovė tinklus. O ilipęs i vieną valtį, kuri buvo Simono, praszė jo truputį atstumti nū žemės. O sedėdamas mokė minias isz laivo. O kad paliovė kalbėti, tarė Simonui: Pavažiūk i gilnę ir užleiskite jusu tinklus ant žvejojimo. O Simonas atsakydamas, tarė Jam: Mokytoji, par kiaurą naktį darbūdamies, nėko ne sugavome, vienog tavo žodžiu užleisiu tinklą. O kad tą padarė užgrėbė žuviu didžią daugybę, o plyszo ju tinklas. Ir pamojo savo draugams, kurie buvo kitoje valtyje, kad ateitu ir padėtu jiems. Ir atėjo, ir pripilde abi valti teip, jog maž-ne grimzdo. Kad tą regėjo Simonas

Petras, pûlė prie Jezaus keliu, tardamas: Iszeik nũ manęs, Vieszpatė, nes esmi griėsznikas žmogus. Nes pasistebėjimas buvo jį parėmęs, ir visus, kurie su jũ buvo isz sugavimo žuviu, kurias užgriebė. O lygei Jokubą ir Joną Zebedeuszo sunus, kurie buvo Simono draugai. Ir tarė Jezus Simonui: Nesibijok, nũ dabar gaudysi jau žmones. O isztraukę valtis ant žemės, viską apleidę sekė Jį.

~~~~~

Na niedzielę IV. po świątkach.

Ewang. u Łukasza Ś. w rozdz. 5.

W on czas, gdy rzesze nalegały na Jezusa, aby słuchały słowa bożego, a On stał podle jeziora Genezareth. I ujrzał dwie łodzi stojące przy jeziorze: a rybitwy wyszli byli i płókali sieci. A wszedłszy w jedną łódź, która była Symonowa, prosił go, aby maluczko odjechał od ziemi. A siadłszy, uczył rzesze z łodzi. A gdy przestał mówić, rzekł do Symona: Zajedź na głębią, a zapuście sieci wasze na połow. A Symon odpowiedziawszy rzekł mu: Nauczycielu, przez całą noc pracując niceśmy nie ułowili: wszakże na słowo two zapuszczyć sieć. A gdy to uczynili, zagarnęli ryb mnóstwo wielkie, i rwała się sieć ich. I skinęli na towarzysze co byli w drugiej łodzi, aby przybyli i ratowali je. I

przybyli, i napełnili, obie łodzie, tak iż się mało nie zanurzały. Co widząc Symon Piotr, upadł u kolan Jezusowych, mówiąc: Wynidź odemnie, bom jest człowiek grzeszny, panie. Albowiem go było zdumienie ogarnęło, i wszystkie co przy nim byli, z połowu ryb, które pojмали. Także też Jakóba i Jana syny Zebedeuszowe, którzy byli towarzysze Symonowi. I rzekł Jezus do Symona: Nie bój się: odtąd już ludzie łowić będziesz. A wyciągnąwszy łodzi na ziemię, wszystko opuściwszy, szli za Nim.

~~~~~

Ant penktosios nedėlios po Sekminiū.

Evang. pagal šv. Mateuszo parsk. 5.

Aną metą tarė Jezus savo mokytinems: Jei nebus gausesnė jusu teisybė už raszto mokytoju ir parizeuszu, neįeisite į Dangaus karalystę. Girdėjote, jog yra pasakyta seniems: Neužmuszk, o kas užmusz, bus kaltas sudo. O asz jums sakau, jog kiekvienas, kurs pyksta ant savo brolio, kaltas bus sudo. O kas tartu savo broliui raka, kaltas bus sanėigos. O kas sakytu beproti, kaltas bus pragaro ugnies. Jei tadą aukauji savo dovaną prie Altoriaus, o tenai atmįsi, jog tavo brolis turi ką-nors priesz tavę, palikk tenai tavo dovaną prie Altoriaus, o eik pirmu, susiderėk su

savo broliu, ir tûkart atėjęs aukausi savo do-
vaną.

Na niedzielę V. po świątkach.

Ew. u Mat. Ś. w rozdz. 16.

W on szas, mówił Jezus uczniom swoim: Jeźli nie będzie obfitowała sprawiedliwość wasza więcéj niż Doktorów zakonnych i Faryzeuszów, nie wnijdziecie do królestwa niebieskiego. Słyszeliście iż rzeczono jest starym: Nie będziesz zabijał: a ktoby zabił, będzie winien sądu. A ja wam powiadam: każdy który się gniewa na brata swego, będzie winien sądu. A ktoby rzekł bratu swemu raka: będzie winien rady. A ktoby rzekł, głupcze: będzie winien ognia piekielnego. Jeźli tedy ofiarujesz dar twój do ołtarza, o tam wspomisz iż brat twój ma nieco przeciw tobie: zostaw tam darta twój przed ołtarzem, a idź pierwěj zjednać się z bratem twoim: a tedy przyszedłszy ofiarujesz dar twój.

Ant szesztosios nedėlios po Sekminiū.

Evang. pagal šv. Markaus parsk. 8.

Aną metą, kad didžia minia buvo su Jezumi, o neturėjo, ką valgytu, suszaukęs mokytinis tarė jiems: Gailu man minios, dėlto kad šitai jau tris dienas pasilieka prie manęs, o neturi, ką valgytu. O jei atleisiu jūs alkanus i jų namus,

pavargs ant kelio, nes nekurie isz ju atėjo isz tolo. Ir atsakė Jam Jo mokyteinei: Isz kur jūs galės kas pasotinti dūna cze pustynėje? Ir užklausė ju: Kiek turite dūnu? Kurie pasakė: Septyneta. Ir liepė miniai atsisėsti ant žemės. O paimdamas septyneta dūnu, dėkavodamas laužė ir davė savo mokytinems, kad padētu. Ir padėjo miniai. Ir turėjo nedaug žuveliu ir jas palaimino ir liepė padėti. Ir valgė, ir buvo pasotinti, ir surinko, kas paliko, trupucziu septynis pintinius. O buvo, kurie valgė, apie keturias tukstantis, ir atleido jųs.

Na niedzielę VI. po Swiątkach.

Ewan. u Mark. Š. w rozdz. 8.

W on czas, gdy wielka rzesza była z Jezusem, a nie mieli coby jedli; wezwawszy uczniów swoich, rzekł im: Żal mi ludu, iż oto już trzy dni trwają przy mnie, a nie mają coby jedli: a jeżeli je opuszczę głodne do domów ich, ustaną na drodze: bo niektórzy z nich z daleka przyszli. I odpowiedzieli Mu uczniowie Jego: Zkądże ich będzie mógł kto tu na puszczy nakarmić chlebem? I zapytał ich: wiele chleba macie? Którzy rzekli: Siedmioro. I rozkazał rzeszy usiąść na ziemi. A wzięwszy siedmioro chleba, dzięki czyniąc

łamał i dawał uczniom swoim aby przed nie kładli: i kładli przed rzeszą. Mieli też i trochę rybek: i te błogosławił i kazał przed nie położyć. I jedli, i najedli się: i zebrali co było z ułomków, siedm koszów. A było tych co jedli około czterech tysięcy, i rozpuścił je.

Ant septintosios nedėlios po Sekminiū.

Evang. pagal šv. Mateuszo parsk. 7.

Aną metą tarė Jezus savo mokytinems: Saugokitės nū netikru pranaszu, kurie pas jus ateina aviu rubūse, o viduje yra draskanczeis vilkais; isz ju vaisiu pažisite jųs. Argi renka isz erszkecziu vynūges, arba isz usniu pygas? Teip kiekvienas geras medis atnesza gerus vaisius, o negeras medis atnesza negerus vaisius. Geras medis negali atneszti negeru vaisiu, neigi negeras medis atnesza gerus vaisius: kiekvienas medis, kurs neatnesza gero vaisiaus bus iszkirstas ir į ugnį įmestas. Todėl isz ju vaisiu pažisite jųs. Ne kiekvienas, kurs man sako: Vieszpate, Vieszpate! įeis į dangaus karalystę, bet kurs daro mano Tėvo norą, kurs yra dangūse, tas įeis į dangaus karalystę.

Na niedzielę VII. po świętkach.*Ev. u Mat. Ś. w rozdz. 7.*

W on czas, rzekł Jezus uczniom swoim: Strzeżcie się pilnie fałszywych proroków, którzy do was przychodzą w odzieniu owczem, a wewnątrz są wilcy drapieżni. Z owoców ich poznacie je. Izali zbierają z ciernia jagody winne, albo z ostu figi? Tak wszelkie drzewo dobre owoce dobre rodzi, a złe drzewo owoce złe rodzi. Nie może drzewo dobre owoców złych rodzić: ani drzewo złe owoców dobrych rodzić. Wszelkie drzewo, które nie rodzi owocu dobrego, będzie wycięte i w ogień wrzucone. A przeto z owoców ich poznacie je. Nie każdy który mi mówi: Panie, Panie! wnidzie do królestwa niebieskiego: ale który czyni wolę Ojca mego, który jest w niebiesiech, ten wnidzie do królestwa niebieskiego.

Ant asztuntosios nedėlios po Sekminiū.*Evang. pagal szv. Lukosžiaus, parsk. 16.*

Aną metą pasakė Jezus savo mokytinems tą prilyginimą: Buvo vienas turtingas žmogus, kurs turėjo užveizdėtoją, o tas buvo jam apskustas, buk iszgaiszinęs jo gerybes. O pavadino jį ir tarė jam: Ką tai girdžiu apie tavę? atadūk tavo užveizdėjimo skaitlių, nes jau nebegalėsi užveizdėti. Ir tarė užveizdėto-

jas pats savyje: ką darysiu, nes mano Vieszpats atima nū manęs užveizdėjimą? Kasti negaliu, ubagauti gėdžiūs. Žinau, ką darysiu, idant, kad busiu atstumtas nū užveizdėjimo, priimtu manę į savo namus. Suvadinęs tadą po vieną savo Vieszpaczio skolininkus, tarė pirmam: Kiek esi kaltas mano Vieszpacziui? O jis atsakė: Szimta alyvo kodžiu. Ir tarė jam: Imk savo užraszą, o greitai sėskis, paraszyk: Penkias deszimmtis. Paskui tarė kitam: O tu kiek esi kaltas? Kurs tarė szimtą saiku kviecziu! Ir tarė jam: Imk savo rasztą, o paraszyk: Azstūnias deszimmtis. Ir pagyrė Vieszpats nedorybės užveizdėtoją, dėlto kad iszmincingai padarė nes szio amžiaus sunys yra savo budu gudresni už szviesybės sunus. O asz jums sakau: Darykite sau priėtelius isz nedorybės mamonos, idant. kad pavargsite, priimtu jus į amžinus gyvenimus.

~~~~~

Na Niedzielę VIII. po świątkach.

Ewang. u Łuk. Ś. w rozdz. 16.

W on czas powiedział Jezus uczniom swoim tę przypowieść: Był niektóry człowiek bogaty, który miał włodarza: a ten był odniesion do niego, jakoby rozproszył dobra jego. I wezwał go i rzekł mu: Cóż to słyszę o tobie? Oddaj liczbę włodarstwa

swego: albowiem już włodarzyć nie będziesz mógł. I mówił włodarz sam w sobie: Cóż uczynię, gdyż Pan mój odejmuje odemnie włodarstwo? kopać nie mogę, żebrać się wstydzę. Wiem co uczynię: że gdy będę złożon z włodarstwa, przyjmą mię do domów swoich. Wezwawszy tedy każdego z osobna dłużnika pana swego, mówił pierwszemu: wieleś winien panu memu? A on powiedział: sto bareł oliwy. I rzekł mu: Weźmij zapis twój, a siadź natychmiast napisz pięćdziesiąt. Potém drugiemu rzekł: A ty wieleś winien? A on rzekł: sto beczek pszenicy. I rzekł mu: Weźmij zapis swój, a napisz ośmdziesiąt. I pochwalił pan włodarza niesprawiedliwości, iż rostopnie uczynił. Bo synowie tego świata rostopniejsi są w rodzaju swoim nad syny światłości. A ja wam powiadam: Czyńcie sobie przyjaciół z mammony niesprawiedliwości: aby gdy ustaniecie, przyjęli was do wiecznych przybytków.

Ant devintosios nedėlios po Sekminiū.

Evangėlija pagal szvento Lukosziaus parekyrimė 19.

Aną metą, kad Jezus prisiartino prie Jeruzalės, matydamas miestą verkė jo, tardamas: Jog jei ir tu butumi pažinusi, o labiausei toje tavo dienoje, kas tau ant ramybės, dabargi paslėpta yra nū tavo akiu. Nes ateis ant

tavęs dienos, ir apsiaus tavę tavo nepriėtelei sanpyla, ir apsiaus tavę, ir isz visu pusiu suspaus tavę, ir ant žemės pavers tavę ir tavo vaikus, kurie tavyje yra, o nepaliks tavyje akmens ant akmens, dėlto kad nepažinai tavo aplankymo laiko. O įėjęs į bažnyčią pradėjo varyti pardūdancius joje ir perkancius, sakydamas jiems: Yra paraszyta, jog mano namai yra maldos namai, o jūs padarėte jūs žmogžudžiu urvu. Ir mokino kasdieną bažnyčioje.

Na niedzielę IX. po Świątkach.

Ewan. u Luk. Ś. w rozdz. 10.

Won czas, gdy się przybliżał Jezus ku Jeruzalem, ujrzawszy miasto, płakał nad niēm, mówiąc: Iż gdybyś i ty poznało, zwłaszcza w ten dzień twój, co ku pokojowi twemu: a teraz zakryto jest od oczu twoich. Albowiem przyjdą na cię dni, i obtoczą cię nieprzyjaciele twoi wałem: i oblegą cię i ścisną cię zewsząd: i na ziemię cię obalą, i syny twoje, którzy w tobie są: a nie zostawią w tobie kamienia na kamieniu: dla tego iżeś nie poznało czasu nawiedzenia twego, A wszedłszy do kościoła począł wyganiać sprzedające w nim i kupujące; mówiąc im: Napisano, iż dom

mój, dom modlitwy jest. A wyście go uczynili jaskinią zbójców. I uczył na każdy dzień w kościele.

Ant deszintosios nedėlios po Sekminiū.

Evangėlija pagal szrento Lukosziaus parsiskyrimė 18.

Aną metą tarė Jezus nekuriems, kurie tikėjo savyje kaipo teisūs, o kitus nėkino, tą panaszumą. Du žmogu nuėjo į bažnyčią, kad pasimelstu: vienas parizeuszas, o antras muitininkas. Parizeuszas stovėdamas tą pats pas savęs meldės: Dieve, acziū Tau, kad n'esmi, kaip kiti žmonės, plėšikai, neteisingi, svetmoteraują, kaipo ir tas muitininkas. Gavėju du kartu par nedėlę, dūdu deszintines isz viso, ką turiu. O muitininkas, stovėdamas isz tolo, nenorėjo nė akiu pakelti į dangų, bet muszė į savo krutinę, tardamas: Dieve, susimylėk ant manęs griėšninko! Sakau jums: Iszėjo szis nuteisintas į savo namus nū ano, nes kiekvienas, kurs savę augsztina, bus nužemintas, o kas savę žemina, bus iszaugsztintas.

Na niedzielę X. po Świątkach.

Ev. u Luk. Ś. w rozdz. 18.

W on czas, rzekł Jezus do niektórych, którzy ufali sami w sobie, jakoby sprawiedliwi, a inszemi gardzili, to podobieństwo. Dwoje ludzi wstąpiło do kościoła aby się modlili:

jeden Faryzeusz, a drugi Celnik. Faryzeusz stojąc, tak się sam u siebie modlił: Boże dziękuję Tobie, że nie jestem jako inni ludzie, drapieżni, niesprawiedliwi, cudzołożnicy: jako i ten Celnik: poszczę dwakroć w tydzień: daję dziesięciny ze wszystkiego co mam. A Celnik stojąc z daleka, niechciał ani oczu podnieść w niebo: ale bił piersi swoje, mówiąc: Boże bądź miłosierny mnie grzesznemu! Powiadam wam: zstąpił ten usprawiedliwiony do domu swego, od niego. Albowiem ktokolwiek się podwyższa, będzie unижon: a kto się unija, będzie podwyższon.

Ant vieniūlektosios nedėlios po Sekminiū.

Evang. pagal šv. Markaus parsk. 6.

Aną metą paėjęs Jezus nū Tyraus rubežiu atėjo par Sydoną pas Galilėjos jures par vidurį Dekapolio ribų. Ir atveda pas Jį kurečią ir nebylį ir meldė Jo, kad uždėtų ant jo ranką. O paėmęs jį nūszalei nū minios, idėjo savo pirsztus į jo ausis, o nuspjovęs dasilėjo jo liežuvio. O paveizdėjęs į dangų atsidusėjo ir tarė jam: Ephpheta, tai yra atsidaryk. Ir tūjaus atsidarė jo ausis ir atsisrizo jo liežuvio ryzys ir gerai kalbėjo. Ir liepė jiems kad nėkam nesakytu. Bet kūdi-džiaus jiems įsakė, tūdaugiaus apsakinėjo ir

tūdidžiaus stebėjosi, sakydami: Viską gerai padarė, ir kurczius padarė girdinczeis ir nebylius kalbanczeis.

~~~~~

Na niedzielę XI. po Świątkach.

Ev. u Marka Ś w rozdz. 7.

W on czas, wyszedłszy Jezus z granic Tyru, przyszedł przez Sydon do morza Galilejskiego przez pośrodek granic Dekapolskich. I przywiedli Mu głuchego i niemego i prosili Go, aby nań rękę włożył. A wzięwszy go na stronę od rzeszy, wpuścił palce swe w uszy jego, a splunawszy, dotknął języka jego; a wejrzawszy w niebo, westchnął i rzekł mu: Ephpheta to jest, otwórz się. I wnet się otworzyły uszy jego, i rozwiązała się związka języka jego, i mówił dobrze. I przykazał im, aby nikomu nie powiadali. Ale, im więcej zakazywał, tém daleko więcej rozstawiali; i tém bardziěj się dziwowali mówiąc: Dobrze wszystko uczynił: i głuche uczynił, że słyszą, i nieme, że mówią.

~~~~~

Ant dvylektos nedėlios po Sekminiū.

Evangėlija pagal szv. Lukosziaus parskyrimė 10.

Aną metą, tarė Jezus savo mokytinems: Palaimintos akįs, kurios mato, ką jųs matote. Nes sakan jums, jog daug pranaszu ir kara-

liu norėjo regėti, ką jūs matote, o neregėjo, ir iszgirsti, ką jūs girdite, o negirdėjo. O szitai vienas mokytaš įstatyme kėlės gundindamas Jį ir tardamas: Mokytoji, ką darydamas įgysiu amžiną gyvenimą? O Jis tarė jam: Įstatyme kas yre paraszyta? kaip skaitai? Anas atsakydamas tarė: Mylėsi tavo Vieszpatį Dievą isz visos tavo szirdies ir isz visos tavo duszios ir isz visu tavo vėku ir isz visos tavo nūmonės, o savo artimą kaip pats savę! Ir tarė jam: Gerai atsakei, tai daryk, o busi gyvas. O jis, norėdamas sąvę nuteisinti, tarė Jezui: O kas yra mano artymu? O priėmęs Jezus tarė: Vienas žmogus ėjo isz Jeruzalės į Jeriką ir papūlė tarp žmogžudžių, kurie teipogi jį nuplėszė, ir uždavę žaizdas, paėjo palikę pusgyvį. Ir atsitiko, kad vienas kunigas ėjo tų keliu, o iszvydęs jį, praėjo. Lygei ir levyta, kad buvo gret vietos ir jį iszvydo, praėjo. O vienas samaritonas keliaudamas atėjo gret jo ir, iszvydęs jį, pasigailėjo. Ir prisiartinęs užriszo jo žaizdas, užpildamas alyvos ir vyno, o uždėdamas jį ant savo gyvolio, vedė į gaspadą ir rupinos apie jį. O antrą dieną isztraukė du piningu ir davė gaspadininkui, ir tarė: Rupinkis apie jį, o ką tikt virsziaus iszdūsi, kad sugrįsziau tau atadūsiu. Kurs isz tu triju regis tau esąs to

artimu, kurs papûlê tarp žmogžudžiu? O anas tarê: Kurs padarê mielaszirdistę ant jo. Ir tarê jam Jezus: Eik, daryk ir tu teip-pat!

~~~~~

Na niedziele XII. po Świątkach.

Ewang. u Luk. Ś. w rodz. 10.

W on czas, rzekł Jezus uczniom swoim: Błogosławione oczy, które widzą co wy widzicie. Bo powiadam wam, iż wiele proroków i królów żądali widzieć co wy widzicie, a nie widzieli; i słyszeć co słyszycie, a nie słyszeli. A oto niektórzy biegły w zakonie powstał, kusząc Go, a mówiąc: Nauczycielu, co czynąc dostąpię żywota wiecznego? A On rzekł do niego: W zakonie co napisano? jako czytasz? On odpowiedziawszy rzekł: Będiesz miłował Pana Boga twego ze wszystkiego serca twego, i ze wszystkiój duszy twojój, i ze wszystkiój myśli twojój, a bliźniego twego jako samego siebie. I rzekł mu: Dobrześ odpowiedział, toż czyn, a będziesz żył. A on chcąc się sam usprawiedliwić, rzekł do Jezusa: A któż jest mój bliźni? A przyjawszy Jezus, rzekł: Człowiek niektórzy zstępował z Jeruzalem do Jerycha, i wpadł między zbójce: którzy go też złupili, i rany zadawszy odeszli, na pół umarłego zostawiwszy. I przydało się że niektórzy kapłan zstępował tąż drogą: a uj-

rzawszy go minął. Także i Lewit, będąc podle miejsca, i widząc go, minął. A Samarytan niektóry jadąc, przyszedł wedle niego: i ujrzawszy go, miłosierdziem wzruszony jest. A przybliżywszy się, związał rany jego, nalawszy oliwy i wina: a włożywszy go na bydle swoje, prowadził do gospody, i miał pieczę o nim. A nazajutrz, wyjął dwa grosze i dał gospodarzowi, i rzekł: Miej staranie o nim, a cokolwiek nadzwyż wydasz, ja gdy się wrócę oddam tobie. Któryż z tych trzech zda się tobie bliżnim być onemu, co wpadł między zbójce? A on rzekł: Który uczynił miłosierdzie nad nim. I rzekł mu Jezus: Idźże, i ty uczyn takżę.

~~~~~

Ant trilektos nedėlios po Sekminiū.

Evang. pagal šv. Lukosziūus parskyrime 17.

Aną metą, kad Jezus keliavo į Jeruzalę, ėjo par Samarijos ir Galilėjos vidurį. O kad ėjo į vieną miestelį, užbėgo jam deszimtis raupūtu vyru, kurie atsistojo isz tolo ir pakėlė balsą tardami: Jezau, Mokytoji susimylėk ant musu! Kad jūs iszvydo, tarė: Eikite, pasirodykite kunigams. Ir stojosi, kad ėjo, paliko apczystyti. Bet vienas isz ju, kad iszvydo, jog yra apczystytas, sugrįžo didžiu balsu garbindamas Dievą. Ir pūlė ant veido

po Jo koju, d kavodamas; o tas buvo samaritonas. O atsakydamas tar  Jezus: Ar ne deszimtis paliko apczystyti? O devyni kame yra? Ne buvo atrastas, kurs sugrįsztu ir dūtu garb  Dievui, kaip tiktai tas svetimtautis. Ir tarė jam: Kelkis, eik, nes tavo tik jimas tavę sveik  padar !

~~~~~

Na niedzielę XIII. po  wi tkach.

Ew. u Łuk.   w rozdz. 17.

W on czas, gdy szedł Jezus do Jeruzalem, szedł środkiem Samaryi i Galilei. A gdy wchodził do niektórego miasteczka, zabie eli mu dziesięc mężów trędowatych: którzy stanęli z daleka, i podnieśli g s, mówiąc: Jezusie nauczycielu, zmiłuj się nad nami. Które gdy ujrz ł, rzekł: Idźcie oka cie si  kapłanom. I stalo się gdy szli, byli oczyszczeni. A jeden z nich, gdy obaczył że by  uzdrowion; wrócił si , g sem wielkim chwaląc Boga; i padł na oblicze u nóg Jego, dziękując: a ten był Samarytan. A Jezus odpowiadawszy, rzekł: Azaż nie dziesięc jest oczyszczonych: a dziewi c kędy są? Nie jest naleziony któryby się wrócił, a dał Bogu chwal , jedno ten cudzoziemiec? I rzekł mu: Wsta , id : bo wiara twoja ciebie uzdrowiła.

Ant keturiolektos nedėlios po Sekminių.

Evang. pagal šv. Mateuszo parsk. 6.

Aną metą tarė Jėzus savo mokytinėms: Nėkas negali tarnauti dviem ponam, nes arba vieną turės neapykantoje, o antrą mylės, arba prie vieno laikysis o antrą panėkis. Negalite tarnauti Dievui ir mamonai. Dėlto sakau jums: Nesirupinkite apie savo dusią, ką valgysite, nei apie jūsų kuną, ką apsivilksite. Argi dusia nebrangesnė už valgį, o kunas už apdarą? Pažiūrėkite ant dangaus pauksčių: nes nei sėja, nei pjauna, nei renka į klūnus, o jūsų dangiszkasis Tėvas pena jūs. Ar-gi jūs nebrangesni už jūs? O kas iš jūsų mislydamas gali pridėti vieną mastą prie savo stūmens? Ir apie apdarą, ko rupinatės? Prisi-veizdėkite lauko lelijoms, kaip auga: nesidar-būja neigi verpa. O sakau jums, jog nei Sa-lamonas visoje savo szlovėje nebuvo aprėdytas, kaip viena iš tu! O jei lauko žolę, kuri szen-dieną yra, o rytą bus įmesta į kakalį, Dievas teip apdaro, kūdaugiaus jūs, silpno tikėjimo? Todėl nesirupinkite, kalbėdami: ką valgysime, arba ką gersime, arba ką apsிடengsime? Nes to viso ieszko netikėlei. Nes jūsų Tėvas žino, jog to viso jums reikia. Dėlto ieszkokite visu pirmu Dievo karalystės ir Jo teisybės, o tai viskas bus jums pridūta.

Na niedzielę XIV. po Świątkach.

Ew. u Mat. Ś w. rozdz. 6.

W on czas, rzekł Jezus uczniom swoim: Żaden nie może dwóm panom służyć. Bo albo jednego będzie nienawidział, a drugiego będzie miłował: albo przy jednym stać będzie, a drugim wzgardzi. Nie możecie Bogu służyć i mamonie. Dla tego wam powiadam, nietroszcie się o duszę waszą cobyście jedli, ani o ciało wasze czémbyście się odziewali. Ażaj dusza nie jest ważniejsza niż pokarm? i ciało niżli odzienie? Wejrzyjcie na ptaki niebieskie, iż nie sieją ani żną, ani zbierają do gumien: a ojciec wasz niebieski żywi je. Ażajcie wy nie daleko ważniejsi niż oni? I kto z was obmyślając może przydać do wzrostu swego łokiec jeden? A o odzienie przecz się troszczecie? Przypatrzcie się lilii polnym jako rosną: nie pracują, ani przędą. A powiadam wam, iż ani Salomon we wszystkiój chwale swój nie był odziany jako jedna z tych. A jeźliż trawę polną, która dziś jest, a jutro będzie w piec wrzucona, Bóg tak przyodziewa: jakoż daleko więcej was małej wiary? Nie troszczcież się tedy mówiac: Cóż będziem jeść, albo co będziem pić, albo czém się będziem przyodziewać. Bo tego wszystkiego Poganie pilnie szukają. Albowiem ojciec wasz niebie-

ki wie, że tego wszystkiego potrzebujecie. Szukajcież tedy naprzód królestwa Bożego, i sprawiedliwości jego: a to wszystko będzie wam przydano.

~~~~~

Ant penkiolektos nedėlios po Sekminiū.

Evang. pagal szvento Lukosziaus parsė. 7.

Aną metą ėjo Jezus į miestą, kurs vadinas Naim, ir ėjo su Jū Jo mokytimei ir didžia minia. O kad prisiartino prie miesto vartu, szitai iszneszė numirėlį, vienatinį savo motynos sunų, o ta buvo naszlė; ir didžia miesto minia su ja. Kad tą iszvydo Vieszpats, pasigailėjęs jos, tarė jai: Neverkk! O prisiartino ir dasilitėjo grabo (o tie, kurie neszė, apsistoję), ir tarė: Jaunikaiti, sakau tau, kelkis! Ir sėdos, kurs buvo numiręs, ir pradėjo kalbėti. Ir atadavė jį jo motynai. O paėmė visus baimė, ir garbino Dievą, tardami, jog didis pranaszas kėlės tarp musu, ir jog Dievas aplankė savo tautą.

~~~~~

Na niedzielę XV. po Świątkach.

Ew. u Luk. Ś. w rozdz. 7.

W on czas, szedł Jezus do miasta, które zowią Naim: a z nim szli uczniowie Jego, i rzesza wielka. A gdy się przybliżył ku bramie miejskiej, oto wynoszono umarłego, syna jedynego

matki jego; a ta była wdowa: a rzesza miejska wielka z nią. Którą ujrzawszy Pan, ulitował się nad nią, i rzekł jėj: Nie płacz. I przystąpił i dotknął się mar. (A ci co niesli, stanęli) i rzekł: Młodzieńcze, tobie mówię, wstań. I usiadł on który był umarły, i począł mówić, i dał go matce jego. I zdjął wszystkich strach; i wielbili Boga, mówiąc: Ze prorok wielki powstał między nami; a iż Bóg nawiedził lud swój.

Ant szesziolektos nedėlios po Sekminiū.

Evang. pagal szv. Lukosziaus parsk. 14.

Aną metą, kad Jezus įėjo į vieno parizeuszu kunigaikszeczio namus subatoje valgyti dūną, o anie jo tykojo. O szitai vienas suputęs žmogus buvo Jo akyvaizdoje. O Jezus atsakydamas tarė įstatymo mokytojams ir parizeuszams, sakydamas: Ar prideri subatoje gydyti? Bet jie tylėjo. O Jis nutvėręs jį isgydė ir paleido. O atsakydamas tarė jiems: Kieno isz jusu asilas arba jautis įkris į šulinę, o ne isztrauks jį subatoje? Ir negalėjo Jam ant to atsakyti. Pasakojo teipo-gi ir pakviestiems panaszumą, prisiveizdėdamas, kaip pirmas vietas aprenka, tardamas aniems: Kad busi pakviestas ant jungtuviiu ne sėskis ant pirmos vietos, idant kartais nebutu jo pakviestas garbingesnis už tavę. O ateida-

mas tas, kurs tavę ir ji pavadino, netartu tau: Dūk sziam vietą, o tada pradėtumi su gėdą turėties paskutinosios vietos. Bet kad busi užpraszytas, eik, sėskis ant paskutinosios vietos, idant, kad ateis tas, kurs tavę pakvietė, tartu tau: Priėteliau, parsikelk augszcziau! Tada bus tau garbė drauge sėdincziuju akyvaizdoje. Nes kiekvienas, kurs savę iszaugsztina, bus nužemintas, o kurs nušižemina, bus iszaugsztintas.

Na niedzielę XVI. po Świątkach.

Ewang. u Łuk. Ś. w rodz 14.

W on czas, gdy Jezus wszedł do domu jednego przedniejszego Faryzeusza, w szabat jeść chleb, a oni Go podstrzegali. A oto człowiek niektóry opuchły był przed nim. A Jezus odpowiedziawszy rzekł do biegłych w zakonie Faryzeuszów, mówiąc: Godzili się w szabat uzdrawiać? Lecz oni milczeli. A On ujawszy uzdrowił go, i odprawił. A odpowiadając rzekł do nich: Którego z was osioł albo wół wpadnie w studnię: a nie wnet go wyciągnie w dzień sobotny? I nie mogli Mu na to odpowiedzieć. I powiedział też podobieństwo do zaproszonych, przypatrując się jako pierwsze siedzenia obierali, mówiąc do nich: Gdy będziesz wezwan na gody nie siadaj że na piérwszém miejscu: aby snadź poczeiwszy

nad cię nie był wezwan od niego; a przyszedłszy ten który ciebie i onego wezwał, nie rzekł ci: Daj temu miejsce: a tedybyś ze wstydem począł mieć ostateczne miejsce. Ale gdy będziesz wezwan, idź, usiedź na posledniem miejscu: że gdy przydzie ten, który cię wezwał, rzecze tobie: Przyjacielu, posiadź się wyżej. Tedy będzie tobie chwała przed społem siedzącemi: bo wszelki co się wynosi, zniżon będzie, a kto się uniża, wywyższon będzie.

~~~~~

Ant septyniolektas nedėlios po Sekminiū.

Erang. pagal szv. Mateuszo parskyrim. 22.

Aną metą atėjo pas Jezų parizeuszai ir paklausė Jo vienas isz ju įstatymo mokytojas, gundindamas Jį: Mokytoji, kurs yra didis prisakymas įstatyme? Tarė jam Jezus: Mylėsi tavo Vieszpatį Dievą isz visos tavo szirdies, isz visos tavo duszios ir isz visos tavo nūmonės. Tas yra didžiausis ir pirmas prisakymas. O antras tam panaszus yra: Mylėsi tavo artimą kaip pats save. Ant tu dvieju prisakymu kybo visas įstatymas ir pranaszai. O parizeuszams susirinkus paklausė ju Jezus, sakydamas: Kas jums rodos apie Kristų? Kieno yra Sunus? Sako Jam: Dovydo. Sakė jiems: Kaip-gi tadą Dovydas vadina Jį dvasioje Vieszpacziu, kalbėdamas: Tarė Vieszpats mano Viesz-

pacziui, sėdėk po mano deszinės, pakol padėsiu tavo nepriėtelius, kaipu sūlelį po tavo koju. Jei tadą Dovydas vadina Jį Vieszpacziu, kaip-gi yra jo sunumi? O nėkas negalėjo Jam atsakyti žodžio ir nė vienas nebedrįso nū tos dienos daugiaus Jo klausti.

~~~~~

Na niedzielę XVII. po Świątkach.

Ewang. u Mat. Ś. w rodz. 22.

Won czas, przyszli do Jezusa Faryzeuszowie: i zapytał Go jeden z nich zakonny Doktor, kuszac Go: Nauczycielu, które jest wielkie przykazanie w zakonie? Rzekł mu Jezus: będziesz miłował Pana Boga twego ze wszystkiego serca twego, i ze wszystkiėj duszy twojėj, i ze wszystkiėj myśli twojėj. Toć jest największe i pierwsze przykazanie. A wtóre podobne jest temu: Będziesz miłował bliźniego twego, jako samego siebie. Na tém dwojgu przykazaniu wszystek zakon zawisł i prorocy. A gdy się Faryzeuszowie zebrali, spytał ich Jezus, mówiac: Co się wam zda o Chrystusie? Czyj jest syn? Rzekli Mu: Dawidów. Rzekł im: Jakoż tedy Dawid w Duchu zowie Go Panem, mówiac: Rzekł Pan Panu memu, siedź po prawicy mojej, aż położę nieprzyjacioły twoje podnóżkiem nóg twoich? Jeźli tedy Dawid zowie

Go Panem: jakoż jest synem jego? A żaden nie mógł Mu odpowiedzieć słowa: ani śmiał żaden od onego dnia więcej Go pytać.

Ant asztūniolektos nedėlios po Sekminiū.

Evang. pagal šv. Mateuszo parsk. 9.

Aną metą įėjęs Jezus į valtį parsikėlė ir atėjo į savo miestą. O štai atneszė Jam stabu isztiktą gulentį lovoje. O regėdamas Jezus ju tikėjimą, tarė stabu isztiktam: Sunau, turėk viltį, atsileidžia tau tavo griėkai! O šitai nekurie raszto mokytojei tarp savęs kalbejo: Tas piktžodžiauja! O kad iszvydo Jezus ju mislis, tare: delko mislijate piktai jusu szirdyse? Kas yra lengviaus tarti: atsileidžia tau tavo griėkai; arba tarti: kelkis ir vaikszeziok? Bet, idant žinotumite, jog žmogaus Sunus turi galybę ant žemės atleisti griėkus, tadą tarė stabu isztiktam: Kelkis, imk savo lovą ir eik į savo namus. Ir kėlėsi irėjo į savo namus. O regėdamas minios bijojosi ir garbino Dievą, kurs dave tokią galybę žmonėms.

Na niedzielę XVIII. po Šwiątkach.

Evang. u Mat. Š. w rozdz. 9.

W on czas, wstąpiwszy Jezus w łódkę, przewiózł się i przyszedł do miasta swego. A oto przynieśli Mu powietrzem ruszonego na łożu

leżącego. A widząc Jezus wiarę ich, rzekł powietrzem ruszonemu: Ufaj synu, odpuszczają się grzechy twoje. A oto niektórzy z Doktorów mówili sami w sobie; Ten bluźni. A widząc Jezus myśli ich rzekł: przecz myślicie złe w sercach waszych? Cóż jest łatwiej, rzec, odpuszczając się grzechy twoje? czyli rzec: Wstań a chodź? A iżbyście wiedzieli, że moc ma syn człowieczy na ziemi odpuszczać grzechy, tedy rzekł powietrzem ruszonemu: Wstań, weźmij łoże twe, a idź do domu twego. I wstał. i poszedł do domu swego. A ujrzawszy rzesze bały się, i chwaliły Boga, który dał takową moc ludziom.

Ant devyniolektos nedėlios po Sekminiu.

Evang. pagal šv. Mateuszo paršk. 22.

Aną metą pasakojo jiems Jezus prilyginimūse, tardamas: Panaszi tapo dangaus karalystė žmogui karalui, kurs padarė jungtuves savo sunui. Ir nusiuntė savo tarnus vadinti pakviestus ant jungtuviau; ir nenorėjo ateiti. Vėl nusiuntė kitus tarnus, tardamas: pasakykite pakviestiems: šzitai savo pietus sutaisiau, mano jaučzei ir penėti daiktai yra numushti, ir viskas surūsšta, ateikite ant jungtuviau! O jie apleido ir nuėjo vienas į savo kaimą, o kitas ant savo prekystės; o likusieji suėmė Jo

tarnus ir, jiems gėdą padarę, užmuszė. O kad iszgirdo karalius užsirustino ir, nusiuntęs savo kareiviją, isžžudė tūs žmogmuszius ir ju miēsta sudegino. Tada tarė savo tarnams: Jungtuvės, tiesa, sutaisytos yra, bet kurie buvo pakviesti, nebuvo verti. Eikite tada ant keliu parsiskyrimo, ir kuriūs tiktai rasite kvieskite ant jungtuvia. Ir iszėjo Jo tarnai ant keliu, surinko visus, kuriūs rado, negerus ir gerus, ir pripildytos buvo jungtuvės sėdžiancziau. O įėjo karalius, idant pamatytu sėdžiancziaus, ir pamatė žmogų neapvilktą su jungtuvia rubu, ir tarė jam: Prieteliau, kaip ēze įėjai, neturėdamas jungtuvia rubo? O tas nutilo. Tada tarė karalius tarnams: Suriszę jo rankas ir kojas, įmeskite į pavirszutinius tamsybes; ten bus verksmas ir dantu griežimas. Nes daug yra pavadintu, bet maž iszrinktu,

~~~~~

Na niedzielę XIX. po Świątkach.

Ewang. u Mat. S. w rozdz. 22.

Won czas, powiadał Jezus przelożonym kapłańskim i Faryzeuszom w przypowieściach, rzekąc: Podobne się stało królestwo niebieskie człowiekowi który sprawił gody małżeńskie synowi swemu. I posłał sługi swoje wzywać zaproszonych na gody: a nie chcieli przyjść.

Zasię posłał insze sługi, mówiąc: Powiedźcie zaproszonym, otom obiad swój nagotował: woły moje, i karmne rzeczy są pobite, i wszystko gotowo: pódźcie na gody. A oni zaniedbali, i odeszli, jeden do wsi swójj, a drugi do kupiectwa swego. A drudzy poj-mali sługi jego, i zelżywość im uczyniwszy, pobili. A usłyszawszy król, rozgniewał się; i posławszy wojska swe, wytracił one mężo-bójce, i miasto ich spalił. Tedy rzekł służeb-nikom swoim: Gody są gotowe: lecz zapro-szeni nie byli godnymi. A przeto idźcie na roztajne drogi; a którychkolwiek najdziecie, wzówcie na gody. I wyszedłszy sługi jego na drogi, zebrali wszystkie, które należeli, złe i dobre: i napelnione są gody siedzącemi. A wszedł król aby oglądał siedzące, i obaczył tam człowieka nie odzianego szatą godową. I rzekł mu: Przyjacielu, jakoś tu wszedł nie mając szaty godownój? A on zamilknął. Tedy rzekł król sługom: Związawszy ręce i nogi jego, wrzucie go w ciemności zewnętrzne: tam będzie płacz i zgrzytanie zębów. Albo-wiem wiele jest wezwanych, lecz mało wy-branych.

Ant dvideszimos nedėlios po Sekminių.*Evang. pagal šv. Jono parsk. 4.*

Aną metą buvo vienas karalelis, kurio sunus sirgo Kapernaume. Tas kad iszgirdo, jog Jezus atėjo isz Judėjos į Galilėją, nuėjo pas Jį ir praszė Jo, kad užaitu ir iszgydytu jo suną, nes buvo pradėjęs mirti. Tarė tadą jam Jezus: jei ženklų ir stebuklų nematysite, ne tikite. Sakė Jam karalelis: Vieszpate, už-eik pirmu, pakol nenumirs mano sunus! Tarė jam Jezus: Eik, tavo sunus yra gyvas. Įtikėjo žmogus kalbai, kurią jam pasakė Jezus irėjo. Bet jau jam einant atbėgo prieš jo tarnai ir apreiszkė, tardami, jog jo sunus esąs gyvas. Klausė tadą anu valandos, kurioje stojosi geresnis. Ir tarė jam: jog vakar sekmoje valandoje apleido jį karsztis. Suprato tadą tėvas, jog buvo ta valanda, kurioje jam Jezus pasake: Tavo sunus yra gyvas; ir įtikėjo pats ir visi jo namai.

Na niedzielę XX. po Šwiątkach.*Evang. u Jona Š. rozdz. 4.*

W on czas, był niejaki królik, którego syn chorował w Kapharnaum. Ten gdy usłyszał iż Jezus przyszedł z żydowskiéj ziemi do Galilei, poszedł do Niégo, i prosił Go aby zstąpił a uzdrowił syna jego, bo już poczynął

umierać. Rzekł tedy do niego Jezus: Jeżeli znaków i cudów nie ujrzycie, nie wierzycie. Rzekł do Niego królik: Panie, zstąp pierwéj niż umrze syn mój. Rzekł mu Jezus: Idź, syn twój żyw jest. Uwierzył człowiek mowie którą mu powiedział Jezus, i szedł. A gdy on już zstępował, zabieżeli mu słudzy, i oznajmili mówiąc, iż syn jego żywie. Pytał się tedy od nich godziny, którój, mu się polepszyło. I rzekli mu: Iż wczora siódméj godziny opuściła go gorączka. Poznał tedy ojciec, iż ona godzina była, którój mu rzekł Jezus: Syn twój żywie. I uwierzył sam i wszystek dom jego.

Ant dvidešimti-pirmosios nedėlios po Sekminiui.

Evang. pagal šv. Mateuszo pars. 18.

Aną metą pasakė Jezus savo mokytinems tą priežodį: Panaszi yra dangaus karalystė žmogui karaliui, kurs norėjo daryti skaitlių su savo tarnais. O kad pradėjo jau daryti skaitlių, buvo pas jį atvestas vienas, kurs jam buvo kaltas deszimtį tukstancziu talentu. O kad neturėjo isz kur atadūti, liepė jo Vieszpats pardūti jį, ir jo moterį, ir jo vaikus, ir vis, ką turėjo, ir atadūti. O pūlęs tas tarnas meldė jo, sakydamas: Turėk kantrybę dėl manęs, o viską tau atadūsiu. O Vieszpats pa-

sigailėjęs ano tarno, iszleido jį ir dovanojo jam skolą. O iszėjęs anas tarnas atrado vieną isz savo draugtarnių, kurs jam buvo kaltas szimtą skatiku ir, nutvėręs, smaugė jį tardamas: Atadūk, ką esi kaltas! O pūlęs jo draugtarnis praszė jo, tardamas: Turėk dėl manęs kantrybė, o viską tau atadūsiu. O jis nenorėjo, bet nuėjo ir imetė jį į kalinį, pakol neatadūs skolos. O regėdami jo draugtarnei, kas atsitiko, labai nuliudo, o atėjo ir apsakė savo Vieszpacziui vis, kas atsitiko. Tad pavadino jį jo Vieszpats ir tarė jam: Negeras tarne! Visą skolą tau dovanojau, dėlto kad manęs praszei, argi nereikėjo ir tau pasigailėti savo draugtarnio, kaip ir asz tavęs pasigailėjau? O supykęs jo Vieszpats, padavė jį budelems, pakol neatadūs visos skolos, Teip ir mano dangiszkasis Tėvas padarys jums, jei neatleisite kiekvienas savo broliui isz savo szirdžių.

Na niedzielę XXI. po Świątkach.

Ewang. u Mat. Ś. w rozdz. 18.

W on czas, powiedział Jezus uczniom swoim tę przypowieść: Przypodobane jest królestwo niebieskie człowiekowi królowi, który chciał kłaść liczbę z sługami swojemi. A gdy począł liczbę kłaść, przywiedziono mu jednego,

który mu był winien dziesięć tysięcy talentów. A gdy niemiał zkaąd oddać, kazał go Pan jego zaprzedać, i żonę jego i dzieci, i wszystko co miał, i oddać. A upadłszy sługa on, prosił go, mówiąc: Miej cierpliwość nademną, a wszystko tobie oddam. A pan zlitowawszy się nad onym sługą, wypuścił go, i dług mu odpuścił. Lecz sługa on wyszedłszy, znalazł jednego z towarzyszków swoich, który mu był winien sto groszy: i ujawszy, dusił go, mówiąc: Oddaj coś winien. A upadłszy towarzysz jego, prosił go mówiąc: miej cierpliwość na demną, a oddam ci wszystko. A on niechciał: ale szedł i wsadził go do więzienia, ażby oddał dług. A ujrzawszy towarzysze jego co się działo, zasmucili się bardzo: i przyszli i powiedzieli panu swemu wszystko co się było stało. Tedy zawołał go pan jego, i rzekł mu: Sługo niecnotliwy, wszystek dług odpuściłem ci, iżes mię prosił: izali tedy i ty nie miałes się zmiłować nad towarzyszem twoim, jakom się i ja zmiłował nad tobą? I rozgniewawszy się pan jego, podał go katom, ażby oddał wszystek dług. Takei i Ojciec mój niebieski uczyni wam, jeżeli nie odpuscicie każdy bratu swemu z sere waszych.

Ant dvideszimti-antrosios nedėlios po Sekminių.*Evang. pagal švento Mateuszo parsk. 22.*

Aną metą nueidami parizeusai susznėkėjo, idant Jėzų sugautu kalboje, Ir nusiuntė pas Jį savo mokytočius su Erodijonais, sakydami: Mokytojau, žinome jog teisus esi ir Dievo kelią tiesoje mokai, ir nėra tau nė apie ką rūpescio, nes nežiuri ant žmonių asabos. Pasakyk tad mums: Kaip tau rodos, ar gali dūti donį ciėcoriui, ar ne? O Jėzus, pažinęs ju nedorybę, tarė: kodėl manę gundinate, veidmainei? Parodykite man donies piningą. O jie padavė Jam skatiką. Ir tarė jiems Jėzus: Kieno yra tas abrozas ir paraszas? Tarė jam: ciėcoriaus! Tad tarė jiems: Taigi atadūkite ciėcoriui, kas yra ciėcoriaus, o Dievui, kas yra Dievo.

Na niedzielę XXII. po Šviątkach.*Ew. u Mat. Š. w rozdz. 22.*

W on czas, odszedłszy Faryzeuszowie, radzili się jakoby Jezusa podchwycili w mowie. I posłali Mu uczniowie swoje z Herodyany, mówiąc: Nauczycielu, wiemy iżeś jest pradiwy, i drogi Bożej w prawdzie nauczysz a niedbasz ni na kogo: albowiem nie oglądasz się na osobę ludzką. Powiedźże nam tedy coś się zda, godzi się dać czynsz Cesarzowi, czyli nie? A Jėzus poznawszy złość ich, rzekł:

Czemu mię kusiecie obludnicy? Pokażcie mi monetę czynszową. A oni mu przynieśli grosz. I rzekł im Jezus: Czyj jest ten obraz, i napis? Rzekli Mu: Cesarski. Tedy rzekł im: Oddajcież tedy co jest Cesarskiego, Cesarzowi; a co jest Bożego, Bogu.

Ant dvideszimti-trecziosios nedėlios po Sekminiū.

Evang. pagal šv. Mateuszo parsk. 9.

Aną metą Jezui kalbant minioms, szitai vienas kunigaikštis atėjo prie Jo ir nulenkę priesz Jį galvą tardamas: Vieszpatė, mano dugtė dabar numirė, bet ateik, uždėk ant jos savo ranką, o gyvės. O kėlės Jezusėjo paskui jo ir Jo mokytimei. O szitai motriszkė, kuri kentėjo par dvyleką metu kraužo pludimą priėjo isz užpakalio ir dasilitėjo Jo rubu kran-tos. Nes kalbėjo savyje: Jei tiktai dasilitėsin Jo rubu, busiu sveika. O Jezus atsigrėžęs ir regėdamas ją, tarė: Turėk viltį, dugtė, tavo tikėjimas tavę sveiką padarė. Ir tapo sveika motriszkė nū anos valandos. O kad atėjo Jezus į kunigaikszčio namus, iszvydo vam-zdininkus ir minias betrenkianczias, tarė: Pasi-traukkite, nes nemirė mergaitė, bet miegta. Ir tycziojosi isz Jo. O kad buvo iszvaryta minia, įėjo ir turėjo jos ranką. Ir kėlės mer-gaitė. Ir pasklido tas garsas po visą aną žemę.

Na niedzielę XXIII. po Świątkach.

Ewang. u Mat. S. w rozdz. 9.

W on czas, gdy Jezus mówił do rzeszy, oto książę jedno przystąpiło i kłaniało mu się, mówiąc: Panie, córka moja dopiero skonała: ale pódź, włóż na nią rękę twoją, a żyć będzie. A wstawszy Jezus, szedł za nim i uczniowie Jego. A oto niewiasta, która krwotok przez dwanaście lat cierpiała, przystąpiła z tyłu i dotknęła się kraju szaty Jego. Bo mówiła sama w sobie: Bym się tylko dotknęła szaty Jego, będę zdrowa. A Jezus obróciwszy się, i ujrawszy ją, rzekł: Ufaj córko, wiara twoja ciebie uzdrowiła. I uzdrowiona jest niewiasta od onéj godziny. A gdy przyszedł Jezus w dom książęcia, i ujrzał piszczyki i lud zgłęb czyniący, mówił: Odstąpcie: albowiem nie umarła dziewczeczka, ale spi. I smieli się z Niego. A gdy wygnano rzeszę; wszedł i ujął rękę jęj, i powstała dziewczeczka. I rozeszła się ta sława po wszystkiój onéj ziemi.

Ant paskutiniosios nedėlios po Sekminiū.

Evang. pagal šv. Mateuszo paršk. 24.

Aną metą tarė Jezus savo mokytinems: kad isšvysite išsnaikinimo bjaurumą, kursai yra apsakytas Daniėliaus pranaszo, stoventį šventoje vietoje: kas skaito, teišzmano. Tad

kurie yra Judėjoje tebėga ant kalnu; o kas ant stogo, tenelipa paimti ką-nors iš savo namu; o kas dirvoje, tenegrįszta pasiimti savo rubo. O nelaimė nėszczioms ir žindanczioms anose dienosė! Melskitės-gi, idant jusu bėgimas nebutu žiemą arba subatoje. Nes tūkart bus didis suspaudimas, kokio nebuvo nū pasaulės pradžios iki-sziolei, nei bus. O kad nebutu sutrumpintos anos dienos, nėvienas kunas nebutu išganytas; bet dėl iszrinktuju bus sutrumpintos anos dienos. Tūkart, kad kas jums sakytu: szitai, cze yra Kristus, arba ten, netikėkite. Nes kelsis netikri Kristūs ir netikri pranaszai ir iszdūs didžius ženklus ir stebuklus, teip kad butu įvesti į paklydimą (jei tas gali buti) ir iszrinktieji. Szitai jnms pranešiau. Jei tad sakytu jums: szitai yra pustynėje, nenorėkite iszeiti; szitai paslėptūse namūse, nenorėkite tikėti. Nes kaipo žaibas iszeina nū saulėtekio ir pasirodo lig saulėlydžio, teip bus ir žmogaus Sunaus atėjimas. Kame — nors bus kunas — tenai susirinks ir arelei. O tūjaus po dienu anu suspaudimo saulė užtems, o mėnū nebedūs savo szviesybės, o žvaigždės isz dangaus nukris ir dangaus tvirtybės pasijudis. O tad pasirodys žmogaus Sunaus ženklas ant dangaus ir tad raudos visos žemės giminė; ir iszvys žmogaus Suną, at-

einanti dangaus debesyse su didžia galybe ir
szlove. Ir nusius aniolus su trimitu ir didžiu
balsu ir surinks Jo iszrinktūsius isz keturiu
vėju nū dangaus virszu lig ju krantu. O nū
pygos medžio mokykitės prilyginimą: kad jau
jo szakos iszsprogsta ir lapai iszdygsta, žinote
jog arti ira vasara. Teipo-gi ir jūs, kad isz-
vysite tą visą, žinokite, jog arti yra duryse.
Isztiesu sakau jums, jog nepraeis ta giminė,
pakol vis tai stosis. Praeis dangus ir žemė
— bet nepraeis mano žodžei.

~~~~~

Na niedzielę ostatnią po Świątkach.

Ewang. u Mat. Ś. w rodz. 24.

W on czas, rzekł Jezus uczniom swoim:
Gdy ujrzycie brzydkość spustoszenia, która
jest opowiedziana przez Daniela Proroka, sto-
jącą na miejscu świętém: kto czyta, niech ro-
zumie: tedy którzy są w żydowskięj ziemi,
niech uciekają na góry: a kto na dachu, nie-
chaj nie zstępuje, aby co wziął z domu swego:
a kto na roli, niech się nie wraca brać skukni
swojęj. A biada brzemiennym i karmiącym
w one dni! A proście aby uciekanie wasze
nie było w zimie albo w szabath. Albowiem
na on czas będzie wielki ucisk, jaki nie był
od początku świata aż dotąd, ani będzie. A
gdyby nie były skrócone one dni, żadne ciało

nie byłoby zachowane: ale dla wybranych będą skrócone dni one. Tedy jeźliby wam kto rzekł: Oto tu jest Christus, albo ówdzie; nie wiercie. Albowiem powstaną fałszywi Chrystusowie, i fałszywi prorocy, i czynić będą znaki wielkie i cuda, tak iżby w błąd zawiedzeni byli, (jeżeli może być) i wybrani. Otom wam opowiedział. Jeźliby tedy wam rzekli: Oto na puszczy jest, nie wychodźcie; oto w tajemnych gmachach, nie wiercie. Albowiem jako błyskawica, wychodzi od wschodu słońca, i okazuje się aż na zachodzie: tak będzie i przyjście syna człowieczego. Gdziebykolwiek było ciało, tam się i orłowie zgromadzą. A natychmiast po utrapieniu onych dni słońce się zaćmi, i księżyc nie da światłości swojej: a gwiazdy będą padać z nieba, i mocy niebieskie poruszone będą. A na on czas się ukaże znak syna człowieczego na niebie; i tedy będą narzekać wszystkie pokolenia ziemie: i ujrzą syna człowieczego przychodzącego w obłokach niebieskich z mocą wielką i majestatem. I poszle anioły swoje z trąbą i głosem wielkim: i zgromadzą wybrane jego z czterech wiatrów od krajów niebios aż do krajów ich. A od figowego drzewa uczcie się podobieństwa: gdy już gałąź jego odmładza się, i liście się wypuszczają, wiecie iż bliz-

ko jest lato. Także i wy, gdy ujrzycie wszystko, wiedźcie iż blisko jest we drzwiach. Zaprawdę powiadam wam, iż nie przeminie ten naród, ażby się stało to wszystko. Niebo i ziemia przeminą, ale słowa moje nie przeminą.

Dienoje Andriėjaus Apasztalo.

Evang. pagal szv. Mateuszo parsk. 4.

Aną metą, vaikszeiodamas Jezus pagal Galilėjos juriu, pamatė du broliu: Simoną, kurs vadinasi Petras ir Andrijų jo brolių, leidžiančius tinklą į jurias, (nes buvo žvejei) ir tarė jiems: Eikite paskui manęs ir padarysiu jus, jog stositės žmonių žvejeis. O jie tūjaus, palikę tinklus, sekė paskui Jo. O isz ten eidamas, pamate kitus du broliu: Jokubą Zebedeuszo ir jo brolių Joną valtyje su Zebedeuszu ju tėvu, taisancius savo tinklus; ir palikę tinklus ir tėvą, sekė paskui Jo.

W dzień Ś. Andrzeja Apostoła.

Ewang. u Mat. Ś. w rozdz. 4.

W on czas, gdy Jezus chodził nad morzem Galilejskiem, ujrzał dwóch braci: Symona, którego zowią Piotrem, i Andrzeja brata jego, zapuszczających sieci w morze, (albowiem byli rybitwi) i rzekł im: pódźcie za mną: a uczy-

nię was że się staniecie rybitwami ludzi. A oni natychmiast opuściwszy sieci, szli za Nim. A postąpiwszy ztamtąd, ujrzał drugich dwóch braci, Jakóba Zebedeuszowego, i Jana brata jego w łodzi z Zebedeuszem ojcem ich, poprawujących sieci swoje: i wezwał ich. A oni natychmiast opuściwszy sieci i ojca, szli za Nim.

Dienoje szv. Pranciszkaus Ksavero Iszpažintojo.

Evang. pagal szv. Morkaus parsk. 16.

Aną metą tarė Jezus mokytinems: Eidami po visą sviatą apsakinėkite Evangėliją visam sutvėrimui. Kas įtikės ir bus apkriksztytas, bus iszganytas; o kas neįtikės, bus paskan-dintas. O ženklai tūs, kurie įtikės, šie seks: Mano vardan velnius iszvarys, naujeis liežu-veis kalbės, žalčius ims ir, nors ką marinanti gers, jiems neįžeis; ant sergancziu savo ran-kas uždės ir gerai jiems bus.

W dzień Ś. Franciszka Xawerego wyznawcy.

Ewang. u Marka Ś. w rozdz. 16.

W on czas, rzekł Jezus uczniom swoim: Idąc na wszystek świat, opowiadajcie Ewan-gelią wszemu stworzeniu. Kto uwierzy i ochrzci się, zbawion będzie: a kto nie uwierzy, będzie potępion. A cuda tych co uwierzą, te naśladować będą: W imię moje czarty będą

wyrzucać: nowemi językami będą mówić: węże będą brać: choćby co śmiertelnego pili, szkodzić im nie będzie: na niemocne ręce będą kłaść, a dobrze się mieć będą.

Dienoje szv. Barboros Panos ir Muczelninkės.

Evang. pagal šv. Mateuszo parskyrimė 25.

Aną metą pasakė Jezus savo mokytinėms tą priežodį: Panaszi bus dangaus karalystė deszimčiai mergaiciui, kurios paėmusios savo liampas isžėjo priesz jauniki ir sužiedotinę. O penkios isz ju buvo netikusios, o penkios isz-mintingos. Bet penkios netikusiosios, paėmusios liampas, nepaėmė su savimi aliejaus; o iszmintingosios paėmė aliėjų savo indūse su liampomis. O užtrukus jaunikiui užsnudo visos ir užmigo. O pusnaktyje stojosi szaukšmas: Szitai jaunikis eina, iszeikite priesz jį. Tad kėlės visos tos mergaitės ir papūszė savo liampas. Bet netikusiosios sakė iszmintingoms: Dūkite mums jusu aliėjaus, nes musu liampos gęsta. Atsakė iszmirtingos tardamos: Idant kartais nepritraktu mums ir jums, eikite geriaus pas pardūdancziu ir pirkite sau. O kad ėjo pirkti, atėjo jaunikis, ir kurios buvo prisirūszusios įėjo su jū ant jungtuvio, ir uždarytos buvo duris. O ant galo atėjo ir likusios mergaitės, tardamos: Vieszpātė, Vieszpātė,

atadaryk mums! O jis atsakydamas tarė: Isztiesu, sakau jums, nepažįstu jusu. Jauskite tad, nes nežinote dienos nei valandos.

~~~~~

W dzień Ś Barbary P. M.

Evangelia u Mat. Ś. w rozdz 25.

W on czas, powiedział Jezus uczniom swoim tę przypowieść: Podobne będzie królestwo niebieskie dziesięci pannon: które wzięwszy lampy swoje wyszły przeciw oblubieńcowi, i oblubienicy. A pięć z nich było głupich, a pięć mądrych. Ale pięć głupich wzięwszy lampy, nie wzięły oleju w naczynia swoje z lampami. A gdy oblubieniec omieszkiwał, zdrzymały się wszystkie i posnęły. A w północy stało się wołanie: Oto oblubieniec idzie, wyjdźcie przeciwko niemu. Tedy wstały wszystkie one panny, i ochędożyły lampy swoje. Lecz głupie rzekły mądrym: Dajcie nam z oleju waszego; boć lampy nasze gasną. Odpowiedziały mądre, mówiąc: by snadź nam i wam niedostało, idźcie raczej do sprzedających, a kupcie sobie. A gdy szły kupować, przyszedł oblubieniec: a które były gotowe, weszły z nim na goły, i zamknięte są drzwi. A na ostatek przyszły i drugie panny, mówiąc Panie! Panie! otwórz nam. A on odpowiadając,

rzekl: Zaprawdę mōwie wam: nie znam was. Czujcież tedy; bo niewiecie dnia ani godziny.

Dienojē szv. Mikalojaus Vyskupo ir Iszpažintojo.

Evang. pagal szv. Mateuszo parsk. 25.

Aną metą pasakė Jezus savo mokytinems tą priežodį: Žmogus toli iszvažiūdamas, suvadino savo tarnus ir atdave savo turtus. Ir vienam davė penkius talentus, o kitam du, o kitam vieną, kiekvienam pagal savo iszgalės, ir tūjaus iszvažiavo. O nuėjo, kurs penkius talentus buvo gavęs, ir nupelnė kitus penkius. Lygei ir kurs du buvo gavęs, nupelnė kitus du. Bet kurs vieną buvo gavęs, nuėjęs užkase žemę ir paslėpė piningus savo vieszpaczio. O po ilgo laiko sugrižo vieszpats anu tarnu ir padarė skaitlių su jeis. O priėjęs, kurs penkis talentus buvo gavęs, suteikė kitus penkius talentus, tardamas: vieszpatė, penkius talentus davei man, szitai kitus penkius nupelniau. Tarė jam jo vieszpats: Gerai, tarne geras ir teisus, dėlto kad ant mažo buvai teisus, ant daug tavę pastatysiu, įeik į tavo vieszpaczio linksmybę! O priėjo ir kurs du talentu buvo gavęs, ir tarė: Vieszpatė, du talentu davei man, szitai kitus du nupelniau! Tarė jam jo Vieszpats: Gerai! tarne geras ir teisus, dėlto kad ant mažo buvai teisus ant

daug tavę pastatysiu, įeik į tavo Vieszpacio linksmybę!

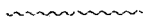
~~~~~

W dzień Ś. Mikołaja Bis. i wyzn.

Ew. u Mat. Ś. w. rozdz. 25

W on czas, powiedział Jezus uczniom swoim tę przypowieść: Człowiek precz odjeżdżając, wezwał sług swoich, i dał im majątności swoje. I dał jednemu pięć talentów, a drugiemu dwa, a drugiemu jeden: każdemu wedle własnego przemożenia: i wnetże odjechał. A poszedłszy on który był wziął pięć talentów, robił nimi, i zyskał drugie pięć. Także i ten który był wziął dwa, zyskał drugie dwa. Lecz ten który wziął jeden, szedłszy zakopał w ziemi, i skrył pieniądze pana swego. A po nie małym czasie wrócił się pan onych sług, i uczynił liczbę z nimi. A przystąpiwszy ten który wziął pięć talentów, przyniósł drugie pięć talentów, mówiąc: Panie, dałeś mi pięć talentów: otom drugie pięć zyskał. Rzekł mu Pan jego: Dobrzeć sługo dobry i wierny: gdyżes nad małym wier-nyw, nad wilem cię postanowię: wnijdź do wesela Pana twego. I przystąpił też który był dwa talenty wziął, i rzekł: Panie, dałeś mi dwa talenty: otom drugie dwa zyskał. Rzekł mu Pan jego: Dobrzeć sługo dobry i

wierny: gdyžės byl wiernym nad małem, nad wilem cię postanowię: wnidź do wesela Pana twego.

Dienoje szv. Ambrozijaus Vyskupo ir Iszpaž.

Erangėlija pagal szv. Mateuszo parsk. 5.

Aną metą pasakė Jezus savo mokytinems: Jūs esate žemės druska. O jei druska suges, kūmi bus sudyta? Nėkam dangiaus nederą, kaip idant butu laukan iszmesta ir žmoniu sumindžiota. Jūs esate sviesto szviesybė. Negali miestas pasislėpti ant kalno įstatytas, nei uždega žvakę ir stato jos po saiko, bet ant žibintuvo, idant szviestu visiems, kurie yra namūse. Teip tegul žiba jūsu szviesybė žmoniu akyvaizdoje, idant regėtu jūsu gerus darbus ir garbintu jūsų Tėva, kurs yra dangūse. Nemislykite, kad atėjau iszriszti zokaną arba pranaszus, ne-atėjau iszriszti, bet iszpildyti. Nes isztiesu sakau jums: Kol praeis dangus ir žemė, viena jota, arba viena žymelė neatsimainys zokanė, pakol viskas iszsipildys. Kad tad iszrisztu vieną isz tu mažiausiuju prisakymu ir teip mokytu žmones, bus vadintas mažiausis dangaus karalystėje, bet kas darytu ir mokytu, didis bus vadintas dangaus karalystėje.

W dzień Ś. Ambrożego Bisk. i wyz.

Ew. u Mat. Ś. w rozdz. 5.

W on czas, rzekł Jezus uczniom swoim: Wy jesteście sól ziemi. A jeśli sól zwietrzeje, czem solona będzie? Ninacz się więcej niezgodzi, jedno aby była precz wyrzucona i podeptana od ludzi. Wy jesteście światłość świata. Nie może się miasto zakryć na górze osadzone: ani zapalają świecę, i kładą jej pod korzec, ale na świeczniku: aby świeciła wszystkim, którzy są w domu. Tak niechaj świeci światłość wasza przed ludźmi: aby widzieli uczynki wasze dobre i chwalili ojca waszego który jest w niebiesiech. Nie mnie-
majcie abym przyszedł, rozwiązać zakon albo proroki: nie przyszedłem rozwiązać ale wypełnić. Zaprawdę bowiem powiadam: Aż przeminie niebo i ziemia, jedno jota, albo jedna kryśka nie odmieni się w zakonie aż się wszystko stanie. Ktoby tedy rozwiązał jedno z tych przykazań najmniejszych, i takby ludzi nauczał: będzie zwan najmniejszym w królestwie niebieskiem: A ktoby czynił i nauczał, ten będzie zwan wielkim w królestwie niebieskiem.

Dienoje Nekalto prasadėjimo Szvencziausios Panos Marijos.

Evang. pagal szv. Lukosziaus parskyr. 1.

Aną metą nusiųstas buvo Dievo aniolas Gabriėlus į Galilėjos miėstą, kuriam vardas Nazaret, pas Paną pavencziavotą vyrui, kuriam vardas buvo Jūzapas isz Dovydo namu, o vardas panos Marija. Ir įėjęs Aniolas pas Ją tarė: Buk pasveikinta, mylistos pilna Vieszpats su tavimi, pagirta tu tarp moteru!

W dzień niepokolanego poczęcia P. Maryi.

Początek Evang. Ś. według Ś. Mat. w rozdz. 1.

Księgi rodzaju Jezusa Chrystusa, syna Dawidowego, syna Abrahamowego. Abraham zrodził Izaaka. A Izaak zrodził Jakóba. A Jakób zrodził Jude i bracią jego. A Judas zrodził Pharesa i Zare z Thamar. A Phares zrodził Esrona. A Esron zrodził Arama. A Aram zrodził Aminadaba. Aminadab zrodził Naasona. A Naason zrodził Salomona. A Salomon zrodził Booza z Rahab. A Booz zrodził Obeda z Ruth. A Obed zrodził Jesse. A Jesse zrodził Dawida króla. A Dawid król zrodził Salomona z téj która była Uryaszowa. A Salomon zrodził Roboama. A Roboam zrodził Abia. A Abia zrodził Ase. A Ase zrodził Jozephata. A Jozephat zrodził Jorama. A

Joram zrodził Ozyasza. A Ozyasz zrodził Joathama. A Joatham zrodził Achaza, A Achas zrodził Ezechiaszą. A Ezechiasz zrodził Manassessa. A Manasses zrodził Amona. A Amon zrodził Jozyasza. A Jozyasz zrodził Jechoniasza i bracią jego w przeprowadzeniu Babilonskiém. A po przeprowadzeniu Babilonskiém, Jechoniasz zrodził Salathielą. A Salathiel zrodził Zorobabelą. A Zorobabel zrodził Abiudą. A Abiud zrodził Eliacimą. A Eliacim zrodził Azorą. A Azor zrodził Sadoką. A Sadok zrodził Achimą. A Achim zrodził Eliudą. A Eliud zrodził Eleazara. A Eleazar zrodził Mathamą. A Matham zrodził Jakóba. A Jakób zrodził Józefa męża Maryi, z którój narodził się Jezus, którego zowią Chrystusem.

Dienoje szvento Damazo Popiežiaus ir Iszpaž.

Erang. pagal šv. Mateuszo parskyr. 24.

Aną metą pasakė Jezus savo mokytinems: Jauskite, nes nežinote, kurioje valandoje ateis jusu Vieszpats. Bet tą žinokite jog, jei žinotu gaspadorius, kurioje valandoje vagis ateis, isztiesu jaustu, ir neleistu įsikasti į savo namus. Dėlto ir jūs bukite pasirūšę, nes nežinote, kurioje valandoje ateis žmogaus Sunus. Kurs, misliji, ir tikras ir iszmingas yra tar-

nas, kurį pastatē jo vieszpats ant savo szeimynos, idant jiems dūtu laike valgyti. Palaimintas tas tarnas, kurį kad ateis jo vieszpats, atras teip darantį. Isztiesu sakau jums, jog ant viso savo gero pastatis jį.

W dzień Ś Damazego Pap. i wyznawcy.

Ewang. n Mat. Ś w rozdz. 24.

W on czas, rzekł Jezus uczniom swoim: Czujcież; albowiem niewiecie, której godziny wasz Pan przyjdzie. Oto wiedźcie, że gdyby wiedział gospodarz której godziny złodziej ma przyjść, czułby wzdry, a nie dopuściłby podkopać domu. Przetoż i wy bądźcie gotowi: bo której godziny przydzie Syn człowieczy niewiecie. Który mniemasz jest sługa wierny i i roztropny, którego postanowił Pan nad czeładzią swoją, aby im dał obrok na czas? Błogosławiony sługa on, którego gdy przyjdzie Pan jego, najdzie tak czyniącego. Zaprawdę powiadam, że go postanowi nad wszystkiemi dobry swemi.

Dienoje szv. Tamosziaus Apasztalo.

Evang. pagal szv. Jono parsk. 20.

Tamoszius, vienas isz dvylekos, kurs vadinas Didymus, nebuvo su jeis, kad Jezus atėjo. Sakė tad jam kiti mokytinei: Regėjome Viesz-

patį! O jis jiems tarė: Jei nepamatysiu Jo rankose vinių pardurimo ir neįdėsiu savo pirsšto vinių vietoje, ir neįdėsiu savo rankos į Jo szoną — neįtikėsiu. O po asztūniu dienu buvo vėl jo mokytoinei namūse ir Tamoszius su jeis; atėjo Jezus par uždarytas duris ir stojosi viduryje, ir tarė: Pakajus jums! Paskui tarė Tamosziui: Įdėk cze savo pirsztą ir apžiūrėk mano rankas; ir isztiesk tavo ranką ir įdėk į mano szoną, ir nebuk netikįs, bet tikįs. Atsakė Tamoszius ir tarė Jam: Mano Vieszpats ir mano Dievas. Tarė jam Jezus: Dėlto kad pamatei manę, Tamosziau, įtikėjęi; palaiminti kurie neregėjo, o įtikėjo.

~~~~~  
**W dzień Świętego Tomasza Apostoła.**

*Ewang. u Jana Ś. w rozdz. 20.*

Tomasz jeden ze dwunastu, którego zowią Didymus, nie był z niemi kiedy przyszedł Jezus. Mówili mu tedy drudzy uczniowie: Widzieliśmy Pana. A on im rzekł: Jeżeli nie ujrzę w ręku jego przebicia goździ a nie włożę palca mego na miejsce goździ i nie włożę rękę moją w bok jego, nie uwierzę. A po ósmi dni, byli zasię uczniowie jego w domu i Tomasz z zniemi. Przyszedł Jezus drzwiami zamknionemi i stanął w pośrodku, i rzekł: Pokoj wam. Potém rzekł Tomaszow



włóż sam palec twój, a oglądaj ręce moje: i ściągnij rękę twoją, a włóż w bok mój: a nie bądź niewiernym ale wiernym. Odpowiedział Tomasz i rzekł mu: Pan mój i Bóg. Powiedział mu Jezus: Iżes mię ujrział Tomasz, i uwierzyłeś. Błogosławieni, którzy niewidzieli a uwierzyli.



### **Dienoje szvento Stapono pirmojo Muczelninko.**

*Evang. pagal szvento Jono parskyrimę 21.*

Aną metą kalbėjo Jezus żydu raszytojams ir kunigu vyresniems: Szitai asz siuncziujums pranaszus, ir iszmingus, ir raszto mokytojus, o isz ju užmuszite ir nukryžiavosite ir isz ju nuplaksite jusu bažnycziose, ir parsekiosite nū miēsto iki miēsto, idant ateitu ant jusu visas teisus kraujas, kurs yra iszlietas ant žemės, nū Abliaus teisus kraujo, iki Zakarijosziaus Barakijos sunaus kraujo, kurį užmuszėte tarp bažnyczios ir altoriaus. Isztiesu, sakau jums, ateis vis tai ant tos giminės! Jeruzalė, Jeruzalė! kuri užmuszi pranaszus ir akmenimis tūs, kurie pas tavę yra siųsti! Kiek kartu norėjau surinkti tavo sunus, kaip vizta surenka savo viztelius po sparnais, o ne norėjei!? Szitai paliks jums jusu namas dykas. Nes jums sakau: nematysite manęs nū szio

laiko, iki tarsite: Palaimintas, kurs ateina  
Vieszpaczio vardan!

### **W dzień S. Szczepana.**

*Ew. u Mat. Ś. w rozdz. 23.*

W on czas, powiadał Jezus pisarzom żydowskim i przełożonym kapłanom: Oto ja posyłam do was proroki, mędrcie i Doktory, a z nich zabijecie i ukrzyżujecie, i z nich ubiczujecie, w bożnicach waszych, będziecie prześladować od miasta do miasta. Aby przyszła na was wszystka krew sprawiedliwa, która rozlana jest na ziemi ode krwi Abła sprawiedliwego, aż do krwi Zacharyasza syna Barachiaszowego, któregoście zabili między kościołem i ołtarzem. Zaprawdę powiadam wam, przyjdzie to wszystko na ten naród. Jeruzalem, Jeruzalem, które zabijasz proroki, i kamienujesz te którzy do ciebie są posłani. Ilekroć chciałem zgromadzić syny twoje jako kokosz kurczęta swoje pod skrzydła zgromadza, a niechciałeś? Oto wam zostanie dom wasz pusty. Albowiem powiadam wam, nie ujrzycie mię odtąd aż rzeciecie: Błogosławiony który idzie w imię Pańskie.

**Dienoje szv. Jono Evangélijos raszytojo.***Evang. pagal szv. Jono parsk. 21.*

Aną metą pasakė Jezus Petru: Sekk manę! Atsigrežęs Petras iszvydo aną mokytinį, kurį Jezus mylėjo, sekantį, kursai ir gulėjo ant Jo krutinės prie veczerios ir sakė: Vieszpatė, kursai-gi yra, kurs Tavę iszdūs? Tad tą kad iszvydo Petras, tarė Jezui: Vieszpatė, o tas ką? Tarė jam Jezus: Teip noriu jį palikti, pakol ateisiu, kas tau apie jį? Tu sekk manę! Iszėjo tad kalba ta tarp broliu, jog tas mokytinis nemirs. Ir ne sakė jam Jezus: ne mirs; bet: teip noriu jį palikti, pakol ateisiu; kas tau apie jį? Tas yra anas mokytinis, kurs dūda liudijimą apie tai ir raszo tai; ir žinome, jog tikras yra jo liudijimas.

**W dzień Ś. Jana Ewangelisty.***Evang. u Jana Ś. w rozdz. 21.*

W on czas, rzekł Jezus Piotrowi: Pójdź za mną. A Piotr obróciwszy się ujrzał onego ucznia, którego miłował Jezus, pozad idącego: który też położył się był przy wieczerzy na piersiach jego, i mówił: Panie, któryż jest co Cię wyda? Tego tedy ujrzawszy Piotr, rzekł Jezusowi: Panie a ten co? Powiedział mu Jezus: Tak chcę aby został aż przydę, co tobie do tego: ty pójdź za mną. Gruch-

nela tedy ta mowa między bracią iż on uczeń nie umrze. Lecz nie, rzekł Jezus: Nie umrze, ale tak chcę żeby on został aż przydę co tobie do tego? Ten jest on uczeń który daje świadectwo o tém, i to napisał: a wiemy że prawdziwe jes świadectwo jego.

### **Dienoje Nekaltu Berneliu.**

*Evangelija pagal szv. Mateuszo parskyr. 2.*

Aną metą Vieszpaczio Aniolas pasirodė Jūzapui, tardamas: Kelkis ir imk vaikelį ir Jo Motyną, o bėgk į Egiptą, ir buk tenai, pakol tau pasakysiu. Nes bus, jog Erodas ieszkos Vaikelio, idant Jį nužudytu. Kurs atsikėlęs paėme Vaikelį, ir jo Motyną naktį ir nuėjo į Egiptą. Ir tenai buvo iki Erodo smerczio, idant iszsipildytu, kas yra Vieszpaczio pasakyta par pranaszą, tarentį: Isz Egipto pavadinau mano sunu. Tad Erodas matydamas, jog buvo iszminguju apgautas, labai užsirustino, ir nusiuntęs iszmuszė visus vaikelius, kurie buvo Betlejeme ir ant visu jo rubežiu, nū dvieju metu ir mažiaus pagal laiko, kuri buvo isztyręs isz iszminguju. Tad iszsipildė, kas yra Jeremijosiaus pranaszo pasakyta, sakanczio: Balsas yra girdėtas verksmo Ramoje, verksmas su raudojimu didis.

Rakel apverkianti savo sunus, ir nenorėjo buti palinksminta, dėlto kad ju nėra.

~~~~~

W dzień SS. Młodzianków.

Ewan. u Mat. Ś. w rozdz. 2.

O nego czasu Anioł Pański ukazał się we śnie Józefowi, mówiąc: Wstań, a weźmij dziecię, i matkę jego, a uciecz do Egiptu, i bądź tam aż ci powiem. Albowiem będzie, że Herod będzie szukać dziecięcia, aby je zatracił. Który wstawszy wziął dziecię i matkę jego w nocy i uszedł do Egiptu. I był tam aż do śmierci Herodowej: aby się spełniło co powiedziano jest od Pana przez Proroka mówiącego: Z Egiptu wezwałem syna mego. Tedy Herod widząc, że był omylonym od Mędrców, rozgniewał się bardzo: i posławszy pobił wszystkie dzieci, które były w Bethleem, i po wszystkich granicach jego, ode dwu lat i niżej, według czasu którego się był wypytał od Mędrców. Tedy się wypełniło co jest rzeczone przez Jeremiasza proroaka mówiącego: Głos jest słyszany w Ramie, płacz i krzyk wielki: Rachel płacząca synów, i nie chciała się dać pocieszyć, że ich niemasz.

Dienoje Enriko Vyskupo ir Muczelninko.*Evang pagal szvento Mateuszo parsk. 16.*

Aną metą tarė Jezus savo mokytinems: Jei kas nori eiti paskui manęs, tegul pats savyš išsižadą ir tegul ima savo kryžių ir tegul seka manę. Nes kas norėtu užlaikyti savo dusią, pražudys ją, o kas pražudytu savo dusią dėl manęs, atras ją. Nes ką padės žmogui, nors visą sviętą nupelnytu, o dėl savo duszios iszkadą apturėtu? Arba kokią atmainą dūs žmogus už savo dusią.

Na dzien Ś. Henryka Bisk. M.*Ev. u Mat. Ś. w rozdz. 16.*

Onego času, rzekł Jezus uczniom swoim: Jeżeli kto chce iść za mną niech sam siebie: zaprze i weźmie krzyż swój a naśladuje mię. Bo ktoby chciał zachować duszę swoją, straci ją: a ktoby stracił duszę swoją dla mnie, najdzie ją. Bo cóż pomoże człowiekowi, jeźliby wszystkie świat zyskał, a na duszy swój szkodę podjął? albo co za odmiannę da człowiek za duszę swoją? Albowiem przyjdzie Syn człowieczy w chwale Ojca swego z Aniołami swemi: a tedy odda każdemu według uczynków jego.

Dienoje SS. Pabijono ir Sebastijono M. M.*Evang. pagal szv Lukosziaus park. 6.*

Aną metą nuėjęs Jezus nū kalno, apsistojo ant lauko, o minia Jo mokytiniu ir didi daugybė žmoniū isz visos žydu žemės ir isz Jeruzales ir isz pajurio ir Tyraus ir Sydono, kurie buvo ateję, idant Jo klausytu ir butu iszgydyti isz savo negaliu. Ir kurie buvo neczystos dvasios varginami, buvo iszgydyti. Ir visa minia norėjo Jo dasilitėti, dėlto kad galybė isz Joėjo ir visus gydė. O Jis pats, pakėlęs akis ant savo mokytiniu, tarė: Palaiminti beturcei, nes jusu yra Dievo karalystė. Palaiminti, kurie dabar alkstate, nes busite pasotinti. Palaiminti, kurie dabar verkiate, nes jūksitės. Palaiminti busite, kad jusu žmonės neapkęs, ir kad jus atskirs ir užgėdīs, o jusu vardą iszmetinės, kaipo negerą dėl žmogaus Sunaus.

W dzień SS. Fabriana i Seb. MM.*Ewang. u Luk. Š. w rozdz. 6.*

W on czas, zszedłszy Jezus z góry, stanął w polu i rzesza uczniów jego, i móstwo wielkie ludu, ze wszystkiej żydowskiiej ziemi, i z Jeruzalem, i z pomorza, i Tyru i Sydonu. Którzy byli przyszli, aby go słuchali i byli uzdrowieni od niemocy swoich. I którzy na-

gabani byli od duchów nieczystych, uźdrowiani byli. I wszystka rzesza pragnęła się go dotknąć: albowiem moc wychodziła od niego i uzdrowiała wszystkie. A on podniosłszy oczy na ucznie swoje mówił: Błogosławieni ubodzy, bo wasze jest królestwo Boże. Błogosławieni którzy teraz łakniecie, bo będziecie nasyceni. Błogosławieni, którzy płaczecie teraz, bo się śmiać będziecie. Błogosławieni będziecie, gdy was będą nienawidzić ludzie, i gdy was wyłącza, i będą sromocić, a imię wasze wyrzucać jako złe, dla Syna człowieczego. Weselcie się dnia onego i radujcie się, bo oto zapłata wasza jest obfita w niebie.

~~~~~

Dienoje szvento Jono Alužnos Davėjo.

Evang. pagal šv. Lukosžiaus parskyr. 14.

Aną metą sakė Jezus minioms: Jei kas eina pas manęs ir apkenczia savo tėvą ir motyną, ir pacią ir vaikus, ir brolius ir seseris, o dar ir savo dusią, negali buti mano mokytinis. Ir kas nenesza savo kryžiaus ir eina paskui manęs, negali buti mano mokytinis. Nes kas isz jusu, norėdamas boksztą iszbudavoti, pirmu atsisėdęs neskaito iszdėjimu, kuriu reikia, jei turi ant pabaigimo? Idant, kaip pamatą uždeda ir negali pabaigti, visi, kurie mato, nepradėtu iszjūkti jį tardami, jog tas žmogus

pradėjo budavoti, o negalėjo pabaigti. Arba kurs karalius, turėdamas vesti karę su kitu karaliumi, nemislija pirmu, ar galės su deszimtimi tukstancziu susitikti su anū, kurs su dviem deszimtiem tukstancziu ateina priesz ji? Nes kitoniszkai, pakol anas dar toli yra, pasiuntinius siųsdamas praszo to, kas pakajaus yra. Teip tad kiekvienas isz jusu, kurs neiszsizada viso, ką turi, negali buti mano mokytinis.

W dzień Świętego Jana Jałmużnika.

Ewang. u Łuk. Ś. w rozdz. 14.

Onego czasu, rzekł Jezus rzeszom: Jeżeli kto idzie do mnie, a nie ma w nienawiści ojca swego, i matki, i żony, i dzieci, i braci, i siostry, jeszcze też i duszy swojej, nie może być uczniem moim. A kto nie nosi krzyża swego, a idzie za mną; nie może być uczniem moim. Albowiem, kto z was chcąc budować wieżę, nie pierwiej siadłszy rachuje nakłady, których potrzeba, jeżeli ma do wykonania. Aby, gdyby założył fundament, a nie mógł dokonać, wszyscy paczający nie poczęli śmiać się z niego; mówiąc: iż ten człowiek począł budować, a nie mógł dokonać? Albo który król, mając stoczyć wojnę z drugim królem, nie pierwiej sziadłszy myśli, jeżeli może z dzie-

sięcią tysięcy spotkać się z onym, który z dwódziestą tysięcy jedzie przeciw niemu? Bo inaczej, gdy on jeszcze jest daleko, poselstwo wyprawiwszy prosi o to, co do pokoju należy? Tak tedy każdy z was, który nie odstępuje wszystkiego co ma, nie może być moim uczniem.

~~~~~

Dienoje szvento Povilo Atsigrėzimo.

Evang. pagal šv. Mateuszo parsk. 19.

Aną metą tarė Petras Jezui: Szitai mes viską apleidome, ir sekėme Tavę, kas tad mums bus? O Jezus tarė jiems: Isztiesu, sakau jums, jog jūs, kurie sekėte manę prie atsigimimo, kad atsisės žmogaus Sunus ant savo majestoto sosto, sėdėsite ir jūs ant dvylekos sosto, sudydami dvyleką Izraeliaus giminiu. Ir kiekvienas, kurs apleistu namus, arba brolius arba seseris, arba tėvą arba motyną; arba pacią arba vaikus, arba dirvą dėl mano vardo, szimteriopai gaus ir amžiną gyvenimą apturės.

~~~~~

W dzień nawrócenia Pawła Ś.

Ewan. u Mat. Ś. w rozdz. 19.

Onego czasu, Rzekł Piotr do Jezusa: otośmy my opuścili wszystko i poszliśmy za Tobą: Cóż nam tedy będzie? A Jezus rzekł

im: Zaprawdę powiadam wam, iż wy którzyście szli za mną, w odrodzeniu gdy usiedzie syn człowieczy na stolicy majestatu swego, będziecie i wy siedzieć na dwónastu stolicach, sądząc dwanaście pokolenie Izraelskie. I wszelki, któryby opuścił dom, albo bracią, albo siostry, albo ojca, albo matkę, albo żonę, albo syny, albo role dla imienia mego; tyle stokroć i żywot wieczny otrzyma.

~~~~~

Dienoje szv. Julijono Vyskupo ir Iszpaż.

Evang. pagal szv. Mateuszo parsk. 6.

Aną metą saké Jezus savo mokytinems: Nerinkite sau turtu ant žemės, kur rudis ir kandis gadina, ir kur vagis iszkasa ir iszvagia, bet rinkkite sau turtus danguje, kur nei rudis, nei kandis gadina, ir kur vagis neiskasa ir ne iszvagia. Nes kame yra tavo tur-tas, ten yra ir tavo szirdis.

~~~~~

W dzień Ś. Juliana Biskupa i wyz.

Ewang. u Mat. Ś. w rozdz. 6.

Onego czasu: rzekł Jezus uczniom swoim: Nieskarbcie sobie skarbów na ziemi; gdzie rdza i mól psuje i gdzie złodzieje wykopywają i kradną. Ale skarbcie sobie skarby w niebie; gdzie ani rdza, ani mól nie psuje ani złodzieje

wykopują, ani kradną. Albowiem gdzie jest skarb twój tam jest i serce twoje.

~~~~~

Dienoje S. P. Marijos Apczystijimo.

Evang. pagal szvento Lukosziaus parskyr. 2.

Aną metą, kad iszšipildė dienos Marijos apcystijimo pagal Maižiėsžiaus įstatymo, atneszė Jezų į Jeruzalę, idant statytu Jį Vieszpaczui, kaip yra paraszyta Vieszpaczio įstatyme, jog kiekvienas vyriskzas, atverąs iszczia bus vadintas szventas Vieszpaczui, o idant atadūtu auką pagal to, kas yra pasakyta Vieszpaczio įstatyme, porą purpleliu arba du vaiku karveliu. O szitai buvo žmogus Jeruzalėje, kurio vardas Simeonas, ir žmogus ans teišus ir dievabaimingas, laukąs Izraeliaus palinksmimio, ir szventoji Dvasia buvo jame. Ir atsakymą buvo gavęs nū szventosios Dvasios, neregėšęs smerczio, pakol pirmu nepamatys Vieszpaczio Kristaus. Ir atėjo dvasioje į bažnyčią. Ir kad įvedė Vaikelį Jezų Jo gimdytojei, idant darytu pagal įstatymo paprocio už Jį, o jis pats paėmė Jį ant savo ranku ir szlovino Dievą, ir tarė: Dabar iszleidi savo tarną, Vieszpatė, pagal tavo žodžio pakajuje. Nes mano akis matė tavo iszganymą, kuri parėdei priesz veidą visu tautu: szviesybė ant netikėliu apreiskimo ir garbė tavo Izraeliaus žmoniū.

~~~~~

W dzień oczyszczenia N. P. Maryi.

Ewang. u Łuk. Ś. w rozdz. 2.

Onego czasu, gdy się wypełniły dni oczyszczenia Maryi według zakonu Mojżeszowego, przynieśli Jezusa do Jeruzalem aby Go stawili Panu, Jako napisano jest w zakonie Pańskim, że wszelki mężczyzna otwierający żywot, świętym Panu nazwany będzie. A iżby oddali ofiarę według tego, co jest powiedziano w zakonie Pańskim, parę synagalic, albo dwoje gołębiąt. A oto, był człowiek w Jeruzalem, któremu imię Symeon, a ten człowiek sprawiedliwy i bogobojny, oczekiwający pociechy Izraelskiej; a Duch Ś. był w nim. I odpowiedź był wziął od Ducha Świętego, że nie miał oglądać śmierci, ażeby pierwiej oglądał Chrystusa Pańskiego. I przyszedł w duchu do kościoła: a gdy w wodzili dzieciątko Jezusa rodzice Jego, aby za nie uczynili wedle zwyczaju zakonnego. On też wziął je na ręce swoje i błogosławił Boga, i mówił: Teraz puszczasz sługę twego Panie w pokoju, według słowa twego. Gdyż oczy moje oglądały zbawienie twoje. Któreś zgotował przed oblicznością wszystkich narodów. Światłość na objawienie poganów, i chwałę ludu twego Izraelskiego.

Dienoje szv. Agotos Muczelninkės.*Evang. pagal szvento Mateuszo parsk. 18.*

Aną metą atėjo pas Jezų parizeusai, gundindami Jį ir tardami: Ar pridera žmogui apleisti savo moterį isz kokios-nors priežasties? Kursai atsakydamas, tarė jiems: Ne skaitėte, jog kūrė sutvėrė žmogų nū pradžios, vyriską ir motriszkę sutvėrė anūs, ir tarė: Dėlto apleis žmogus tėvą ir motyną, o prisiglaus prie savo moteries, ir bus du viename kune; ir taip jau ne du yra, bet vienas kunas. Kad tad Dievas sujungė, žmogus tegul neskiria. Tarė Jam: Dėlko tad Maižiėsius įsakė dūti atsiskyrimo rasztelį, ir apleisti? Tarė jiems: Jogei Maižiėzius dėl jūsu szirdies užkietėjimo, bet nū pradžios taip ne buvo. O sakau jums: jogei kas-nors apleistu savo moterį, negu dėl kekszystės, ir kitą paimtu — svetmoterauja, ir kas apleistą paimtu — svetmoterauja. Tarė Jam Jo mokytimei: Jei kokia yra priežastis žmogaus su moterimi, nepriguli vesti. Kursai tarė jiems: Ne visi iszmano tą žodį, bet kuriems yra dūta. Nes yra iszromyti, kurie isz motynos iszczios taip užgimė, ir yra iszromyti, kurie padaryti yra žmoniu, ir yra iszromyti, kurie patįs savę iszromijo dėl dangaus karalystes. Kas gali iszmanyti, tegul iszmano.

W dzień Ś. Agaty Męczennicy.

Ewangelia u Mat. Ś. w rozdziale 19.

Onego czasu, przyszedli do Jezusa Faryzeuszowie kusząc go, i mówiąc: Godzi-li się człowiekowi opuścić żonę swoją dla którejkolwiek przyczyny. Który odpowiadając rzekł im: Nie czytaliście, iż który stworzył człowieka od początku, mężczyznę i niewiastę stworzył je, i rzekł: Dla tego, opuści człowiek ojca i matkę i złączy się z żoną swoją: i będą dwoje w jednym ciele. A tak już nie są dwoje, ale jedno ciało. Co tedy Bóg złączył, człowiek niechaj nierozłącza. Rzekli mu: Przeczże tedy Mojżesz rozkazał dając list rozwodny, opuścić. Rzekł im: Iż Mojżesz dla twardości serca waszego dopuścił wam opuszczać żony wasze, lecz od początku nie było tak. A powiadam wam: Iż ktokoliwiek opuścił żonę swoją, oprócz dla porubstwa; a inszaby pojął, cudzołoży; a ktoby opuszczoną pojął, cudzołoży. Rzekli mu uczniowie Jego: jeżeli tak jest sprawa człowieka z żoną; niepożytecznie się żenić. Który im rzekł: Nie wszyscy pojmują słowa tego, ale którym jest dano. Albowiem są rzezańcy, którzy z żywota matki tak się narodzili: i są rzezańcy, którzy od ludzi są uczynieni: i są rzezańcy, którzy

się sami otrzebili dla królestwa niebieskiego.
Kto może pojąć, niechaj pojmuje.

Dienoje szvento Valentino kunigo ir Mucz.

Evang. pagal szv. Mateuszo parsk. 10.

Aną metą pasakė Jezus savo mokytinems:
Ne tikėkite, jog atėjau siųsti pakajų ant žemės; neatėjau siųsti pakajų, bet kalaviją. Nes atėjau suvaidyti žmogų priesz savo tėvą ir dugterį priesz savo motyną, ir marczią priesz savo ūszvėnę. Ir bus nepriėtelei žmogaus jo namiszkei. Kas myli tėvą arba motyną daugiau nekaip manę, nėra manęs vertas, ir kas myli sunų arba dugterį daugiau už manę, nėra manęs vertas. Ir kas neima savo kryžiaus ir neeina paskui manęs, nėra manęs vertas. Kas atrado savo dusią pražudys ją, ir kas pražudytu savo dusią dėl manęs, atras ją. Kas jus priima, manę priima; ir kas manę priima, priima tą, kurs manę siuntė. Kas priima pranaszą vardan pranaszo, atims užmokestį pranaszu; ir kas priima teisą vardan teisiejoo, atims užmokestį teisiejoo. O kas-nors dūtu gerti vienam isz tu mažiausiuju kupkelį szalto vandens tiktai vardan mokytinio, isztiesu, sakau jums, nenustos savo užmokeszio.

W dzień Ś. Walentego Kap. i mę.

Ewang. u Mat. Ś. w roz. 19.

Onego czasu, rzekł Jezus uczniom swoim: Niemniemajcie żebym przyszedł puszczać pokój na ziemię; ne przyszedłem puszczać pokój, ale miecz. Bom przyszedł rozłączyć człowieka przeciw ojcowi jego, córkę przeciw matce jój i niewiastę przeciw świekrze jój. I będą nieprzyjaciele człowieka domownicy jego. Kto miłuje ajca albo matkę więcej niż mię, nie jest mnie godzien: a kto miłuje syna albo córkę nad mię, nie jest mnie godzien. A nie bierze kto krzyża swego, i nie naśladuje mnie, nie jest mnie godzien. Kto znalazł duszę swoją: straci ją, a ktoby utracił duszę swą dla mnie, najdzie ją. Kto was przyjmuje, mnie przyjmuje: a kto mnie przyjmuje, przyjmuje tego, który mię posłał. Kto przyjmuje proroka w imię proroka, zapłatę proroka weźmie: a kto przyjmuje sprawiedliwego w imię sprawiedliwego zapłatę sprawiedliwego weźmie. A ktoby dał napić się jednemu z tych najmniejszych kubek zimnej wody tylko w imię ucznia: zaprawdę powiadam wam, nie straci zapłaty swojej.

Dienoje szv. Motiėjaus Apasztalo.

Evang. pagal szvento Mateuszo parsk. 11.

Aną metą atsakydamas Jezus tarė: Garbinu Tavę, Tėve, Vieszpatė dangau ir žemės, jog paslėpei tūs daiktus nū iszmintingu ir protingu, o apreiszkei jūs mažutelems. Teip, Tėve, jog teip tau pasimėgo. Visi daiktai man yra padūti mano Tėvo. Ir nėkas nepažįsta Sunaus, tiktai Tėvas; nei Tėvą kas pažįsta, tiktai Sunus, ir kuriam norėtu Sunus apreikszti. Eikite pas manę visi, kurie vargstate ir apsunkinti esate, o asz jus atgaivysiu. Imkite mano jungą ant savęs ir mokykitės nū manęs, jog esmi romus ir nužemintos szirdies, o rasite atilsį jusu duszioms.

W dzień Ś. Macieja Apostoła.

Ewangelia u Mat. Ś. w rozdziale 11.

Onego czasu, odpowiadając Jezus rzekł: wyznaję tobie Ojcze Panie Nieba i Ziemi, żeś te rzeczy zakrył przed mądrymi i roztroptnemi, a objawiłeś je małutkim. Tak Ojcze: iż się tak upodobało przed tobą. Wszystkie rzeczy mi dane są od Ojca mego i nikt nie zna syna jedno Ojciec: ani Ojca kto zna, jedno Syn, a komuby chciał syn objawić. Pójdźcie do mnie wszyscy, którzy pracujecie, i jesteście obciążeni, a ja was ochłodzę. Weźmijcie jarzmo moje

na się, a uczcie się odemnie; žem jest cichy i pokornego serca: a najdziecie odpoczynek duszom waszym. Albowiem jarzmo moje wdzięczne jest, a brzemie moje lekkie.

~~~~~

**Dienoje szvento Kazymiėro karalaiczio ir
Iszpažintojo.**

Evang. pagal szvento Lukosziaus park. 12.

Aną metą pasakė Jezus savo mokytinems: Tegul bus parjūstos jusu strėnos ir uždegtos žvakės jusu rankose. O jūs panaszų žmoniems laukiantiems savo vieszpaczio, kūmėt sugrižtu isz jungtuvia, idant, kad ateis ir dunksnos, tūjaus jam atadarytu. Palaiminti anie tarnai, kuriūs, kad pareis ponas, atras jaučiančius. Isztiesu, sakau jums, jog parsijūs, o lieps jiems sėsties, o vaiksščiodamas jiems tarlaus. O jei pareitu antroje sargyboje, ir kad trecioje sargyboje pareitu ir teip rastu-palaiminti yra anie tarnai! O tai žinokite, jog kad žinotu gaspadorius, kurioje valandoje vagis turi ateiti, jaustu isztiesu, o neleistu įsikasti į savo namus. Ir jūs bukite pasirūšę, nes kurioje valandoje nesitikite, žmogaus Sunus ateis.

~~~~~

W dzień S Kazimierza wyznaw.*Ewang. u Łuk. Ś. rozdz. 12.*

Onego czasu, rzekł Jezus uczniom swoim: Niech będą przepasane biodra wasze, i pochodnie gorejące w rękach waszych: a wy podobni ludziom czekającym na pana swego, kiedyby się z gód powrócił: aby gdy przyjdzie i zakolące, natychmiast mu otworzyli. Błogosławieni one słudzy, które przyszedłszy pan, znajdzie czujące. Zaprawdę powiadam wam, iż się przepasze, a każe im siasć, a przechadzając się będzie im służył. A jeźliby przyszedł o wtórej straży, i jeźliby o trzeciej straży przyszedł, a takby znalazł: błogosławieni są oni słudzy. A to wiedźcie iż gdyby wiedział gospodarz o której godzinie ma złodziej przyjść; czułby wzdry, a nie dopuściłby podkopać domu swego. I wy gotowi bądźcie: bo godziny, której się nie domniemacie, Syn człowieczy przyjdzie.

**Ant Jezaus Kristaus musu Vieszpaszio penkiu
Ronu szventės.**

Erang. pagal szvento Jono parsk. 19.

Aną metą, žinodamas Jezus, jog jau viskas
išsisipildė, idant išsisipildytu Rasztas, tarė:
Troksztu. Buvo tadą indas pastatytas uksuso
pilnas. O jie pilną uksuso kempinę, apdėje

izopu, padavė Jam į burna. Jezus tadą paragavęs uksuso, tarė: Iszsipildė! Ir nulenkęs galvą atadavė dvasią. Zydai tadą (kadangi buvo prisirūszimo diena), idant nepasiliktu subatoje kunai ant kryžiaus (nes buvo didi ana diena subatos), meldė Piloto, idant sulaužytu ju blauzdas ir nuimtu jūs. Atėjo tadą kareivei, o tiesa, pirmam sulaužė blauzdas, ir antram, kurs su jū buvo nukryžiaavotas. Bet atėję pas Jezų, kad jau pamate Jį numirusį, nelauže Jo blauzdu. Bet vienas isz kareivių ragotinę atvėrė Jo szoną, o tūjaus isztekėjo kraujas ir vandū. O kursai regėjo, iszdavė liudijimą, ir tikras yra jo liudijimas.

~~~~~

W uroczystosc pięciu ran pana Naszego Jezusa Chrystusa.

Ewang. u Jana Ś. w rozdz. 19.

Onego czasu, wiedząc Jezus, iż się już wszystko wypełniło, aby się wykonało pismo, rzekł: Pragnę! Było tedy naczynie postawione octu pełne: A oni gomkę pełną octu, obłożwszy Izopem, podali do ust jego. Jezus tedy gdy wziął ocet, rzekł: Wykonało się. A skłoniwszy głowę ducha oddał. Żydowie tedy ponieważ był dzień przygotowania aby na Szabat nie zostały na krzyżu (albowiem był wielki on dzień szabatu) prosili Pilata,

aby połamano goleni ich; i z djęto je. Przyszli tedy żołnierze: a pierwszego złamali gołenie, i drugiego, który był z nim ukrzyżowan. Lecz przyszedłszy do Jezusa, gdy Go ujrzeli już umarłego, nie łamali goleni Jego. A jeden z żołnierzow otworzył bok Jego włócznią, a natychmiast wyszła krew i woda. A który widział, wydał świadectwo, i prawdziwe jest świadectwo jego.

~~~~~

**Dienoje szv. Jûzapo Sužiedotinio SS P. Marijos
ir Iszpaž.**

Evang. pagal szv. Mateuszo parsk. 1.

Kad buvo suvencziavota Motyna Jo Marija su Jûzapu, pirmiaus neg' susiėjo, rasta yra neszczia isz Dvasios szventos. O Jûzapas Jo vyras, budamas teismus ir nenorédamas Jos apskelbti, norėjo paslapcei apleisti Ją. O kad jis apie tai dumojo, szitai Vieszpaczio Aniolas pasirodė jam miege, tardamas: Jûzapai, Dovydo Sunau, nesibijok priimti Mariją tavo moterį; nes kas anoje užgimė yra isz Dvasios szventos. O pagimdys Sunų, ir pramįsi Jo vardą Jezus, nes Jis iszganys savo žmones nû ju nusidėjimu.

W dzień S. Józefa wyznaw.*Ev. u Mat. Ś. w rozdz. 1.*

Gdy była poślubiono matka Jezusa Marya Józefowi: pierwiej niżli się zeszli, naleziona jest w żywocie mająca z Ducha Świętego. A Józef mąż jėj będąc sprawiedliwym, i niechcąc jėj osławiać: chciał ją potajemnie opuścić. A gdy to myślił, oto Anioł Pański ukazał się mu wśnie, mówiąc: Józefie Synu Dawidow: niebój się przyjąć Maryi małżonki twój: albowiem co się w niej urodziło jest z Ducha Świętego. A porodzi Syna: i nazowiesz imię jego Jezus, albowiem on zbawi lud swój od grzechów ich.

Ant SS. Panos Marijos Pasveikinimo szventės.*Evang. pagal szv. Lukosziaus pars. 1.*

Aną metą nusiūstas buvo Dievo Aniolas Gabriėlius į Galilėjos miestą, kuriam vardas Nazaret. Pas Paną pavencziavotą vyrui, kurio vardas buvo Jūzapas isz Dovydo namu, o vardas Panos Marija. Ir iėjęs Aniolas pas Ją, tarė: Buk pasveikinta mylistos pilna, Vieszpats su tavimi, pagirta tu tarp moteru! Kuri, kad iszgirdo, iszsigando isz jo kalbos ir dumoja, koksai buvo tas pasveikinimas. Ir tarė Jai Aniolas: Nesibijok, Marija, nes atradai malonę pas Dieva: Szitai pradėsi isz-

czioje ir pagimdysi Sunu, o pramįsi Jo vardą Jezus; tasai bus didis, o Augsščiausio Sunumi bus vadintas; ir dūs Jam Vieszpats Dievas sostą Dovydo Jo tėvo, ir karaliaus Jokubo namūse ant amžiu, o Jo karalystės nebus galo. O Marija tarė Aniolui: Kaip tai stosis, jog vyro nepažistu? O Aniolas atsakydamas tarė Jai: Dvasia Szventa nužengs ant tavęs, o Augsščiausiojo galybė užtams tavę. Dėlto ir kas isz tavęs užgims szventas, bus vadintas Dievo sunumi. O szitai Elzbiéta tavo giminaitė, ir ji pradėjo sunų savo senatvėje, o tasai menū yra szesztas tai, kuri vadinas nevaisinga. Nes pas Dievo nebus nėvienas žodis negalimas. Ir tarė Marija: Szitai Vieszpaczio tarnaitė, tegul man stojasi pagal tavo žodžio!

~~~~~

W dzień zwiastowania N. Panny Maryi.

Ewang. u Łuk. Ś. w rozdz. 1.

Onego czasu: posłany jest Anioł Gabrijel od Boga do miasta Galilejskiego, któremu imię Nazareth, do Panny poślubionėj mężowi, któremu imię było Józef, z domu Dawidowego: a imię Panny Marya. A wszedłszy Anioł do niėj, rzekł: Bądź pozdrowiona łaskiś pełna, Pan z tobą, błogosławionaś Ty między niewiastami; która gdy usłyszała, zatrwożyła się.

na mowę jego i myślała jakieby to było po-
zdrowienie. Rzekł, jej Anioł: Niebój się Ma-
rya: albowiem znalazłaś łaskę u Boga. Oto
poczniesz w żywocie i porodzisz Syna: a na-
zowiesz imię Jego Jezus. Ten będzie wielki,
a będzie zwan synem najwyższego: i da mu
Pan Bóg stolicę Dawida ojca jego: I będzie
królował w domu Jakubowym na wieki, a
królestwa jego niebędzie końca. A Marya
rzekła do Anioła: Jakoż się to stanie: gdyż
męża nieznam? Anioł odpowiedziawszy rzekł
jój: Duch Ś. zstąpi na cię, i moc najwyższego
zaćmi tobie. Przetoż i co się z ciebie narodzi
święte, będzie nazwane synem Bożym. A
oto Elżbieta krewna twoja i ona poczęła
syna w starości swój: a ten miesiąc szósty
jest onój, którą zowią niepłodną. Bo u Boga
nie będzie żadne słowo niepodobne. I rzekła
Marya: Oto służebnico Pańska, niechaj mi
się stanie według słowa twego.

~~~~~  
**Ant szv. Jũzapo Užtarymo szventès.**

*Evang. pagal szv. Lukosziaus parsk. 3.*

Aną metą stojosi, kad visi žmones buvo  
apkriksztytais ir meldės, jog dangus atsivėrė.  
Ir nužengė ant Jo Dvasia szventa kuno pa-  
veiksle kajp karvelis ir stojosi balsas isz dan-  
gaus: Tu esi mano mielas sunus, Tavyje Asz

pamėgau. O tas Jezus pradėjo buti kaipo regėjos Jūzapo Sunus.

~~~~~  
W dzień opieki Ś. Józefa.

Ewang. u Łuk. Ś. w rozdz. 3.

Onego czasu, Stało się, gdy był ochrzczonec
wszystek lud, i gdy Jezus był ochrzczonec, i
modlił się, że się niebo otworzyło: I ztąpił
nań Duch Święty w osobie cielesnej jako go-
łębica, i stał się głos z nieba; Tyś jest Syn
mój miły, w tociem upodobał sobie. A ten
Jezus poczynął być jakoby we trzydziestu lat,
jako mniemano syn Józefa.

~~~~~  
**Ant dienos szvento Jurgio Mucelninko.**

*Evang. pagal szvento Jono paršk. 15.*

Aną metą pasakė Jezus savo mokytinems:  
Asz esmi tikras vynmedis, o mano Tėvas  
yra Artojas. Kiekvieną vynszakę, neatneszan-  
čiau manyje vaisiaus, atkirs ją; o kiekvieną,  
kuri atnesza vaisių, apikūps ją, idant daugiau  
vaisiaus atnesztu. Jau jūs czysti esate dėl  
kālbos, kuria jums sakiau. Pasilikkite ma-  
nyje, o asz jumyse. Kaip vynszakė negali  
atneszti vaisiaus pati isz savęs, jei nepasiliks  
vynmedyje, teip nē jūs, jei manyje nepasilik-  
site. Asz esmi vynmedis, jūs szakos: kas pa-  
silieka manyje, o asz jame, tas atnesza daug

vaisiaus, nes be manęs nėko negalite padaryti. Jei kas manyje nepasiliktu, iszmestas bus laukan, kaip szaka, ir padžius, ir surinks jį ir į ugnį įmes, ir dega. Jei pasiliksite manyje, o mano žodžei jumyse pasiliks, ko tiktai norėsite, praszysite, ir stosis jums.



### **W dzień Świętego Jerzego Męczennika.**

*Ewang. u Jana Ś. w rozdz. 15.*

Onego czasu, rzekł Jezus uczniom swoim: Jam jest winna macica prawdziwa: a Ojciec mój jest oraczem. Wszelka latorośl we mnie nieprynosząca owocu, odetnie ją: a wszelką, która przynosi owoc, ochędoży ją, aby więcej owocu przynosiła. Już wy jesteście czystemi dla mowy, któram do was mówił. Mieszkajcie we mnie, a ja w was. Jako latorośl nie może przynosić owocu sama z siebie, jeżeli nie będzie trwać w winnej macicy: także ani wy, jeżeli we mnie mieszkać nie będziecie. Jam jest winna macica: wyście latorośle, kto mieszka we mnie, ja w nim, ten wiele owocu przynosi, bo bezemnie nic czynić nie możecie. Jeśliby kto we mnie nie trwał, precz wyrzucon będzie, jako latorośl, i uschnie, i z biorą ją, i do ognia wrzuca, i gore. Jeśliś we mnie trwać będziecie, a słowa moje w was trwać

bėdą, czegokolwiek zachciecie i prosić będziecie, i stanie się wam.

**Dienoje szvento Markaus Evangėlijos Raszytojo.**

*Evang. pagal szv. Lukosziaus parsk. 10.*

Aną metą paskyrė Vieszpats ir kitus septynias deszintis ir du ir iszsiuntė jų po du pirm savo veido į visus miestus ir vietas, kur patsai eiti turėjo. Ir tarė jiems: Pjutis, tiesa, didi, bet darbininku mažai; melskite tadą pjuties Vieszpaczio, idant atsiųstu darbininkus ant savo pjuties. Tikite, szitai asz jus siuncziu kajpo avinėlius tarp vilku. Ne nesziokite maiszelio, nei terbos, nei autuvu o nėvieno ant kelio nesveikinkite. Į kuriūs-nors namus įeisite pirmiaus sakykite: Pakajus tiems namams. O jei tenai butu pakajaus sunus, atilsės ant jo jusu pakajus; o jei ne, sugrįsz pas jusu. O tūse namūse pasilikkite valgydami ir gerdami, kas pas ju yra: nes vertas yra darbininkas savo užmokeszio. Ne vaiksziokite isz namu į namus. O į kuri nors miestą įeisite, o priims jus, valgykit, ką jums padės. Ir gydykite negalenczius, kurie jame yra, o sakykite jiems: Prisiartino pas jus Dievo karalystė. —

**W dzień S. Marka Ewangelisty.**

*Ew. u Luk. Ś. w rozdz. 10.*

Onego czasu nazaczył Pan i drugich siedmdziesiąt i dwu: i rozesłał je po dwu przed sobą, do wszystkich miast i miejsc, kędy sam przyjść miał. I mówił im: Żniwo istic wielkie,, ale robotników mało. Proścież tedy Pana żniwa, aby wysłał robotniki na żniwo swoje. Idźcież, oto ja was posyłam, jako baranki między wilki. Nie noścież mieszka ani taistry, ani butów: a żadnego w drodze niepozdrawiajcie. Do któregokolwiek domu wnidzicie, naprzód mówcie: Pokoj temu domowi. A Jeśliby tam był syn pokoju odpocznie na nim pokoj wasz: a jeśli nie, wróci się do was. A w tymże domu mieszkajcie, jedząc i pijąc to co u nich jest. Albowiem godzien robotnik zapłaty swojej. Nieprzechadzajcie się z domu do domu. A do któregokolwiek miasta wnidzicie, a przyjmą was tam, jedźcie co przed was położą. I uzdrawiajcie niemocene, którzy w nim są, i powiadajcie im: Przybliżyło się do was królestwo Boże.

**Dienoje szv. Pilypo ir Jokubo Apasztalu.**

*Evang. pagal szv. Jono parskyr. 14.*

Aną metą pasakė Jezus savo mokytinems: Tegul neiszsigašta jusu szirdis. Tikite į Die-

vą, ir į manę tikėkite. Mano Tėvo namuose  
 daug yra gyvenimu. Kad kiteip butu, buczio  
 pasakęs jums: jog einu pataisyti jums vietą.  
 O kad nueisiu ir pataisysiu jums vietą; vėl  
 ateisiu ir paimsiu jus pas savęs paties, idant  
 kame asz esmi, ir jus butumite. O kur asz  
 einu žinote ir kelią žinote. Tarė Jam Ta-  
 moszius: Vieszpatė, nežinome, kur eini, o  
 kaip-gi kelią galime žinoti? Tarė jam Jezus:  
 Asz esmi kelias, tiesa ir gyvenimas: nėkas  
 neateina pas Tėvo, neg' tiktai par manę.  
 Kad manę butumite pažinę ir mano Tėvą tik-  
 rai pažintumite: o nū to laiko pažįsite Jį ir  
 regėjote Jį. Kalbėjo Jam Pilypas: Vieszpatė,  
 parodyk mums Tėvą, o gana mums! Tarė  
 jam Jezus: Teip ilgą laiką su jumis esmi, o  
 nepažinote manęs? Pilypai, kas manę regia,  
 regia ir Tėvą. Kaip-gi tu kalbi: Parodyk  
 mums Tėvą? Netikite, jog asz Tėve, o Tėvas  
 manyje yra? Žodžius, kuriūs asz jums kalbu,  
 patsai nū savęs nekalbu. Bet Tėvas, kurs  
 manyje gyvena, Jis daro darbus. Netikite,  
 jog asz Tėve, o Tėvas manyje yra? Bent dėl  
 pacziu darbu tikėkite. Isztiesu, isztiesu, sa-  
 kau jums, kas tiki į manę, darbus, kuriūs  
 asz darau, ir pats darys, ir didesnius už  
 tūs darys, nes asz pas Tėvo einu. O ko tik-  
 tai praszysite Tėvo mano vardu, tai padarysiu.

**W dzień SS. Jakóba i Filipa Apostołów.***Ewang. u Jana Ś. w rozdz. 14.*

Onego czasu, rzekł Jezus uczniom swoim: Niech się nie trwoży serce wasze. Wierzycie w Boga: i w mię wierzcie. W domu ojca mego jest mieszkanie wiele jeźliby inaczej, powiedziałbym wam: Albowiem idę gotować wam miejsca. A jeźli odejdę, i zgotuję wam miejsca: przydę zasię i weźmię was do mnie samego: iżbyście gdzieś ja jest i wy byli. A dokąd ja idę wiecie, i drogę wiecie. Rzekł mu Thomasz: Panie, nie wiemy dokąd idziesz; a jakoż możemy drogę wiedzieć? Rzekł im Jezus: jam jest droga; prawda i żywot. Żaden nie przychodzi do Ojca, jedno przezemnie. Gdybyście mię byli poznali: wżdybyście i Ojca mego byli poznali; a od tego czasu poznać Go, i widzieliście Go. Rzekł mu Filip: Panie, ukaż nam Ojca, a dosyć nam. Rzekł mu Jezus: Przez tak długi czas jestem z wami: a nie poznaliście mię: Filipie, kto mię widzi, widzi i Ojca Jakoż ty mówisz: Ukaż nam Ojca? Niewierzycie że ja w Ojcu, a Ojciec jest we mnie mieszkający, On czyni uszynki. Niewierzycie, iżem ja w Ojcu, a Ojciec we mnie jest? Wżdy dla samych uczynków wierzcie. Zaprawdę, zaprawdę wam powiadam, kto wierzy w mię, uczynki, które

ja czynię i On czynić będzie i większe nad te czynić będzie: bo ja do Ojca idę a o cokolwiek będziecie prosić Ojca, w imię moje to uczynię.

### **Ant dienos szvento Kryžiaus atradimo.**

*Ev. pagal šv. Jono parsk. 3.*

Aną metą buvo žmogus iš parizeuszu, vardu Nikodymas, žydu vyriausis. Tas atėjo pas Jezaus naktį ir tarė Jam: Rabbi, žinome, jog atejai nū Dievo mokytoju, nes nėvienas tu stebuklu daryti negali, kuriūs tu darai, jei su jū Dievas nebutu? Atsakė Jezus ir tarė jam: Isztiesu, isztiesu, sakau tau: kad kas iš naujo neužgintu, negali regėti Dievo karalystės. Tarė Jam Nikodymas: kaip gali žmogus gimti, budamas senas? ar gali antrą kartą į motynos išscią įeiti ir atgimti? Atsakė Jezus: Isztiesu, isztiesu sakau tau: kad kas ne atgimtu iš vandens ir Dvasios szventos, ne gali įeiti į Dievo karalystę. Kas užgimė iš kuno, kunas yra, o kas užgimė iš Dvasios, dvasia yra. Nestebekis, jog tau pasakiau, reikia jums užgimti iš naujo. Vėjas, kur nori, pucia ir jo balsą girdi, bet nežinai, iš kur ateina ir kur eina: teip yra kiekvienas, kurs užgime iš dvasios. Atsakė Nikodymas ir tarė Jam: kaip tai gali buti? Atsakė Je-



zus ir tarė jam. Tu esi mokytojas Izraeliujė o to nežinai? Isztiesu, isztiesu, sakau tau, jog ką žinome, sakome; o ką regėjome, liudijime; o musu liudijimo nepriimate. Jei žemiszkus daiktus pasakiau jums — o netikite; kaip tikėsite kad pasakyczio jums dangiszkus? O nėkas nenužengia į dangų, kaip tiktai, kurs nužengė isz dangaus, žmogaus Sunus, kurs yra danguje. O kaip Maižieszius iszkėlė žaltį girioje, teip reikia iszaugsztinti žmogaus Sunų, idant kiekvienas, kurs į Jį tiki, nepražutu, bet turėtu amžiną gyvenimą.

~~~~~

W dzień znalezienia krzyża Ś.

Ewang. u Jana Ś. w rozdz. 3.

Onego czasu, był człowiek z Faryzeuszów imieniem Nikodem, książę żydowski, ten przyszedł do Jezusa w nocy i rzekł mu: Rabbi, wiemy i żeś przyszedł od Boga Nauczycielem: bo żaden tych znaków czynić nie może, które ty czynisz, jeźliby z nim Bóg nie był. Odpowiedział Jezus, i rzekł mu: Zaprawdę, zaprawdę mówię tobie: jeźli się kto nie odrodzi znowu, nie może widzieć królestwa Bożego. Rzekł do niego Nikodem: Jakoż się może człowiek rodzić będąc starym: izali może powtóre wnić w żywot matki swojej i odrodzić się? Odpowiedział Jezus: Zaprawdę, za-

prawdę, powiadam ci: Jeśli się kto nie odrodzi z wody, a z ducha świętego, nie może wnieść do królestwa Bożego. Co się narodziło z ciała, ciało jest, a co się narodziło z ducha, duch jest. Nie dziwuj się żem ci powiedział: potrzeba się wam narodzić znowu. Duch kedy chce tchnie: i głos jego słyszysz ale nie wiesz z kąd przychodzi, i dokąd idzie: tak jest wszelki, który się narodził z ducha. Odpowiedział Nikodem i rzekł mu: Jakoż to być może? Odpowiedział Jezus i rzekł mu: Tyś jest nauczycielem w Izraelu, a tego nie wiesz? Zaprawdę, zaprawdę powiadam tobie: iż co wiemy, mówimy: a cósmy widzieli, świadczymy: a świadectwa naszego nieprzyjmujecie. Jeślim ziemskie rzeczy powiedział wam, a nie wierzycie: jakoż, jeślibym wam niebieskie opowiadał wierzyć będziecie? A żaden nie wstąpił do nieba, jedno, który zstąpił z Nieba, syn człowieczy, który jest w niebie. A jako Mojżesz podwyższył węża na puszczy; tak potrzeba aby był podwyższon syn człowieczy. Aby wszelki który weń wierzy, nie zginał, ale miał żywot wieczny.

Dienoje szvento Mikolo Arkaniolo.

Ev. pagal szv. Mateuszo parsk. 18.

Aną metą atėjo pas Jezų mokytimei, sakydami: Kas, dumoji, didesnis yra dangaus karalystėje? O Jezus pavadinęs mažutėlį, pastatė jį ju viduje ir tarė: Isztiesu, sakau jums, jei neatsiversite ir nestositės kaip mažutelei, neįeisite į dangaus karalystę. Kas nors tadą nusižemįs, kaip tas mažutelis, tas yra didesnis dangaus karalystėje. O kas priimtu vieną tokį mažutėlį vardan mano, manę priima. O kas papiktintu vieną isz tu mažutelių, kurie į manę tiki, geriaus jam butu, idant užkabin-tas butu girnu akmū ant jo kaklo, ir paskan-dintas mariu gilume. Biėda sviėtui dėl pa-piktinimu! Nes turi ateiti papiktinimai; bet biėda žmogui anam, par kurį ateina papikti-nimas. O jei tavo ranka, arba tavo koja piktina tavę, atkirsk ją ir atmesk nū savęs, geriaus tau yra į gyvenimą lūšzam arba rai-szam, nekaip dvi ranki arba dvi koji turen-cziam buti įmestam į amžiną ugnį. O jei tavo akis piktina tavę iszlupk ją ir atmesk nū savęs: geriaus tau yra su viena akimi į gyvenimą įeiti, nekaip dvi aki turen-cziam buti įmestam į ugnies pragarą. Žiurėkite, idant nepanėkintumete vieną isz tu mažuteliu, nes

sakau jums: jog ju aniolai dangûse visados mato veidą mano Têvo, kurs yra dangûse.

~~~~~

W dzień Świętego Michała Archaniola.

Ewang. u Mat. Ś. w rozdz. 28.

Onego czasu, przyszedli do Jezusa, uczniowie, mówiąc: Kto mniemasz większym jes w królestwie niebieskiem? A Jezus wezwawszy dziecięcia, postawił je w posrodku ich. I rzekł zaprawdę powiadam wam, jeżeli się nie nawrócicie, i niestaniecie się jako dziatki, nie wnidziecie do królestwa niebieskiego. A któkolwiek się tedy uniży jako to dzieciątko, ten jest większy w królestwie niebieskiem. A ktoby przyjął jedno dzieciątko takowe w imię, mnie przyjmuje. A ktoby zgorszył jednego z tych małych, którzy w mię wierzą, lepiej mu aby zawieszono kamień młyński u szyje jego i zstopiono w głębokości morskiej. Biada światu dla zgorszenia. Albowiem musząc przyjść zgorszenia: a wszakże biada człowiekowi onemu, przez którego zgorszenie przychodzi. A jeżeli ręka twoja albo noga twoja gorszy cię, odetnij ją i zarzuć od siebie. Lepiejci ułomnym albo chromym wnieść do żywota, niżli mając dwie ręce albo dwie nodze, być wrzuconym w ogień wieczny. Jeśli oko twoje gorszy cię, wyłup je i zarzuć od siebie.

Lepiejci z jedném okiem wnijsć do żywota, niżli dwie oczy mając być wrzuconym do piekła ognistego. Patrzcież abyście nie wzgardzili jednego z tych małych. Albowiem wam powiadam, iż Aniołowie ich, w niebiesiach zawsze widzą oblicze ojca mego, który jest w niebiesiach.

Dienoje szv. Jono Nepomuceniszkie Mucelninko.

Evang. pagal szvento Mateuszo parskyrimę 10.

Aną metą pasakė Jezus savo mokytinems: Nėko nėra uždengto, kas nebutu apreikszta, nei užslėpto, kas nebutu žinoma. Ką jums sakau tamsybėse, sakykite szviesybėje, o ką į ausį girdite, apsakinėkite ant stogu. O nebijokite tu, kurie užmusza kuną, o duszios užmuszti negali, bet labiaus bijokite to, kurs gali ir duszią ir kuną pražudyti pekloje. Ar nepardūda dviejų žvirbliu už piningelį? o vienas isz ju nenupuls ant žemės be jusu Tėvo: O jusu plaukai ant galvos yra visi suskaityti. Nesibijokite tada, geresni jūs esate, nekaip daug žvirbliu. Kiekvienas tada, kurs iszpažįs manę žmoniu akyse, ir asz iszpažįsiu jį akyse mano Tėvo, kurs dangūse ira. O kurs užsigintu manęs tarp žmoniu, užsigįsiu ir asz jo priesz mano Tėvą, kursai yra dangūse.

W dzień S. Jana Nepomucena M.*Ewang u Mat. S. w rozdz. 10.*

Onego czasu, rzekł Jezus uczniom swoim: Nie nie jest skrytego; coby odkryto być nie miało: ani tajemnego, czegoby wiedzieć nie-miano. Co wam w ciemności mówię powia-dajcie na świetle: a co w ucho słyszycie, przepowiadajcie na dachach. A niebójcie się tych, którzy zabijają ciało a duszę zabić nie mogą; ale raczej bójcie się tego, który i duszę i ciało może zatracić do piekła. Izali dwu wróblów za pieniądz nie sprzedają; a jeden z nich nie upadnie na ziemię bez ojca wa-szego? A wasze włosy wszystkie są na gło-wie policzone. Niebójcie się tedy, lepszyscie wy niż wiele wróblów. Wszelki tedy, który mię wyzna przed ludźmi, wyznam też ja go przed ojcem moim, który jest w niebiesiach. A któryby się mię zaprzął przed ludźmi, za-przę się go i ja przed Ojcem moim, który jest w niebiesiech.

Dienoje szv. Ferdinando Iszpažintojo.*Evang. pagal szvento Lukosžiaus parsk. 12.*

Aną metą pasakè Jezus savo mokytinems; Nesibijokite, mažas bureli, nes pasimėgo jusu Tėvui dūti jums karalystę. Pardūkite, ką turite, o dūkite alužną. Padarykite sau

maiszelius, kurie nepasestą iszdą nesimažinanti danguje, kur vagis neprisiartina, o kandis negadina. Nes kame yra jusu iszdas, ten ir jusu szirdis bus.

W dzień Ś. Ferdynanda Wyzna.

Ewang. u Łuk. Ś. w. rozdz. 12.

Onego czasu, powiedział Jezus uczniom swoim: Niebójcie się małe stado: albowiem się upodobało Ojcu waszemu dać wam królestwo. Poprzedajcie co macie, a dajcie jałmużnę. Czyńcie sobie mieszki które nie więtszeją (starzeją), skarb nie ustawający w niebiesiech: gdzie się złodziej nic przybliża ani mól psuje. Albowiem gdzie skarb wasz tam i serce wasze będzie.

Ant Vieszpaczio Jezaus Szirdies Szventės.

Evang. pagal szv. Jono parsk. 19.

Aną metą, žydai tadą (kadangi buvo prisirūszimo diena), idant nepaliktu subatoje kunai ant kryžiaus (nes buvo didi ana diena subatos). meldė Piloto, idant sulaužitu ju blauzdas ir nuimtn jūs. Atėjo tadą kareivei: o tiesa pirmam sulauže blauzdas ir antram, kurs su jū buvo nukryžiavistas. Bet atėję pas Jezų, kad jau pamatė Jį numirus, nelauže

Jo blauzdu. Bet vienas isz kareivių ragotinė atvėrė Jo šoną, o tūjaus isztekėjo kraujas ir vandū. O kursai regėjo iszdavė liudijimą, ir tikras yra jo liudijimas.

Na uroczystość Serca Jezusa.

Ewangelia u Jana Świętego w rozdz. 19.

Onego času, žydowie tedy (ponieważ był dzień przygotowania) aby na szabat nie zostały ciała na krzyżu (albowiem był wielki on dzień szabatu), prosili Pilata, aby poľomano goleni ich, i zdjėto je. Przyszli tedy żołnierze: a pierwszego złamali golenie, i drugiego który z nim był ukrzyżowan. Lecz przyszedłszy do Jezusa, gdy go ujrzeli już umarłego, nie łamali goleni Jego. Ale jeden z żołnierzów włócznią otworzył bok jego, a natychmiast wyszła krew i woda. A który widział, wydał świadećtwo i prawdziwe jest świadećtwo jego.

Dienoje szv. Barnabo Apasztalo.

Ev. pagal szv. Mateuszo parsk. 10.

Aną metą pasakė Jezus savo mokytinems: Szitai asz jus siuncziu kaipo avis tarp vilku. Bukite tadą protingi kaip žalczai ir prasti kaip karvelei. Saugokitės nū žmoniu. Nes iszdūs jus į susirinkimus ir savo bažnyciose

plaks jus. Ir busite vadžioti pas vyresnius ir pas karalius dėl manęs ant liudijimo jiems ir pagoniems. O kad jus iszdūs, nedumokite, kaip arba ką kalbėtumite, nes bus jums dūta anoje valandoje, ką kalbėtumite. Nes ne jūs esate, kurie kalbate, bet jusu Tėvo dvasia, kuri kalba jumyse. O iszdūs ant smerchio brolis brolių, o tėvas sunų: ir kelsis sunų prieš gimdytojus ir smerčiu jus nužudys. Ir busite neapykantoje pas visus dėl mano vardo; ir kas iszkentės iki galo, tas bus iszganytas.

W dzień Ś. Bernarda Apostoła.

Ewangelia u Mat. S. w rozdziale 10.

Onego czasu, rzekł Jezus uczniom swoim: Oto ja was posyłam, jako owce między wilki: Bądźcież tedy mądrymi jako wężowie, a prostymi jako gołębice. A strzeżcie się ludzi, albowiem was będą wydawać do rad, i w bożnicach swoich was biczować będą. I do starost i do królów będziecie wodzeni dla mnie, na świadectwo im i poganom. A gdy was wydadzą, nie myślcie jako albo cobyście mówić mieli. Bo wam będzie dano onęj godziny, cobyście mówili. Albowiem nie wy jesteście, którzy mówicie, ale duch Ojca waszego, który mówi w was. A wyda brat brata na śmierć,

i otciec syna: i powstaną synowie przeciw rodzicom, i o śmierć przyprawiać je będą. I będziecie w nienawiści u wszystkich, dla imienia mego. Ale kto wytrwa aż do końca, ten będzie zbawion.

~~~~~

Dienoje szw. Aliojizijaus Iszpažintojo.

Evang. pagal szv. Mateuszo parsk. 22.

Aną metą atsakydamas Jezus, tarė saduceuszams: Klystate, neiszmanydami Raszto, nei Dievo galybės. Nes atsikėlime isz numirusiu nei ves, nei tekės, bet bus kaip Dievo Aniolai danguje. O apie prisikėlimą isz numirusiu neskaitėte, kas yra pasakyta Dievo, kalbancio jums: Asz esmi Dievas Abraoma ir Dievas Izaoko, ir Dievas Jokubo? Ne yra Dievas numirusiuju, bet gyvuju. O girdėdamos minios, stebėjosi isz Jo pamokslo. Bet iszgirdę Parizeuszai, jog nutildė saduceuszus, susirinko drauge, ir paklausė Jo vienas isz ju įstatymo mokytojas, gundindamas Jį: Mokytojau, kurs yra didis prisakymas įstatyme? Tarė jam Jezus: Mylėsi tavo Vieszpatį Dievą isz visos tavo szirdies, ir visos tavo duszios ir isz visos tavo dumos. Tas yra didžiausis ir pirmas prisakymas. O antras tam lygus yra: Mylėsi tavo artimą, kaipo pats save. Ant tu dviejo prisakymu stovi visas įstatymas ir pranaszai.

W dzień Ś. Alojzego wyznawcy.*Ewang. u Mat. Ś. w rozdz. 22.*

Onego czasu, odpowiadając Jezus, rzekł Sadduceuszom: Bładzicie, nie rozumiejąc pism, ani mocy Bożej. Albowiem w Zmartwychwstaniu ani się żenią, ani za mąż idą: ale będą jako Aniołowie Boży w niebie. A o powstaniu umarłych nie czytaliście co powiedziano jest od Boga mówiącego wam: Jam jest Bóg Abrahamów, i Bóg Izaaków, i Bóg Jakóbów? Nie jesteście Bóg umarłych, ale żywych. A usłyszawszy rzesze, dziwowały się nauce jego. A usłyszawszy Faryzeuszowie iż usta zawarł Sadduceuszom, zeszli się spolu. I zapytał Go jeden z nich zakonny Doktor, kusząc Go: Nauczycielu, które jest wielkie przykazanie w zakonie? Rzekł mu Jezus: będziesz miłował Pana Boga twego ze wszystkiego serca twego, i ze wszystkiiej dusze twojej. Toć jest największe i pierwsze przykazanie. A wtóre podobne jest temu będziesz miłował bliźniego twego, jako samego siebie. Na tém dwójgu przykazaniu wszystek zakon zawisł i prorocy.

Dienoje szv. Jono Kriksztytojo Užgimimo.*Evang. pagal szv. Lukosziaus parskyr. 1.*

Kad Elzbiėtai iszsipildė pagimdymo laikas, ir pagimdė sunų. Ir iszgyrdo kaimynai ir jos gentis, jog padidino Vieszpats savo mielaszirdystę su ja. O stojosi aszmoje dienoje atejo apipjaustyti kudikelį, ir praminė jam vardą jo tėvo Zakarijosziaus. O atsakydama jo motyna tarė: Neteip, bet bus vadintas Jonas. Ir tarė jai: Jog nėvieno nėra tavo giminėje, kurs vadintus tū vardu. Ir pamojo jo tėvui, kaip jį norėtu vadinti? O papraszęs toblyczelės paraszė, tardamas: Jonas yra jo vardas. Ir stebėjosi visi. O tūjaus atsivėrė jo burna, ir jo liežuvis, ir kalbėjo szlovindamas Dievą. Ir užėjo baimė ant visu ju kaimynu ir po visus Žydu žemės kalnus apsi-reiszkė visi tie žodžei. O visi, kurie girdėjo, dėjo sau į szirdį, tardami: Kas, tiki, bus tai vaikas? Nes Vieszpaczio ranka buvo su jū. O Zakarijoszius jo tėvas pripyllditas buvo Dvasia szventa, ir pranaszavo, tardamas: Paszlovintas Vieszpats Dievas Izraeliaus, jog ap-lankė ir padarė atpirkimą savo tautos.

**~~~~~
W dzień narodz. Ś Jana chrzci.***Ewang. u Łuk. Ś. w. rozdz. 1.*

Gdy Elźbiecie wypełnił się czas porodzenia, i porodziła syna. I usłyszeli sąsiedzi i krewni

iż uwielbił Pan miłosierdzie swe z nią, i radowali się z nią. A gdy było dnia ósmego, przyszedli obrzezować dzieciątko, i nazywali go imieniem ojca jego Zacharyaszem. A odpowiadawszy matka jego, rzekła: Nie tak, ale nazwan będzie Janem. I mówili do niej: iż żadnego nie masz w narodzie twym, co by go zwano tém imieniem. I dawali znać ojcu jego, jakby go chciał nazwać. A żądawszy tabliczki, napisał mówiąc: Jan jest imię Jego. I dziwowali się wszyscy. A wnet się otworzyły usta jego, i język, i mówił Błogosławiać Boga. I padł strach na wszystkie sąsiady ich: i po wszystkich górach Żydowskiej ziemi rozślawione są te słowa wszystkie. A wszyscy którzy słyszeli, i kładli do serca swego mówiąc: Go mniemasz za dziecię to będzie? albowiem była z nim ręka Pańska. A Zacharyasz ojciec jego napełnion jest Duchą Świętego, i prorokował mówiąc: Błogosławiony Pan Bóg Izraelski, iż nawiedził i uczynił odkupienie ludu swego.

~~~~~

Dienoje SS. Apasztalu Petro ir Povilo.

Evang. pagal szv. Mateuszo parsk. 16.

Aną metą atėjo Jezus i Cezarėjos Pilypo szalis, ir klausė savo mokytiniu, tardamas: Kū žmonės sako esant žmogaus Sunų? O jie

atsakė: Vieni Jono krikštytoju, o kiti Elijosiu, o kiti Jeremiosiu, arba vienu isz pranaszu. Tarė jiems Jezus: O jūs kû manę esant sakote? Atsakydamas Simonas Petras, tarė: Tu esi Kristus gyvojo Dievo Sunus! O atsakydamas Jezus tarė jam: Palaimintas Simone Barjono, nes kunas ir kraujas neapreiskė tau, bet mano Tėvas, kurs yra dangûse. O asz sakau tau, jog tu esi ūla, o ant tos ūlos pastatysiu mano bažnyčią, o peklos vartai jos nepargalės, Ir dūsiu tau dangaus karalystės raktus. O ką tiktai suriszi ant žemės, bus surishta ir dangûse, o ką tiktai iszriszi ant žemės, bus iszrishta ir dangûse.

W dzień ŚŚ. Piotra i Pawła Apostołów.

Ewang. u Mat. Ś. w rozdz. 16.

Onego czasu, przyszedł Jezus w strony Cezarejej Philipowój, i pytał uczniow swoich, mówiąc: Czém mienią być ludzie syna człowieka? A oni rzekli: Jedni Janem Chrzcicielem, a drudzy Eliaszem, a inszy Jeremiaszem, albo jednym z proroków. Rzekł im Jezus: A wy kim mię być powiadacie? Odpowiadając Symon Piotr rzekł: Tyś jest Chrystus syn Boga żywego. A odpowiadając Jezus, rzekł mu: Błogosławionyś jest Symonie Bariona: bo ciało i krew nie objawiła tobie,

ale Ojciec mój, który jest w niebiesiech. A ja tobie powiadam, iżes ty opoka: a na téj opoce zbuduję kościół mój: a bramy piekielni nie zwyciężą go. I tobie dam klucze królestwa niebieskiego. A cokolwiek zwiążesz na ziemi będzie związano i w niebiesiech; a cokolwiek rozwiążesz na ziemi będzie rozwiązano i w niebiesiech.

Dienoje szv. Vladyslovo Karaliaus ir Iszpaž.

Evang. pagal szvento Lukosziaus park. 19.

Aną metą pasakė Jezus savo mokytinems tą priežodį: Vienas garbingas žmogus keliavo į tolimą šalį, apimti sau karalystę ir sugrįžti. Ir pavadinęs deszimtį savo tarnu, davė jiems deszimtį svaru ir tarė jiems: Prekiaukite, kolei sugrįšiu. O jo gyventojai turėjo jį neapykantoje, ir iszsiuntė paskui jo pasiuntinius, tardami: Nenorimė, idant tas ant musu karaliautu. Ir stojosi, jog apėmęs karalystę, sugrįžo ir liepė pavadinti tarnus, kuriems buvo davęs piningus, idant žinotu, kurs kiek nupelnė? Ir atėjo pirmas tardamas: Vieszpatė, tavo svaras uždirbo deszimtį svaru. Ir tarė jam: Gerai, geras tarne, jog ant mažo buvai isztikimas, turėsi valdžią ant deszimties miestu. Ir atėjo antras, sakydamas: Vieszpatė, tavo svaras užpelnė penkius svarus!

Tarė ir tam: Ir tu buk ant penkiu miėstu. O kitas atėjo tardamas: Vieszpatė, szitai tavo svaras, kurį turėjau užlaikytą skaroje. Nes bijojaus tavęs, jog esi žmogus smarkus; emi, ko nepadėjei, ir pjauni ko nesėjei. Tare jam: isz tavo burnos sudiju tavę, piktas tarne. Žinojei, jog asz esmi žmogus smarkus, ėmąs, ko nepadėjau, ir pjaunąs, ko nesėjau. O kodėl nedavei mano piningu ant nūmos, idant asz atėjęs poteisei su palukomis jūs buczio atėmęs? Ir tarė ten stovintiems: Atimkite nū jo svarą, o dūkite tam, kurs turi deszimtį svaru. Ir tarė jam: Vieszpatė, turi deszimtį svaru. O sakau jums, jog kiekvienam turenčiam bus dūta ir apczei turės, o nū to kurs neturi, ir ką turi bus nū jo atimta.

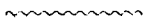
~~~~~

W dzień Św. Władysława króla i wyznawcy.

Ewang. u Luk. Ś. rozdz. 19.

Onego czasu, rzekł Jezus uczniom swoim tę przypowieść: Człowiek niektóry zacnyjechał w daleką krainę wziąć sobie królestwo, i wrócić się. I przyzwawszy dziesięci sług swych, dał im dziesięć grzywień i rzekł do nich: Handlujcie aż przyjadę. A mieszczenie jego mieli go w nienawiści: i wyprawili za nim poselstwo, mówiąc: Niechcemy aby ten królował nad nami. I stało że się wrócił do-

stawszy królestwa: i rozkazał wezwać sług, którym dał pieniądze: aby wiedział coby każdy z nich zarobił. I przyszedł piérwszy, mówiąc: Panie, grzywnia twa dziesięć grzywień dostała. I rzekł mu: Dobrze sługo dobry: iżeś był na małe wiernym: będziesz miał władzę nad dziesięcią miast. Przyszedł i drugi, rzekąc: Panie, grzywnia twa pięć grzywień uczyniła. Rzekł i temu: I ty bądź nad pięcią miast. A drugi przyszedł, mówiąc: Panie, oto grzywnia twoja, którąm miał zachowaną w chustce. Bom się bał ciebie, żeś jest człowiek srogi: bierzesz czegoś nie położył, a żniesz czegoś nie siał. Rzekł mu: z ust twych sądzę cię, zły sługo: wiedziałeś że ja jest człowiek srogi: biorąc czegom niepołożył, i żnąc czegom nie siał. A przecz żeś nie dał pieniędzy moich na bank, abym ja przyjechawszy z lichwą je był wyciągnął? I rzekł tam stojącym: Weźmicie od niego grzywnię, a dajcie temu, który ma grzywień dziesięć. I rzekli mu: Panie, ma dziesięć grzywień. A powiadam wam, iż wszelkiemu który ma, będzie dano, i obfitować będzie, a od tego, który nie ma, i to będzie odjęto od niego.

Dienoje szv. Atanazijaus Vyskupo ir Iszpaž.*Evang. pagal szv. Mateuszo parsk. 10.*

Aną metą pasakė Jezus savo mokytinems: Kad jus parsekios tame mieste, bėgkite į kitą. Isztiesu sakau jums, jog nepabengsite Izraeliaus miestus, neg ateis žmogaus Sunus. Ne pareina mokytinis mokytojo, nei tarnas savo pono. Gana mokytiniui, idant butu kaip jo mokytojas, o tarnui, kaip jo ponas. Jei namu vyriausį iszvadino Belzebubu, kaip-gi daugiaus jo namiszkius? Nesibijokite tadą ju. Nes nėko nėra uždengto, kas ne butu apreikszta, nei užslėpto, kas nebutu žinoma. Ką jums sakau tamsybėse, sakykite szviesybėje, o ką į ausį girdite, apsakykite ant stogų. O nesibijokite tu, kurie užmusza kuna, o duszios užmuszti negali, bet labiaus bijokite to, kurs gali ir dusią ir kuną pekloje pražudyti.

W dzień Ś. Atanazego Biskupa i wyznawcy.*Ewang. u Mat. Ś. w rozdz. 10.*

Onego czasu, rzekł Jezus uczniom swoim: gdy was prześladować będą w tém mieście, uciekajcie do drugiego. Zaprawdę powiadam wam, że nie skończycie miast Izraelskich, aż przyjdzie syn człowieczy. Nie jest uczeń nad mistrza, ani sługa nad pana swego. Dosyć uczniowi aby był jako mistrz jego; a słudze

jako pan jego. Jeśli gospodarza Beelzebubem nazwali: jakoż daleko więcej domownicy jego? Nie bójcież się ich tedy. Albowiem nie jest nic skrytego, coby odkryto być nie miało, ani tajemnego, czegoby wiedzieć niemiano. Co wam w ciemności mówię, powiadajcie na światle: a co w ucho słyszycie, przepowiadajcie na dachach. A niebójcie się tych którzy zabijają ciało, a dusze zabić niemogą; ale raczej bójcie się tego, który i duszę i ciało może zatracić do piekła.

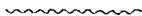

Dienoje SS. Panos Marijos Aplankimo.

Evang. pagal szv. Lukosziaus parsk. 1.

Aną metą kėlusi Marija nuėjo į kalnotas szalis su pasiskubinimu į Judos miestą. Ir įėjo į Zakarijosziaus namus ir pasveikino Elzbiėtą. Ir stojosi, kad iszgirdo Elzbiėta Marijos pasveikinimą, szokterėjo kudikelis jos iszczioje ir buvo pripildyta Elzbiėta Dvasia szventa. Ir suszuko didžiu balsu ir tarė: Pagirta tu tarp moteru ir pagirtas tavo iszczios vaisius. O isz kur man tai, jog mano Vieszpaczio Motyna atėjo pas manę? Nes szitai, kaipo stojosi tavo pasveikinimo balsas mano ausyse, szokterėjo isz džiaugsmo kudikelis mano iszczioje? O pagirta, kuri įtikėjei, nes iszsipildys tai, kas yra tau Vieszpaczio pasakyta. Ir

tarë Marija: Garbina mano duszia Vieszpatì
ir prasiđziugo mano dvasia Dieve mano Isz-
ganytoje.

W dzień nawiedzenia N. P. Maryi.

Ewang. u Łuk. Ś. w rozdz. 1.

Onego czasu, powstawszy Marya poszła na górę z kwapieniem do miasta Judzkiego. I weszła w dom Zacharyaszów, i pozdrowiła Elżbietę. I stało się: skoro usłyszała Elżbieta pozdrowienie Maryi, skoczyło dzieciątko w żywocie jéj: i napełniona jest Duchą Świętego Elżbieta. I zawołała głosem wielkim, i rzekła; Błogosławionas ty między niewiastami, i błogosławiony owoc żywota twego. A zkaǳe mnie to, że przyszła matka Pana mego do mnie? Albowiem oto jako stał się głos pozdrowienia twego, w uszach moich, skoczyło od radości dzieciątko w żywocie moim. A błogosławionas któraś uwierzyła, albowiem spełni się to coś jest powiedziano od Pana. I rzekła Marya: Wielbi duszo moja Pana: i rozradował się duch mój w Bogu Zbawicielu moim.

Dienoje szventos Marijos Magdalenos.*Evang. pagal szv. Lukosziaus parsk. 7.*

Aną metą vienas isz parizeuszu praszė Jezaus, idant su Jũ valgytu. Ir įėjęs į parizeuszo namus sėdos už stalo. O szitai motriszkė, kuri buvo miėste griėszninkė, kaip tikt' isztyrė, jog sėdos už stalo parizeuszo namūse, atnesza aliabastrą su mąstimis. Ir stovėdama isz užpakalio pas Jo kojas, pradėjo aszaromis laistyti Jo kojas, o savo galvos plaukais szlūstė ir buczyavo Jo kojas, ir tepė mąstimis. O regėdamas parizeuszas, kurs Jį buvo pakvietęs, kalbėjo pats savyje, tardamas: Kad tas butu pranaszas, isztiesu žinotu, kuri ir kokia yra motriszkė, kuri Jo dasiliczia, nes yra griėszninkė. O atsakydamas Jezus, tarė jam: Simone, turiu tau ką pasakyti! O jisai tarė: Mokytojau, sakyk! Vienas nūmininkas turėjo du skolininku, vienas buvo kaltas penkius szimtus grasziu, o antras penkias deszimtis. O kad jie neturėjo kũ užmokėti, dovanojo abiem dviem. Katras tadą daugiau jį myli? Atsakydamas Simonas, tarė: Betikiu, jog tas, kuriam daugiau dovanojo. O Jisai jam tarė: Gera! apsudijei! Ir atsigrėžęs ant motriszkės, tarė Simonui: Regi tą motriszkę? įėjau į tavo namus, nedavei vandens mano kojoms; o ta aszaromis sulaistė mano kojas ir savo plau-

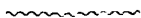
kais apszlûstê. Nedavei man pabucziavimo; o ta kaip tikt' iëjo, neparstojo bucziûti mano koju. Nepatepei alyvų mano galvos; o ta mano kojas patepê mąstimis. Todêl sakau tau: Atsileidžia jai daug nusidėjimu, nes daug numylëjo. O kuriam mažiaus atsileidžia, mažiaus myli. Ir tarê jai: Atsileidžia tau nusidėjimai! Ir pradëjo, kurie drauge už stalo sêdëjo, kalbëti tarp savęs: Kas yra tas, kursai ir griëkus atleidžia? Ir tarê motriszkei: Tavo tikëjimas tavę iszganê, eik pakajuje.

~~~~~  
**W dzień Ś. Măryi Magdaleny.**

*Ew. u Luk. Ś. w rozdz. 7.*

Onego czasu, niektóry z Faryzeuszów prosił Jezusa by z nim jadł. I wszedłszy w dom Faryzeuszow, siadł do stołu. A oto niewiasta która była w mieście grzesznica, skoro się dowiedziała iż siedział u stołu w domu Faryzeuszowym, alabastr przyniosła olejku. I stanąwszy z tyłu u nóg jego, poczęła łzami polewać nogi jego, i olejkiem mazała. A widząc Faryzeusz, który go był wezwał, rzekł sam w sobie, mówiąc: By ten był prorokiem, wzdycby wiedział która i jaka jest niewiasta co się go dotyka: bo jest grzesznica. A Jezus odpowiedziawszy rzekł do niego: Symonie, mamci coś powiedzieć. A on rzekł Mistrzu,

powieź. Dwu dłużników miał niektóry lichwiarz: jeden dłużeń był pięćset groszy, a drugi pięćdziesiąt. A gdy oni nie mieli czém płacić, darował obiemu, któryż tedy więcej go miłuje. A Symon odpowiedziawszy rzekł: Mniemam iż ten, któremu więcej darował. A on odpowiedział: Dobrześ rozsądził. I obróciwszy się do niewiasty, rzekł Symonowi; Widzisz tę niewiastę: Wszedłem do domu twego, nie dałeś wody na nogi moje, a ta łzami polała nogi moje, i włosami swemi otarła. Nie dałeś mi pocałowania: a ta, jakoż weszła nie przestała całować nóg moich. Nie pomazałeś oliwą głowy mojej: a ta olejkim nogi pomazała moje. Przeto powiadam ci, odpuszczają się jej wiele grzechów, iż wielce umiłowiała. A komu mniej odpuszczają, mniej miłuje. I rzekł do niej: odpuszczają się tobie grzechy. I poczęli, którzy spół u stołu siedzieli mówić między sobą: któż jest ten, który i grzechy odpuszcza. I rzekł do niewiasty: Wiara twoja zbawiła cię, idź w pokój.



### **Dienoje szv. Jokubo Apasztalo.**

*Evang. pagal szvento Mateuszo parsk. 20.*

Aną metą prisiartino pas Jezų Zebedeuszo sunu motyna su savo sunumis kloniodamos ir

nũ Jo ko-ten melzdama. Kurs tarè jai: Ko nori? Tarè Jam: Sakyk, idant sèdètu tũdu mano sunu, vienas po tavo deszinès, o antras po kairès tavo karalystėjè. O Jezus atsakydamas tarè: Nežinote, ko praszote! Galite gerti kièlikà, kurį asz gersiu? Tarè Jam: Galime! Tarè jiems! Mano kièlikà, tiesa, gersite, bet sèdèti po mano deszinès arba po kairès, ne mano yra daiktas dũti jums, bet kuriems yra mano Tèvo sutaisyta.

~~~~~

W dzień Świętego Jakóba Apostoła.

Ewang. u Mat. Ś. w rozdz. 20.

Onego czasu, przystąpiła do Jezusa matka synów Zabedeuszowich z syny swemi, czyniąc pokłon, i prosząc czegoś od niego, który jej rzekł: czego chcesz? Rzekła mu: Rzecz aby siedzieli Ci dwaj synowie moi jeden po prawicy twojej, a drógi po lewicy w królestwie twojem. A Jezus odpowiadając rzekł: Niewiecie czego prosicie. Możecie pić kielich, który ja będę pił? Rzekli mu: Możemy. Rzekł im: Kielichci mój pić będziecie: ale siedzieć po prawicy, albo po lewicy, nie jest moja rzecz dać wam, ale którym jest zgutowano od ojca mego.

Dienoje szventos Onos, SS. P. Marijos Motynos.*Evang. pagal szv. Mateuszo parsk. 13.*

Aną metą pasakė Jezus mokytinems szį prilyginimą: Panaszi yra dangaus karalystė dirvoje pakavotam turtui, kurį žmogus, kurs rado pakavojo, ir isz to džiaugsmo eina ir pardūda vis ką turi ir perką tą dirvą. Teipogi panaszi yra dangaus karalystė žmogui pirkėjui ieszkancziam geru perlu. Atsiradusgi vienai brangei perlai nuėjo ir pardavė vis, ką turėjo ir nupirko ją. Teipogi panaszi yra dangaus karalystė tinklui, įmestam į jūrias ir isz visokios ruszies žuviu surenkancziam, kurį, kad buvo pilnas, isztraukę ir ant kraszto atsisėdę, iszrinko geras į indus, negeras-gi laukan iszmetė. Teip bus amžiaus pabaigoje: iszeis Aniolai ir atskirs negerus isz teisiuju vidurio, ir įmes jūs į ugnies kakalį; ten bus verksmas ir dantu griežimas. Supratote tai vis? Sako Jam: Teip! Pasakė jiems: todėl kiekvienas mokyttas rasztininkas dangaus karalystėje, panaszus yra žmogui ukininkui, kurs ima isz savo izdo naujus ir senus.

~~~~~

W dzień Ś. Anny Matki N. Panny Maryj.

Ewangelia u Mat. Ś. w rozdziale 13.

Onego czasu, rzekł Jezus uczniom swoim tę przypowieść: Podobne jest królestwo niebie-

skie skarbowi skrytemu w roli, który znalazłszy człowiek, skrył: a od radości jego odchodzi, i wszystko co ma sprzedaje, a oną rolę kupuje. Zasię podobne jest królestwo niebieskie człowiekowi kupcowi, szukającemu dobrych pereł. A znalazłszy jedną drogą perłę, odszedł i sprzedał wszystko co miał, i kupił ją. Zasię podobne jest królestwo niebieskie niewodowi zapuszczonemu w morze, a ze wszelkiego rodzaju ryb zgromadzającemu, który, gdy się napelni, wyciągnawszy na brzegu usiadłszy wybrali dobre w naczynia; a złe precz wyzucili. Tak będzie w dokonaniu świata: wynidą Aniołowie, i wyłączą złe z pośrodku sprawiedliwych. I wrzucę je w piec ognisty, tam będzie płacz i zgrzytanie zębów. Wyrozumieliżście to wszystko? mówią mu: tak. Rzekł im: przetoż każdy Doktor nauczony w królestwie niebieskiem, podobny jest człowiekowi gospodarzowi, który wyjmuje z skarbu swego nowe i stare rzeczy.

Dienoje szv. Elenos, Naszlès ir Muczelninkès.

Evang. pagal szv. Mateuszo parsk. 12.

Aną metą Jezui dar be kalbant minioms, szitai Jo Motyna ir brolei stovėjo ore, trokszdami sznekėti Jam. Kažinkas-gi pasake Jam: Szitai tavo Motyna ir tavo brolei stovi ore,

ieszkodami tavęs. Bet jis atsakydamas Sau kalbancziam, pasakė: Kuri yra mano Motyna ir kurie yra mano brolei? Ir iszkėlęs ranką ant savo mokytiny, pasakė: Szitai mano Mo-na ir mano brolei! Nes kurs-tiktai-nors pa-darytu mano Tėvo valią, kurs yra dangūsę, tas mano brolis ir sesū ir Motyna yra.

W dzień Ś. Heleny wdow. i męczennicy.

Ewang. u Mat. Ś. w roz. 12.

Onego czasu, gdy Jezus mówił do rzeszy: oto matka jego i bracia stali przed domem, chcąc z nim mówić. I rzekł mu niektórzy: oto matka twoja i bracia twoi przed domem stoją szukając Cię. A on odpowiadając rzekł mówiącemu do siebie: która jest matka moja i którzy są bracia moi? I ściągawszy rękę na swoje ucznie, rzekł: Oto matka moja i i bracia moi. Albowiem ktoby kolwiek uczynił wolą Ojca mego, który jest w niebiesiech: ten bratem moim, i siostrą, i matką jest.

Dienoje szvento Lauryno Muczelninko.

Evang. pagal szv. Jono parskyr. 12.

Aną metą pasakė Jezus savo mokytinems: Isztiesu, isztiesu, sakau jums, kad kviėczio grudas, krintas į žemę ne užmirtu, pats vienas palieką, kad-gi užmirtu, daug vaisiaus at-

nesza. Kurs myli savo dusią, pražudys ją, ir kurs neapkenczia savo duszios szioje pasaulėje, ant amžino givenimo užlaiko ją. Jei kas man tarnauja, tegul paskui manęs seka, o kur asz esmi, ten ir mano tarnas bus. Jei kas man tarnaus, pagarbīs jį mano Tėvas.

~~~~~

W Dzień Ś. Wawrzynca Męczen.

Evan. u Jana Ś w rodz. 12.

Onego czasu, rzekł Jezus uczniom swoim: Zaprawdę, zaprawdę, mówię wam: jeżeli ziarno pszeniczne w padłszy w ziemię nie obumrze, samo zostawa. Lecz jeżeli obumrze, wielki owoc przynosi. Kto miłuje duszę swą, traci ją: a kto nienawidzi duszy swojej na tym świecie, ku wiecznemu żywotowi strzeże ję. Jeżeli mnie kto służy, niech za mną idzie a gdzie ja jest, tam i sługa mój będzie. Jeśli mi kto będzie służył, uczci go Ojciec mój.

~~~~~

Dienoje i Dangu Emimo SS. Panos Marijos.

Evang. pagal szv. Lukosziaus parsk. 10.

Aną metą Jezus iėjo i kasžinkokį miestelį; ir viena motriszkė vardu Marta priėmė Jį i savo namus; ir jai buvo sesū vardu Marija, kuri teipogi sėdėdama prie Vieszpaczio koju, klausėsi Jo žodžio. Marta-gi trusėjo apie visokį tarnavimą, kuri atsistojo ir tarė: Viesz-

patė, Tau nerupi, kad mano sesū paliko manę vieną tarnauti! Sakyk tadą jai, kad man padėtu. Ir atsakydamas tarė jai Vieszpats: Marta, Marta, rupinies ir bėgioji apie labai daug, bet vienas daiktas yra reikalingas. Marija iszrinko geriausiąją dalį, kuri nebus atimta nū jos.

W dzień w niebowzięcia N. P. M.

Ewang. u Luk. Ś. w rodz. 10.

Onego czasu, wszedł Jezus do niejakiego miasteczka: a niewiasta niektóra imieniem Martha, przyjęła Go do domu swego. A ta miała siostrę imieniem Marya, która też siedząc u nóg Pańskich słuchała słowa Jego. Ale Martha pieczołowala się około rozmaitej posługi, która stanęła i rzekła: Panie, niedbasz Ty iż siostra moja opuściła mię żebym sama posługiwała: Rzeczzę jej tedy, aby mi pomogła. A odpowiadając rzekł jej Pan: Martho, Martho troszczesz się i frasujesz około bardzo wiele: Ale jednego potrzeba. Marya najlepszą częśćkę, obrała, która od niej odjęta nie będzie.

Dienoje szv. Baltramiėjaus Apasztalo.

Evang. pagal szvento Lukosziaus parsk. 6.

Aną metą Jezus iszėjo ant kalno ir nakvojo ant Dievo maldos. Ir kad iszauszo diena paszaukė savo mokytinyus ir iszrinko isz ju dvyleką (kurius ir Apasztalus praminė): Simoną, kurį praminė Petru ir Andriėjū jo brolių; Jokubą ir Joną; Pilypą ir Baltramiėjū; Motiėjū ir Tamosziū; Jokubą Alpejaus ir Simoną, kurs vadinasi Zeloles, ir Judą Jokubo, ir Judosziū Iskarijotą, kurs buvo iszdavėjas. Ir nulipęs su jeis, apsistojo ant lauko Jis ir Jo mokytiniu minia, ir didi galibė žmoniu isz visos Judėjos, ir Jeruzalės ir pajurės ir Tyro ir Sydono, kurie suėjo, idant Jo pasiklausytu ir taptu iszgydyti nū savo negaliu. Ir kurie piktos dvasios buvo kankinami, iszgydavo. Ir visa minia troszko Jo dasilitėti, dėlto kad iszeidavo isz Jo galybė ir gydydavo visus.

W dzień Ś. Bartłomieja Apost.

Ew. u Luk. Ś. w rozdz. 6.

Onego czasu, odszedł Jezus na górę modlić się, i nocował na modlitwie Bożej. A gdy był dzień, przyzywał uczniów swych: i wybrał z nich dwanaście, które też nazwał Apostoły: Symona, którego nazwał Piotrem, i Andrzeja brata jego, Jakóba i Jana, Filipa i Bartło-

mieja, Mateusza i Tomasza, Jakóba Alpheuszowego i Symona, którego zowią Zelotem. I Judą Jakóbowego i Judasza Iskaryota, który był zdrajcą. A szedłszy z nimi stanął w polu, i rzesza uczniów jego, i mnóstwo wielkie ludu ze wszystkiój Żydowskiój ziemie i z Jeruzalem, i z pomorza, i Tyru, i Sydonu, którzy byli przyszli aby go słuchali, i byli uzdrowieni od niemocy swoich. I którzy nagabani byli od duchów nieczystych, uzdrawiani byli. I wszystka rzesza pragnęła się go dotknąć: albowiem moc wychodziła od niego i uzdrawiała wszystkich.

Dienoje szv. Jūzapo Kalesanto.

Evangelija pagal szrento Mateuszo parskyrimė 18.

Aną metą atėjo mokytimei pas Jezų, sakydami: Kas, misliji didesnis yra dangaus karalystėje? Ir paszaukęs Jezus vaikelį, pastatė jį jų viduryje ir tarė: Isztiesu, sakau jums, jei neatsiversite ir paliksite, kaip vaikeliai neiešitę ir dangaus karalystę. Kas-tiktai tada nusizemįs kaip šisai vaikelis, tas yra didesnis dangaus karalystėje. Ir kurs priimtu vieną tokį vaikelį mano vardu, manę priima.

W dzień Ś. Józefa Kalasantego.

Ewang u Mat. Ś. w rozdz. 18.

Onego czasu, przyszli do Jezusa uczniowie mówiąc: Kto mniemasz większym jest w królestwie niebieskiem? A Jezus wezwawszy dziecięcia postawił je w pośrodku ich. I rzekł: Zaprawdę powiadam wam, jeżeli się nie wnidzieci do królestwa niebieskiego. Ktokolwiek się tedy uniży jako to dzieciątko ten jest większy w królestwie niebieskiem. A ktoby przyjął jedno dieciątko takowe w imię moje, mnie przyjmuje.

Dienoje nukirtimo szv. Jono Kriksztytojo.

Evang. pagal szvento Markaus pars. 6.

Aną metą Erodas nusiuntė ir sugavo Joną ir suriszo jį kalinyje dėl Erodiados, savo brolio Pilypo paczios, dėlto kad ją buvo vedęs. Nes Jonas kalbėdavo Erodiui: Nepriguli tau turėti savo brolio paczios. Erodijada-gi tykojo jo ir norėjo jį užmuszti, bet negalėjo. Nes Erodas bijodavo Jo, žinodamas jį esant teisingą ir szventą vyrą, ir sergėdavo jo ir jo klausydamas daug dirbdavo ir su džiaugsmu jo klausydavo. O kad pasitaikino tam tikra diena, Erodas savo gimtuviu pokilį padarė kunigaikszczyams ir tribunams ir Galilėjos džiunams; ir kad įėjo paczios Erodiados dugtė

ir szoko, ir patiko Erodui ir kartu sėdentiems tarė karalius mergelei: Praszyk nū manęs ko nori, ir dūsiu tau; ir prisieke jai: jog ko tiktai praszysi, dūsiu tau, nors pusę mano karalystės. Kuri kad iszėjo pasakė savo motynai: ko turiu praszyti? O szy atsakė: Jono Kriksztytojo galvos! Ir kad įėjo tūjaus prie karaliaus skubei praszė, sakydama: Noriu, kad tūjaus dūtumi man ant bliudo Jono Kriksztytojo galvą. Ir nuliudo karalius; dėl prisiekos ir dėl sėdencziu kartu nenorėjo jos nuliudinti; bet nusiuntęs budelį įsakė atneszti jo galvą ant bliudo. Ir nukirto jį kalinyje ir atneszė jo galvą ant bliudo, ir padavė ją mergelei, o mergelė padavė savo motynai. Ką iszgirde jo mokytimei atėjo, ir iszneszė jo kuną ir paguldė jį grabe.

~~~~~

W dzień Ścięcia Ś. Jana Chrzcic.

Ewang. u Mark. Ś. w rozdz. 6.

Onego czasu, posłał Herod i pojmał Jana i związał go w ciemnicy dla Herodyady żony Filipa brata swego, iż ją był pojał. Bo Jan mówił Herodowi: Niegodzi się tobie miec żony brata twego. A Herodyada czyhała nań, i chciała go zabić, a nie mogła. Albowiem Herod bał się Jana wiedząc go być mężem sprawiedliwym i świętym: i strzegł go,

wiele czynił: i rad go słuchał. A gdy był dzień po temu, Herod dnia narodzenia swego sprawił wieczerzę panom i tysiącnikom, i przedniejszym w Galilei. A gdy weszła córka onéj Herodyady, i tańcowała, i spodobała się Herodowi, i społu siedzący: rzekł król dziewce: prosz mié o co chcesz, a dam tobie. I przysięgł jéj: iż cokolwiek prosić bédziesz dam ci, by téż połowicé królestwa mego. Którá wyszedłszy, rzekła matce swojéj: czego mam prosić: A ona rzekła: głowy Jana Chrzciciela. I gdy weszła zaraz z kwapliwością do króla, prosiła mówiąc: Chcę abyś mi zaraz dał na misie głowę Jana Chrzciciela. I zasmucił się król: dla przysięgi i dla społu siedzących nie chciał jéj zasmucić. A posławszy kata, rozkazał przynieść głowę jego na misie. I ściał go w więzieniu, i przyniósł głowę jego na misie: i oddał ją dziewce, a dziewczka oddała ją matce swéj. Co usłyszawszy uczniowie jego, przyszli i wzięli ciało jego: i położyli je w grobie.

Dienoje szvento Kryžiaus Paaugsztinimo.

Ev. pagal szv. Jono pars. 12.

Anameta pasaké Jezus minioms: Dabar yra sviétosudas: dabar sviétokunigaikštis bus iszmestas laukan. Ir asz, jei busiu paaugsztintas nû žemės,

viską patrauksiu prie manęs paties. (Tai-gi kalbėjo, rodydamas, kokiū smerčiu turi Jis numirti). Atsakė Jam minia: Mes girdėjome, jog Kristus palieka ant amžiu; ir kaip-gi Tu sakai: Reikia butu paaugsztantam žmogaus Sunui? Kas yra tas žmogaus Sunus? Paskė jiems tadą Jezus: Dar trumpai tarp jusu tėra szviesa. Vaikszcziokite iki szviesą turite, idant tamsybės jusu neapsiaustu: o kas patamsėje vaikszczioja, nežino, kur eina. Iki szviesą turite, tikėkite į szviesą, idant butumite szviesos sunųs.

W dzień podwyższenia Krzyża Ś.

Ewang. u Jana Ś. w rozdz. 12.

Onego času, rzekł Jezus rzeszom żydowskim: teraz jest sąd świata: teraz książę tego świata precz wyrzucony będzie, A ja jeźli podwyższon będę od ziemi, pociągnę wszystko do siebie (a mówił to, oznajmując jakową śmiercią miał umrzeć). Odpowiedziała mu rzesza: Myśmy słyszeli z zakonu, że Chrystus trwa na wieki: a jakoż ty powiadasz, potrzeba aby był podwyższon Syn człowieczy? któryż to jest syn człowieczy? Rzekł im tedy Jezus: Jeszcze przez mały czas jest między wami światłość. Chodźcie póki światłość macie, żeby was ciemności nie ogarnęły:

A kto w ciemności chodzi, nie wie kędy idzie: póki światłość macie, wierzcie w światłość: abyście byli synami światłości.

Dienoje szv. Mateuszo Apasztalo ir Evangélijos Raszytojo.

Evang. pagal szvento Mateuszo parsk. 9.

Aną metą pamatė Jezus žmogų sėdanti ant muito, Mateusą vardu, ir tarė jam: Sekk manę; ir atsikėlęs sekė paskui Jo. Atsitiko jam už stalo sėdint namūse, szitai daug muitininku ir griėšzninku, ateidami, sėdo už stalo su Jezumi ir Jo mokytimeis. O matydami parizeuszai, kalbėjo Jo mokytinems: Kodėl su muitininkais ir griėšzninkais valgo jusu Mokytojaus? Bet Jezus girdėdamas, tarė: Ne-reikalingas yra gydytojas sveikiems, bet ligoniems. Eidami-gi mokykitės, kas yra: miela-szirdistės ieszkau ne aukos, ne^{es} neatėjau szaukti teisingu, bet griėšzninku.

W dzień Ś Mateusza Apost. i ewang.

Ewang. u Mat. Ś. w rozdz. 9.

Onego czasu, ujrzał Jezus człowieka siedzącego na cle, Mateusza imieniem. I rzekł mu. Pójdź za mną. A wstawszy poszedł za nim. I stało się: gdy on siedział ustolu w domu, oto wiele celników i grzeszników

przyszedszy, siedzieli u stołu z Jezusem i z uczniami Jego. A widząc Faryzeuszowie, mówili uczniom Jego: Czemu z celniki i z grzeszniki je nauczyciel wasz? Lecz Jezus usłyszawszy, rzekł: Nietrzeba zdrowym lekarza, ale złe się mającym. A szedszy nauczcie się, co to jest: Miłosierdzia chcę, a nie ofiary, Bom nieprzyszedt wzywać sprawiedliwych, ale grzesznych.

~~~~~

Dienoje szv. Ciprijono Muczelninko.

Evang. pagal szv. Mateuszo parsk. 24.

Aną metą Jezui sėdint ant Alyvu kalno prisiartino prie Jo atskirai mokytimei, tardami: Pasakyk mums, kadą tai bus ir koksai tavo atėjimo ir pasaulės pabaigos ženklas? O atsakydamas Jezus tarė jiems: Žiurėkite, kad kas jusu neapgautu, nes daugybe ateis ant mano vardo, sakydami: asz esmi Kristus; ir daug apgaus. Nes iszgirsite karias ir kariu žinias; žiurėkite nenusigąskite, nes reikia tam buti, vienog yra dar ne galas. Nes sukils giminė ant giminės, ir karalystė ant karalystės; ir bus marai ir badai ir žemės drebjimai vietomis: taigi vis yra sopuliu pradžia. Tada padūs jus ant varginimo ir užmusz jus ir busite neapykantoje pas visas gimines dėl mano vardo. Tada daugybė pasipiktis ir kits-

kitą iszdûs, ir kits-kito neapsikęs. Ir daug neteisiu pranaszu atsiras ir daugumą apgaus. Ir dėlto kad pasigausino kaltybė, užszals daugumo meilė, bet kurs isztvers iki galo, tas bus iszgauntas.

~~~~~

W dzień Ś. Cypriana Męczennika.

Ev. u Mat. Ś. w rozdz. 24.

Onego czasu, gdy siedział Jezus na górze oliwnój, przystąpili do niego osóbnó uczniowie, mówiąc: powiedz nam kiedy to będzie? co za znak przyjscia twego, i dokonania świata? A odpowiadając Jezus rzekł im: Patrzcie aby was kto nie zwiódł. Albowiem wiele ich przyjdzie na imie moje, rzekąc: Jam jest Chrystus: i wiele ich zwioda. Bo usłyszycie wojny i wieści o wojnach. Patrzcież, abyście sobą nie trwożyli. Boć się to musi stać: ale jeszcze nie jest koniec. Albowiem powstanie naród przeciw narodowi, i królestwo przeciw królestwu i będą mory i głody i drżenia ziemi po miejscach. A to wszystko są początki boleści. Tedy podadzą was w udęczenie, i będą was zabijać, i będziecie nienawidzeni od wszech narodów dla imienia mego. A tedy wiele się ich zgorszy: a jeden drugiego wydadzą, i jeden drugiego nienawidzieć będą. I wiele fałszywych proroków powstanie:

i wielu zwiodą. A iż się rozmnoży nieprawość, oziębnie miłość wielu. A kto wytrwa aż do końca ten zbawion będzie.

Dienoje szv. Apolinarijaus Vyskupo ir Mucz.

Evang. pagal szv. Lukosziaus parsk. 22.

Aną metą pakilo tarp mokytiniu rokunda, kurs isz ju rodosi esąs didesnis. Tarė-gi jiems: Giminiu karalei vieszpatauja ant ju, ir kurie turi ant ju valdžią, geradėjei vadinasi; jūs-gi ne teip, bet kurs didesnis yra tarp jusu, tegul bus tarsi mažesnis; ir kurs pardėtinis yra, tarsi — tarnas. Nes kas yra didesnis, ar kurs už stalo sėdžia, ar kurs tarnauja? Ar ne kurs sėdžia? Asz-gi viduje jusu esmi, kaip kurs tarnauja. Jus-gi esate, kurie iszturėjote su manimi mano pagundose: o asz jums paskiriu, kaip manę mano Tėvas paskyrė karalystę, idant valgytumite ir gertumite už mano stalo mano karalystėje, ir sėdėtumite ant sostu, sudydami dvyleką Izraeliaus giminiu.

~~~~~  
**W dzień Ś. Apollinariiego B. i Męcz.**

*Ewang. u Luk. Ś. rozdz. 22.*

Onegu czasu, wszczął się między uczniami spór, któryby z nich zdał się być większym. I rzekł im: królowie narodów panują nad niemi: a którzy nad niemi władzę mają, zowią

je dobrodziejami. Lecz wy nie tak: ale który jest między wami większy, niech będzie jako mniejszy: a przełożony, jako służący. Albowiem któż większy: tenli co siedzi u stołu, czy ten co służy? iżali nie ten który siedzi, a jam jest w pośrodku was, jako który służy, Lecz wy jesteście którzyście wytrwali przy mnie w pokusach moich. A ja wam odkazuję królestwo, jako mi odkazał Ojciec mój: Abyście jedli i pili u stołu mego, w królestwie moim, i siedzieli na stolicach sądząc dwanaście pokoleń Izraelskich.

~~~~~

Dienoje szv. Pulkerijos Karalėnės.

Evang. pagal szv. Jono parsk. 17.

Aną metą tarė Jezus: Tas-gi yra amžinas gyvenimas, idant pažintu Tavę vieną tikrą Dievą ir kuri Tu nusiuntei, Jezų Kristų. Asz Tavę iszgarbinau ant žemės; pabaigiau darbą, kuri man davei, idant padirbcio; ir dabar manę pagarbink Tu, Tėve, pas Tavę patį, garbę, kurią turėjau, pirmu nekaip pasaulė buvo pas Tavę. Daviau pažinti Tavo vardą žmonėms, kuriūs isz sviėto man davei. Tavo buvo ir man jūs davei, ir Tavo kalbą užlaikė. Dabar pažino, jog vis, ką man davei nū Tavęs yra, dėlto kad žodžius, kokiūs man davei,

jiems daviau, ir jie priėmė ir pažino tikrai,
jog nū Tavęs išėjau ir įtikėjo, jog Tu mane
siuntei.

~~~~~

W dzień Ś. Pulcheryl Królow.

Ev. u Jana Ś. w rozdz. 17.

Onego czasu, rzekł Jezus: Ten jest żywot
wieczny, aby poznali Ciebie samego Boga
prawdziwego, i któregoś posłał Jezusa Chry-
stusa. Jam wysłał Ciebie na ziemi: wyko-
nałem sprawę, którąś mi zlecił. A teraz
wsław mię Ty Ojcie sam u siebie chwałą,
którą miał u Ciebie pierwiej niżli świat był.
Oznajmiłem imie twoe ludziom, któreś mi dał
z świata: Twoiē byli, i dałeś mi je: a mowę
twoję zachowali. Teraz poznali iż wszystko
cōs mi dał, od Ciebie jest. Albowiem słowa,
któreś mi dał, dałem im: a oni przyjęli, i
poznali prawdziwie że od Ciebie wyszedł: i
uwierzyli żeś Ty mię posłał.

~~~~~

Dienoje SS. Panos Marijos Rožanczavos.

Evang. pagal šv. Lukosziaus parskyr. 12.

Aną metą, kad Jezus kalbėjo minioms,
pakėlusi balsą viena motriszkė, tarė Jam:
Laimingà iszczia, kuri tavę nesziojo, ir krutis,
kurias tu žindai! Bet Jis tarė: Labiaus
laimingi, kurie klauso Dievo žodžio ir jį sergia.

~~~~~

W dzień Najświętszej P. M. Rożańczowej.

Ew. u Łuk. Ś. w rozdz. 12

Onego czasu, gdy Jezus mówił do rzeszy, podniosłszy głos niektóra niewiasta z rzeszy, rzekła Mu: Błogosławiony żywot, który Cię nosił, i piersi któreś ssał. A On rzekł: I owszem błogosławieni którzy słuchają słowa Bożego, i strzegą go.

**Dienoje szv. Dijonyzijaus, Rustiko ir kitu
Mucelninku.**

Evang. pagal szv. Lukosziaus parskyr. 12.

Aną metą pasakė Jezus savo mokytinems: Szalinkitės nū parizeuszu rukszczio, kurs yra veidmainystė. Nėko-gi nėra uždengto, kas nė atsikleistu, nei užslėpto, kas nebutu žinoma, dėlto kad ką patamsėje kalbėjote, prie szviesos bus pasakyta ir ką į ausį kalbėjote grycziose, bus apskelbta ant stogu. Sakau-gi jums mano prietelems: Nesibijokite tu, kurie užmusza kuną, ir paskui nebeturi daugiaus, ką bedarytu. Parodysiu-gi jums, kurio turite bijoti: Bijokite to, kurs kad užmusz, turi galybę įmesti į peklą. Teip sakau jums: To bijokite! Argi penkiu žvirbliu nepardūda už du pinigeliu? ir viėnas isz ju nėra užmirszime priesz Dievą. Bet ir jusu galvos plaukai visi yra suskaityti. Todėl nesibijokite: jūs esate svar-

besni uż daug žvirblių. Sakau-gi jums: Kiekvienas, kurs tikt' iszpažīs manę priesz žmones, ir žmogaus Sunus iszpažīs jį priesz Dievo Aniolus.

W dzień ŚŚ. Dyonizego, Rustyka i innych Męcz.
Ewang. u Łuk. Ś. w rodz. 12.

W on czas, rzekł Jezus uczniom swoim: Strzeżcie się kwasu Fayzejskiego, który jest obłudność. A nie masz nic zakrytego, coby się wyjawić nie miało: tajemnego, czegoby się niedowiedziano. Albowiem coście w ciemnościach mówili, na świetle mówić będą: a coście w ucho mówili w komorach, na dachach ogłoszono będzie. A mówię wam przyjaciółom moim: Nie dajcie się ustraszyć tym którzy zabijają ciało, a potem nie mają dalej coby czynili. Lecz wam okażę kogo się bać macie. Bójcie się onego, który gdy zabije, ma moc wrzucić do piekła. Zaiste wam powiadam, tego się bójcie. Izali pięci wróblu nie przedają za dwa pieniążki: a jeden z nich nie jest w zapamiętaniu przed Bogiem: Aleć i włosy głowy waszėj wszystkie są zliczone. A przeto się nie bójcie: drożsiście wy, niżli wiele wróblów. A mówię wam: wszelki który mię wyzna przed ludźmi, i syn człowieczy wyzna go przed Anioły Bożemi.

Dienoje szv. Rapolo Arkaniolo.*Evang. pagal szv. Jono parsk. 5.*

Aną metą buvo żydu szvente, ir atėjo Jezus į Jeruzalę. Ira-gi Jeruzalėje aviu dūbė, kuri žydiszkai vadinasi Betsaida, penkius prieangius turenti. Sziūse gulėjo didi daugybė negalencziu, aklu, raiszu, sudžiuvusiu, laukiancziu vandens sujudėjimo. Vieszpaczio Anio-las-gi nužengdavo vieną laiką į dūbę, ir susijudindavo vandū. Ir kurs pirmas įlipdavo į dūbę po vandens susijudinimo, sveikas tapdavo, kokios-nors negalės nebutu buvęs suspaustas.

W dzień Ś. Rafała Archaniola.*Ewan. u Jana Ś w rozdz. 5.*

W on czas, był dzień święty żydowski, i wstąpił Jezus do Jeruzalem. A jest w Jeruzalem oweza sadzawka, którą po żydowsku zowią Betsaida, mająca pięć krudźganków. W tych leżało mnóstwo wielkie niemocnych, ślepych, chromych, wyschłych, którzy czekali poruszenia wody. A Anioł Pański zastępował czasu pewnego w sadzawkę, i wzruszała się woda. A kto pierwszy wstąpił do sadzawki po wzruszeniu wody, stawał się zdrowym jakabykolwiek zdjęty był niemocą.

Dienoje Simono ir Tadeuszo Apasztalu.*Evang. pagal szv. Jono parskyr. 15.*

Aną metą tarė Jezus savo mokytinems: Tai jums prisakau, idant mylėtumite kits kitą. Jei sviėtas jusu neapkenczia, žinokite, jog manę pirmiaus nekaip jus neapkentė. Kad butumite buvę isz sviėto, sviėtas, kas jo yra, butu mylėjęs; dėlto kad jūs ne isz sviėto esate, bet asz jus iszrinkau isz sviėto, dėlto tatai neapkenczia jusu sviėtas. Atminkite mano kalbą, kurią asz pasakiau jums? nėra tarno didesnio už savo poną; jei manę parsekiojo, ir jus parsekios; jei mano kalbą užlaikė, užlaikys ir jusu. Bet tą visą darys jums dėl mano vardo, nes nežino to, kurs manę siuntė. Kad nebuczio atėjęs ir sznekėjęs jiems, nebutu turėję griėko, dabar-gi neturi nusiteisinimo nū savo griėko. Kurs manęs neapkenczia, ir mano Tėvo neapkenczia. Kad darbu nebuczio daręs tarp ju, kuriu nėra kitas nepadarė, griėko nebutu turėję; dabargi ir matė, ir neapikentė ir manęs ir mano Tėvo. Bet, idant iszsipildytu kalba, kuri jų įstatyme yra paraszyta: nes neapykantoje manę laikė veltui.

W dzień ŚŚ. Szymona i Tadeusza apostołów.

Ewang. u Jana Ś. w rozdz. 15.

W on czas, rzekł Jezus uczniom swoim: To wam przykazuję: abyście się społecznie miłowali. Jeżeli was świat nienawidzi: wiedźcie iż mnie pierwej niż was nienawidział. Byście byli z świata: światby co jego jest miłował: lecz iżście nie są z świata, alem ja was wybrał z świata, przetoż was świat nienawidzi. Wspomnicie na mowę moję, którą ja wam mówił: Nie jest sługa większy nad Pana swego. Jeżeli mnie prześladowali, i was prześladować będą. Jeżeli mowę moję chowali, i waszę chować będą. Ale wam to wszystko czynić będą dla imienia mego; bo nie znają tego, który mię posłał. Bym był nie przyszedł, a nie mówił im, nie mieliby grzechu: lecz teraz nie mają wymówki z grzechu swego. Kto mnie nienawidzi, i Ojca mego nienawidzi, Bym był między niemi uczynków nie czynił, krórych żaden inszy nie czynił: nie mieliby grzechu, lecz teraz i widzieli i nienawidzieli i mnie i Ojca mego. Ale żeby się wypełniła mowa, która jest w zakonie ich napisana: Że mię nie słusznie mieli w nienawiści.

Ant Visu Szventu.

Evang. pagal šv. Mateuszo parsk. 5.

Aną metą matydamas Jezus minias užlipo ant kalno ir, kad buvo atsisėdęs, priėjo prie Jo mokytoinei; ir, atvėręs savo burną, mokė jūs, sakydamas: Palaiminti beturcei dvasioje, nes ju yra dangaus karalystė. Palaiminti ramūs, nes jie apturės žemę. Palaiminti, kurie verkia, nes jie bus palinksminti. Palaiminti, kurie alksta ir trokšta teisibės, nes jie bus pasotinti. Palaiminti mielaszirdingi, nes jie mielaszirdystę apturės. Palaiminti czystos szirdies, nes jie Dievą regės. Palaiminti pakajų darantieji, nes Dievo sunumis bus vadininti. Palaiminti, kurie kenczia parsekiojimą dėl teisybės, nes ju yra dangaus karalystė. Palaiminti esate, kad piktžodžiaus jums ir parsekioti busite ir visą piktą sakys priesz jus melūdami dėl manęs: džiaugkitės ir linksminkitės, nes jusu užmokestis gausus yra danguje.

W dzień Wszystkich Świętych.

Ewang. u Mat. Ś. w rozdz. 5.

W on czas, widząc Jezus rzesze, wstąpił na górę: a gdy usiadł, przystąpili ku niemu uczniowie Jego. A otworzywszy usta swe, nauczał ich mówiąc: Błogosławieni ubodzy

duchem, albowiem ich jest królestwo niebieskie. Błogosławieni cisi: albowiem oni posiedzą ziemię. Błogosławieni którzy płaczą: albowiem oni będą pocieszeni. Błogosławieni którzy łakną i pragną sprawiedliwości: albowiem oni będą nasyćmi. Błogosławieni miłosierni: albowiem oni miłosierdzia dostąpią. Błogosławieni czystego serca, albowiem, oni Boga oglądają. Błogosławieni pokój czyniący: albowiem nazwani będą synami Bożemi. Błogosławieni którzy cierpią prześladowanie dla sprawiedliwości: albowiem ich jest królestwo niebieskie. Błogosławieni jesteście, gdy wam złorzeczyć będą, i prześladować was będą, i mówić wszystko złe przeciwko wam kłamając, dla mnie, radujcie się i weselcie się: albowiem zapłata wasza obfita jest w niebiesiech.

~~~~~

Ant Uzduszinės dienos.

Ev. pagal šv. Jono parsk. 5.

Aną metą tarė Jezus žydu minioms: Ištiesu, isztiesu, sakau jums: nes ateina valanda ir dabar yra, kad numirėlei iszgirs Dievo Sunaus balsą, ir kurie iszgirs — atsigaus. Nes kaipo Tėvas turi gyvenimą pacziame savyje — teip Sunui davė turėti gyvenimą pacziame savyje; ir valdžią davė Jam sudą daryti, nes žmogaus Sunus yra. Nesistebėkite isz to, nes

ateina valanda, kurioji visi, kurie grabūse yra, iszgirs Dievo Sunaus balsą ir iszeis, kurie gerą darė ant gyvenimo prisikėlimo, kurie-gi negerą darė — ant sudo prisikėlimo.

W dzień zaduszny.

Ewangelia u Jana Ś. w rozdziale 5.

W on czas, mówił Jezus rzeszom żodowskim: Zaprawdę, zaprawdę powiadam wam; żeć idzie godzina i teraz jest, gdy umarli usłyszą głos Syna Bożego, a którzy usłyszają, ożyją. Albowiem jako Ojciec ma żywot sam w sobie: tak dał i Synowi aby miał żywot sam w sobie; i dał Mu władzę sąd czynić, iż jest Synem człowieczym. Nie dziwujcież się temu, boć przychodzi godzina, w którą, wszyſcy co są w grobach, usłyszają głos Syna Bożego: i wynijdą, którzy dobrze czynili, na Zmartwychwstanie żywota: a kturzy zle czynili, na zmartwychwstanie sądu.

Dienoje szv. Martyno Vyskupo ir Iszpažintojo.

Evang. pagal szvento Lukosziaus parsk. 11.

Aną metą tarė Jezus savo mokytinems: Nėkas neuždega szviesos ir nestato paslapcei, nei po saiko, bet ant žibintuvo, idant, kurie įeina, matytu szviesą. Tavo kuno žiburys yra tavo akis. Jei tavo akis butu giedri, visas

kunas bus szviesus, jei-gi negera butu, teipgi tavo kunas bus tamsus. Todėl žiurėk, kad szviesa, kuri tavyje yra, tamsumu nebutu. Todėl jei tavo kunas butu visas szviesus, neturįs nėjokios dalies tamsumo, bus visas szviesus; ir žaibo szviesa apszvies tavę.

~~~~~  
**W dzień Ś. Marcina Bis. i wyznawcy.**

*Ewang. u Łuk. Ś. w rozdz. 11.*

W on czas, rzekł Jezus uczniom swoim: Żaden świecę nie zapala i nie stawia w skrytości, ani pod korzec: ale na świecznik, aby którzy wschodzą widzieli światło. Świeca ciała twego jest oko twoje. Jeźliby oko two było szczére, wszystko ciało two świetne będzie. Lecz jeźliby złe było, ciało też twoje ciemne będzie. Pacz tedy żeby światło, które w tobie jest, ciemnością nie było, jeźliby tedy ciało twoe wszystkie świetne było nie mając jakiej ciemności: będzie wszystko świetne, a jako świeca jasności oświeci cię.

~~~~~  
Dienoje szv. Stanislovo Kostkos.

Evang. pagal szv. Mateuszo parsk. 18.

Aną metą atneszti buvo Jezui mažutelei, idant jiems rankas uždėtu ir melstus; moky-tinei-gi barė jūs. Jezus-gi sakė jiems: Leiskite mažutelems ir neginkite jiems pas manę ateiti, nes tokiu yra dangaus karalystė. Ir

kad buvo uždėjęs jiems rankas, paėjo isz ten; o szitai vienas prisiartindamas tarė Jam: Geras Mokytojan, ką gerą turu daryti, idant turėchio amžiną gyvenimą? Kurs sakė jam: Kam manęs klausi apie gerą? Vienas yra geras, Dievas. Jei-gi nori į gyvenimą įeiti, užlaikyk prisakymus! Tarė Jam: Kuriūs? Jezus-gi pasakė: Nedarysi žmogžudystės, ne svetmoterausi, nedarysi vagystės, ne sakysi neteisingo ludijimo; garbėje laikik tavo tėvą ir tavo motyną, ir mylėsi savo artimą, kaip patsai savę. Sako Jam jaunikaitis: Visą tą užlaikiau nū savo jaunystės, ko man dar truksta? Pasakė Jam Jezus: Jei nori tobulas buti, eik, parduk ką turi ir dūk beturčiams, ir turėsi išdą danguje, ir ateik, sekk manę.

~ ~ ~

W dzień Ś. Stanisława Kostki.

Ewang. u Mat. Ś. w rozdz. 19.

Onego czasu, przyniesiono do Jezusa dziatki, aby ręce włożył na nie i modlił się. A uczniowie łajali im. Lecz Jezus rzekł im: Zaniechajcie dziatek, a nie zabraniajcie im przychodzić do mnie: albowiem takowych jest królestwo niebieskie. A gdy włożył na nie ręce, poszedł z onąd. A oto jeden przystąpiwszy, rzekł Mu: Nauczycielu dobry, co dobrego nam czynić, abym miał żywot wieczny?

Który mu rzekł: Co mię pytasz o dobrém? Jedenci jest dobry, Bóg. A jeżeli chcesz wnieść do żywota, chowaj przykazania. Rzekł mu: które? A Jezus rzekł: Nie będziesz mężobójstwa czynił: Nie będziesz cudzołożył: Nie będziesz czynił kradzieży: Nie będziesz mówił fałszywego świadectwa. Czcij ojca twego i matkę twoję: A będziesz miłował bliźniego twego, jako samego siebie. Rzekł mu młodzieniec: Wszystkiemu tego strzegł, od młodości mojej: czegoż mi jeszcze niedostawa? Rzekł mu Jezus: Jeżeli chcesz być doskonałym, idź, sprzedaj co masz i daj ubogim, a będziesz miał skarb w niebie: a przyjdź, pójdź za mną.

~~~~~

**Dienoje szv. Grigaliaus stebuklu Darytojo
Vyskupo ir Iszpažintojo.**

Evang. pagal szv. Markaus parsk. 11.

Aną metą, atsakydamas Jezus, tarė jiems: Turėkite tikėjimą Dievo, isztiesu, sakau jums: nes kas-nors sakytu tam kalnui: Pasikelk ir įsimesk į jurias, ir neabejotu savo szirdyje, bet tikėtu, nes ką-tiktai sakytu: tegul bus, bus jam. Dėlto tatai sakau jums vis, ko vien melzdami praszote, tikėkite, jog apturėsite ir stosis jums.

~~~~~

W dzień Ś. Grzegorza cudotwórcy Bisk. i wyzn.

Ewang. u Mark. Ś. w rozdz. 11.

W on czas, odpowiadając Jezus uczniom swoim, rzekł im: Miejcie wiarę Bożą. Zaprawdę mówię wam, iż ktobykolwiek rzekł tej gorze, podnieś się a wrzuć się w morze, a nie wątpiłby w sercu swoim, ale wierzyłby że się stanie, coby jedno rzekł stanie się mu. Przetoż wam powiadam, wszystko o cokolwiek modląc się prosicie, wierzcie że otrzymacie, a stanie się wam.

Dienoje laidotuviu numirėlio.

Evang. pagal szv. Jono parsk. 11.

Aną metą tarė Marta Jezui: Vieszpātė, kad cze butumi buvęs, mano brolis nebutu numiręs, bet i dabar žinau, jog ko tiktai papraszysi nū Dievo, dūs Tau Dievas. Sako jai Jezus: Prisikels isz numirusiu tavo brolis. Sako Jam Marta: Žinau, jog prisikels prisikėlime paskutinioje dienoje. Tarė jai Jezus: Asz esmi prisikėlimas ir gyvenimas, kurs tiki į manę nors kad ir numiręs butu, bus gyvas; ir kiekvienas, kurs gyvas yra ir tiki į manę, nenumirs ant amžiu: ar tiki tam? Pasakė Jam: Butinai, Vieszpātė, asz įtikėjau, jog tu esi Kristus Dievo gyvojo Sunus, kurs ant szios pasaulės atėjei.

W dzień pogrzebu umarłego.

Ewangelia u Jana Ś. w rozdziale 11.

W on czas, rzekła Marta do Jezusa: Pannie! byś tu był, nie umarłyby był brat mój. Lecz i teraz wiem, że o cokolwiek będziesz Boga prosił, da Ci Bóg. Powiedział ję Jezus: Zmartwychwstanie brat twój. Rzekła mu Marta: Wiem iż w zmartwychwstanie zmartwychwstaniu, w ostatni dzień. Rzekł ję Jezus: Jam jest zmartwychwstanie i żywot: Kto w mię wierzy, choćby i umarł, żyw będzie. A wszelki który żyje a wierzy w mię, nie umrze na wieki: Wierzysz temu? Powiedziała Mu: Iście Pannie, jam wierzyła, żeś Ty jest Chrystus Syn Boży, któryś na ten świat przyszedł.

Dienoje Metu sukaktuviu po smerczio.

Evang. pagal szvento Jono parsk. 6.

Aną metą kalbėjo Jezus żydu minioms: Viskas, ką dūda man Tėvas, pas manę ateis, ir to, kas eina pas manę, neiszmesiu laukan, nes nužengiau isz dangaus ne dėlto, idant daryczio mano valią, bet valią Jo, kurs manę siuntė. Ta yra-gi valia Jo, kurs manę siuntė, Tėvo: kad vis, ką davė man, nepragaiszincio isz to, bet prikelczio tą paskutinėje dienoje. Ta yra-gi mano Tėvo valia, kurs manę siuntė, idant kiekvienas, kurs mato Sunų ir tiki i

Ji, turėtu amžiną gyvenimą, ir asz prikelsiu
Ji paskutinėje dienoje.

W dzień rocznicy umarłego.

Ewangelia u Mateusza Ś. w rozdz. 6.

W on czas, mówił Jezus do rzeszy żydowskiej: Wszystko co mnie dawa Ojciec, do mnie przyjdzie: a tego co do mnie przychodzi nie wyrzucę precz. Bom zstąpił z nieba, nie iżbym czynił wolę moję, ale wolę onego, który mię posłał. A ta jest wola tego, który mię posłał, Ojca; abym nic z tego wszystkiego co mi dał nie stracił: ale abym to wskrzesił w ostateczny dzień. A ta jest wola Ojca mego który mię posłał: iżby każdy który widzi Syna, a wierzy weń, miał żywot wieczny; a ja go wskrzeszę w ostatni dzień.

Dienoje szv. Leondaro ir kitu Muczelninku.

Evang. pagal szvento Lukosziaus parsk. 21.

Aną metą tarė Jezus savo mokytinems: Kad-gi iszgirsite karias ir sumuszimus, nesi-bijokite, reikia pirmu tam atsitikti, bet dar netŭjaus galas. Tada jiems sakė: Sukils tauta priesz tautą ir karalystė priesz karalystę, ir vietomis didi žemės drebėjimai bus, ir marai, ir badai, baisumai isz dangaus ir didi ženklai bus. Bet priesz tą visą užmes jums savo

rankas ir parsekios, padūdami į susirinkimus ir kalinius, vilkdami pas karalius ir pardėtinus dėl mano vardo; atsitiks-gi jums antludijimo. Todėl tatai įsidėkike į savo szirdis neapmislyti, kaip reiks jums atsakyti, nes asz dūsiu jums burną ir gudrybę, priesz kurią negalės jie atsiturėti ir priesztarauti visi jusu prieszininkai; iszdūti-gi esate gimdytoju ir broliu ir giminaicziu ir priėteliu, o smercziau prispaus isz jusu; ir busite neapykantoje visiems dėl mano vardo, ir plaūikai nū jusu galvos neprapuls. Savo kantrybėje apturėsite savo duszias.

W Dzień S. Leonarda

I Innych Męczenników.

Ewangelia u Łukasza Ś. w rozdz. 21.

Onego czasu, rzekł Jezus uczniom swoim: Gdy usłyszycie walki i rozruchy, nie lękajcie się: potrzeba aby to było wprzód, aleć nie wnet koniec. Tedy mówił im: Powstanie naród przeciw narodowi, i królestwo przeciw królestwu: i wielkie trzęsienia ziemi będą miejscami, i mory, i głody, i strachy z nieba, i znaki wielkie będą. Ale przed tém wszystkiém targną się na was rękami swemi, i będą prześladować podawając do bożnic i więzienia, ciągnąc do królów i starostów dla imienia mego. A spotka was na świadectwo.

A przeto kładźcie do serc waszych nieobmyślać jakobyście mieli odpowiadać. Albowiem ja wam dam usta i mądrość, której nie będą mogli odeprzeć, ani się sprzeciwić wszyscy przeciwnicy waszi. A będziecie wydani od rodziców, i braci, i krewnych, i przyjaciół i o śmierć niektórych z was przyprawiać: i będziecie w nienawiści u wszystkich dla imienia mego; a włos z głowy waszój nie zginie. W cierpliwości waszój otrzymacie dusze wasze.

~~~~~

Dienoje szv. Jono Gvalberto.

Evang. pagal szv. Mateuszo parsk. 5.

Aną metą tarė Jezus mokytinems: Girdejote, jog pasakyta yra: Mylėsi savo artimą ir neapykantoje turėsi savo neprietelį. Asz-gi sakau jums: Mylėkite savo neprietelius; gerai darykite tiems, kurie neapkenczia jusu; ir melskitės už parsekiojanczius ir jusų szlowę plėszanczius, idant butumite jusu Tėvo sunumis, kurs yra danguje, kurs daro, kad saulė teka ant geru ir negeru, ir lietus lija ant teisių ir neteisių. Nes jei mylite tūs, kurie jus myli, kokį užmokestį turėsite? ar ir muitininkai to nedaro? Ir jei tiktai sveikinote savo brolius, ką daugiaus darote? Ar ir stabmeldžiai to nedaro? Todėl jūs bukite tobuli, kaip ir jusu dangiszkasis Tėvas yra tobulas.

W Dzien S. Jana Gwalberta op.

Ewang. u Mat. Ś. w roz. 5.

Onego czasu, rzekł Jezus uczniom swoim: Słyszeliście iż powiedziano: Będiesz miłował bliźniego twego, a będziesz miał w nienawiści nieprzyjaciela twego. A ja wam powiadam: Miłujcie nieprzyjaciół waszych, dobrze czyńcie tym, którzy was mają w nienawiści; a módlcie się za prześladowających i potwarzających was; abyście byli synawi Ojca waszego, który jest w niebiesiech; który czyni, że słońce jego wschodzi na dobre i złe, i spuszcza deszcz na sprawiedliwe i niesprawiedliwe. Albowiem jeźli miłujecie tych, co was miłują; cóż za zapłatę mieć będziecie? azaż i celnicy tego nie czynią? A jeźlibyście pozdrawiali bracią waszą, cóż więcej czynicie? azaż i poganie tego nie czynią? Bądźcież wy tedy doskonali, jako i Ojciec wasz niebieski doskonałym jest.

Dienoje SS. Pelykso ir Adaukto.

Evang. pagal szv. Lukosziaus, parask. 10.

Aną metą tarė Jezus savo mokytinems: Kas jusu klauso, manęs klauso, ir kas jus nėkina manę nėkina; kurs-gi manę nėkina, -- nėkina tą, kurs manę siuntė. Sugrižo-gi septynios deszimtis ir du su džiaugsmu, sakydami: Vieszpatė, ir piktos dvasios mums pasidūda

ant tavo vardo. Ir tarė jiems: Macziau velnią tarsi žaibą krintantį iš dangaus; šitai daviau jums galybę mindžioti par žalciaus ir kurklius, ir par visą neprietelio tvirtybę, ir nėkas jiems nevodys, vienog tame nesidžiaugkite, kad dvasios jums pasidūda, bet džiaugkitės, kad jusu vardai paraszyti yra danguje.

~~~~~

W Dzień SS. Felixa i Adaukta.

Ewang. u Luk. Š. w rozdz. 10.

Onego czasu, mówił Jezus uczniom swoim: Kto was słucha, mnie słucha: a kto wami gardzi, mną gardzi. A kto mną gardzi, gardzi onym, co mię posłał. I wrócili się siedmdziesiąt i dwa z weselem, mówiąc: Panie: i czarci nam się podają w imię Twoje. I rzekł im: widziałem szatana jako błyskawicę z nieba spadającego. Oto dałem wam moc deptać po węzach i niedźwiadkach, [po wszystkiėj mocy nieprzyjacielskiėj; a nie wam nie uszkodzi. Wszakże się z tego nie weselcie, iż się wam duchowie podają; ale się weselcie, że imiona wasze napisane są w niebiesiech.

~~~~~

Ant Kryžiniu dienu.

Evang. pagal szv. Lukosziaus parsk. 11.

Aną metą tarė Jezus mokytinems: Kas iš jūsų turės prietelį ir eis pas jį vidurnaktyje

ir sakys jam: Priételiau, paskolink man tris dūnas, nes mano priételis atėjo isz kelio pas mane, o asz neturiu, ką padécio priesz jį; ir szis isz vidaus atsakydamas tartu: Ne vargink manęs, duris jau uždarytos, ir mano tarnai su manimi yra gryczioje, negaliu kelties ir dūti tau. Ir jei jis paliktu belsdamas, sakau jums: jei ir nedūs jam atsikėlęs, dėlto kad butu jo priételis, vienog dėl jo isikyrėjimo atsikels ir dūs jam, kiek-tikt' jis reikalauja. Ir asz sakau jums: Praszykite ir bus jums dūta; ieszkokite ir atrasite; klebenkite ir bus jums atadaryta. Nes kiekvienas, kurs praszo, apturi; ir kurs ieszko — atranda ir klebenancziam bus atadaryta. Kurs-gi isz jusu praszo tėvo dūnos, argi padūs jam akmenį? arba žuvies, argi už žuvį padūs jam žaltį; arba kad praszytu kiauszio, argi jam padūs kurklį? Todėl jei jus, kad geri esate, mokate geras dovanas daryti savo sunums, kū labiaus jusu Tėvas isz dangaus dūs gerą dvasią praszantiems Jo?

W Dni Krzyżowe (Rogationum).

Ewang. u Łuk. Ś. w rozdz. 11.

Onego czasu, rzekł Jezus uczniom swoim: Kto z was będzie miał przyjaciela, i pójdzie do niego o północy, i rzecze mu:

Przyjacielu, pożycz mi trojga chleba; albowiem przyjaciel mój przyszedł do mnie z drogi, a nie mam co przedzeń położyć. A on zewnątrz odpowiadając rzekłby: Nie uprzykrzaj się mi: już drzwi zamknięte, a dziatki moje są w łożnicy ze mną; nie mogę wstać i dać tobie. A jeżeli on będzie trwał kołacząc; powiadam wam, chociaż mu nie da wstawszy, przeto że jest przyjaciel jego: wszakże dla przykrego nalegania jego, wstanie, i da mu ile mu go potrzeba. I ja wam powiadam: proście, a będzie wam dano: szukajcie, a najdziecie: kołaczcie, a będzie wam otworzono. Albowiem każdy, który, prosi, bierze: a który szuka, najdzie: a kołaczącemu, będzie otworzono. A któryż z was ojca prosi o chleb, izali mu da kamień? Albo o rybę; izali miasto ryby poda mu węża? Albo jeźliby prosił o jaje; izali mu poda niedźwiadka? Jeźliż tedy wy, będąc złemi, umiecie dawać dobre datki dzieciom waszym: jakoż daleko więcej Ojciec wasz z nieba, da ducha dobrego tym, którzy go proszą.

~~~~~  
Ant Bažnyczios paszventimo dienos.

Evang. pagal šv. Lukosžiaus parsk. 19.

Aną metą Jezus įėjęs vaiksščiojo po Jeriką. Ir šzitai vyras vardu Zakeuszas, ir jis

buvo muitininku pardėtinis, ir pats turtingas, ir rižosi pamatyti Jezų, kas Jis butu; ir negalėjo isz priežasties minios; nes jis buvo mažo augumo. Ir užbėgęs užlipo ant bergždžios pygos medžio, idant pamatytu Jį, nes isz ten Jam reikėjo ateiti; ir kad atėjo ant vietos, žvilktorejės pamatė jį ir tarė jam: Zakeusai, skubindamasis nulipk, nes szendieną reikia man pasilikti tavo namūse; ir skubindamas nulipo, ir džiaugdamasis priėmė Jį. Ir kad visi matė, murmėjo, sakydami, kad pas grieszninką žmogų užėjo. Stovėdamas-gi Zakeuszas tarė Vieszpaciui: Szitai pusė savo gerybiu, Vieszpatė, dūdu beturczems, ir jei kũ ką apgavau, sugrąžinu ketveriopai. Tarė jam Jezus, jog szendieną padarytas yra iszganymas tiems namams, dėlto kad ir jis yra Abraomo sunus; nes atejo žmogaus Sunus ieszkoti ir iszganyti, kas buvo prapūlęs. —

W Dzień Poświęcenia Kościoła.

Ewang. u Łuk. Ś. w rozdz. 19

Onego czasu, wyszedłszy Jezus, szedł przez Jerycho. A oto mąż imieniem Zacheusz, który był przedniejszym Celnikiem, a on bogatym; i starał się aby widział Jezusa, ktoby był; a nie mógł przed rzeszą, bo był mały wzrostem. A bieżawszy na przód, wstąpił na

drzewo plonój figi, aby go ujrzał; bo tamtędy iść miał. A gdy przyszedł na miejsce, pójrzawszy w górę Jezus, ujrzał go, i rzekł do niego: Zacheuszu! zstąp prędko: albowiem dziś potrzeba mi mieszkać w domu twoim. I prędko zstąpił, i przyjął go z radością. A widząc wszyscy szemrali, mówiąc: iż zstąpił do człowieka grzesznego. A stanąwszy Zacheusz, rzekł do Pana: Oto Panie! połowicę dóbr moich dawam ubogim: a jeźlim kogo w czém oszukał, wracam we czwornasób. Rzekł Jezus do niego: iż się dzisiaj stało zbawienie temu domowi; dla tego, że i on jest synem Abrahamowym. Bo przyszedł Syn człowieczy szukać i zbawiać co było zgineło.

~~~~~

Szvenčiausės P. Marijos užgimimo dienoje.

Evang. pagal szv. Mat. parsk. 1.

Kningos gimimo Jezaus Kristaus, sunaus Dovydo, sunaus Abraomo. Abraomas pagimdė Izaoką, o Izaokas pagimdė Jokubą. O Jokubas pagimdė Judą ir jo brolius. O Judas pagimdė Pares ir Zarą isz Tamaros. O Pares pagimdė Ezroną. O Ezronas pagimdė Aramą. O Aramas pagimdė Aminadabą. O Aminadabas pagimdė Naassoną. O Naassonas pagimdė Salmoną. O Salmonas pagimdė Boożą isz Raabos. O Boožas pagimdė Obędą isz

Rutos. O Obėdas pagimdė Jessą. O Jessas pagimdė Dovydą karalių. O Dovydas pagimdė Saliamoną isz tos, kuri buvo Urijaus. O Saliamonas pagimdė Roboamą. O Roboamas pagimdė Abioszių. O Abioszius pagimdė Aza. O Azas pagimdė Jozapatą. O Jozapatas pagimdė Joramą. O Joramas pagimdė Oziją. O Ozija pagimdė Joatamą. O Joatamas pagimdė Akazą. O Akazas pagimdė Manassą. O Manassas pagimdė Amoną. O Amonas pagimdė Joziją. O Jozijas pagimdė Jekoniją ir jo brolius nuvedime Babilionion. O po nuvedimo Babilonion Jekonijas pagimdė Saliatėlių. O Saliatėlius pagimdė Zarabobelį. O Zarabobelis pagimdė Abyudą. O Abyudas pagimdė Elijakimą. O Elijakimas pagimdė Azorą. O Azoras pagimdė Sadoką. O Sadokas pagimdė Akimą. O Akimas pagimdė Elyudą. O Elyudas pagimdė Eleazarą. O Eleazaras pagimdė Mataną. O Matanas pagimdė Jokubą. O Jokubas pagimdė Jūzapą vyrą Marijos, isz kurio užgimė Jezus, kursai vadinasi Kristumi.

PRIEDAS.

**Deszintis Dievo prisakymų, kuriūs davė Mai-
žiėsiui ant Sinai kalno.**

Asz esmi Vieszpats Dievas tavo, kurs tavę
iszvedžiau isz Egipto žemės isz vergybos namų.

1. Neturėk svetimu dievu priesz manę.
2. Neimk Vardo tavo Vieszpacio Dievo be-
reikalo.
3. Atmink szventą dieną szventinti.
4. Gūdok tavo tėvą ir motyną
5. Neužmuszk.
6. Nesvetmoterauk.
7. Nevogk.
8. Nekalbėk neteisingai priesz tavo artimą.
9. Negeisk tavo artimo moters.
10. Negeisk nei tarno, nei tarnaitės; nei jau-
czio, nei asilo, nei jokio daikto, kas yra tavo
artimo.

Mylėsi Vieszpatį tavo Dievą isz visos tavo
szirdies, isz visos tavo duszios, isz visos tavo
iszgalės, o tavo artimą kaip pats save.

Penki szventosios Bažnyczios prisakymai.

1. Szventas dienas szv. Bažnyczios įstatytas
szvesti.
2. Szv. Misziu szventomis dienomis su pa-
mokslu dievabaimingai ir prideranczei klausyti.

3. Gavenes (pasninkus) szv. Bažnyczios įsakytus užlaikyti.

4. Spaviėdotis bent vieną kartą ant metu ir priimti szvencziausį Sakramentą apie szventas Velykas.

5. Neimti szliubo nei daryti jungtavių (veselios) dienosę szv. Bažnyczios užgintosė.

Septyni Sakramentai.

Septyni Sakramentai arba regemi ženklai V. Kristaus įstatyti, par kuriūs žmonės apturi Dievo mylistą ir iszganymą; tie vadinasi: 1) szv. krikosztas. 2) Dirmavonė (arba patvirtinimas tikėjimę). 3) Kunas ir Kraujas Vieszpaczio musu Jezaus Kristaus. 4) Pakuta arba Spaviednė. 5) Paskutinis szv. aliėjumi patepimas. 6) Kuni-gystė. 7) Moterystė.

Penkios Spaviėdnės dalis.

1) Sąžinės rokundas (arba visu griėku atminimas). 2) Gailesys už griekus. 3) Tyirtas pasiketinimas daugiaus nebegriėszyti. 4) Iszpažinimas griėku. 5) Ganapadarymas (arba iszpildymas pakutos, kurią spaviėdotojas uždavė.)

Septyni didieji griėkai.

1) Puikybė. 2) Gobėjimas. 3) Neczystata. 4) Užvydėjimas. 5) Apsiriimas. 6) Rustybė. 7) Tingėjimas tarnauti Dievui.

Szeszi griėkai priesz Dvasią szv.

1) Desperacija (arba nustojimas vilties apturėti iszganymą.) 2) Pardaug didžia viltis apturėti iszganymą be geru darbu. 3) Priesztaravimas pripažintai szv. tikėjimo tiesai. 4) Užvy-

dėjimas dvasiszkūse daiktūse. 5) Užkietėjimas griėkusė. 6) Atadėjimas pakutos lig smerczio.

Griėkai szaukią į dangų atmonijimo.

1) Užmuszimas isz liūsos valios nekalto žmogaus. 2) Sodomiszkasis griėkas. 3) Apsunkinimas vargdieniu, naszliu ir naszlaicziu. 4) Užtūrėjimas ir nutraukimas prigulinczios algos samdinikams be jokios ju kaltybės.

Devyni svetimieji griėkai.

1) Liepimas. 2) Rodos davimas. 3) Pritarimas. 4) Pagyrimas. 5) Priėmimas. 6) Pasiidalinimas. 7) Užtylėjimas. 8) Neparssergėjimas. 9) Neapreiszkimas.

Penki kuno pajautimai.

1) Regėjimas. 2) Girdėjimas. 3) Paūstymas. 4) Paragavimas. 5) Dasilitėjimas.

Penkios szv. tikėjimo tiesos, kurias kiekvienas turi žinoti, jei nori apturėti amžina iszganymą.

1) Tikiu, jog yra vienas Dievas trijose asabose: Dievas Tėvas, Dievas Sunus ir Dievas Dvasia szventa. 2) Tikiu, jog antra szv. Traicės asaba, t. y. Dievo Sunus stojosi žmogumi iszczioje szvencziausės Panos Marijos par parėdymą Dvasios szv. kentėjo kanczias ir numirė ant kryžiaus dėl mūsų iszganymo. 3) Tikiu, jog Dievas, Traicėje esąs, yra teisingas: geriems dūda dangų, piktūsius pekloje koroja. 4) Tikiu, jog žmogaus duszia yra nemirsztanti. 5) Tikiu, jog Vieszpaczio mylista yra mums reikalinga dė duszios iszganymo.

Tris didžiausios dorybės (cnatos).

- 1) Tikėjimas. 2) Viltis. 3) Meile.

Keturios pamatinės dorybės.

- 1) Išmintis. 2) Teisybė. 3) Stiprybė. 4) Užsiturėjimas.

Tris ypatingai geri darbai.

- 1) Malda. 2) Gavėnė (pasninkas). 3) Alužna.

Septyni darbai mielaszirdingi dėl duszios.

- 1) Griėszijanczius ir nū Dievo klystanczius parsėrgėti ir ant gero kelio atvesti. 2) Nemo-kanczius pamokyti. 3) Abejojantiems dūti gerą rodą. 4) Nuliudusius pagūsti. 5) Užrustinimus isz szirdies dovanoti ir atleisti. 6) Nūskriaudas sau padarytas kantrei nukentėti. 7) Melsties už artimą.

Septyni darbai mielaszirdingi dėl kuno.

- 1) Alkaną papenėti. 2) Troksztantį pagirdyti. 3) Nūgą pridengti. 4) Pakeleivingą į savo namus pristi. 5) Kalinį iszpirkti. 6) Li-gonį aplankyti. 7) Numirusį palaidoti.

Septynios Dvasios szv. Dovanos.

- 1) Išmintis. 2) Protas. 3) Roda. 4) Stipribė. 5) Mokslas. 6) Dievmeldyste. 7) Dievo Baimė.

Asztūni szv. Evangėlijos palaiminimai.

- 1) Palaiminti beturcei dvasioje, nes ju yra dangaus karalystė. 2) Palaiminti romūs, nes jie apturės žemę. 3) Palaiminti, kurie verkia, nes jie bus palinksminti. 4) Palaiminti, kurie alksta ir trokszta teisybės, nes jie bus pasotinti.

5) Palaiminti mielaszirdingi, nes jie apturės mielaszirdystę. 6) Palaiminti czystos szirdies, nes jie regės Dievą. 7) Palaiminti ramybę darą nes jie Dievo sunumis bus vadinami. 8) Palaiminti, kurie parsekiojimą kenczia dėl teisybės, nes ju yra dangaus karalystė.

Keturi paskutinieji daiktai.

1) Smertis. 2) Sudas. 3) Pekla ir 4) Dangus.

Trumpas tikėjimo tiesu pamokymas.

Klausimas: Kas mus sutvėrė? *Atsakymas:* Viespats Dievas.

Kl. Dėlko mus Dievas sutvėrė? *A.* Dėl savo garbės; idant jį garbintumim', mylėtumim', jam isztikimai tarnautumim, o po smerczio su Jū danguje butumim.

Kl. Kas tai yra Dievas. *A.* Dievas yra Sutvertojas ir Valdytojas dangaus ir žemės ir visu daiktu; Kurs viską pažįsta, viską mato ir visur yra.

Kl. Kiek yra Dievu? *A.* Vienas t'ėra Dievas trijose asabose.

Kl. Kurios tos yra tris asabos? *A.* Dievas Tėvas, Dievas Sunus ir Dievas Dvasia szv.

Kl. Dievas Tėvas ar yra Dievas? *A.* Yra.

Kl. Dievo Sunus ar yra Dievas? *A.* Yra.

Kl. Dvasia szv. ar yra Dievas? *A.* Yra.

Kl. Tai bus tris Dievai? *A.* Ne, bet tos tris asabos t'ėra vienas Dievas ir viena dieviszka esybė

Kl. Kame yra Dievas? *A.* Danguje, ant žemės ir kiekvienoje vietoje.

- Kl.* Kuri asaba stojosi žmogumi? *A.* Antroji t. y. Dievo Sunus.
- Kl.* Kame Dievo Sunus stojosi žmogumi? *A.* Szv. Panos Marijos iszczioje.
- Kl.* Par ką Dievo Sunus stojosi žmogumi? *A.* Par szv. Dvasios parėdymą.
- Kl.* Dėlko Dievo Sunus stojusi žmogumi? *A.* Dėl musu atpirkimo.
- Kl.* Nū ko mus atpirko? *A.* Nū peklos ir amžinos prapulties.
- Kl.* Kas mus į peklą buva pardavęs? *A.* Griekas musu pirmuju tėvu Adomo ir Jevos.
- Kl.* Kū mus atpirko? *A.* Savo brangiausiu krauju, kurį praliejo numirdamas ant kryžiaus.
- Kl.* Kas tai yra griekas? *A.* Griekas yra tai paržengimas prisakymu Vieszpaczio Dievo, arba szventosios Bažnyczios—isz liūsos valios.
- Kl.* Kelerio pas yra griekas? *A.* Dvejopas: Smertinas ir kasdieninis.
- Kl.* Kas tai yra smertinasis griekas, o kas kasdieninis? *A.* Smertinasis griekas yra tai paržengimas prisakymu Dievo arba szv. Bažnyczios didžiūse daiktūse; kasdieninis—gi parženg. minėtu prisakymu mažūse daiktūse.
- Kl.* Sugriėsziję ar begalime kaip nusiteisinti? *A.* Galime: Par szv. Pakutos Sakramentą.
- Kl.* Kas tai yra Spaviednė? *A.* Spaviednė yra iszpažinimas kunigui visu grieku, o labiausei smertinuju su skaitliumi ir ap-linkybėmis?
- Kl.* Kokia turi buti Spaviednė? *A.* Spaviednė turi buti; cziėla, teisi, tikra ir paklusni.
- Kl.* Nū ko reikia prasidėti norint eiti spaviednės?

A. Nū sažinēs rokundo (arba atminimo visu savo grieku).

Kl. Kaip reikia griekus atminti? *A.* Visupirmu pasipraszius Dievo apszvietimo proto, reikia parkratyti deszimtį Dievo prisakymu, penkis szv. Bažniczios prisakymus, septynis didžiūsius griekus, devynis svetimūsius, penkis kuno pajautimus ir t. t.; savo stono priedermes; reikia priimti vietas, kur budavome, asabas, su kuriomis parstovinėdavome; atminti mislis, žodžius ir darbus, po to padarius gailesį eiti prie spaviednės.

Kl. Kas tai ira gailesys? *A.* Yra tai szauksmas szirdies, paeinas isz neapykantos grieku. sujungtas su tikru prižadėjimu daugiaus nebegriėszyti.

Kl. Ką reikia daryti po spaviednės? *A.* Reikia padiekavoti Dievui už grieku atleidimą. melsti nū Jo tvirtybės, idant į jūs nebesugrįsztumime, atlikti pakutą, kuria kunigas uždavė ir taisyties priimti szvencz. Sakramentą.

Kl. Kas yra szvencziausiam Sakramente? *A.* Tikras Kunas ir Kraujas V. musu Jezaus Kristaus.

Kl. Kas tai yra tas V. Jezus? *A.* Yra tikras Dievo Sunus; tikras Dievas ir tikras žmogus vienoje asaboje.

Kl. Ka-gi dėl musu padarė J. Kristus? *A.* Isz pirkto mus isz vėlnio kalinio, kuriam buvome pardūti, kad Adomas ir Jeva paržengi Dievo prisakymą; stojosi žmogumi, mokė ir apsakinėjo szv. Evangėliją; darė stebuklus; įstatė SS. Sakramentus, o tarp

tu ir Sakramentą savo Kuno ir Kraujo, idant valgytumime ir gertumime dėl savo duszios iszganymo, o patsai tai vis padares ir suteikęs numirė ant kryžiaus ir teip atdarė užrakintas dangaus karalystės duris.

K/ Be ko žmogus negali būti iszganytas? *A.* Be szv. krikszto, be tikrojo tikėjimo ir be geru darbu.

Aktai Tikejimo, Vilties, Meiles ir Gailėsio.

Už kiekviena tu aktu sukalbėjima Rymo popiežius Benedyktas VIII. suteike 7 metus atlaidu.

Aktas tikejimo.

Tikiu, o mano Dieve, jog tu esi vienas trijose asabose; Dievas Tėvas, Dievas Sunus ir Dievas Dvasia szventa, kursai mus sutvėrei dėl savo garbės. Tikiu, jog antra asaba Traicės szvencziausės, t. y. Dievo Sunus dėl mus iszganymo stojosi žmogumi už mus kentėjo, numirė ir isz numirusiu kėlės, isz kurio nūpelnu turime dangų ir visas mylistas dėl iszganymo ir susivieninimo su Tavimi, Dieve musu! Tikiu, jog mylentiems Tave, teisingiausias Dievė, dūdi amžiną garbę danguje, o už smertiną grieką amžiną ugnimi pekloje koroji! Tikiu, jog szv. Bažnycioje yra septyni Sakramentai, par kuriūs žmonės apturi mylistą ir iszganymą. Tikiu, jog par szv. Pakutos Sakramentą atleidi, Dieve mano! griekus tikrai pakutavojantiems dėl nūpelnu V. Jezaus, kuriūs tame Sakramente palikti teikeis. Tikiu, jog szvencziausiame Sakramente yra tikras Kunas ir Kraujas V. musu Jezaus Kristaus. Tikiu, ant galo, vis tai, ką Bažnyczia szv. tiki ir tikėti padūda, o tai dėlto tikiu, jog

Tu, Dieve, tai vis patsai apreiszkei, kursai esi augszcziausė iszmintis ir musu begalinė gerybė!

Aktas Vilties.

Noriu Tave, mano Dieve, regėti par visus amžius dangujė; nes Tu esi mano begalinė gerybė. Turiu viltį Tavo begalinėjė mielaszirdystėjė, jog man atleisi griekus, dūsi reikalingas mylistas ir dangų po smerczio dėl nūpelnu mano Iszganytojo Jezaus Kristaus; prie mano teipogi geru darbu, apie kuriūs su padėjimu mylistos Vieszpaczio Kristaus noriu rupinties; nes Tu teip patsai prižadėjėi; kursai esi begalo isztikimas savo prižadėjimūse. Maloningiausias, mielaszirdingiausias, visagalis, szelpi mus tavo sutvėrimą!

Aktas Meilės.

Myliu Tave, o geriausias Dieve, nepaimama ir begalinė gerybė! Myliu Tave isz visos mano szirdies, nes Tu patsai savyje esi tikra gerybė ir visokios meilės vercziausias. Myliu teipogi artimą dėl Tavės, mano Dieve!

Aktas Gailesio.

Dieve mano! begalinė gerybė ir viena mano szirdies meilė! Teip daugel kartu užrustinau Tave par visą mano gyvenimą. Todėl gailiūs isz visos savo szirdies už visus savo griekus, o tai dėlto gailiūs, jog tu esi, o Dieve mano, patsai savyje tikra gerybė: o asz Tave mano Dievą, begalinę gerybę užrustinau. Noriu su padėjimu Tavo mylistos atsikelti isz savo grieku, kureis už vis daugiausei baidaus; spaviedoties isz anu noriu ir užsimokėti už anūs tame gyvenime rupinsius; Dieve! tiktai susimilk ant manęs grieszninko ir pridūk savo szventą mylistą. Amen!

ITALPA.

Liet. l. - Leik. l.

Evangēlija ant pirmosios advento nedēlios .	5 —	6
Evangēlija ant antrosios advento nedēlios .	7 —	8
Evangēlija ant trecziosios advento nedēlios .	9 —	10
Evangēlija ant ketvirtosios advento nedēlios .	10 —	11
Evangēlija ant dienos Dievo Sunaus užgimimo	12 —	14
Evangēlija ant pirmosios nedēlios po Kalėdu	17 —	18
Evangēlija ant nauju metu	19 —	19
Evangēlija ant antrosios nedēlios po Kalėdu	19 —	20
Evangēlija ant triju Karaliu dienos	20 —	22
Evangēlija ant pirmosios nedēlios po triju karaliu	23 —	24
Evangēlija ant antrosios nedēlios po triju karaliu	25 —	26
Evangēlija ant trecziosios nedēlios po triju karaliu	27 —	28
Evangēlija ant ketvirtosios nedēlios po triju karaliu	29 —	30
Evangēlija ant penktosios nedēlios po triju karaliu	30 —	31
Evangēlija ant szesztosios nedēlios po triju karaliu	32 —	32
Evangēlija ant nedēlios senuju užgavėniu	33 —	34
Evangēlija ant nedēlios priesz užgavėnes . .	36 —	37
Evangēlija ant užgavėniu nedēlios	38 —	39
Evangēlija ant Pelenu dienos	40 —	41
Evangēlija ant pirmosios gavėnės nedēlios .	41 —	42
Evangēlija ant antrosios gavėnės nedēlios .	43 —	44
Evangēlija ant trecziosios gavėnės nedēlios .	45 —	46
Evangēlija ant ketvirtosios gavėnės nedēlios	48 —	49
Evangēlija ant penktosios gavėnės nedēlios .	50 —	51
Evangēlija ant Verbu nedēlios	54 —	54
Ker tejimai V. musu J. Kristaus	55 —	63
Evangēlija ant didžiojo Ketvergo	70 —	71

Evangelija ant Velyku nedėlios	73 —	74
Evangelija Velyku panedėlyje	74 —	76
Evangelija Velyku Utarninke	78 —	79
Evangelija ant pirmosios nedėlios po Velyku	80 —	81
Evangelija ant antrosios nedėlios po Velyku	83 —	83
Evangelija ant trecziosios nedėlios po Velyku	84 —	85
Evangelija ant ketvirtosios nedėlios po Velyku	86 —	87
Evangelija ant penktosios nedėlios po Velyku	87 —	88
Evangelija Dienoje V. Kristaus į dangų Už- žengimo	89 —	90
Evangelija ant nedėlios po į dangų Užžengimo	90 —	91
Evangelija ant Sekminių	92 —	93
Evangelija Sekminių panedėlyje	94 —	94
Evangelija Sekminių Utarninke	95 —	96
Evangelija Szv. Traicės dienoje	97 —	97
Evangelija ant pirmosios nedėlios po Sekminių	97 —	98
Evangelija Dievo Kuno dienoje	99 —	100
Evangelija ant antrosios nedėlios po Sekminių	100 —	101
Evangelija ant trecziosios nedėlios po Sekminių	102 —	103
Evangelija ant ketvirtosios nedėlios po Sek- minių	104 —	105
Evangelija ant penktosios nedėlios po Sekminių	106 —	107
Evangelija ant szesztosios nedėlios po Sekm.	107 —	108
Evangelija ant sekmosios nedėlios po Sekminių	109 —	110
Evangelija ant asztuntosios nedėlios po Sek- minių	110 —	111
Evangelija ant devyntosios nedėlios po Sek- minių	112 —	113
Evangelija ant deszimtosios nedėlios po Sek- minių	114 —	114
Evangelija ant vieniųlektosios nedėlios po Sek- minių	115 —	116
Evangelija ant dvylektosios nedėlios po Sek- minių	116 —	118
Evangelija ant trylektosios nedėlios po Sek- minių	119 —	120
Evangelija ant keturiųlektosios nedėlios po Sekminių	121 —	122
Evangelija ant penkiųlektosios nedėlios po Sekminių	123 —	123
Evangelija ant szesziųlektosios nedėlios po Sekminių	124 —	125

Evangēlija ant septiniolektosios nedēlios po Sekminiū	126 — 127
Evangēlija ant asztūniolektosios nedēlios po Sekminiū	128 — 128
Evangēlija ant devynolektosios nedēlios po Sekminiū	129 — 130
Evangēlija ant dvideszimtosios nedēlios po Sekminiū	132 — 132
Evangēlija ant dvi-deszimti pirmosios nedēlios po Sekminiū	133 — 134
Evangēlija ant dvi-deszimti antrosios nedēlios po Sekminiū	136 — 136
Evangēlija ant dvi-deszimti trecziosios nedēlios po Sekminiū	137 — 138
Evangēlija ant paskutinosios nedēlios po Sekminiū	138 — 140

Szvencziu Evangēlijos.

A.

Dienoje szv. Abdono ir Sennes'o Mell (ta pati kaip visu Szventu)	232 — 232
Dienoje szv. Agotos Mergaitės Mucz.	167 — 168
Dienoje szv. Agniėszkos Merg. Mucz. (ta pati kaip dien. szv. Barboros)	144 — 145
Dienoje szv. Agniėszkos secun. (ta pati kaip dien szv. Onos)	210 — 210
Dienoje szv. Albyno Vysk. Iszp. (kaip dien. szv. Mikalojaus)	146 — 147
Dienoje szv. Aleksendro Vysk. M. Žem. Patrono (kaip dien. szv. Jono Aluž.)	161 — 162
Dienoje szv. Aleksijaus Iszp. (kaip dien atsi-vertimo szv. Povilo)	163 — 163
Dienoje szv. Alphonso Mar. de Sig. (kaip dien. szv. Mark ap.)	181 — 18 ₉
Dienoje szv. A loizijaus Iszp.	195 — 19 ₆
Dienoje szv. Ambrozi jaus Vysk. ir Iszp.	148 — 14 ₆
Dienoje szv. Anakleto Vysk. Mucz. (kaip dien. szv. Jono Aluž.)	161 — 162
Dienoje szv. Andriėjaus ap.	142 — 142
Dienoje szv. Andriėjaus Avelyn. (kaip ant szv. Kazymiėro)	172 — 173

Dienoje szv. Andriėjaus Kors. V. M. (kaip ant szv. Mikalojaus)	146 — 147
Dienoje szv. Aniélėos Merici (kaip ant szv. Barboros)	144 — 145
Dienoje szv. Aniolu Sargu (kaip ant szv. Mikolo)	188 — 189
Dienoje szv. Antono isz Paduvos (kaip ant szv. Kazymiėro)	172 — 173
Dienoje szv. Antonyno Vysk. Iszp. (kaip ant szv. Mikaloj)	146 — 147
Dienoje szv. Anzelmo Vysk. Iszp. (kaip ant szv. Ambrozijaus)	148 — 149
Dienoje szv. Ansgaro Vysk. Iszp. (kaip ant szv. Mikalojaus)	146 — 147
Dienoje szv. Apolinarijaus Vysk Mucz.	224 — 244
Dienoje szv. Apolonijos Merg. Mucz. (kaip ant szv. Barboros)	144 — 145
Dienoje szv. Apvaizdos Dievo (isz XIV. ned po Sek.)	121 — 122

B.

Dienoje szv. Barboros Mergaitės Mucz.	144 — 145
Dienoje szv. Barnabo ap.	193 — 194
Dienoje szv. Baltramiėjaus ap.	215 — 215
Dienoje szv. Bazylijaus V. Iszp. (kaip ant szv. Jono Aluž.)	161 — 162
Dienoje szv. Benedikto Op. (kaip dien. ats. szv. Povilo)	163 — 163
Dienoje szv. Benono Vysk. Iszp. (k. ant szv. Mikaloj.)	146 — 147
Dienoje szv. Bernardyno Sen. (kaip dien. ats. szv. Povilo)	163 — 163
Dienoje szv. Bernardo Op. (kaip ant szv. Ambrozijaus)	148 — 149
Dienoje szv. Blažiejiaus Vysk. M. (kaip ant szv. Henriko)	159 — 159
Dienoje szv. Bonaventuros Vysk. Iszp. (k. a. szv. Ambroz.)	148 — 149
Dienoje szv. Bonifaco Mucz. (k. a. szv. Jono Alužni.)	161 — 162
Dienoje szv. (tempora Paschae k. a. szv. Jurgio)	179 — 180
Dienoje szv. Brunono Iszp. (kaip ant szv. Kazymiėro)	172 — 173

Dienoje S. Brigydos Nasz. (k. ant szv. Motiėj. arba szv. Ōnos)	171 — 171

C.

Dienoje szv. Cecylijos Merg. Mucz. (k. a. szv. Barboros)	144 — 145
Dienoje szv. Chryzogono Mucz. (kaip a. szv. Valento)	169 — 170
Dienoje szv. Cyprijono ir Justyno MM.	222 — 223
Dienoje szv. Czeslovo Iszp. (k. a. szv. Mark.)	181 — 182

D.

Dienoje szv. Damaso pop. Iszp.	151 — 152
Dienoje szv. Domininko (k. a. szv. Kazym.)	172 — 173
Dienoje szv. Daratos MM. (k. a. szv. Ōnos)	210 — 210
Dienoje szv. Dydako Iszp. (k. a. szv. Ferdinando)	191 — 192
Dienoje szv. Dijonyzijaš ir Rustiko MM.	227 — 228

E.

Dienoje szv. Edvardo Iszp. (kaip ant szv. Kazymiėro)	172 — 173
Dienoje szv. Elzbiėtos Karalėn (k. a. szv. Ōnos)	210 — 210
Dienoje szv. Erazmo M. (k. a. szv. Jono Aluž.)	161 — 162
Dienoje szv. Eriko M. (k. a. szv. Henriko)	159 — 159
Dienoje szv. Emilijos M. (k. a. szv. Ōnos)	210 — 210
Dienoje szv. Eschyliaus V. M. (kaip ant szv. Henriko)	159 — 159
Dienoje szv. Evarysto pop. M. (k. a. szv. Jon. Aluž.)	161 — 162
Dienoje szv. Eustachijaš M (k. a. szv. Pabion. ir Sebast.)	160 — 160
Dienoje szv. Euzebijiaš V M. (k. a. szv. Henriko)	159 — 159

G.

Dienoje szv. Gabriėliaus Ark. (k. dien pasv. szv. P. Mar.)	176 — 177
Dienoje szv. Gallikano (kaip dien. ats. szv. Povilo ap.)	163 — 163
Dienoje Gertrudos Merg. (k. a. szv. Barboros)	144 — 145
Dienoje szv. Gervazijaš ir Prot. MM. (k. a. szv. Pab. ir Seb.)	160 — 160
Dienoje szv. Grigaliaus Stebukl. V. ir Iszp.	237 — 238
Dienoje szv. Grigaliaus Naz. (kaip ant szv. Ambroz.)	148 — 149

Dienoje szv. Grigaliaus VII. pop. (k. a szv. Damazo)	151 — 152
Dienoje szv. Grigaliaus pop. Iszp. (k. a szv. Ambroz.)	148 — 149

H.

Dienoje szv. Helenos Naszl. Mucz.	211 — 212
Dienoje szv. Helenos Kar. Naszl. (k. a szv. Onos)	210 — 210
Dienoje szv. Henriko V. Mucz.	159 — 159
Dienoje szv. Henriko Iszp. (k. a szv. Kaz.)	172 — 173
Dienoje szv. Hermenegildo M. (k. a szv. Jono Aluž.)	161 — 162
Dienoje szv. Hylarijaus V. Iszp (k. ant szv. Ambrozijaus)	148 — 149
Dienoje szv. Hylarijono Op. (k. dien. ats. szv. Pov. ap.)	163 — 163
Dienoje szv. Hijacinto Iszp (k. a szv. Kaz.)	172 — 173

J.

Dienoje szv. Jono Kriksztitojo	197 — 197
Dienoje szv. Jono Kriksz. nukirtimo	217 — 218
Dienoje szv. Jono Evangélijos Raszytojo	156 — 156
Dienoje szv. Jono Ev. Rasz Aliējuje (k. a szv. Jokubo ap.)	208 — 209
Dienoje szv. Jono Nepomuceno Mucz.	190 — 191
Dienoje szv. Jono Aluž.	161 — 162
Dienoje szv. Jono Auksaburnio (k. ant szv. Ambroz)	148 — 149
Dienoje szv. Jono de Mata (k. a szv. Kaz.)	172 — 173
Dienoje szv. Jono de Deo (k. ned. XVII po Sek.)	126 — 127
Dienoje szv. Jono Prancz. Kar. Iszp. (k. a szv. Kaz.)	172 — 173
Dienoje szv. Jono ir Povilo MM. (k. a szv. Dijonyz. ir Rust.)	227 — 228
Dienoje szv. Jono de Dukla (k. a szv. Kaz.)	172 — 173
Dienoje szv. Jono Kanto (k. a szv. Kaz.)	172 — 173
Dienoje szv. Jono nū Križiaus (k. a szv. Kaz.)	172 — 173
Dienoje szv. Jono Gvalb. Op.	241 — 242
Dienoje szv. Januarijaus ir kitu MM. (k. a szv. Cyprijono.)	222 — 228

Dienoje szv. Jeronymo kunigo (kaip ant szv. Ambroz.)	148 — 149
Dienoje szv. Jeronymo Emil. Iszp. (k. a. szv. Stanislovo)	235 — 236
Dienoje szv. Jokubo ap.	208 — 209
Dienoje szv. Idzijaus Op. (k. d. ats. szv. Povilo ap.)	163 — 163
Dienoje szv. Jadvygos Naszl. (k. a. szv. Onos)	210 — 210
Dienoje szv. Jurgio Mucz.	179 — 180
Dienoje szv. Ignacijaus Vysk. (kaip ant szv. Lauryno)	212 — 213
Dienoje szv. Ignacijaus Lojolos Iszp (k. ant szv. Mark. Ev. rasz.)	181 — 182
Dienoje szv. Ildefonso (k. a. szv. Ambroz.)	148 — 149
Dienoje szv. Jokymo Tévo szv. P. M. (k. a. Užgimimo S. P. M.)	pask. lak. 248 lenk. 150
Dienoje szv. Joanos Prancz. Naszl. (k. a. szv. Onos)	210 — 210
Dienoje szv. Jūzapo Iszp.	175 — 176
Dienoje szv. Jūzapo Kalasanto	216 — 217
Dienoje szv. Jūzapo a Cupert (k. ned. XIX. po. Sek.)	129 — 130
Dienoje szv. Jūzapo Apièk.	178 — 179
Dienoje szv. Jūzapato V. Mucz. (k. a. szv. Jono Aluž.)	161 — 162
Dienoje szv. Julijono Vysk. Iszp.	164 — 164
Dienoje szv. Julijonos (k. a. szv. Barbaros)	144 — 145
Dienoje szv. Izidoriaus Vysk. Iszp. (k. a. szv. Ambroz.)	148 — 149
Dienoje szv. Izidoriaus Artojo Iszp. (kaip ant szv. Jurgio)	179 — 180

K.

Dienoje szv. Keturiu deszimcziu MM (k. a. szv. Pab ir Seb.)	160 — 160
Dienoje szv. Kajetono (k. ned XIV. po. Sek.)	121 — 122
Dienoje szv. Kaliksto pop. M. (k. a. szv. Jono Nepomuceno.)	190 — 191
Dienoje szv. Kanuto (k. a. szv. Henriko)	159 — 159
Dienoje szv. Karoliaus Vysk. Iszp. (k. a. szv. Mikaloj.)	146 — 147

Dienoje szv. Karoliaus Didžiojo (k. a. szv. Vladislavo)	200 — 201
Dienoje szv. Kotrynos Sen. (k. a. szv. Bar.)	144 — 145
Dienoje szv. KotrynosVast (k. a. szv. Barboros)	144 — 145
Dienoje szv. Kotrynos Merg. Mucz (k. a. szv. Barboros)	144 — 145
Dienoje szv. Kazymiéro Iszpažintojo	172 — 173
Dienoje Katedros szv. Petro (k. a. szv. Petro ir Povilo ap)	198 — 199
Dienoje szv. Klaros Merg. (k. a. szv. Bar.)	144 — 145
Dienoje szv. Kornelijaus ir Cyprijono MM. (k. a. szv. Leonardo)	240 — 241
Dienoje szv. Klemenso pop. M. (k. a. szv. Damazo)	151 — 152
Dienoje szv. Kozmos ir Damijano MM. (k. a. szv. Pab. ir Seb.)	160 — 160
Dienoje szv. Krystynos Merg. Mucz. (k. a. szv. Onos)	210 — 211
Dienoje ant kryžiaunuju dienu	243 — 244
Dienoje szv. Kunegundos Merg. Mucz (k. a. szv. Barboros)	144 — 145

L.

Dienoje szv. Lauryno Mucz.	212 — 213
Dienoje szv. Lucijos Margaitės (k. a. szv. Onos)	210 — 210
Dienoje szv. Leono pop. ir Iszp. (k. a. szv. Petro ir Pov. ap)	198 — 199
Dienoje szv. Leono pop. Iszp. antrojo (k. a. szv. Mikalojaus)	146 — 147
Dienoje szv. Leonardo ir k. MM.	240 — 241
Dienoje Leopoldo Iszp. (k. a. szv. Jono Vladislavo)	200 — 201
Dienoje szv. Lyno pop. Mucz. (k. a. szv. Jono Aluž.)	161 — 162
Dienoje szv. Liudviko Vysk. Iszp. (k. a. szv. Damazo)	151 — 152
Dienoje szv. Liudviko Karal. Iszp. (k. a. szv. Vladislavo)	200 — 201
Dienoje szv. Lukosziaus Ev. rasz. (k. a. szv. Mark. Ev. rasz.)	181 — 182

M.

Liet. l. - Lenk. l.

Dienoje szv. Mikolo arkanioło	188 — 189
Dienoje szv. Motiejaus ap.	171 — 171
Dienoje szv. Margarietos (k. a. szv. Onos)	210 — 210
Dienoje szv. Marcelijaus pop. M. (k. a. szv. Henriko)	172 — 173
Dienoje szv. Marcijanosa Merg. M. (k. a. szv. Barbarosa)	144 — 145
Dienoje szv. Markaus Ev. raszytcjo	181 — 182
Dienoje szv. Markaus pop. Iszp. (k. a. szv. Damazo)	151 — 152
Dienoje szv. Martyno V. Iszp.	234 — 235
Dienoje szv. Martyno pop. Iszp. (k. a. szv. Jono Aluž.)	161 — 162
Dienoje szv. Martosa Merg. (k. d. i dangų ėmimo.)	213 — 214
Dienoje szv. Panosa Marijos Nekalto prasi-dėjimo	150 — 150
Dienoje szv. P. Marijos Laukimo (Expect) (k. dien. Pasveik.)	176 — 177
Dienoje szv. P. Marijos Sužiedojimo (k. a. szv. Jūzapo)	175 — 176
Dienoje szv. P. Marijos Apczystijimo	165 — 166
Dienoje szv. P. Marijos Pasveikinimo	176 — 177
Dienoje szv. P. Marijos sopulingos	52 — 53
Dienoje szv. P. Marijos Aplankymo	204 — 205
Dienoje szv. P. Marijos Szkapl. (k. a. d. Rožancz.)	226 — 227
Dienoje szv. P. Marijos Snieginos (k. a. d. Rožancz.)	226 — 227
Dienoje szv. P. Marijos i dangų ėmimo	213 — 214
Dienoje szv. P. Marijos užgim. ant pask. ėak.	248 — 150
Dienoje szv. Panosa Marijos Vardo (k. d. Rožancz.)	176 — 177
Dienoje szv. P. Marijos de Mercede (k. d. Rožancz.)	226 — 227
Dienoje szv. P. Marijos Rožancziaus	226 — 227
Dienoje szv. P. Marijos Apiekos (k. d. Rožancz.)	226 — 227
Dienoje szv. P. Marijos Apieravojimo (k. d. Rožancz.)	226 — 227

Dienoje szv. P. Marijos Loreto (k. d. Pasw.)	276 — 177
Dienoje szv. Marijos Magdalenos	206 — 207
Dienoje szv. M. Magdalenos de Pazzis (k. a. szv. Barboros)	144 — 145
Dienoje szv. Mateuszo Ap. ir Ev.	221 — 221
Dienoje szv. Marycijaus (k. a. szv. Leonardo)	240 — 241
Dienoje szv. Mikalojaus Vysk. Iszp.	146 — 147
Dienoje szv. Mikalojaus de Tolent. (k. a.)	191 — 192
Dienoje szv. Perdinando	191 — 192
Dienoje ss. 10,000 Muczelinku (k. d. Visu Szventu)	232 — 232
Dienoje ant dienos szv. Monykos Nasz. k. ned XV. po Sek)	123 — 123

N.

Dienoje szv. Nekaltu Vaikeliu	157 — 158
Dienoje szv. Nazarijaus ir Celso (k. a. szv. Leonardo)	240 — 241
Dienoje szv. Nereaus ir Achil. ir k. MM (k. ned. XX po Sek.)	132 — 133
Dienoje szv. Norberto Vysk. Iszp. (k. a. szv. Mikalojaus	146 — 147

O.

Dienoje szv. Onos Motynos SS. P. Marijos .	210 — 210
Dienoje szv. Olavo Kar. Iszp. (k. a. szvento Henriko)	159 — 159

P.

Dienoje szv. Paschalio Iszp. (k. a. s. Kazym.)	172 — 173
Dienoje szv. Povilo pirm. Pustel. (k. a. szv. Mot. ap.)	171 — 171
Dienoje szv. Povilo atsivertimo	163 — 163
Dienoje szv. Paulyno Vysk. (k. a. szv. Perdi- nando arba k. a. szv. Damazo)	191 — 192
Dienoje szv. Patrycijaus Iszp (k. a. szv. Mikaloj.)	146 — 147
Dienoje szv. Petronelės Merg. Mucz. (k. a. szv. Barboros)	144 — 145
Dienoje szv. Placydo Mucz. (k. a. szv. Cypr.)	222 — 223
Dienoje szv. Petro ir Povilo ap.	198 — 199
Dienoje szv. Petro Geležiniūse	198 — 199
Dienoje szv. Auksažodžio (k. a. szv. Ambroz)	148 — 149

Dienoje szv. Petro Damiani (k. ant szvento Ambrozejaus . . . . .)	148	—	149
Dienoje szv. Petro Mucz. (k. a. szv. Jurgio M.)	179	—	180
Dienoje szv. Petro isz Alkantaros (k. a. szv. Perdinando)	191	—	192
Dienoje szv. Petro Aleks. (k. a. sz. Jono Aluž.)	161	—	162
Dienoje szv. Pijaus pop V. (k. a. szv. Mikal.)	116	—	147
Dienoje Paaugsztinimo szv. Kryžiaus.	219	—	220
Dienoje szv. Polykarpo (k. d. ats. szvento Pov. ap. . . . .)	163	—	163
Dienoje Paszventimo szv. Bažnyczios	246	—	247
Dienoje szv. Praksedos Merg. (k. a. szv. Onos).	210	—	210
Dienoje szv. Prymo ir Pelic. (k. a. szvento Mot. ap.)	171	—	171
Dienoje Vieszpaczio Parsimainimo (k. II. ned. gavėnios)	53	—	54
Dienoje szv. Pulcherijos Karal.	225	—	226
Dienoje szv. Pabijono ir Seb. MM.	160	—	160
Dienoje szv. Paustyno ir Jovyt. MM (k. a. szv. Cypr.)	222	—	223
Dienoje szv. Pelikso pop. Mucz. (k. a. szv. Jono Aluž.)	161	—	162
Dienoje szv. Pelikso de Valois (k. a. szvento Perdinando)	191	—	192
Dienoje szv. Pelikso ir Adaukto MM.	243	—	244
Dienoje szv. Perdinando Iszp.	191	—	192
Dienoje szv. Pilypo ir Jokubo ap.	182	—	184
Dienoje szv. Pilypo Ner. (k. a. szv. Kaz.)	172	—	172
Dienoje szv. Pyliomenos Merg. (k. a. Barboros)	144	—	145
Dienoje szv. Plorijono Mucz. (k. a. szv. Jurigio) (arba k. a. szv. Jono Nep.)	179	—	180
Dienoje szv. Pranciszkaus Ksavero Iszp.	143	—	143
Dienoje szv. Pranciszkaus Salez. Vysk. Iszp.	146	—	147
Dienoje szv. Pranciszkaus a Paulo (k. a. szv. Perdin. . . . .)	191	—	192
Dienoje szv. Pranciszkaus Karak. (k. a. szv. Kazym)	172	—	173
Dienoje szv. Pranciszkaus Borg. (k. d. ats. szv. Pov. ap.)	163	—	163
Dienoje szv. Pranciszkaus Serap. (k. a. szv. Mot. ap.)	171	—	171

Dienoje szv. Pranciszkaus Žaizdu priēm. (k. a. szv. Henriko)	159	—	159
Dienoje szv. Portunato M. (k. a. szvento Stapono)	154	—	155

R.

Dienoje szv. Rapolo Arkaniolo	229	—	229
Dienoje szv. Raimundo (k. a. szv. Kazimėro)	172	—	173
Dienoje Ronu m. Jezaus Kristaus	173	—	174
Dienoje szv. Remygijaus Vysk. Iszp. (k. a. szv. Mikalojaus)	146	—	147
Dienoje szv. Roko Iszp. (k. a. szv. Kazimėro arba k. d. ats. szv. Pov. ap.)	163	—	163
Dienoje szv. Ramualdo (k. d. ats. szv. Pov. ap.)	163	—	163
Dienoje szv. Rozalijos Merg. (k. a. szv. Barboros)	144	—	145
Dienoje szv. Rožes Merg. (k. a. szv. Barboros)	144	—	145

S.

Dienoje Saldžiausiojo Vardo V. musu Jezaus Kristaus (k. a. nauju metu)	19	—	19
Dienoje szv. Sabynos Merg. (k. a. szv. Onos)	210	—	210
Dienoje szv. Salomėjos Merg. (k. a. szventos Barboros)	144	—	145
Dienoje szv. Skolastikos Merg. (k. a. szventos Barboros)	144	—	145
Dienoje Saldžiausės Szirdies V. Jezaus	192	—	193
Dienoje szv. Servacijaus Vysk. Iszp. (kaip a. szv. Mikalojaus)	146	—	147
Dienoje szv. septyniu broliu Mucz. (k. a. szv. Elenos Naszl.)	211	—	212
Dienoje szv. Stanyslovo Vysk. Mucz. (k. a. II ned. po Velyku)	83	—	83
Dienoje szv. Stanyslovo Kostkos.	235	—	236
Dienoje szv. Sygprydo (k. a. szv. Mikalojaus)	146	—	147
Dienoje szv. Syverijaus pop. Mucz. (k. a. szv. Jono Aluž.)	161	—	162
Dienoje szv. Sylvestro Iszp. (kaip ant szvento Kazimėro)	172	—	173
Dienoje szv. Stapono pirm. Mucz.	154	—	155
Dienoje szv. Stapono Atradimo tenpat	154	—	155
Dienoje szv. Stapono Vingru Kar. (k. a. szv. Vladisl.)	200	—	201

Dienoje szv. Stapono pop. Mucz. (k. a. szv. Henriko)	159 — 159
Dienoje szv. Simono ir Tadeuszo ap.	230 — 231
Dienoje szv. Simono isz Lipnycos (k. a. szv. Kaziméro)	172 — 173
Dienoje szv. Simono Vysk. Mucz. (k. a. szv. Jono Aluž.)	161 — 162

T.

Dienoje szv. Teklės Merg. Mucz. (k. a. szv. Barboros)	144 — 145
Dienoje szv. Teresės Merg. (k. a. szv. Barb.)	144 — 145
Dienoje szv. Tamosziaus apasztalo	152 — 153
Dienoje szv. Tamosziaus Akvyno (k. ant szv. Ambrozėjaus)	148 — 149
Dienoje Tamosziaus Vysk. Iszp. (k. a. II. ned. po Velyku)	83 — 83
Dienoje szv. Tamosziaus de Vilan. (k. a. szv. Mikalcjans)	146 — 147
Dienoje szv. Tiburcijaus ir k. M. (k. a. szv. Jurgio)	179 — 180
Dienoje szv. Timotiuszo Vysk. Iszp. (k. a. szv. Jono Aluž.)	161 — 162
Dienoje szv. Tytaus Vysk. Iszp. (k. a. szv. Markaus)	181 — 182

U.

Užduszine diena.	233 — 234
Dienoje szv. Ubaldo (k. a. szv. Mikalojaus)	146 — 147
Dienoje szv. Urszulės su Draugėmis MM. (k. a. szv. Barbaros).	144 — 145

V.

Dienoje szv. Vaslovo Mucz. (k. a. szv. Valent.)	169 — 170
Dienoje szv. Valentyno kun. Mucz.	169 — 170
Dienoje szv. Veronykos (k. d. szv. Barboros)	144 — 145
Dienoje szv. Vincento Iszp. (k. a. szv. Kaz.)	172 — 173
Dienoje szv. Vincento a Paulo (k. a. szv. Mark.)	181 — 182
Dienoje szv. Vincento ir Anastazijaus (k. a. szv. Leonardo)	240 — 241
Dienoje szv. Vyto ir Mod. Mucz. (k. a. szv. Pel. ir Ad.)	243 — 244

Dienoje szv. Vytaliso M. (k. a. szv. Jurgio)	179	—	180
Dienoje szv. Vladislavo Iszp.	200	—	201
Dienoje szv. Vladislavo de Gieln (k. a. szv. Perdin)	191	—	192
Dienoje szv. Vaitiekaus (kaip II. ned. p. Vel.)	83	—	83
Visu Szventu	232	—	232

Z.

Dienoje szv. Zepyrino (k. a. szv. Henriko)	172	—	173
Dienoje szv. Zygmunto Kar. M. (k. a. szv. Jurgio)	179	—	180
Vieno Muczelninko Vysk. (k. a. szv. Jono Aluž.)	161	—	162
Vieno Muczelninko (k. a. szv. Valento)	169	—	170
Daug Muczelninku (k. a. szv. Leonardo)	240	—	241
Daug Muczelninku (k. a. szv. Pab. ir Seb.)	160	—	160
Daug Muczelninku Vel. laik. (k. a. szv. Jurgio)	179	—	180
Iszpažintojo pop. arba Vysk. (k. a. szv. Mikal.)	146	—	147
Iszpažintojo pop. arba Vysk. (k. a. szv. Damaso)	151	—	152
Iszpažintojo Daktaro Baž. (k. a. szv. Ambroz.)	148	—	149
Iszpažintojo (k. a. szv. Kazym.)	172	—	173
Iszpažintojo (k. a. szv. Perdin)	191	—	192
Iszpažintojo Op. (k. d. ats. szv. Pov. ap.)	163	—	163
Mergaitės Mucz. (k. a. szv. Barboros)	144	—	145
Mergaitės Mucz. (k. a. szv. Onos.)	144	—	145
Mergaitės (k. a. szv. Barboros)	210	—	210
Naszles Mucz. (k. a. szv. Onos.)	233	—	234
Dienoje Laidotuviu num.	233	—	234
Dienoje Metu sukaktuviu num.	250	—	250
Priedas	254	—	254
Trumpas pamokymas tikėjimo tiesu Aktai			

Svarbiausiu klaidziu attaisa.

- 20 lak. 1 eil. isz vir. viet. paraszyta skait. pasakyta.
 27 lak. 7 eil. isz ap. viet. tark žodj, skait. tark žodziu.
 31 lak. 3 eil. isz vir. viet. surinkkite jus, skait. surinkkite pirmu kukalius ir suriszkite jus.
 31 lak. 6 eil. isz ap. viet. Ir rzekl, skait. I rzekl.
 33 lak. 4 eil. isz ap. viet. dyki? Taré jiems, skait. dyki?
 Taré jam: Deltokad nékas musu ne pasamdé.
 34 lak. 13 eil. isz vir. viet. tau! Argi tavo akis, skait. tau! Argi man neleista ką noriu daryti? Argi...
 42 lak. 2 eil. isz ap. viet. žywy, skait. żywie.
 43 lak. 9 eil. isz vir. viet. zaš, skait. zaž.
 46 lak. 14 eil. isz vir. tarp ten ir Ir stojose, kad...
 iszleista: Ir stojosi to žmogaus paskutinieji daiktai prastesni už pirmūsius.
 48 lak. 11 eil. isz vir. viet. žydo diena skait. żydu diena.
 76 lak. 3 eil. isz ap. viet. rozmozy, skaityk rozmowy.
 90 lak. 5 eil. isz vir. viet. uczniom, skaityk uczniom.
 94 lak. 2 eil. isz vir. viet. 10 skait. 3.
 97 lak. 5 eil. isz vir. viet. Jono, skaityk Mateuszo.
 99 lak. 11 eil. isz ap. viet. Lukosziaus, skaityk Jono.
 102 lak. 2 eil. isz ap. viet. devyniu deszimcziu devyniu, skaityk devyniu deszimcziu devyniu teisingu.
 104 lak. 10 eil. isz vir. viet. 3, skaityk 5.
 107 lak. 4 eil. isz vir. viet. 16 skaityk 5.
 113 lak. 13 eil. isz vir. viet. 10 skaityk 19.
 115 lak. 13 eil. isz ap. viet. 6 skaityk 7.
 117 lak. 6 eil. isz vir. viet. yre, skaityk yra.
 122 lak. 7 eil. isz vir. viet. Nie możescie, sk. Nie możecie.
 130 lak. 3 eil. isz ap. viet. człowiekowi, skaityk człowiekowi królowi.
 131 lak. 11 eil. isz vir. viet. gody, skaityk godyć.
 140 lak. 7 eil. isz ap. viet. skukni, skaityk sukni.
 142 lak. 9 eil. isz ap. viet. ir palikę tinklus, skaityk ir paszauké jus. O jie tūjaus palikę tinklus.
 145 lak. 12 eil. isz vir. viet. nie wzięty oleju w naczynia swoje, skaityk: nie wzięty oleju z sobą, a mądre wzięty oleju w naczynia swoje z lampami.
 146 lak. 7 eil. isz vir. viet. ir atdavė savo turtus, skaityk ir atdavė jiems savo turtus.
 146 lak. 11 eil. isz vir. buvo gavęs, skaityk buvo gavęs ir darbavosi su jeis.

- 147 lak. 6 eil. isz ap. viet. wiernyw, skaityk, byles wiernym.
 148 lak. 1 eil. isz ap. viet. didis, skaityk tas didis.
 150 lak. 7 ir 8 eil. isz ap. viet. Salomona, sk. Salmona.
 154 lak. 9 eil. isz vir viet. Jono parsk. 21, skaityk Ma-
 teuszio parsk. 23.
 159 lak. 11 eil. isz vir viet. duszia, skaityk duszia. Nes
 žmogaus Sunus ateis savo Tėvo garbėje su savo
 aniolais ir tūkart atadūs kiekvienam pagal jo darbu.
 159 lak. 6 eil. isz ap. viet. wszystez, skaityk wszystek.
 160 lak. 9 eil. isz ap. viet. Sunaus, sk. Sunaus. Links-
 minkitės aną dieną ir džiaugkitės, nes szitai jusu
 užmokesnis gausūs yra danguje
 160 lak. 8 eil. isz ap. viet. Fabriana, skaityk Fabiana
 160 lak. 5 eil. isz ap. viet. móstwo, skaityk mnóstwo.
 162 lak. 3 eil. isz vir viet. nemislja, skaityk nemislja
 atsisėdęs.
 162 lak. 5 eil. isz ap. viet. paczajacy, sk. patszajacy.
 162 lak. 1 eil. isz ap. viet. sziadšzy, skaityk siadšzy.
 167 lak. 2 eil. isz vir viet. 18. skaityk 19.
 167 lak. 14 eil. isz ap. viet. užkietėjimo, skaityk užkie-
 tėjimo, leido jums apleisti jusu paczias.
 167 lak. 9 eil. isz ap. viet. kokia, skaityk tokia
 168 lak. 10 eil. isz ap. viet. ktoky, skaityk ktoby.
 168 lak. 5 eil. isz ap. viet. pożyteczno, skait. pożyteczno
 169 lak. 6 eil. isz ap. viet. pranaszu, skaityk pranaszo..
 170 lak. 2 eil. isz vir viet. 19, skaityk 10.
 170 lak. 5 eil. isz vir viet. ne, skaityk nie.
 171 lak. 13 eil. isz ap. viet. duszioms, skaityk duszioms.
 Dėltokad mano jungas yra saldus, o mano naszta
 lengvi.
 174 lak. 7 eil. isz ap. viet. gonkę, skaityk gabkę.
 175 lak. 9 eil. isz ap. viet. Jo vyras, sk. Jos vyras.
 178 lak. 9 eil. isz ap. viet. służebnico, skaityk służebnica
 178 lak. 4 eil. isz ap. viet. apkriksztytais, skaityk ap-
 kriksztytais, ir kad buvo apkriksztytas Jezus.
 179 lak. 1 eil. isz vir viet. kaipo, skaityk kaipo triju
 deszimcziu metu, kad.
 179 lak. 10 eil. isz vir viet. w tociem, skait w tobiem.
 180 lak. 3 eil. isz ap. viet. z biora, skaityk zbiora
 184 lak. 13 eil. isz vir viet. Rzeiń, skaityk Rzeki.
 188 lak. 8 eil. isz ap. viet. į gyvenimą, skaityk į giwe-
 nimą įeiti.

- 189 lak. 4 eil. isz vir. viet. 28, skaityk 18.
 189 lak. 6 eil. isz vir. viet. jes, skaityk jest.
 189 lak. 14 eil. isz vir. viet. w imię, sk. w imię moje.
 197 lak. 6 eil. isz vir. viet. su ja, sk. su ja. ir sweikino ją.
 199 lak. 1 eil. isz vir. viet. Jono, sk. Jonu.
 199 lak. 6 eil. isz vir. viet. pałaimintas, skaityk pałai-
 mintas esi.
 201 lak. 13 eil. isz ap. viet. apczei, skaityk apsczei
 209 lak. 12 eil. isz ap. viet. Zebedeuszowich, skaityk
 Zebedeuszowych.
 209 lak. 8 eil. isz ap. viet. drogi, skaityk drugi.
 211 lak. 12 eil. isz vir. viet. wyžucili, skaityk wyrzucili.
 211 lak. 13 eil. isz ap. viet. wrzucę, skaityk wrzuca.
 213 lak. 12 eil. isz vir. viet. sostawa, skaityk zostawa.
 215 lak. 8 eil. isz vir. viet. Motiėjū, skaityk Mateuszą.
 215 lak. 10 eil. isz vir. viet. Zelolės, skaityk Zelotes.
 25 lak. 6 eil. isz ap. viet. ua góre, skaityk na górę.
 217 lak. 7 eil. isz vir. viet. ježli się nie, skaityk ježli sie
 nie nawróćicie i nie staniecie się jako dziatki, nie
 wnidziecie.
 219 lak. 1 eil. isz vir. viet. wiele czynił, skaityk i słu-
 chając go wiele czynił.
 221 lak. 9 eil. isz ap. viet. auko, skaityk aukos.
 221 lak. 5 eil. isz ap. viet. chłowieka, sk. człowieka.
 224 lak. 10 eil. isz ap. viet. manę, skaityk man.
 227 lak. 1 eil. isz vir. viet. Rožančzowej, sk. Rožančawoj.
 234 lak. 9 eil. isz ap. viet. kturzy, skaityk którzy.
 235 lak. 12 eil. isz ap. viet. pacz, skaityk patrz.
 235 lak. 6 eil. isz ap. viet. 18, skait 19.
 242 lak. 5 eil. isz vir. viet. waszi, sk. wasi.
 243 lak. 10 eil. isz vir. viet. synawi, sk. synami.
 244 lak. 5 eil. isz vir. viet. jiems, skaityk jums,
 245 lak. 9 eil. isz ap. viet. kad geri esate, skaityk kad
 pikti esate.
 247 lak. 7 eil. isz vir. viet. žvilktėrėjės, skaityk žvilgte-
 rėjės Jezus.
 249 lak. 2 eil. isz ap. viet. isz kurio, skaityk isz kurios.

